

Wetsontwerp

van het federale ministerie van Volksgezondheid

Ontwerp voor een wet op het gecontroleerde gebruik van cannabis en op de wijziging van verdere bepalingen

(Cannabiswet - CanG)

A. Probleem en doel

Huidige ontwikkelingen laten zien dat het gebruik van cannabis toeneemt ondanks de bestaande verbodsregels, vooral onder jongeren. Het gebruik van cannabis afkomstig van de zwarte markt wordt vaak geassocieerd met een verhoogd gezondheidsrisico, aangezien het THC-gehalte onbekend is en toxische additieven, onzuiverheden en synthetische cannabinoïden kan bevatten waarvan de potentie niet kan worden beoordeeld door de consument. De wet is bedoeld om bij te dragen aan een betere bescherming van de gezondheid, de voorlichting over en preventie van cannabis te versterken, de illegale markt voor cannabis in te dammen en kinderen en jongeren beter te beschermen. Om consumenten te beschermen moet de kwaliteit van cannabis voor consumptie worden gecontroleerd en moet het doorgeven van verontreinigde stoffen worden voorkomen.

B. Oplossing

Het wetsontwerp maakt het makkelijker voor consumenten om verantwoord om te gaan met cannabis. Particuliere zelfkweek, gemeenschappelijke niet-commerciële zelfkweek en het gecontroleerd doorgeven van cannabis aan volwassenen voor eigen gebruik worden mogelijk gemaakt. Voorlichting, advies en preventiediensten verminderen de gezondheidsrisico's voor cannabisgebruikers. Cannabisgerelateerde voorlichting en preventie worden gericht versterkt; in het bijzonder wordt de deelname van jongeren die zijn opgevangen aan vroegtijdige interventieprogramma's bevorderd. Daarnaast moeten niet-gebruikende burgers worden beschermd tegen de directe en indirecte gevolgen van cannabisgebruik.

C. Alternatieven

Geen.

D. Begrotingsuitgaven zonder nalevingskosten

Federale overheid, deelstaten en gemeenten

De federale regering, de deelstaten en de lokale overheden zullen extra inkomstenbelastinginkomsten genereren van in totaal 200.000 euro in het eerste jaar, 300.000 euro in het tweede jaar, 400.000 euro in het derde jaar, 500.000 euro in het vierde jaar en 600.000 euro in de volgende jaren na de inwerkingtreding van de wet. Hiertegenover staan uitgaven voor de federale begroting van jaarlijks 1.000.000 euro in 2024 en de daaropvolgende jaren tot en met 2027 voor de evaluatie van de

CanAnbauG. Om de informatie-, educatie- en preventiediensten op te zetten en uit te breiden, zullen in 2024 bijkomende eenmalige uitgaven voor de federale begroting worden gedaan voor een bedrag van 6.000.000 euro. In de daaropvolgende jaren zullen bijkomende jaarlijkse uitgaven van 2.000.000 euro worden gedaan.

Sociale zekerheid

Door het creëren van banen in teeltverenigingen die onderworpen zijn aan sociale bijdragen, worden extra inkomsten voor het socialezekerheidsstelsel gegenereerd voor een totaal van 380.000 euro in het eerste jaar, 570.000 euro in het tweede jaar, 760.000 euro in het derde jaar, 950.000 euro in het vierde jaar en 1,1 miljoen euro in de volgende jaren na de inwerkingtreding van de wet.

E. Nalevingskosten

E.1 Nalevingslast voor burgers

Burgers zullen te maken krijgen met extra nalevingskosten van ongeveer 1,4 miljoen uur en ongeveer 30 miljoen euro in het eerste jaar, 850.000 uur en 7,6 miljoen euro in het tweede jaar, 1,1 miljoen uur en 9,3 miljoen euro in het derde jaar, 1,4 miljoen uur en 10,7 miljoen euro in het vierde jaar en 1,7 miljoen uur en 12,5 miljoen euro in het vijfde jaar na de inwerkingtreding van de wet.

E.2 Nalevingskosten voor de economie

Voor de economie resulteert de nieuwe regelgeving in de MedCanG in een verlaging van de nalevingskosten met 506.577 euro tot ongeveer 7 miljoen euro.

E.3 Uitvoeringsuitgaven van de administratie

Nieuwe wettelijke taken leiden tot extra nalevingskosten op federaal niveau van 140.000 euro in het eerste jaar, 50.000 euro in het tweede en derde jaar, en 60.000 euro in de volgende jaren na de inwerkingtreding van de wet; op het niveau van de deelstaten, inclusief gemeenten, 1,2 miljoen euro in de eerste twee jaar, 1,4 miljoen euro in het derde jaar, 1,6 miljoen euro in het vierde jaar, en 1,8 miljoen euro in het vijfde jaar na de inwerkingtreding van de wet.

Hier staan jaarlijkse besparingen van 800 miljoen euro voor wetshandhavinginstanties, 220 miljoen euro voor rechtbanken en 35 miljoen euro voor penitentiaire inrichtingen tegenover. De nieuwe regeling in de MedCanG vermindert de administratieve lasten met in totaal ongeveer 140.000 euro.

F. Verdere kosten

Wetsontwerp van het federale ministerie van Volksgezondheid

Ontwerp voor een wet op het gecontroleerde gebruik van cannabis en op de wijziging van verdere bepalingen

(Cannabiswet - CanG)

Van ...

De Bondsdag heeft de volgende wet aangenomen:

Artikel 1

Wet op de particuliere en gemeenschappelijke, niet-commerciële teelt van cannabis voor niet-medische doeleinden

(Cannabiswet - CanAnbauG)

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

- § 1 Definities
- § 2 Contact met cannabis
- § 3 Bezit van cannabis
- § 4 Invoer van cannabiszaden

Hoofdstuk 2

Gezondheidsbescherming, kinder- en jeugdbescherming, preventie

- § 5 Verbod op consumptie
- § 6 Algemeen verbod op reclame en sponsoring
- § 7 Vroegtijdige interventie
- § 8 Preventie van verslaving

Hoofdstuk 3

Privéteelt door volwassenen voor eigen gebruik

- § 9 Voorschriften voor particuliere teelt voor eigen gebruik
- § 10 Beschermende maatregelen voor particuliere teelt voor eigen verbruik

Hoofdstuk 4

Teelt in de gemeenschap en gecontroleerde distributie van cannabis en teeltmateriaal in teeltverenigingen voor persoonlijk gebruik

Beoordeling 1

Supplicatie van competitie en de contributie van Cannabis in en advies s

- § 11 Vergunningsvereiste
- § 12 Weigering van toestemming
- § 13 Inhoud van de vergunning
- § 14 Looptijd van de vergunning
- § 15 Intrekking en intrekking van de vergunning

Beoordeling 2

Commissie en ontwikkelingen

- § 16 Lidmaatschap
- § 17 Voorschriften voor gemeenschapsteelt van cannabis
- § 18 Maatregelen voor kwaliteitsborging door telersverenigingen

Beoordeling 3

Controllatie en situatie van cannabis en materiaal en de verleningen

- § 19 Gecontroleerde verspreiding van cannabis
- § 20 Gecontroleerde overdracht van teeltmateriaal
- § 21 Gezondheidsbeschermende maatregelen voor de overdracht van cannabis en teeltmateriaal
- § 22 Bewaring van cannabis en teeltmateriaal

Beoordeling 4

Kinder- en Jeugdschutz, Suchtpreventie en ontwikkelingen

- § 23 Kinder- en jeugdbescherming en verslavingspreventie in teeltverenigingen

Beoordeling 5

Membering en selbercostaten en ontwikkeling

- § 24 Lidmaatschapskosten
- § 25 Terugvordering van eigen kosten

Beoordeling6
Ontwikkelingvanproperationeleproducties

- § 26 Documentatie- en rapportageverplichtingen van telersverenigingen
- § 27 Maatregelen van officieel toezicht
- § 28 Bevoegdheden van de autoriteiten om toezicht te houden
- § 29 Taken van tolerantie en samenwerking
- § 30 Machtiging tot het uitvaardigen van verordeningen

Hoofdstuk 5
Commerciële teelt van industriële
hennep

- § 31 Teelt van commerciële hennep door landbouwbedrijven
- § 32 Toezicht op commerciële hennep teelt
- § 33 Melding van commerciële teelt van industriële hennep
- § 34 Bevoegdheden van het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voedsel

Hoofdstuk 6
Verantwoordelijkheid
en

- § 35 Verantwoordelijkheden en medewerking van de autoriteiten

Hoofdstuk 7
Straf- en boetebepalingen, rehabilitatiemaatregelen

Beoordeling1
Strafformaties

- § 36 Strafbepalingen
- § 37 Verzachting en vrijstelling van straf

Beoordeling2
Busingsgeldeproducties

- § 38 Regels voor boetes

Beoordeling3
Presentenprovidement

- § 39 Confiscatie
- § 40 Begeleiding toezicht

Beoordeling 4

Deregulaties met cannabis worden gecompliceerd in de inhoud

- § 41 Uitstel van strafuitvoering
- § 42 Krediet en voorwaardelijke straf
- § 43 Het openbaar beroep niet instellen
- § 44 Jongeren en adolescenten

Beoordeling 5

Tilging van internaties in de Bundescentraleregister

- § 45 Opzegbare vermeldingen in het centrale federale register
- § 46 Bepaling van de uitwisselbaarheid van inschrijvingen in het centrale federale register
- § 47 Procedure voor het verwijderen van inschrijvingen in het centrale register van de Bondsrepubliek Duitsland

Hoofdstuk 8 Slotbepalingen

- § 48 Evaluatie van de wet

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

§ 1

Definities

Voor de toepassing van deze Akte en de op grond van deze Akte uitgevaardigde wettelijke instrumenten wordt of worden verstaan onder

1. Tetrahydrocannabinol (THC): de natuurlijke actieve stofgroep tetrahydrocannabinol in de cannabisplant en zijn natuurlijk voorkomende isomeren zoals (-)-trans- Δ^9 -tetrahydrocannabinol (dronabinol) en stereochemische varianten;
2. Marihuana: de gedroogde bloemen en bloeiende bladeren van de cannabisplant;
3. Hasjiesj: de afgescheiden hars van de plant;
4. Stekken: jonge planten of delen van scheuten van cannabisplanten die bestemd zijn voor de teelt van cannabisplanten en die geen bloeiwijzen of vruchtlichamen hebben;
5. **Teeltmateriaal**: Zaden en stekken van cannabisplanten;
6. Cannabis:

- a) Marihuana,
- b) Hasjiesj,
- c) Cannabisplanten, delen van cannabisplanten en
- d) plantaardige actieve ingrediënten van cannabisplanten,

die voor niet-medische doeleinden worden geteeld en overgebracht, met uitzondering van teeltmateriaal overeenkomstig nummer 5 en industriële hennep overeenkomstig nummer 7;

- 7. Industriële hennep: cannabisplanten en delen van cannabisplanten,
 - a) die in de lidstaten van de Europese Unie zijn geteeld met gecertificeerd zaaizaad van hennepzaden die op 15 maart van het teeltjaar voorkomen in de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen en die zijn geproduceerd overeenkomstig artikel 17 van Richtlijn 2002/53/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst van landbouwgewassen (PB L 193 van 20.7.2002, blz. 1). juni 2002 betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen (PB L 193 van 20.7.2002, blz. 1), zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1829/2003 (PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1), zoals bekendgemaakt door de Europese Commissie in de C-reeks van het Publicatieblad van de Europese Unie,
 - b) waarvan het THC-gehalte niet hoger is dan 0,3 procent en die, overeenkomstig hun biologische eigenschappen, in de verdere ontwikkelingsstadia regelmatig een THC-gehalte van 0,3 procent niet overschrijden, of
 - c) geplant als beschermende stroken tijdens de bietenteelt en vernietigd voor de bloei;
- 8. Teelt: het telen en kweken van cannabisplanten, inclusief het snoeien, oogsten, drogen, extraheren van hasj en het verpakken en opslaan van de geteelde cannabis en het geproduceerde teeltmateriaal;
- 9. Zelfteelt: niet-commerciële teelt voor eigen gebruik;
- 10. privé-zelfteelt: zelfteelt in de buurt van de woning;
- 11. Teeltvereniging: geregistreerde vereniging zonder winstoogmerk met als doel de collectieve teelt en distributie van cannabis en teeltmateriaal voor eigen gebruik;
- 12. Reclame: elke vorm van commerciële communicatie met als doel, effect of waarschijnlijk effect het direct of indirect promoten van het gebruik of de levering van cannabis, hetzij door gesproken woord in persoon of op de radio, digitaal, gedrukt of in enige andere gedrukte publicatie, binnen of buiten gesloten ruimten, met inbegrip van etalages, en waarbij moet worden aangenomen dat een niet onaanzienlijk deel van de geadresseerden het opvat als reclame voor cannabis;
- 13. Sponsoring: elke vorm van promotie van personen, kweekverenigingen of evenementen in de vorm van geld, goederen of diensten met als doel, effect of waarschijnlijk effect het direct of indirect bevorderen van het gebruik of de overdracht van cannabis;

14. Woonplaats: de plaats waar een persoon een woning bewoont in omstandigheden die erop wijzen dat hij of zij de woning zal behouden en gebruiken;
15. Gewone verblijfplaats: de plaats waar een persoon verblijft onder omstandigheden die erop wijzen dat hij of zij meer dan tijdelijk in die plaats of dat gebied verblijft, evenals een ononderbroken verblijf van ten minste zes maanden, korte onderbrekingen niet meegerekend;
16. Kinderen: Personen die de leeftijd van 14 jaar nog niet hebben bereikt;
17. Adolescenten: Personen die de leeftijd van 14 jaar hebben bereikt maar nog niet de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt;
18. Adolescenten: Personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt maar nog geen 21 jaar zijn;
19. Kassen: op zichzelf staande kweeklocaties voor cannabisplanten of teeltmateriaal die zich in of buiten gesloten ruimten bevinden;
20. Gepacificeerde eigendom: een stuk grond, een bebouwd terrein, een kas, een gebouw of een deel van een gebouw dat door de rechthebbende op uiterlijk herkenbare wijze is beveiligd tegen willekeurig binnendringen;
21. bezoldigde werknemers: personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, in dienst zijn in de zin van artikel 7, lid 1, van het Vierde Boek van het Sociaal Wetboek en voor hun werk een beloning ontvangen in de zin van artikel 14 van het Vierde Boek van het Sociaal Wetboek;
22. Preventiemedewerker: een persoon die verantwoordelijk is voor de bescherming van minderjarigen en voor verslavings- en preventiekwesties;
23. Familieleden:
 - a) Familieleden en schoonfamilie in rechte lijn, de echtgenoot of levenspartner, de verloofde, broers en zussen, echtgenoten of levenspartners van de broers en zussen, broers en zussen van de echtgenoten of levenspartners, zelfs als het huwelijk of levenspartnerschap dat de relatie heeft gevestigd niet meer bestaat of als de verwantschap of affiniteit is beëindigd, evenals
 - b) Pleegouders en pleegkinderen.

§ 2

Omgaan met cannabis

(1) Het is verboden om cannabis te gebruiken

1. te bezitten,
2. om te groeien,
3. om met hem te handelen,
4. om het weg te gooien,

5. om het in te voeren, uit te voeren of uit te voeren,
6. inleveren of doorgeven,
7. anderszins op de markt brengen of
8. te verwerven.

(2) De extractie van cannabinoïden, waaronder tetrahydrocannabinol en cannabidiol, uit de cannabisplant is verboden.

(3) Personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, zijn vrijgesteld van het verbod in lid 1,

1. bezit van cannabis onder sectie 3,
2. de particuliere teelt van cannabis voor persoonlijk gebruik en het doorgeven van cannabis volgens § 9 en
3. de collectieve, niet-commerciële teelt van cannabis voor persoonlijk gebruik en de distributie van cannabis in teeltverenigingen overeenkomstig hoofdstuk 4.

(4) Bij overtredingen van het verbod krachtens lid 1 wordt de in elk geval aangetroffen cannabis door de bevoegde autoriteiten in beslag genomen, bewaard en vernietigd in overeenstemming met § 47 tot 50 van de federale politiewet en de bepalingen van de politiewetten van de deelstaten.

§ 3

Toegestaan bezit van cannabis

(1) Personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, mogen tot 25 gram cannabis voor persoonlijk gebruik bezitten. Het bezit van meer dan 25 gram cannabis is alleen toegestaan binnen de grenzen van een kweekvereniging met een vergunning volgens Sectie 11 (1).

(2) Beperkingen op het bezit van cannabis door leden van de strijdkrachten op basis van dienstvoorschriften blijven onverlet door lid 1.

§ 4

Invoer van cannabiszaden

De invoer van cannabiszaden uit lidstaten van de Europese Unie met het oog op de particuliere teelt voor persoonlijk gebruik van cannabis overeenkomstig sectie 9 of de collectieve, niet-commerciële teelt van cannabis in teeltverenigingen voor persoonlijk gebruik overeenkomstig hoofdstuk 4 is toegestaan.

Hoofdstuk 2

Gezondheidsbescherming, kinder- en jeugdbescherming, preventie

§ 5

Verbod op consumptie

(1) Personen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt, mogen geen cannabis consumeren.

(2) Het is verboden cannabis te gebruiken in de onmiddellijke aanwezigheid van personen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt. Openbare consumptie van cannabis is verboden

1. in en op een afstand tot 200 meter van de ingang van scholen, kinder- en jeugdvoorzieningen, in openbaar toegankelijke sportvoorzieningen en in en op een afstand tot 200 meter van de ingang van kinderspeelplaatsen,
2. in voetgangerszones tussen 7.00 en 20.00 uur en
3. binnen het gepacificeerde eigendom en op een afstand van maximaal 200 meter van de ingang van teeltverenigingen.

(3) Beperkingen op het gebruik van cannabis voor soldaten van de Bundeswehr op basis van dienstvoorschriften blijven onaangetast.

§ 6

Algemeen verbod op reclame en sponsoring

Reclame en elke vorm van sponsoring voor cannabis en voor kweekverenigingen zijn verboden.

§ 7

Vroegtijdige interventie

Het Bureau Jeugdzorg of een andere bevoegde autoriteit informeert de voogden van kinderen en jongeren die het verbod onder sectie 2 subsectie (1) of (2) overtreden.

§ 5, lid 1, de jongere aanbieden deel te nemen aan geschikte vroegtijdige interventieprogramma's of vergelijkbare maatregelen. De maatregel stelt de deelnemers in staat na te denken over hun cannabisgebruik, gezondheidsrisico's te herkennen en af te zien van verder gebruik.

§ 8

Verslavingspreventie

- (1) Het Federaal Centrum voor Gezondheidseducatie

1. richt een digitaal platform op waarop zij op gebruiksvriendelijke en doelgroepgerichte wijze informatie verstrekt over de effecten, de risico's en het risicoverminderend gebruik van cannabis, over het aanbod voor preventie, counseling en behandeling en over deze wet,
2. In het bijzonder ontwikkelt en breidt ze haar bestaande reeks cannabisspecifieke preventieve maatregelen voor adolescenten en jongvolwassenen met betrekking tot het gebruik van cannabis uit op basis van bewijsmateriaal,
3. het opzetten van een gestructureerde, digitale, doelgroepspecifieke begeleidingsdienst voor cannabisgebruikers, en
4. adviseert en informeert cannabisgebruikers in specifieke doelgroepen over preventiemaatregelen, de effecten, risico's en risicoverminderend gebruik van cannabis en de mogelijkheden van verdere counseling of hulp dicht bij huis.

(2) Het Federaal Centrum voor Gezondheidsvoorlichting stelt de in artikel 21, lid 3, bedoelde informatie in digitale vorm en in gemakkelijk te begrijpen taal ter beschikking om door telersverenigingen te worden gedownload.

Hoofdstuk 3

Privéteelt door volwassenen voor eigen gebruik

§ 9

Eisen voor privéteelt voor eigen gebruik

(1) Personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, mogen op hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats binnen het toepassingsgebied van deze wet, privé maximaal drie

1. Cannabisplanten voor persoonlijk gebruik van cannabis of
2. Commerciële hennepplanten voor niet-commercieel gebruik van commerciële hennep tegelijkertijd toegestaan.

(2) Cannabis uit particuliere teelt mag niet aan derden worden doorgegeven, behoudens het bepaalde in zin 2. Het gratis en niet-commercieel doorgeven van cannabis uit particuliere teelt aan personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt in de omgeving van de woning van de teler voor gemeenschappelijk gebruik onmiddellijk na het doorgeven, is toegestaan.

- (3) Privéteelt binnen militaire gebieden is verboden.

§ 10

Beschermende maatregelen voor particuliere teelt voor eigen verbruik

(1) Wie zijn eigen cannabis privé kweekt, moet passende maatregelen en veiligheidsmaatregelen nemen om privé gekweekte cannabis en teeltmateriaal te beschermen tegen toegang door kinderen, jongeren of derden.

(2) Particuliere zelfteelt mag geen onredelijke overlast en verstoring van de buurt veroorzaken.

Hoofdstuk 4

Teelt in de gemeenschap en gecontroleerde distributie van cannabis en teeltmateriaal in teeltverenigingen voor persoonlijk gebruik

Beoordeling 1

Supplicatie van Cannabisieende contributie van Cannabis in activiteiten

§ 11

Toestemming vereist

(1) Iedereen die collectief cannabis kweekt en aan leden distribueert voor persoonlijk gebruik, heeft een vergunning nodig van de bevoegde autoriteit.

(2) Toestemming kan alleen worden verleend aan teeltverenigingen.

(3) Op aanvraag wordt toestemming verleend als

1. de personen die gemachtigd zijn om de teeltvereniging te vertegenwoordigen, beschikken over volledige rechtsbevoegdheid en de vereiste betrouwbaarheid om met cannabis en teeltmateriaal om te gaan,
2. de teeltvereniging garandeert dat cannabis- en teeltmateriaal dat zich in haar eigendom bevindt, adequaat wordt beschermd tegen toegang door onbevoegde derden en door kinderen en jongeren, en
3. de telersvereniging toeziet op de naleving van de overige voorschriften van deze wet en de op grond van deze wet uitgevaardigde verordeningen.

(4) De aanvraag voor toestemming wordt schriftelijk of elektronisch ingediend en bevat de volgende informatie en bewijzen in het Duits:

1. Naam, telefoonnummer en elektronische contactgegevens en adres van het hoofdkantoor van de telersvereniging,
2. bevoegde registratie rechtbank en verenigingsregistratienummer van de teeltvereniging,

3. Voornaam, achternaam, geboortedatum, adres en elektronische contactgegevens van de in het verenigingenregister ingeschreven bestuursleden en van de overige personen die bevoegd zijn de telersvereniging te vertegenwoordigen,
4. Voornaam, achternaam, geboortedatum, adres en elektronische contactgegevens van alle relevante werknemers van de teeltvereniging die toegang hebben tot cannabis en teeltmateriaal,
5. een verklaring van goed gedrag die niet meer dan drie maanden voorafgaand aan de vergunningsaanvraag is afgegeven voor indiening bij een autoriteit overeenkomstig artikel 30, lid 5, van de federale wet op het centrale handelsregister en informatie uit het centrale handelsregister die niet meer dan drie maanden voorafgaand aan de vergunningsaanvraag is afgegeven overeenkomstig artikel 150, lid 1, van de wet op de handel, commercie en industrie voor elk lid van de raad van bestuur dat is ingeschreven in het verenigingsregister en voor elke andere persoon die bevoegd is om de teeltvereniging te vertegenwoordigen,
6. Aantal leden van de telersvereniging,
7. Locatie of waarschijnlijke locatie van het gepacificeerde eigendom van de teeltvereniging volgens plaats, straat en huisnummer, indien van toepassing, aanduiding van het perceel, gebouw en deel van het gebouw,
8. Omvang of verwachte omvang van de teeltgebieden en kassen van de teeltvereniging in hectare of vierkante meter,
9. Verwachte hoeveelheden geteelde en doorgegeven cannabis in gram per jaar, gescheiden in marihuana en hasjiesj,
10. Presentatie van de beveiligings- en beschermingsmaatregelen overeenkomstig § 22,
11. Voornaam, achternaam, geboortedatum, adres en elektronische contactgegevens van de preventiemedewerker overeenkomstig § 23 lid 4 zin 2, alsmede bewijs van zijn/haar advies- en preventievaardigheden overeenkomstig § 23 lid 4 zin 6,
12. Gezondheids- en jeugdbeschermingsconcept volgens § 23 lid 6.

(5) De bevoegde autoriteit neemt binnen drie maanden na ontvangst van de volledige aanvraagdocumenten als bedoeld in lid 4 een besluit over de vergunningsaanvraag.

(6) Wijzigingen met betrekking tot de in lid 4 bedoelde gegevens en bewijsstukken die zich voordoen nadat de vergunning is verleend, worden onverwijld ter kennis van de bevoegde autoriteit gebracht.

(7) De toestemming kan niet worden overgedragen aan derden.

§ 12

Weigering van toestemming

(1) De vergunning krachtens § 11 lid 1 wordt geweigerd indien

1. een in het verenigingenregister ingeschreven lid van de raad van bestuur of een andere persoon die bevoegd is de telersvereniging te vertegenwoordigen, niet de voor zijn werkzaamheden bij de telersvereniging vereiste betrouwbaarheid bezit,

2. een in het verenigingenregister ingeschreven lid van de raad van bestuur of een andere persoon die bevoegd is de telersvereniging te vertegenwoordigen, handelingsonbekwaam of handelingsonbekwaam is,
3. de telersvereniging geen preventiemedewerker overeenkomstig § 23 (4) zin 2 heeft aangesteld of geen bewijs van zijn advies- en preventievaardigheden overeenkomstig § 23 (4) zin 6 heeft overgelegd,
4. in de statuten van de telersvereniging
 - a) het doel van de teeltvereniging is niet uitsluitend de niet-commerciële, collectieve eigen teelt en de overdracht van de in collectieve eigen teelt geteelde cannabis voor eigen gebruik door en aan haar leden alsmede de overdracht van teeltmateriaal afkomstig van de collectieve eigen teelt voor eigen privéteelt aan haar leden, aan andere personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt of aan andere teeltverenigingen,
 - b) er is geen minimum lidmaatschap van twee maanden voorzien,
 - c) niet is bepaald dat de leden ouder dan 18 jaar moeten zijn en hun woonplaats of gewone verblijfplaats in Duitsland moeten hebben, of
 - d) voorziet niet in de schorsing van het lidmaatschap wanneer een lid zijn woonplaats of gewone verblijfplaats niet langer in Duitsland heeft.
5. het omheinde terrein van de teeltvereniging niet geschikt is voor de collectieve teelt en distributie van cannabis voor persoonlijk gebruik omdat het geen minimumafstand van 200 meter in acht neemt van het toegangsgebied van scholen, kinder- en jeugdvoorzieningen en kinderspeelplaatsen, of niet of niet volledig voldoet aan de vereisten van sectie 22 of sectie 23(3),
6. het beschermde eigendom van de vereniging van telers zich geheel of gedeeltelijk in een woning bevindt,
7. het betwiste eigendom van de vereniging geheel of gedeeltelijk binnen een militair gebied ligt, of
8. de collectieve teelt of overdracht van cannabis door de teeltvereniging aanleiding geeft tot vrees voor schadelijke gevolgen voor het milieu in de zin van de federale wet op de immissiecontrole (Bundes-Immissionsschutzgesetz) met betrekking tot de plaatselijke locatie, het geplande gebruik, de uitrusting of de andere omstandigheden van het gepacificeerde goed.

(2) Een in het verenigingenregister ingeschreven lid van de raad van bestuur of een andere persoon die bevoegd is de telersvereniging te vertegenwoordigen, beschikt niet over de in lid 1, nummer 1, vereiste betrouwbaarheid, met name indien

1. hij of zij in de vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag een misdrijf of een van de volgende overtredingen heeft begaan en daarvoor bij een definitieve rechterlijke uitspraak is veroordeeld:
 - a) Afpersing, verduistering, fraude, oplichting, heling of witwassen van geld,
 - b) een overtreding onder artikel 27 van de Youth Protection Act of onder artikel 58(5) of (6) van de Youth Employment Protection Act,
 - c) een overtreding onder de New Psychoactive Substances Act,

- d) een overtreding volgens deze wet of
 - e) een overtreding onder de Narcoticawet of de Geneesmiddelenwet, behalve voor overtredingen die zijn vrijgesteld van straf onder deze wet of de Wet op de levering van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden,
- of
- 2. na de betrokkene te hebben gehoord, feiten de veronderstelling rechtvaardigen dat hij of zij
 - a) het misbruik van cannabis door andere personen aanmoedigt of zal aanmoedigen, of
 - b) kan niet met een zekere grenzende waarschijnlijkheid worden gegarandeerd dat de vereisten van §§ 2, 3, 5, 6, 16 tot 23, 25 of 26 in de teeltvereniging volledig worden nageleefd.

(3) De toestemming kan worden geweigerd indien, na de betrokkene te hebben gehoord, feiten de veronderstelling rechtvaardigen dat een lid van de raad van bestuur dat is ingeschreven in het verenigingenregister of een andere persoon die bevoegd is om de teeltvereniging te vertegenwoordigen, niet met voldoende waarschijnlijkheid garandeert dat aan de vereisten van §§ 2, 3, 5, 6 is voldaan, 16 tot 23, 25 of 26 volledig worden nageleefd in de teeltvereniging.

(4) De bevoegde autoriteit kan informatie van de teeltvereniging, de overlegging van documenten en de toegang tot het gepacificeerde eigendom van de teeltvereniging buiten een woning tijdens normale openingstijden verlangen om te controleren of aan de voorwaarden voor toelating overeenkomstig § 11, lid 3, en mogelijke weigeringsgronden overeenkomstig de leden 1 en 2 is voldaan. Zij kan overeenkomstig § 31, lid 1, van de federale centrale registerwet informatie uit het federale centrale register verkrijgen, voor zover dit noodzakelijk is om mogelijke weigeringsgronden overeenkomstig de leden 1 en 2 te controleren.

§ 13

Inhoud van de vergunning

(1) De vergunning heeft betrekking op de collectieve teelt van cannabis en de gecontroleerde overdracht van cannabis aan leden van de teeltvereniging voor persoonlijke consumptie in overeenstemming met de vereisten van hoofdstuk 4.

(2) De vergunning moet duidelijk de omheinde eigendommen van de teeltvereniging aanduiden. De vergunning mag zich alleen uitstrekken tot activiteiten binnen het gepacificeerde eigendom van de teeltvereniging.

(3) De vergunning is beperkt tot de jaarlijkse hoeveelheden cannabis die door de leden van de teeltvereniging worden geteeld en gedistribueerd om te voorzien in hun eigen behoeften voor persoonlijke consumptie. De bevoegde autoriteit past vervolgens de vergunning aan met betrekking tot de jaarlijks alleen geteelde en overgedragen hoeveelheden cannabis indien de teeltvereniging op geloofwaardige wijze kan aantonen dat de behoeften van haar leden voor persoonlijke consumptie zijn veranderd.

(4) De bevoegde autoriteit kan ook achteraf voorwaarden en voorschriften aan de vergunning verbinden om ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan de voorschriften die krachtens deze wet voor het verlenen van de vergunning zijn vastgesteld.

§ 14

Duur van de vergunning

De geldigheidsduur van de vergunning is beperkt tot zeven jaar. Zij kan op aanvraag worden verlengd na het verstrijken van ten minste vijf jaar; de bepalingen van §§ 11 tot en met 13 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 15

Intrekking en intrekking van de vergunning

(1) De machtiging kan geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken ten aanzien van de eigen teelt- of vermeerderingsactiviteiten van de telersvereniging of de vrijgestelde eigendom, met name indien de telersvereniging

1. een gepacificeerd terrein gebruikt dat niet is aangewezen in de vergunning,
2. de toegestane jaarlijkse eigen teelt en overdrachtshoeveelheden volgens § 13 lid 3 weer overschrijdt,
3. herhaaldelijk cannabis met een hoger THC-gehalte dan tien procent doorgeeft aan adolescenten of de doorgiftehoeveelheden overschrijdt overeenkomstig artikel 19, lid 3, zin 2,
4. geen gebruik heeft gemaakt van de vergunning binnen een periode van twee jaar nadat deze werd verleend; deze periode kan worden verlengd indien een gerechtvaardigd belang wordt aangetoond of;
5. herhaaldelijk niet of niet volledig voldoen aan hun verplichtingen om te gedogen of samen te werken overeenkomstig § 29.

(2) In alle andere opzichten zijn de bepalingen van de Wet Administratieve Procedure van toepassing op de intrekking van de vergunning.

B e o o r d e l i n g 2

C o m m u n i c a t i e o n t w i k k e l i n g

§ 16

Lidmaatschap

(1) Teeltverenigingen mogen alleen leden hebben die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt.

(2) Een telersvereniging mag maximaal 500 leden hebben. Een persoon kan slechts lid zijn van één telersvereniging.

(3) Alleen die personen kunnen als lid van een telersvereniging worden aanvaard, die aan de telersvereniging door overlegging van een officieel legitimatiebewijs met pasfoto of andere passende officiële documenten aantonen dat zij

1. zijn woonplaats of gewone verblijfplaats in Duitsland heeft en
2. de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Indien de woon- of verblijfplaats verandert, stelt het lid de Teeltvereniging hiervan onverwijld in kennis.

(4) Teeltverenigingen moeten in hun statuten voorzien in een minimumlidmaatschap van ten minste twee maanden en in de schorsing van het lidmaatschap wanneer de woonplaats of gewone verblijfplaats van een lid niet meer in Duitsland ligt.

§ 17

Vereisten voor zelfteelt van cannabis in de gemeenschap

(1) In teeltverenigingen mag cannabis alleen gezamenlijk door leden worden geteeld. De leden mogen bij het collectief telen van hun eigen cannabis ondersteund worden door marginaal tewerkgestelde personen van de teeltvereniging in de zin van artikel 8 (1) van het Vierde Boek van het Sociaal Wetboek. Het opdragen van andere betaalde werknemers van de teeltvereniging of derden bij de collectieve teelt van cannabis is niet toegestaan.

(2) De leden van de teeltvereniging nemen actief deel aan de collectieve teelt van cannabis. Van actieve deelname is met name sprake indien leden van de teeltvereniging door persoonlijke actieve activiteiten deelnemen aan activiteiten die rechtstreeks verband houden met de collectieve eigen teelt.

(3) Teeltverenigingen waarborgen de beginselen van goede beroepspraktijken in het geval van collectieve eigen teelt. Zij nemen voldoende voorzorgsmaatregelen om risico's voor de menselijke gezondheid als gevolg van het gebruik van de in lid 4 bedoelde stoffen te voorkomen.

(4) Het Bundesministerium für Ernährung und Landwirtschaft wordt gemachtigd om in overleg met het Bundesministerium für Gesundheit und het Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz, Nuclear Safety und Verbraucherschutz bij verordening en met instemming van de Bundesrat te bepalen in hoeverre dit noodzakelijk is voor de bescherming van de gezondheid:

1. Maximumhoeveelheden met betrekking tot de volgende stoffen of hun afbraak-, omzettings- of reactieproducten in of op cannabis:
 - a) Gewasbeschermingsactieve stoffen zoals gedefinieerd in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de Richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad (PB L 309 van 24.11.2009), zoals gewijzigd.
 - b) Meststoffen in de zin van de Meststoffenwet,
 - c) andere plant- of bodembehandelingsproducten,
 - d) Biociden in de zin van de Wet chemische stoffen, voor zover ze worden gebruikt voor veeteeltbescherming of ongediertebestrijding,
 - e) Mycotoxinen, zware metalen of andere vergelijkbare stoffen die vanuit gezondheidsoogpunt niet wenselijk zijn en

- f) Micro-organismen,
- 2. de procedure voor de vaststelling van kwantitatieve beperkingen en de gegevensvereisten voor de vaststelling van kwantitatieve beperkingen; en
- 3. land- of tuinbouwvoorschriften voor de collectieve teelt van cannabis in teeltverenigingen, in het bijzonder met betrekking tot hygiëne en het drogen en opslaan van in teeltverenigingen geteelde cannabis.

§ 18

Kwaliteitsmaatregelen via telersverenigingen

(1) Teeltverenigingen zorgen ervoor dat hun activiteiten te allen tijde voldoen aan de eisen van deze wet en de op basis van deze wet uitgevaardigde verordeningen. Zij vermijden risico's voor de menselijke gezondheid die verder gaan dan de typische gevaren van cannabisconsumptie. Een risico in de zin van zin 2 wordt verondersteld wanneer de cannabis of het teeltmateriaal dat door de teeltvereniging wordt doorgegeven, niet geschikt is voor doorgifte overeenkomstig lid 4.

(2) Om de kwaliteit te controleren en de naleving van de bepalingen van deze wet en de op basis van deze wet uitgevaardigde verordeningen te waarborgen, in het bijzonder om de naleving van de bepalingen van artikel 19, lid 3, zin 2 te waarborgen, moeten de teeltverenigingen regelmatig willekeurige monsters nemen van de geteelde cannabis en het beschikbare teeltmateriaal en moeten zij ervoor zorgen dat deze geschikt zijn om te worden doorgegeven in overeenstemming met lid 4.

(3) Teeltverenigingen moeten cannabis en teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven onmiddellijk vernietigen.

(4) Cannabis of teeltmateriaal is niet overdraagbaar als

- 1. de cannabis niet door de telersvereniging zelf is geteeld of het voor overdracht bestemde teeltmateriaal niet in de collectieve teelt van de telersvereniging is geproduceerd,
- 2. de teeltvereniging die de cannabis en het teeltmateriaal distribueert geen geldige vergunning heeft overeenkomstig sectie 11(1),
- 3. de cannabis de jaarlijkse hoeveelheden voor thuisteelt of distributie zoals gespecificeerd in sectie 13(3) overschrijdt,
- 4. stoffen in of op de cannabis aanwezig zijn in een mate die de maximumniveaus overschrijdt die zijn vastgelegd in een wettelijk instrument krachtens sectie 17(4), of
- 5. de cannabis niet voldoet aan de vereisten van Sectie 19(1) of Sectie 21(1).

Beoordeling 3

Controlliatiesituatie van Cannabis en materialen met asuren

§ 19

Gecontroleerde overdracht van cannabis

(1) Teeltverenigingen mogen alleen cannabis doorgeven die collectief is geteeld binnen hun gepacificeerde eigendom. De distributie van cannabis is alleen toegestaan in zijn pure vorm als marihuana of hasjiesj.

(2) Cannabis mag door leden alleen worden doorgegeven aan leden van teeltverenigingen voor persoonlijk gebruik binnen het gepacificeerde eigendom in overeenstemming met lid 1, zin 1. Teeltverenigingen zorgen ervoor dat elke overdracht van cannabis wordt onderworpen aan een strenge controle van leeftijd en lidmaatschap door het tonen van de lidmaatschapskaart in combinatie met een officieel identiteitsbewijs met foto.

(3) Teeltverenigingen mogen per lid maximaal 25 gram cannabis per dag en maximaal 50 gram per maand doorgeven voor eigen gebruik. In afwijking van zin 1 mag maximaal 30 gram cannabis per maand aan adolescenten worden doorgegeven met een THC-gehalte van maximaal tien procent.

(4) Het doorgeven van cannabis volgens lid 1 zin 1 is alleen toegestaan in persoonlijke aanwezigheid van degene die de cannabis overhandigt en het ontvangende lid. Leden mogen cannabis die zij van de teeltverenigingen hebben ontvangen, niet aan derden doorgeven. Het verzenden en afleveren van cannabis is verboden.

§ 20

Gecontroleerde overdracht van teeltmateriaal

(1) Teeltverenigingen mogen teeltmateriaal dat ze in het kader van hun eigen collectieve teelt produceren, verkopen aan

1. Leden,
2. Personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en geen lid zijn, of
3. doorgeven aan andere
telersverenigingen.

(2) In het geval van de overdracht van teeltmateriaal dat is geproduceerd tijdens de collectieve thuisteelt aan personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en geen lid zijn van de telersvereniging, zorgen telersverenigingen ervoor dat, naast het bewijs van de leeftijd van meerderjarigheid, een bewijs van verblijf of gewone verblijfplaats in Duitsland wordt overlegd.

(3) Teeltverenigingen mogen aan de in lid 1, punten 1 en 2, bedoelde personen niet meer dan in totaal zeven zaden of vijf stekken of in totaal zeven zaden en stekken per maand doorgeven.

(4) 2. Overdracht van teeltmateriaal uit hoofde van lid 1 geschiedt uitsluitend voor de volgende doeleinden:

1. in geval van overdracht overeenkomstig lid 1, nummer 1 of 2, voor particuliere teelt,
2. in het geval van een overdracht overeenkomstig lid 1, punt 3, om de kwaliteit te waarborgen van de cannabis die wordt geteeld in de teeltvereniging die het teeltmateriaal aanvaardt.

(5) § Artikel 19, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de overdracht van teeltmateriaal aan de in het eerste lid bedoelde personen en teeltverenigingen, met dien verstande dat de verzending en aflevering van cannabiszaden is toegestaan.

§ 21

Gezondheidsbeschermingsmaatregelen voor de overdracht van cannabis en transfermentatiemateriaal

(1) Teeltverenigingen mogen geen cannabis distribueren die is gemengd, vermengd of gecombineerd met

1. Tabak, nicotine of
2. voedsel, inclusief alcoholische dranken en aroma's of andere additieven.

Zij mogen de in de nummers 1 en 2 genoemde stoffen ook niet afzonderlijk distribueren.

(2) Teeltverenigingen mogen cannabis en teeltmateriaal alleen in neutrale verpakking doorgeven. Bij het doorgeven van cannabis of teeltmateriaal overhandigen zij een instructiefolder aan de persoon of teeltvereniging die de cannabis of het teeltmateriaal in ontvangst neemt. De bijsluiter moet ten minste de volgende informatie bevatten over de cannabis die wordt doorgegeven:

1. Gewicht in gram,
2. Oogstdatum,
3. Ten minste houdbaar tot datum,
4. Verscheidenheid,
5. gemiddeld gehalte aan tetrahydrocannabinol in procenten,
6. gemiddeld cannabidiolgehalte in procenten.

Wanneer teeltmateriaal wordt doorgegeven, moet ten minste de in zin 2, nummers 3 tot en met 6, gespecificeerde informatie op de gebruiksaanwijzing worden vermeld.

(3) Bij het verspreiden van cannabis en teeltmateriaal verstrekken teeltverenigingen educatieve, op feiten gebaseerde informatie over cannabis, dosering, gebruik en risico's van cannabisgebruik, alsook verwijzingen naar advies- en behandelingsdiensten met betrekking tot cannabisgebruik. De teeltvereniging verwijst in het bijzonder naar

1. mogelijke neurologische schade en schade aan de gezondheid als het onder de 25 jaar mag worden geconsumeerd,

2. noodzakelijke voorzorgsmaatregelen voor de bescherming van kinderen en jongeren, waaronder niet-consumptie tijdens zwangerschap en borstvoeding,
3. Interacties met geneesmiddelen en gemengd gebruik met andere psychoactieve stoffen,
4. Beperkingen op de rijvaardigheid en het vermogen om machines te bedienen, en
5. nadere informatie over het platform dat is opgericht krachtens § 8, lid 1, nummer 1.

Wanneer cannabis wordt doorgegeven, moet de informatie volgens nummer 1 tot en met 5 ook worden vermeld op de bijsluiter volgens paragraaf 2, zin 2.

§ 22

Het veiligstellen van cannabis en teeltmateriaal

(1) Teeltverenigingen beschermen cannabis en teeltmateriaal tegen toegang door onbevoegde derden en door kinderen en jongeren. Eigendommen van vreedzame aard waarin of waarop cannabis en teeltmateriaal wordt geteeld of opgeslagen, worden beveiligd door middel van hekken, inbraakwerende deuren en ramen of andere geschikte beschermingsmaatregelen tegen ongeoorloofde toegang en verwijdering van cannabis of teeltmateriaal dat zich daarop bevindt.

(2) Teeltverenigingen mogen geen cannabis en teeltmateriaal opslaan buiten het gepacificeerde eigendom waarnaar wordt verwezen in de vergunning krachtens § 11, lid 1, of deze vervoeren naar andere plaatsen dan het gepacificeerde eigendom waarnaar wordt verwezen in de vergunning krachtens § 11, lid 1. Het vervoer van cannabis en teeltmateriaal tussen delen van het gepacificeerde eigendom van dezelfde teeltvereniging is toegestaan, mits de delen ruimtelijk rechtstreeks met elkaar verbonden zijn.

Beoordeling 4

Kinder- en Jundschutz, Suchtpreventie in en ontwikkeling

§ 23

Kinder- en jeugdbescherming en verslavingspreventie in teeltverenigingen

(1) Teeltverenigingen mogen geen toegang tot hun gepacificeerde eigendom verlenen aan personen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt en mogen geen cannabis of teeltmateriaal aan hen doorgeven.

(2) De omheinde eigendommen van teeltverenigingen mogen niet naar buiten toe herkenbaar worden gemaakt door reclameborden of andere opvallende vormgevingselementen. Een feitelijke markering van de naam van de teeltvereniging bij de ingang is toegestaan.

(3) Kweekruimten en kassen die buiten overdekte ruimten worden gebruikt, moeten door hekken of andere geschikte maatregelen tegen inkijk van buitenaf worden beschermd.

(4) Teeltverenigingen zijn verplicht om bij te dragen aan een uitgebreide jeugd- en gezondheidsbescherming en om hun leden aan te moedigen verantwoord cannabis te gebruiken. Hiervoor wordt in elke teeltvereniging een preventiemedewerker aangesteld. De preventiemedewerker is voor de leden beschikbaar als contactpersoon voor vragen over verslavingspreventie. Hij zorgt ervoor dat passende maatregelen worden genomen om een alomvattende jeugd- en gezondheidsbescherming en verslavingspreventie te realiseren. In het bijzonder draagt de preventiemedewerker zijn kennis bij aan het opstellen van het gezondheids- en jeugdbeschermingsconcept volgens lid 5 en zorgt hij voor de uitvoering ervan. De preventiemedewerker levert de vereniging het bewijs van specifieke vaardigheden op het gebied van counseling en preventie door het volgen van verslavingspreventietrainingen bij regionale of gespecialiseerde verslavingspreventiecentra of bij instellingen met vergelijkbare kwalificaties. Het bewijs van kennis op het gebied van counseling en preventie wordt geleverd door een certificaat van deelname aan een van de in zin 5 genoemde trainingen.

(5) Cultiverenigingen moeten samenwerken met lokale adviescentra voor verslaafden om leden met verslavend of riskant consumptiegedrag toegang te geven tot het ondersteuningssysteem voor verslaafden.

(6) Teeltverenigingen stellen een gezondheids- en jeugdbeschermingsconcept op waarin passende maatregelen voor het bereiken van een alomvattende jeugd- en gezondheidsbescherming in de teeltvereniging, in het bijzonder voor risicobeperkte cannabisconsumptie en verslavingspreventie, worden uiteengezet.

B e o o r d e l i n g 5

M e m b e r i n g e n s e l v e r k o s t e n e n d e c o m p l e m e n t a t i e s

§ 24

Lidmaatschapskosten

De lidmaatschapsbijdragen van de teeltvereniging kunnen worden vastgesteld als basisbedragen met aanvullende vaste tarieven die worden aangepast aan de hoeveelheden cannabis en teeltmateriaal die aan de leden worden doorgegeven.

§ 25

Terugverdienen van eigen kosten

(1) Teeltverenigingen mogen voor de distributie van cannabis en teeltmateriaal aan hun leden geen andere vergoedingen vragen dan de wettelijke lidmaatschapsgelden volgens § 24.

(2) De vrije overdracht van cannabis of teeltmateriaal door teeltverenigingen is verboden.

(3) Bij overdracht van teeltmateriaal aan andere telersverenigingen of aan personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en geen lid zijn van de vereniging, vorderen telersverenigingen van de respectieve ontvanger vergoeding van de kosten die zijn gemaakt voor de productie van het overgedragen teeltmateriaal.

B e o o r d e l i n g 6

O p m e r k i n g v a n p r o p e r a t i e s

§ 26

Documentatie- en rapportageverplichtingen van telersverenigingen

(1) Teeltverenigingen documenteren voortdurend de volgende informatie om aan te tonen dat zij voldoen aan de vereisten van artikel 19 en 20 en met het oog op de traceerbaarheid van de doorgegeven cannabis en teeltmateriaal:

1. Naam, voornaam en adres van de personen, naam en statutaire zetel van de teeltverenigingen of naam en statutaire zetel van de rechtspersonen waarvan zij teeltmateriaal hebben ontvangen,
2. Hoeveelheden cannabis in grammen en het aantal stuks teeltmateriaal dat zich in of op hun gepacificeerde eigendom bevindt,
3. Hoeveelheden geteelde cannabis in grammen,
4. Hoeveelheden vernietigde cannabis in grammen,
5. Hoeveelheden en gemiddeld THC-gehalte van de cannabis die aan het respectieve lid is doorgegeven in grammen, datum van doorgifte alsmede achternaam, voornaam en geboortejaar van het respectieve lid en
6. Aantal stuks teeltmateriaal dat is doorgegeven aan natuurlijke personen en, indien de persoon die het materiaal accepteert lid is van de telersvereniging, zijn of haar achternaam, voornaam en geboortejaar.

(2) Teeltverenigingen nemen passende maatregelen om persoonsgegevens als bedoeld in lid 1 te beschermen tegen toegang door onbevoegden. Zij bewaren de gegevens gedurende vijf jaar en geven deze op verzoek langs elektronische weg door aan de bevoegde autoriteit, voor zover de doorgifte noodzakelijk is voor de vervulling van de wettelijke taken van de bevoegde autoriteit overeenkomstig § 27.

(3) Teeltverenigingen verstrekken de bevoegde autoriteit uiterlijk op 31 januari van elk kalenderjaar langs elektronische weg de volgende gegevens over de hoeveelheden cannabis in grammen, uitgesplitst naar variëteit en naar het respectieve gemiddelde gehalte aan tetrahydrocannabinol en cannabidiol, om aan te tonen dat de overeenkomstig artikel 13, lid 3, vastgestelde hoeveelheden voor eigen teelt en overdracht worden nageleefd.

1. in het vorige kalenderjaar door hen
 - a) werden gekweekt,
 - b) werden doorgegeven,

c) werden vernietigd en

2. aan het einde van het vorige kalenderjaar in hun portefeuille zaten.

(4) 1. Teeltverenigingen stellen de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis en verstrekken haar de in lid 1, punten 1, 5 en 6, bedoelde informatie indien zij op grond van de hun ter beschikking staande gegevens of hun ervaring weten of vermoeden dat het gebruik van de door hen gedistribueerde cannabis of het gebruik van het door hen gedistribueerde teeltmateriaal een risico voor de menselijke gezondheid oplevert dat verder gaat dan de typische risico's die aan het gebruik van cannabis verbonden zijn. Teeltverenigingen nemen onmiddellijk de nodige maatregelen om het risico weg te nemen, in het bijzonder het informeren van hun leden, het terugroepen, uit de handel nemen en vernietigen van de cannabis of het teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven.

(5) De bevoegde autoriteit mag de haar ingevolge lid 2, tweede zin, lid 3 en lid 4, eerste zin, verstrekte informatie uitsluitend gebruiken voor de vervulling van haar wettelijke taken ingevolge artikel 27 en mag deze niet aan derden doorgeven. In afwijking van zin 1 mag de bevoegde autoriteit de haar ingevolge lid 2, zin 2, lid 3 en lid 4, zin 1, verstrekte informatie, met inbegrip van persoonsgegevens, voor de volgende doeleinden gebruiken

1. voor evaluatiedoeleinden overeenkomstig sectie 48, aan een door het federale ministerie van Volksgezondheid aangewezen instantie, mits de persoonsgegevens daarbij anoniem worden gemaakt, en
2. aan andere autoriteiten voor zover dit noodzakelijk is voor de vervolging van strafbare feiten of administratieve overtredingen krachtens deze wet of andere wettelijke bepalingen.

(6) De bevoegde autoriteit verwijdert de haar overeenkomstig lid 2, tweede zin, lid 3 en lid 4, eerste zin, verstrekte informatie uiterlijk na vijf jaar. In afwijking van zin 1 bedraagt de termijn voor verwijdering twee jaar voor zover de informatie niet is geanonimiseerd.

(7) Indien het vermoeden bestaat dat cannabis of teeltmateriaal verloren is gegaan of illegaal is overgedragen, stelt de teeltvereniging de bevoegde autoriteit hiervan onverwijld in kennis.

§ 27

Maatregelen van regelgevend toezicht

(1) De bevoegde autoriteit neemt regelmatig steekproeven in de gepacificeerde eigendommen van teeltverenigingen en onderzoekt in het kader van regelmatige fysieke inspecties op passende wijze en in passende mate of de door teeltverenigingen geteelde en overgedragen cannabis voldoet aan de voorschriften van deze wet en de op grond van deze wet uitgevaardigde voorschriften en, in het geval van collectieve eigen teelt en de overdracht van cannabis en teeltmateriaal, of wordt voldaan aan de voorschriften van deze wet en de op grond van deze wet uitgevaardigde voorschriften, in het bijzonder ter bescherming van de gezondheid, kinderen en minderjarigen, en in overeenstemming met de bepalingen van deze wet.

§ 13 (4) worden nageleefd door de telersverenigingen. Regelmatige fysieke inspecties en bemonstering vinden ten minste eenmaal per jaar plaats bij elke telersvereniging met een vergunning overeenkomstig § 11, lid 1, en daarnaast op risicobasis.

(2) De bevoegde autoriteit houdt bij haar toezicht uit hoofde van lid 1, zin 1 de informatie die aan haar is voorgelegd overeenkomstig § 26 lid 2 zin 2, § 26 lid 3 en § 26 lid 4 zin 2.

§ Artikel 26, lid 4, eerste zin, alsmede door haar ontvangen klachten en informatie. Zij verzoekt het teeltverbond haar overeenkomstig § 26, lid 4, eerste zin, om aanvullende informatie, voor zover deze nodig is om het bestaan vast te stellen van risico's voor de menselijke gezondheid die verder gaan dan de typische gevaren van consumptie in de zin van § 26, lid 4, eerste zin.

§ Artikel 18, lid 1, tweede zin. Indien de bevoegde autoriteit vaststelt dat er een risico voor de menselijke gezondheid bestaat dat verder gaat dan de typische gevaren van consumptie, kan zij, in aanvulling op de maatregelen, bedoeld in het derde lid, zelf het publiek of de leden van een teeltvereniging waarschuwen, indien de teeltvereniging die de cannabis of het teeltmateriaal heeft doorgegeven of voornemens was door te geven, niet of niet tijdig waarschuwt overeenkomstig artikel 26, vierde lid, tweede volzin, of geen andere even doeltreffende maatregel treft of niet tijdig treft.

(3) De bevoegde autoriteit neemt de nodige maatregelen wanneer zij redelijke gronden heeft om te vermoeden dat de cannabis of het teeltmateriaal dat in de teeltverenigingen wordt geteeld of doorgegeven, niet voldoet aan de voorschriften van deze wet of de op grond van deze wet uitgevaardigde voorschriften, of dat de voorschriften van deze wet ter bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren of de voorschriften krachtens artikel 13, lid 4, door de teeltverenigingen bij het zelf telen van cannabis of het doorgeven van cannabis of teeltmateriaal niet of niet volledig worden nageleefd. In het bijzonder is het toegestaan om,

1. maatregelen bevelen tegen de teeltvereniging om ervoor te zorgen dat blik niet wordt overgedragen voordat het voldoet aan de vereisten van deze wet en de verordeningen die krachtens deze wet zijn uitgevaardigd, in het bijzonder het uitvoeren van een kwaliteitscontrole door het nemen en onderzoeken van monsters,
2. een teeltvereniging gelasten de cannabis die zij teelt, het teeltmateriaal dat zij wil verdelen of het teeltmateriaal dat zij ontvangt te testen of te laten testen en haar op de hoogte te stellen van het resultaat van de test,
3. een teeltvereniging tijdelijk verbieden cannabis of teeltmateriaal te telen of over te dragen,
4. het terugroepen en uit de handel nemen van gepasseerde cannabis of teeltmateriaal door de teeltvereniging bevelen,
5. cannabis of teeltmateriaal in teeltverenigingen in beslag te nemen dat een risico vormt voor de menselijke gezondheid dat verder gaat dan de typische gevaren van consumptie in de zin van artikel 18, lid 1, zin 2, en deze cannabis of dit teeltmateriaal te vernietigen of te laten vernietigen,
6. de activiteiten van een teeltvereniging geheel of gedeeltelijk verbieden,
7. De telersvereniging te gelasten het publiek of haar leden te beschermen tegen risico's die verder gaan dan de typische gevaren van consumptie in de zin van de § 18(1), zin 2, in verband met verstrekte cannabis of stimuleringsmateriaal,
8. bevelen dat reclamemateriaal wordt verwijderd of dat wordt afgezien van reclame of sponsoring voor maatregelen die op grond van § 6 verboden zijn.

(4) Maatregelen overeenkomstig lid 3, zin 2, nummers 3 tot en met 6, vereisen dat de distributie van de respectieve cannabis of het respectieve teeltmateriaal een risico voor de menselijke gezondheid oplevert dat verder gaat dan de typische gevaren van consumptie en dat, gezien de waarschijnlijkheid dat het gevaar dat schade oplevert zich voordoet en de

de ernst van het risico op schade, rekening houdend met het normale en te verwachten gebruik van de cannabis of het teeltmateriaal in kwestie, snel ingrijpen door de bevoegde instantie vereist, zelfs indien het risico zich nog niet heeft voorgedaan. De bevoegde instantie baseert haar besluit om in te grijpen op een passende risicobeoordeling, rekening houdend met de aard van het risico en de kans dat de schade zich voordoet. De mogelijkheid om een hogere mate van veiligheid te bereiken of de beschikbaarheid van ander cannabis- of teeltmateriaal met een lager risico is geen voldoende reden om aan te nemen dat snel ingrijpen in de zin van de eerste zin vereist is.

(5) De bevoegde autoriteit trekt een maatregel die op grond van lid 1 is bevolen in of wijzigt deze zodra de teeltvereniging die de cannabis of het teeltmateriaal heeft overgedragen of van plan was over te dragen, afdoende aantoont dat zij effectieve maatregelen heeft genomen om te voldoen aan de voorschriften van deze wet, de voorschriften die op grond van deze wet zijn uitgevaardigd en de voorschriften van **artikel 13, lid 4**.

(6) Bezwaren tegen en beroepen tot intrekking van beschikkingen en maatregelen overeenkomstig lid 3, zin 2, nummers 1 tot en met 8, hebben geen schorsende werking.

§ 28

Bevoegdheden van de autoriteiten om toezicht te houden

(1) De bevoegde autoriteit en de door haar gemachtigde personen hebben het recht om, voor zover dit noodzakelijk is voor de vervulling van hun taken krachtens **§ 27**, de eigendommen van teeltverenigingen alsmede de inrichtingen en de vervoermiddelen en voertuigen van teeltverenigingen waarin, waarop of waarmee gezamenlijk cannabis of teeltmateriaal wordt geteeld, ontvangen, doorgegeven, opgeslagen of vervoerd, of die in het kader van de activiteiten van teeltverenigingen worden geproduceerd, tijdens de gebruikelijke openingstijden te betreden en te doorzoeken. In geval van dreigend gevaar kan het betreden of fouilleren ook buiten de gebruikelijke openingstijden plaatsvinden.

(2) De bevoegde autoriteit is bevoegd tot het inspecteren, onderzoeken of doen inspecteren van cannabis en teeltmateriaal in het bezit van teeltverenigingen, installaties, apparatuur en teeltruimten gebruikt voor collectieve zelfteelt, alsmede alle bedrijfsdocumenten en gegevensdragers van teeltverenigingen, voor zover dit noodzakelijk is voor de uitvoering van haar taken krachtens **§ 27**. Zij mag kopieën, fotokopieën, fotokopieën en uittreksels van documenten en beveiligde digitale gegevens maken.

(3) De bevoegde autoriteit en de door haar gemachtigde personen kunnen bij de vereniging van telers, haar gemachtigde vertegenwoordigers, haar leden of haar betaalde werknemers de documenten en inlichtingen opvragen die zij voor de uitvoering van hun taken overeenkomstig **§ 27** nodig hebben. De vereniging van telers of de betrokken personen worden in kennis gesteld van de reden voor het verzoek.

(4) De bevoegde autoriteit en de door haar gemachtigde personen zijn gemachtigd om de namen, voornamen, geboortedata, adressen en elektronische contactgegevens van de volgende personen te verzamelen en te verwerken voor zover dat nodig is voor de uitvoering van hun taken op grond van **artikel 27**:

1. persoon die gemachtigd is om de telersvereniging te vertegenwoordigen,
2. Leden van de Teeltvereniging,
3. betaalde werknemers van een telersvereniging,

4. derden in opdracht van de telersvereniging,
5. elke andere persoon die wordt aangetroffen in de gepacificeerde eigendom van de teeltvereniging, of
6. Personen die cannabis of teeltmateriaal hebben ontvangen van de teeltvereniging.

(5) De bevoegde autoriteit is gemachtigd om persoonsgegevens die zij heeft verzameld of verwerkt in het kader van haar bevoegdheden op grond van de leden 1 tot en met 4 aan andere autoriteiten te verstrekken voor zover dit noodzakelijk is met het oog op de vervolging van strafbare feiten of administratieve inbreuken op grond van deze wet of andere wettelijke bepalingen.

§ 29

Verplichting tot tolerantie en samenwerking

(1) Teeltverenigingen, hun gemachtigde vertegenwoordigers, bezoldigde werknemers en leden tolereren maatregelen overeenkomstig de artikelen 27 en 28 en ondersteunen de bevoegde autoriteit en de door haar gemachtigde personen bij de uitvoering van hun taken overeenkomstig artikel 27, met name door hun op verzoek toegang te verlenen tot de gepacificeerde goederen die dienen voor de activiteiten van hun vereniging, door containers te openen en door het nemen van monsters mogelijk te maken. Monsters van cannabis, teeltmateriaal of goederen die worden gebruikt voor de collectieve teelt, distributie of opslag, worden gratis ter beschikking gesteld van de bevoegde autoriteit of de door haar gemachtigde personen.

(2) Teeltverenigingen, hun gemachtigde vertegenwoordigers, bezoldigde werknemers en leden verstrekken de bevoegde autoriteit en de door de bevoegde autoriteit gemachtigde personen op verzoek de informatie die nodig is voor de uitvoering van de taken overeenkomstig § 27. De personen die verplicht zijn informatie te verstrekken, kunnen weigeren vragen te beantwoorden indien het antwoord hen of een van de in artikel 1, nummer 23, bedoelde familieleden blootstelt aan het risico van strafrechtelijke vervolging of vervolging op grond van het Wetboek van administratieve overtredingen. Zij worden op de hoogte gesteld van hun recht om te weigeren informatie te verstrekken.

§ 30

Toestemming om voorschriften uit te vaardigen

De deelstaatbesturen zijn bevoegd om bij wettelijk besluit het aantal teeltverenigingen vast te stellen dat in een district of een zelfstandige stad een vergunning kan krijgen overeenkomstig

§ 11 (1) worden beperkt tot één per 6.000 inwoners. Daarbij houden ze in het bijzonder rekening met de bevolkingsdichtheid per teeltvereniging en met aspecten van gezondheid, kinder- en jeugdbescherming.

Hoofdstuk 5

Commerciële teelt van industriële

hennep

§ 31

Commerciële hennepsteelt door landbouwbedrijven

Behoudens het bepaalde in artikel 9, lid 1, punt 2, is de commerciële hennepsteelt slechts toegestaan indien deze wordt beoefend door landbouwbedrijven die voldoen aan de voorwaarden van artikel 1, lid 4, van de Wet op de ouderdomsverzekering voor landbouwers, of door bedrijven die actief zijn in de bosbouw, de tuinbouw, de wijnbouw, de visteelt, de vijverteelt, de bijenteelt, de binnenvisserij en de transhulance of waarvoor een rechtstreekse betaling wordt uitgekeerd op grond van de Wet rechtstreekse betalingen in het kader van het GLB.

§ 32

Toezicht op de commerciële teelt van commerciële hennep

(1) De commerciële hennepsteelt door landbouwbedrijven staat onder toezicht van het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding.

(2) Artikel 5, eerste en tweede alinea, en bijlage I bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde categorieën van steunmaatregelen die de lidstaten overeenkomstig die verordening hebben vastgesteld in hun strategische GLB-plannen voor de periode 2023-2027, en met regels inzake het percentage voor de norm inzake goede landbouw- en milieuconditie (GLMC-norm) nr. 1 (PB L 20 van 31.1.2022, blz. 52), laatstelijk gewijzigd bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/330 (PB L 44 van 14.2.2023, blz. 1), zoals gewijzigd, zijn van overeenkomstige toepassing. Voor het overige zijn de bepalingen van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor de hennepsteelt van overeenkomstige toepassing. Het Bundesamt für Landwirtschaft und Ernährung kan de gegevens die de bevoegde deelstaatautoriteiten hem overeenkomstig de bepalingen van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor de hennepsteelt toezenden, alsmede de resultaten van de THC-controles die in het kader van de verordeningen betreffende rechtstreekse betalingen worden uitgevoerd, gebruiken om toezicht te houden in het kader van deze wet.

§ 33

Kennisgeving van commerciële hennepsteelt

(1) De teelt van commerciële hennep door landbouwbedrijven moet vóór 1 juli van het teeltjaar worden gemeld aan het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding.

(2) Voor de in lid 1 bedoelde kennisgeving wordt gebruik gemaakt van het officiële formulier dat is afgegeven door het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voedselvoorziening. De kennisgeving bevat:

1. naam, voornaam en adres van de landbouwer, bij rechtspersonen de naam van het landbouwbedrijf en de wettelijke vertegenwoordiger,

2. het lidmaatschaps- of kadastrale nummer dat door de bevoegde beroepsvereniging aan de landbouwer of het landbouwbedrijf is toegekend,
3. het ras van de commerciële hennep, met bijvoeging van de officiële etiketten, tenzij deze in het kader van de regelingen inzake rechtstreekse betalingen bij de bevoegde autoriteit van de deelstaat zijn ingediend,
4. de ingezaaide oppervlakte in hectare en are, met vermelding van het identificatienummer van de oppervlakte; indien dit nummer niet beschikbaar is, kan het kadastraal nummer worden vermeld of andere informatie ter identificatie van de ingezaaide oppervlakte die door het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding is erkend, zoals bijvoorbeeld het district, het perceel en het perceel.

Als de commerciële hennep na 1 juli van het teeltjaar wordt ingezaaid, worden de officiële etiketten overeenkomstig zin 1, punt 3, uiterlijk op 1 september van het teeltjaar ingediend.

(3) De Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung zendt onverwijld een afschrift van de door haar ondertekende kennisgeving aan de aanvrager. Het zendt ook een kopie van de kennisgeving aan de bevoegde politieautoriteiten en openbare ministeries op hun verzoek, indien dit nodig is voor de vervolging van strafbare feiten in het kader van deze wet. Indien het Bundesamt für Landwirtschaft und Ernährung aanwijzingen heeft dat de teelt van industriële hennep niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze wet, stelt het het plaatselijk bevoegde openbaar ministerie daarvan in kennis.

§ 34

Bevoegdheden van het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voedsel

(1) In geval van overtreding van deze wet kan het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding de teelt van industriële hennep verbieden onder voorbehoud van kennisgeving overeenkomstig **sectie 33**. Bovendien is het Bundesamt für Landwirtschaft und Ernährung gemachtigd om

1. de documenten met betrekking tot de teelt van commerciële hennep door landbouwbedrijven te inspecteren en kopieën of fotokopieën van deze documenten te maken, voorzover deze van belang kunnen zijn voor de veiligheid van de teelt van commerciële hennep door landbouwbedrijven,
2. van de landbouwonderneming die commerciële hennep teelt, alle informatie te verlangen die nodig is om de veiligheid van de teelt van commerciële hennep door landbouwondernemingen te waarborgen,
3. percelen waarop door landbouwbedrijven commerciële hennep wordt geteeld, te betreden en te controleren, waarbij de door het Bundesamt für Landwirtschaft und Ernährung gemachtigde persoon zich ervan vergewist dat de regelgeving betreffende de commerciële hennepeteelt door landbouwbedrijven in acht wordt genomen,
4. tijdelijke bevelen uit te vaardigen voor zover dit nodig is om dringende risico's voor de veiligheid of de controle van de teelt van industriële hennep door landbouwbedrijven te voorkomen. Met hetzelfde doel kan de Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung de commerciële hennepvoorraden achter slot en grendel plaatsen. Het Bundesamt für Landwirtschaft und Ernährung neemt een definitief besluit over de voorlopige beschikkingen binnen een maand nadat deze zijn uitgevaardigd.

Het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voedselvoorziening kan ook schriftelijk maatregelen op grond van zin 2, nummers 1 en 2, bevelen.

(2) Voorzover dit nodig is voor de toepassing van de regelgeving inzake de teelt van commerciële hennep door landbouwbedrijven, is het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding gemachtigd om tegen ontvangstbewijs monsters van zijn keuze voor onderzoek aan te vragen of te nemen. Tenzij uitdrukkelijk daarom wordt verzocht, wordt een deel van het monster of, als het monster niet in delen van dezelfde kwaliteit kan worden verdeeld of niet kan worden verdeeld zonder het doel van het onderzoek in gevaar te brengen, een tweede deel van hetzelfde type als het genomen monster achtergelaten. De te bewaren monsters worden officieel gesloten of verzegeld. Zij worden gemerkt met de datum van monsterneming en de datum na afloop waarvan de sluiting of verzegeling wordt geacht te zijn opgeheven. Voor de genomen monsters wordt een passende vergoeding betaald, tenzij hiervan uitdrukkelijk wordt afgezien.

(3) Met betrekking tot de maatregelen overeenkomstig de leden 1 en 2 zijn de verplichtingen tot tolerantie en samenwerking overeenkomstig artikel 29 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 6

Verantwoordelij

kheden

§ 35

Verantwoordelijkheden en samenwerking tussen autoriteiten

(1) De autoriteiten van de deelstaat waar de teeltvereniging haar zetel heeft, zijn plaatselijk verantwoordelijk voor de verlening van de licentie overeenkomstig § 11, lid 1, en voor het officiële toezicht overeenkomstig § 27. Indien de statutaire zetel en delen van het gepacificeerde eigendom van een teeltvereniging in verschillende deelstaten liggen, kan de autoriteit van de deelstaat waar het qua grootte grootste deel van het gepacificeerde eigendom ligt, in overleg met de plaatselijk bevoegde autoriteit volgens zin 1 de verantwoordelijkheid voor het verlenen van de vergunning volgens § 11, lid 1 en voor het officiële toezicht volgens § 27 op zich nemen.

(2) De deelstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten in staat zijn hun taken uit hoofde van deze wet naar behoren te vervullen. De bevoegde autoriteiten informeren elkaar over de instanties die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de wet en ondersteunen elkaar binnen het kader van hun respectieve bevoegdheden bij het officiële toezicht overeenkomstig artikel 27.

Hoofdstuk 7

Straf- en boetebepalingen, rehabilitatiemaatregelen

Beoordeling 1

Strafformaties

§ 36

Strafbepalingen

- (1) Een vrijheidsstraf van ten hoogste drie jaar of een geldboete wordt opgelegd aan een ieder die
1. meer dan 25 gram cannabis in zijn bezit heeft in strijd met sectie 2(1)(1) of sectie 3(1)(1),
 2. meer dan drie vrouwelijke cannabisplanten tegelijkertijd kweekt in strijd met artikel 2, lid 1, punt 2, of artikel 9, lid 1, punt 1,
 3. handel in cannabis in strijd met sectie 2(1)(3),
 4. cannabis verkoopt in strijd met sectie 2(1)(4),
 5. cannabis invoert, uitvoert of vervoert in strijd met sectie 2(1)(5),
 6. in strijd met artikel 2, lid 1, punt 6, cannabis levert of doorgeeft, tenzij de levering of doorgifte gratis en op niet-commerciële basis plaatsvindt vanuit particuliere persoonlijke teelt aan personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt in de omgeving van de woning van de persoon die de cannabis teelt voor collectief gebruik onmiddellijk volgend op de levering,
 7. op een andere manier cannabis in de handel brengt in strijd met sectie 2(1)(7),
 8. meer dan 25 gram cannabis verwerft in strijd met sectie 2(1)(8),
 9. cannabinoïden extraheert in strijd met artikel 2, lid 2,
 10. Doorgeven van cannabis in strijd met
 - a) § 9 lid 2 zin 1 of
 - b) § 19 lid 2 zin 1, lid 3 zin 1 of zin 2 of lid 4 zin 1 of zin 2,
 11. cannabis kweekt of distribueert zonder een vergunning volgens sectie 11(1),
 12. cannabis kweekt in strijd met artikel 17, lid 1, eerste zin,
- (2) In de gevallen van paragraaf 1 nummer 1, 3 tot en met 9, 10 letter b, nummer 11 en 12 is de poging strafbaar.

(3) In bijzonder ernstige gevallen is de straf een gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar. In de regel is er sprake van een bijzonder ernstig geval als de overtreder

1. commerciële handelingen in de gevallen van lid 1, nummers 2 tot en met 7 of 9 tot en met 12,
2. de gezondheid van meer dan één persoon in gevaar brengt door een handeling als bedoeld in lid 1, nummers 2 tot en met 7 of 9 tot en met 12,
3. als persoon ouder dan 21 jaar een handeling verricht als bedoeld in lid 1, punt 1, en daarbij cannabis levert aan een kind of jongere, of
4. een overtreding begaat onder subsectie (1) nummers 1 tot 12 en de handeling betrekking heeft op een hoeveelheid die niet klein is.

(4) Een vrijheidsstraf van ten minste een jaar of, in minder ernstige gevallen, een vrijheidsstraf van drie maanden tot vijf jaar wordt opgelegd aan eenieder die

1. in het geval van lid 3 nummer 3, handelt in een professionele hoedanigheid,
2. als persoon ouder dan 21 jaar, een persoon jonger dan 18 jaar opdraagt een handeling als bedoeld in lid 1, punten 3 tot en met 7 of 9 tot en met 11 te plegen of aan te moedigen,
3. een in lid 1, punten 2, 3 of 11, bedoelde handeling pleegt als lid van een bende die heeft samengespannen om dergelijke handelingen blijvend te plegen, of
4. een vuurwapen of ander voorwerp bij zich draagt dat door zijn aard geschikt en bedoeld is om personen te verwonden, en
 - a) Verkrijgt cannabis in een niet onaanzienlijke hoeveelheid of
 - b) een in lid 1, punt 3 of 5, bedoelde handeling verricht die betrekking heeft op een hoeveelheid die niet klein is.

(5) Als de overtreder nalatig handelt in de gevallen van subsectie (1) nummers 4 tot 8, nummer 10 letter b, nummer 11 of 12, is de straf een gevangenisstraf van maximaal een jaar of een boete.

§ 37

Verzachting en kwijtschelding van straf

De rechtbank kan de straf verzachten overeenkomstig artikel 49(1) van het Wetboek van Strafrecht of, indien de overtreder geen vrijheidsstraf van meer dan drie jaar heeft verbeurd, afzien van het opleggen van de straf indien de overtreder

1. door vrijwillige bekendmaking van zijn kennis wezenlijk heeft bijgedragen tot de ontdekking van een strafbaar feit onder sectie 36 dat verband houdt met zijn strafbaar feit, of
2. vrijwillig zijn of haar kennis tijdig aan een dienst bekendmaakt om een overtreding onder § Artikel 36, lid 4, dat verband houdt met zijn strafbaar feit en waarvan hij weet dat het wordt gepland, kan nog steeds worden verhinderd.

Als de dader betrokken was bij het strafbare feit, moet zijn of haar bijdrage aan het onderzoek op grond van zin 1 nummer 1 verder gaan dan zijn of haar eigen bijdrage aan het strafbare feit. § Artikel 46b, leden 2 en 3, van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.

B e o o r d e l i n g 2

B u s t g e l d v o o r s c r i f t e n

§ 38

Regelgeving voor boetes

(1) Een overtreding van de regelgeving wordt begaan door iedereen die opzettelijk of door nalatigheid

1. cannabis gebruikt in strijd met § 5 lid 2 zin 1 of zin 2,
2. reclame maakt voor cannabis of kweekverenigingen of deze sponsort, in strijd met § 6,
3. meer dan drie vrouwelijke commerciële hennepplanten tegelijk kweekt in strijd met artikel 9 lid 1 nummer 2,
4. in strijd met sectie 10 subsectie (1) of sectie 22 subsectie (1) zin 1, nalaat cannabis of teeltmateriaal te beschermen tegen de daarin gespecificeerde toegang of dit niet naar behoren doet,
5. in strijd met artikel 11, lid 6, geen kennisgeving doet, geen kennisgeving correct doet, geen volledige kennisgeving doet of geen kennisgeving doet zonder onnodige vertraging,
6. in strijd is met een afdwingbare voorwaarde volgens sectie 13(4),
7. in strijd met artikel 17, lid 1, zin 3, een andere betaalde werknemer of een derde in dienst neemt,
8. in strijd is met een wettelijk instrument overeenkomstig artikel 17, lid 4, of een uitvoerbaar bevel op basis van een dergelijk wettelijk instrument, voor zover het wettelijk instrument verwijst naar deze bepaling inzake boetes voor een specifiek strafbaar feit,
9. in strijd met artikel 18, lid 3, nalaat cannabis of teeltmateriaal te vernietigen dat niet geschikt is voor distributie, of het niet volledig of tijdig vernietigt,
10. in strijd met § 19 lid 2 zin 2 of § 20 lid 2 er niet voor zorgt dat de leeftijd wordt gecontroleerd,
11. in strijd met artikel 19, lid 2, zin 2, niet waarborgt dat het lidmaatschap wordt gecontroleerd,
12. cannabis verzendt of aflevert in strijd met sectie 19(4) zin 3,
13. in strijd met artikel 20, lid 2, nalaat ervoor te zorgen dat een controle van de verblijfplaats of de gewone verblijfplaats wordt uitgevoerd,
14. zaden of stekken doorgeeft in strijd met sectie 20(3),

15. cannabis doorgEEft in strijd met artikel 21, lid 1, eerste zin,

16. tabak, nicotine of levensmiddelen doorgeeft in strijd met § 21, lid 1, zin 2,
17. cannabis of teeltmateriaal doorgeeft in strijd met artikel 21, lid 2, eerste zin,
18. in strijd met § 21 paragraaf 2 zin 3, ook in combinatie met § 21 lid 2 zin 4, § 21 lid 3 zin 2 en zin 3, de daarin bedoelde informatie niet, niet correct, niet volledig of niet tijdig verstrekt,
19. in strijd met artikel 22, lid 1, zin 2, een gepacificeerd eigendom niet, niet behoorlijk of niet volledig beveiligd,
20. cannabis of teeltmateriaal opslaat of verspreidt in strijd met artikel 22, lid 2, eerste zin,
21. toegang verleent in strijd met de eerste halve zin van artikel 23, lid 1,
22. materiaal verspreidt in strijd met artikel 23, lid 1, tweede helft van de zin,
23. in strijd met sectie 23 (2), eerste zin, het omheinde eigendom van teeltverenigingen naar buiten toe herkenbaar maakt,
24. in strijd met § 23, lid 3, teeltruimten of kassen die buiten overdekte ruimten worden gebruikt, niet, niet juist of niet volledig afschermt tegen inkijk van buitenaf,
25. in strijd met artikel 26, lid 7, nalaat informatie te verstrekken of deze niet juist, volledig of tijdig verstrekt,
26. in strijd met artikel 29, eerste lid, eerste volzin, een daarin bedoelde maatregel niet gedooft,
27. in strijd met artikel 29, lid 2, eerste zin, nalaat informatie te verstrekken of deze niet juist, volledig of tijdig verstrekt, of
28. in strijd met artikel 33, lid 1, verzuimt een melding te doen of verzuimt een melding juist, volledig of tijdig te doen.

(2) De administratieve overtreding kan worden begaan in de gevallen van lid 1, nummers 1 tot en met 4, 6 en 7, 9, 10 12, 14 tot en met 17 en 19 tot en met 24 wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste honderdduizend euro en in de andere gevallen bedoeld in lid 1 met een geldboete van ten hoogste dertigduizend euro.

(3) De administratieve instantie in de zin van artikel 36, lid 1, punt 1, van de Wet op de administratieve overtredingen is, in het geval van lid 1, punt 28, het Federale Agentschap voor Landbouw en Voedsel.

Beoordeling 3

Presentenprovidement

§ 39

Collectie

Voorwerpen waarop een strafrechtelijke overtreding uit hoofde van **sectie 36** of een administratieve overtreding uit hoofde van **§ 38** kan in beslag worden genomen. **§ Artikel 74a** van het Wetboek van Strafrecht en artikel 23 van de Wet Administratieve Delicten zijn van toepassing.

§ 40

Begeleiding toezicht

In gevallen onder **sectie 36(4)** kan de rechtbank toezicht op het gedrag bevelen.

Beoordeling 4

Beschikbaarheidsregulaties met cannabis-beschikbaarheidsconsumpties

§ 41

Uitstel van de uitvoering van de straf

(1) Indien een persoon wegens een strafbaar feit is veroordeeld tot een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar en indien uit de motivering van het vonnis of anderszins blijkt dat hij het strafbare feit heeft gepleegd wegens een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis, kan de tenuitvoerleggende autoriteit, met instemming van de rechter van eerste aanleg, de tenuitvoerlegging van de straf uitstellen, van de straf of van de maatregel tot plaatsing in een detoxificatie-inrichting met ten hoogste twee jaar uitstellen indien de veroordeelde een behandeling voor zijn afhankelijkheidsstoornis ondergaat of aanvaardt te ondergaan die zijn rehabilitatie ten goede komt en het begin ervan is gewaarborgd. Behandeling omvat ook een verblijf in een door de staat erkende instelling dat dient om de verslaving te verhelpen of een hernieuwde verslaving te voorkomen.

(2) De tenuitvoerleggende autoriteit kan beroep instellen tegen de weigering van instemming door de rechter van eerste aanleg overeenkomstig de tweede afdeling van het derde boek van het Wetboek van Strafvordering. De gevonniste persoon kan alleen beroep instellen tegen de weigering van deze instemming samen met de weigering van uitstel door de tenuitvoerleggende autoriteit op grond van de artikelen 23 tot en met 30 van de Invoeringswet van de Gerechtelijke Wet. In dit geval beslist ook het Oberlandesgericht over de weigering van de toestemming; het kan de toestemming zelf verlenen.

(3) Lid 1 is van overeenkomstige toepassing indien

1. is veroordeeld tot een totale gevangenisstraf van maximaal twee jaar, of

2. is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een totale gevangenisstraf van meer dan twee jaar en het restant van de gevangenisstraf of de totale uit te zitten gevangenisstraf niet meer dan twee jaar bedraagt

en voor het grootste deel van de veroordeelde strafbare feiten anderszins is voldaan aan de vereisten van lid 1 wat betreft hun belang.

(4) De gevonniste persoon is verplicht het bewijs te leveren van het begin en de voortzetting van de behandeling op de door de tenuitvoerleggende autoriteit vastgestelde tijdstippen; de personen of instellingen die de behandeling verstrekken, stellen de tenuitvoerleggende autoriteit in kennis van elke stopzetting van de behandeling.

(5) 5. De tenuitvoerleggende autoriteit trekt het uitstel van tenuitvoerlegging in indien de behandeling niet is begonnen of niet is voortgezet en niet te verwachten valt dat de gevonniste persoon zo spoedig mogelijk een soortgelijke behandeling zal beginnen of hervatten, of indien de gevonniste persoon het op grond van lid 4 vereiste bewijs niet levert. Van de intrekking kan worden afgezien indien de veroordeelde later aantoonbaar dat hij een behandeling ondergaat. 2. Een herroeping overeenkomstig zin 1 vormt geen beletsel voor een hernieuwd uitstel van de tenuitvoerlegging.

(6) De opschorting van de tenuitvoerlegging wordt ook ingetrokken indien

1. in het geval van latere vorming van een algemene sanctie, de tenuitvoerlegging ervan niet tevens wordt uitgesteld overeenkomstig onderafdeling 1 juncto onderafdeling 3, of
2. een andere tegen de veroordeelde uitgesproken vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel ten uitvoer moet worden gelegd.

(7) Indien de tenuitvoerleggende autoriteit het uitstel heeft ingetrokken, is zij bevoegd een bevel tot tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of tot plaatsing in een gesloten centrum uit te vaardigen. Tegen de intrekking kan beroep worden ingesteld bij de rechter van eerste aanleg. De voortgang van de tenuitvoerlegging wordt niet opgeschort door het verzoek aan de rechtbank. § Artikel 462 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

§ 42

Krediet en voorwaardelijke straf

(1) Indien de tenuitvoerlegging is uitgesteld en de gevonniste persoon behandeling heeft ondergaan in een door de staat erkende inrichting, wordt de door de gevonniste persoon aangetoonde periode van verblijf in deze inrichting met de straf verrekend totdat tweederde van de straf als gevolg van het krediet is ondergaan. De rechter beslist tegelijk met de toestemming overeenkomstig artikel 40, lid 1, of het krediet kan worden toegekend. Indien tweederde van de straf door het krediet is ondergaan of indien behandeling in de inrichting op een eerder tijdstip niet langer noodzakelijk is, schort de rechter de tenuitvoerlegging van het resterende deel van de straf op zodra dit, rekening houdend met de veiligheidsbelangen van de gemeenschap, kan worden gerechtvaardigd.

(2) Indien de tenuitvoerlegging is uitgesteld en de gevonniste persoon een andere dan de in lid 1 bedoelde behandeling voor zijn verslaving heeft ondergaan, schort de rechter de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of de voorwaardelijke opschorting van de straf op, zodra dit met inachtneming van de veiligheidsbelangen van de gemeenschap kan worden gerechtvaardigd.

(3) Indien de veroordeelde na het strafbare feit een behandeling voor zijn verslaving heeft ondergaan, kan de rechter, indien niet aan de vereisten van lid 1 straf 1 is voldaan, gelasten dat de periode van behandeling geheel of gedeeltelijk wordt verrekend met de straf, indien dit passend is gezien de eisen die de behandeling aan de veroordeelde heeft gesteld.

(4) De artikelen 56a tot 56g en 57 (5) zin 2 van het Wetboek van Strafrecht zijn dienovereenkomstig van toepassing.

(5) De beslissingen krachtens de leden 1 tot en met 3 worden zonder mondelinge behandeling genomen bij beschikking van het gerecht van eerste aanleg. De tenuitvoerleggende autoriteit, de gevonniste persoon en de personen of instellingen die de behandeling verstrekken, worden gehoord. Tegen de beslissingen is onmiddellijk beroep mogelijk. Artikel 454 (4) van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing op de beslissingen onder subparagraaf (1) zin 3 en onder subparagraaf (2); de rechter geeft de instructie over de opschorting van de straf.

§ 43

Afzien van het instellen van de openbare actie

(1) Indien een verdachte ervan wordt verdacht een strafbaar feit te hebben gepleegd op grond van een cannabisgerelateerde afhankelijkheidsstoornis en geen hogere straf dan een vrijheidsstraf van ten hoogste twee jaren is te verwachten, kan het openbaar ministerie, met toestemming van de rechter die met de opening van de hoofdzaak is belast, voorlopig afzien van het instellen van de vervolging indien de verdachte bewijst dat hij in verband met zijn afhankelijkheidsstoornis de in artikel (x-2) lid 1 bedoelde behandeling ondergaat en dat zijn rehabilitatie is te verwachten. Het openbaar ministerie stelt data vast waarop de verdachte moet bewijzen dat hij de behandeling voortzet. De procedure wordt voortgezet indien

1. de behandeling niet wordt voortgezet tot het beoogde einde,
2. de beschuldigde slaagt er niet in het bewijs te leveren dat is vereist krachtens straf 2,
3. de verdachte een strafbaar feit pleegt en daarmee aantoont dat niet is voldaan aan de verwachting waarop de afstand van rechtsvervolging was gebaseerd, of
4. op basis van nieuwe feiten of nieuw bewijsmateriaal een vrijheidsstraf van meer dan twee jaar te verwachten is.

In de gevallen van zin 3 nummers 1 en 2 kan van voortzetting van de vervolging worden afgezien als de verdachte achteraf bewijst dat hij of zij nog steeds onder behandeling is. Het strafbare feit kan niet langer worden vervolgd als de procedure niet binnen twee jaar wordt voortgezet.

(2) Indien de vordering reeds is ingesteld, kan de rechter, met instemming van de officier van justitie, de procedure voorlopig staken tot het einde van de terechtzitting ten gronde waarin de feitelijke bevindingen voor de laatste maal kunnen worden onderzocht. De beslissing wordt bij niet voor beroep vatbare beschikking gegeven. Lid 1, zinnen 2 tot en met 5, is van overeenkomstige toepassing. De beslissing dat de procedure niet wordt voortgezet, is eveneens onweerlegbaar.

(3) De bepalingen van artikel 172, lid 2, zin 3, van het Wetboek van Strafvordering, artikel 396, lid 3, van het Wetboek van Strafvordering en artikel 467, lid 5, van het Wetboek van Strafvordering betreffende artikel 153a van het Wetboek van Strafvordering zijn dienovereenkomstig van toepassing.

§ 44

Jongeren en adolescenten

(1) In het geval van een jeugdstraf zijn de artikelen 41 en 42 van overeenkomstige toepassing. Naast de toestemming van de minderjarige overeenkomstig artikel 41, lid 1, zin 1, is ook de toestemming van de wettelijke voogden en wettelijke vertegenwoordigers vereist. In het geval van de § Artikel 41, lid 7, zin 2, artikel 83, lid 2, nummer 1, lid 3, zin 2, van de Wet inzake jeugdrechtbanken zijn van overeenkomstige toepassing. In afwijking van artikel 42, lid 4, zijn de artikelen 22 tot en met 26a van de Wet inzake jeugdrechtbanken van overeenkomstige toepassing. Voor beslissingen op grond van § Artikel 42, lid 1, zin 3 en 2, artikel 58, artikel 59, leden 2 tot en met 4, van de Wet op de jeugdrechtbanken en artikel 60 van de Wet op de jeugdrechtbanken en, met inachtneming van artikel 2, lid 2, van de Wet op de jeugdrechtbanken, artikel 454, lid 4, van het Wetboek van Strafvordering zijn van toepassing.

(2) § Artikel 43 is dienovereenkomstig van toepassing op minderjarigen en adolescenten op het moment van het misdrijf. De §§ 45 en 47 van de wet inzake jeugdrechtbanken blijven onaangetast.

Beoordeling 5

Tilging van internaties in de Bundescentraleregister

§ 45

Vermeldingen in het Federal Central Register die in aanmerking komen voor aflossing

(1) Een aantekening in het federale centrale register betreffende een veroordeling krachtens artikel 29 van de Narcoticawet kan worden doorgehaald indien

1. de veroordeelde persoon door een strafrechter is veroordeeld voor het onwettig hanteren van cannabis of voor het bezit van materiaal voor bezit, en
2. de geldende wet
 - a) niet langer voorziet in een straf voor de feiten waarop de veroordeling is gebaseerd, of
 - b) alleen een boete oplegt of een boete in combinatie met een secundair gevolg voor de feiten.

(2) Met inachtneming van de vereisten van lid 1 mogen vermeldingen in het centrale register van de Bondsrepubliek die gebaseerd zijn op beslissingen waarbij uit verscheidene individuele veroordelingen op grond van artikel 29 van de wet inzake verdovende middelen een totale straf is gevormd, ook worden doorgehaald.

(3) Als de persoon bij een veroordeling op grond van artikel 29 van de wet inzake verdovende middelen ook is veroordeeld voor strafbare feiten waarvoor de wet nog steeds in bestraffing voorziet, is de doorhaling van een inschrijving in het federale centrale register op basis van deze veroordeling uitgesloten. In dit verband is het niet van belang of de strafbare feiten met elkaar verband houden als één strafbaar feit of als meervoudig strafbaar feit. De zinnen 1 en 2 zijn van overeenkomstige toepassing op inschrijvingen op basis van beslissingen inzake nadien gevormde totale straffen.

§ 46

Bepaling van de uitwisbaarheid van vermeldingen in het Federal Central Register

(1) Op verzoek van de veroordeelde bepaalt het openbaar ministerie of een inschrijving in het federale centrale register betreffende de persoon in aanmerking komt voor doorhaling overeenkomstig artikel 45.

(2) In het kader van de vaststelling door het openbaar ministerie op grond van het eerste lid kan worden volstaan met het bewijzen van de vereisten op grond van artikel 45, eerste of tweede lid, indien deze door de veroordeelde geloofwaardig zijn gemaakt. Het openbaar ministerie kan ook de beëdigde verklaring van de veroordeelde toelaten om de geloofwaardigheid vast te stellen. Het openbaar ministerie is verantwoordelijk voor het afnemen van de beëdigde verklaring.

(3) De plaatselijke bevoegdheid van het openbaar ministerie wordt bepaald door het gerecht dat de in artikel 45, eerste lid, bedoelde veroordeling in eerste aanleg heeft uitgesproken of de beslissing overeenkomstig artikel 45, tweede lid, heeft gegeven. Indien dit parket niet overeenkomstig zin 1 kan worden bepaald, is het parket bevoegd in het arrondissement waarvan de veroordeelde op het tijdstip van indiening van het verzoek woonplaats heeft. Indien de veroordeelde zijn woonplaats in het buitenland heeft, is het parket van Berlijn bevoegd. Het verzoek kan schriftelijk bij elk parket worden ingediend of bij het parket worden aangegeven.

(4) Indien het openbaar ministerie een ten onrechte overeenkomstig lid 1 gedane vaststelling intrekt, stelt het de registerautoriteit in kennis van de intrekking en van de gegevens die overeenkomstig § 5 van de federale wet op het centraal register vereist zijn voor de herinschrijving in het federaal centraal register van de uitgewiste veroordeling of de uitgewiste beslissing over de daaropvolgende vorming van een algemene straf. Het openbaar ministerie stelt de veroordeelde in de gelegenheid opmerkingen te maken voordat het besluit tot intrekking van een vaststelling op grond van lid 1 wordt genomen. § 50 van de Federale Centrale Registerwet is niet van toepassing.

§ 47

Procedure voor het verwijderen van vermeldingen uit het Federal Central Register

(1) Indien het openbaar ministerie vaststelt dat een inschrijving in het centraal register betreffende een strafrechtelijke veroordeling of een strafrechtelijke beslissing overeenkomstig artikel 46 voor doorhaling in aanmerking komt, stelt het de registerautoriteit en de veroordeelde daarvan in kennis. Indien niet aan de voorwaarden voor doorhaling wordt voldaan, stelt het openbaar ministerie de veroordeelde daarvan met opgave van redenen in kennis.

(2) Aantekeningen in het centrale register met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen of beslissingen waarvan de uitwisbaarheid door het openbaar ministerie overeenkomstig artikel 46 is vastgesteld en door het openbaar ministerie aan de registerautoriteit is meegedeeld, worden door de registerautoriteit uitgewist.

Hoofdstuk 8

Slotbepalingen

§ 48

Evaluatie van de wet

(1) De sociale effecten van deze wet, in het bijzonder op de bescherming van kinderen en jongeren, de bescherming van de gezondheid en cannabisgerelateerde criminaliteit, moeten worden geëvalueerd. De evaluatie moet parallel aan de handhaving van de wet worden uitgevoerd.

(2) Het federale ministerie van Volksgezondheid geeft onafhankelijke derden de opdracht de evaluatie uit te voeren. Uiterlijk op ... [invoegen: Vermelding van de dag en de maand van inwerkingtreding overeenkomstig artikel 12, lid 1, van deze wet en het jaar van het vierde jaar na inwerkingtreding overeenkomstig artikel 12, lid 1, van deze wet] wordt uiterlijk een uitgebreid verslag over de resultaten van de evaluatie ingediend bij het federale ministerie van Volksgezondheid.

(3) Ter ondersteuning van de evaluatie dienen de bevoegde autoriteiten jaarlijks uiterlijk op 31 januari van het volgende jaar de gegevens in die hun in het voorgaande kalenderjaar zijn verstrekt onder § (2) zin 2, (3) en (4) zin 1 aan een door het Bondsministerie van Volksgezondheid aangewezen instantie. Persoonsgegevens worden geanonimiseerd; in plaats van volledige geboortedata worden alleen geboortejaren doorgegeven.

(4) De telersverenigingen ondersteunen de beoordeling door de met de beoordeling belaste derde partij in de gelegenheid te stellen hun leden, gemachtigde vertegenwoordigers en bezoldigde werknemers te ondervragen.

Artikel 2

Wet op de levering van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden

(Wet op medicinale cannabis - MedCanG)

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

§ 1 Toepassingsgebied

§ 2 Definities

Hoofdstuk 2

Voorschrijven en afleveren

§ 3D Het afleveren en voorschrijven van cannabis voor medische doeleinden

Hoofdstuk 3
Vergunning en toelating; binnenlandse handel

Beoordeling 1
Presentatie

- § 4 Vergunningsvereiste
- § 5 Vrijstellingen van de vergunningsplicht
- § 6 Inhoud van de vergunning
- § 7 Toepassing
- § 8 Wijziging van informatie in de aanvraag
- § 9 Weigering van toestemming
- § 10 Beëindiging van de vergunning, voorwaarden en beperkingen
- § 11 Intrekking van de vergunning

Beoordeling 2
Beoordelingen en funderingen

- § Artikel 12 Invoer- en uitvoervergunning
- § 13 Doorvoer
- § 14 Toepasselijkheid van de verordening inzake buitenlandse handel in verdovende middelen

Beoordeling 3
Ontwikkelingen en ontwikkeling

- § 15 Onttrekking en overname

Beoordeling 4
Supportance en maatregelen

- § 16 Bescheiden en kennisgevingen

Hoofdstuk 4
Toeziht;
rapportageverplichting

Aanbeveling
1 Overing

- § 17 Uitvoerende instanties
- § 18 Toeziht op de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden
- § 19 Bemonstering
- § 20 Verplichting tot verdraagzaamheid en samenwerking
- § 21 Bevel tot vrijwaring

§ 22 Federale strijdkrachten , federale politie, oproerpolitie en civiele
bescherming

B e o o r d e l i n g 2
A n d e r e r e p o r t a t i e s e n d e a a r t i n g n a t i o n e l e n

§ 23 Jaarverslag aan de Verenigde Naties

Hoofdstuk 5
Kinder- en jeugdbescherming

§ 24 Bescherming van kinderen en jongeren in openbare ruimten

Hoofdstuk 6
Vergoedingen en kosten

§ 25 Vergoedingen en kosten

Hoofdstuk 7
Boete- en boeteregelingen

A a n b e v e l i n
g 1 S t r a f t a t i
e s

§ 26 Strafbepalingen

§ 27 Verzachting en vrijstelling van straf

B e o o r d e l i n g 2
O r d i n g s c o n d i t i e s

§ 28 Administratieve overtredingen

Hoofdstuk 8
Inbeslagname en toezicht op gedrag

§ 29 Confiscatie

§ 30 Begeleiding toezicht

Hoofdstuk 9
Speciale voorschriften bij aanwezigheid van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte

§ 31 Uitstel van strafuitvoering

§ 32 Krediet en voorwaardelijke straf

§ 33 De openbare actie niet instellen

§ 34 Jongeren en adolescenten

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

§ 1

Toepassingsgebied

(1) Deze wet is van toepassing op cannabis voor medisch gebruik en cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden in de zin van sectie 2 nummers 1 en 4 van deze wet.

(2) Deze Akte is niet van toepassing op

1. Cannabis voor niet-medische of niet-medische wetenschappelijke doeleinden,
 - a) waarvan het bezit voor persoonlijk gebruik is toegestaan volgens sectie 3(1) van de Cannabis Cultivation Act,
 - b) die afkomstig is van particuliere teelt in overeenstemming met § 9 van de Cannabis Teeltwet, of
 - c) afkomstig is van niet-commerciële communautaire teelt onder hoofdstuk 4 van de Cannabis Cultivation Act,
2. Verdovende middelen in de zin van Sectie 1 (1) van de Narcoticawet of
3. nieuwe psychoactieve stoffen in de zin van § 2 nummer 1 van de Wet Nieuwe Psychoactieve Stoffen.

§ 2

Definities

Voor de toepassing van deze Akte:

1. Cannabis voor medicinaal gebruik: Planten, bloemen en andere delen van planten die behoren tot het geslacht Cannabis en die worden gekweekt voor medicinaal gebruik onder staatscontrole overeenkomstig de artikelen 23 en 28, lid 1 van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961 in de versie van de bekendmaking van 4 februari 1977 (B.S. II, blz. 111), alsmede de bestanddelen die in de plant voorkomen overeenkomstig de nummers 2 en 3 en de preparaten van alle genoemde stoffen.
2. Cannabinoïden: Ingrediënten die van nature voorkomen in de plant als een groep actieve stoffen of die daarmee overeenkomen als ze synthetisch zijn geproduceerd.
3. Tetrahydrocannabinol (THC): de natuurlijke groep werkzame stoffen tetrahydrocannabinol in de plant en zijn natuurlijk voorkomende isomeren zoals (-)-trans- Δ^9 -tetrahydro- cannabinol (dronabinol) en stereochemische varianten.
4. Cannabis voor medisch-wetenschappelijk gebruik: Cannabis voor medisch gebruik volgens nummer 1 en de afgescheiden hars van de cannabisplant.

5. **Preparaat:** ongeacht de fysische toestand, een mengsel of oplossing van een of meer stoffen anders dan natuurlijk voorkomende mengsels en oplossingen.
6. **Vervaardiging:** het verkrijgen, maken, voorbereiden, bewerken of verwerken, zuiveren en transformeren.
7. **Verantwoordelijke persoon:** Een persoon die verantwoordelijk is voor de naleving van de bepalingen van hoofdstuk 2 en de bevelen van de toezichthoudende autoriteiten krachtens hoofdstuk 3 van deze wet in een of meer bedrijfsruimten.
8. **Internationale verdragen inzake verdovende middelen:** Het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd door de bekendmaking van 4 februari 1977 (B.S. II blz. 111) en het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 1971 (B.S. 1976 II blz. 1477) en het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 december 1988 (B.S. II blz. 1993 blz. 1136), zoals gewijzigd.

Hoofdstuk 2

Voorschrijven en afleveren

§ 3

Het verstrekken en voorschrijven van cannabis voor medische doeleinden

(1) Cannabis voor medicinaal gebruik mag alleen door apotheken aan eindgebruikers worden verstrekt. § Artikel 14, lid 7, van de Apotheekwet blijft onaangetast.

(2) Verstrekking overeenkomstig lid 1 mag alleen plaatsvinden op vertoon van een doktersrecept. Tandartsen en dierenartsen mogen geen geneesmiddelen voorschrijven. §§ 2 en 4 van de Verordening inzake het voorschrijven van geneesmiddelen zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Hoofdstuk 3

Vergunning en toelating; binnenlandse handel

B e o o r d e l i n g 1 S u p p l i c a t i e

§ 4

Toestemming vereist

(1) Iedereen die cannabis voor medicinale doeleinden wil kweken, produceren, verhandelen, importeren, exporteren, distribueren, verkopen, op een andere manier verhandelen of verkrijgen, heeft een vergunning nodig van het Federaal Instituut voor Drugs en Medische Producten.

(2) Het Federaal Instituut voor Drugs en Medische Hulpmiddelen kan alleen in uitzonderlijke gevallen een vergunning afgeven voor cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden voor wetenschappelijke of andere doeleinden in het algemeen belang.

§ 5

Vrijstellingen van de vergunningsplicht

- (1) Een vergunning overeenkomstig § 4 is niet vereist voor iedereen die
1. in het kader van de exploitatie van een apotheek, d.w.z. een openbare apotheek of een ziekenhuisapotheek, cannabis voor mediceel gebruik
 - a) vervaardigt,
 - b) verwerft,
 - c) op basis van een doktersrecept,
 - d) teruggeeft aan houders van een vergunning voor de aankoop van cannabis voor medicinale doeleinden of overdraagt aan de opvolger in de exploitatie van de apotheek, of
 - e) voor onderzoek, voor toezending aan een instantie die bevoegd is om verdovende middelen te onderzoeken of voor vernietiging,
 2. cannabis voor mediceel doeleinden verkrijgt op basis van een mediceel recept,
 3. cannabis voor mediceel doeleinden heeft aangeschaft op basis van een mediceel recept en deze als reisbehoefte exporteert of importeert.
 4. commercieel
 - a) bij het vervoer van cannabis voor mediceel of mediceel-wetenschappelijke doeleinden tussen erkende deelnemers aan de

betrokken is bij het verkeer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden of verantwoordelijk is voor de opslag en bewaring van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in verband met dergelijk vervoer of voor een geautoriseerde deelnemer aan het verkeer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden; of

b) de verzending van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden regelt of bemiddelt tussen erkende deelnemers aan de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden door anderen, of

5. Cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden als proefpersoon of patiënt in het kader van een klinische proef of in geval van hardship overeenkomstig artikel 21, lid 2, nummer 3, van de Geneesmiddelenwet juncto artikel 83 van Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van Uniale procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1). (1) van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van procedures van de Unie voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/5 (PB L 4 van 7.1.2019, blz. 24).

(2) Federale en deelstaatautoriteiten voor de reikwijdte van hun officiële activiteiten en de autoriteiten die in opdracht van deze autoriteiten cannabis onderzoeken voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, hebben geen vergunning nodig overeenkomstig § 4.

§ 6

Inhoud van de vergunning

De vergunning krachtens § 4 moet met name voorschriften bevatten:

1. de locatie van de vaste inrichtingen per plaats (indien mogelijk met aanduiding van het perceel),
2. of het hanteren van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden is toegestaan en welke handelingen in de zin van sectie 4(1) zijn toegestaan met de cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, alsmede
3. de verwachte jaarlijkse hoeveelheid cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden die mag worden verwerkt.

§ 7

Aanvraag

(1) De aanvraag voor een vergunning overeenkomstig § 4 wordt ingediend bij het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen.

(2) De volgende informatie moet worden verstrekt in de aanvraag:

1. de achternamen, voornamen of de bedrijfsnaam en adressen van de aanvrager en de verantwoordelijke persoon,

2. een verklaring van goed gedrag overeenkomstig § 30 paragraaf 5 van de Federale Centrale Registerwet voor de aanvrager en de verantwoordelijke persoon,
3. voor de verantwoordelijke persoon, bewijs van de nodige deskundigheid en verklaringen of en op grond van welke omstandigheden hij/zij blijvend aan de op hem/haar rustende verplichtingen kan voldoen,
4. een beschrijving van de locatie van het pand per plaats, indien mogelijk met aanduiding van het perceel, straat, huisnummer, gebouw en deel van het gebouw,
5. de vermelding of het hanteren van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden wordt aangevraagd en welke handelingen in de zin van § 4 lid 1 met de cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden zijn toegestaan,
6. de verwachte jaarlijkse hoeveelheid te verwerken cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, en
7. in geval van gebruik voor wetenschappelijke doeleinden, een toelichting op het nagestreefde wetenschappelijke doel met verwijzing naar de relevante wetenschappelijke literatuur.

(3) Het bewijs van de vereiste deskundigheid volgens paragraaf 2 nummer 3 wordt verkregen door

1. in het geval van de productie van cannabis voor medicinale doeleinden, dat een geneesmiddel is, door het verstrekken van bewijs van deskundigheid overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de Wet inzake geneesmiddelen,
2. in het geval van de productie van cannabis voor medicinaal gebruik, die geen geneesmiddel is, door het certificaat van een examen dat met succes is afgelegd na het voltooien van een universitaire studie in biologie, scheikunde, farmacie, menselijke geneeskunde of diergeneeskunde en door de bevestiging van ten minste één jaar praktisch werk in de productie of het testen van cannabis voor medicinaal gebruik,
3. in het geval van het gebruik van cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden, door het certificaat van een examen dat is afgelegd na het voltooien van een wetenschappelijke universitaire studie in biologie, scheikunde, farmacie, menselijke geneeskunde of diergeneeskunde.
4. in alle andere gevallen, het getuigschrift van een voltooide beroepsopleiding als handelsvrouw of handelsreiziger in de groothandel en de buitenlandse handel en de bevestiging van ten minste één jaar praktijkervaring in de handel in geneesmiddelen

Het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen kan in individuele gevallen afwijken van de in zin 1 vermelde deskundigheidseisen als de veiligheid en de controle op de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden zijn gewaarborgd.

(4) Het Federale Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen neemt een besluit over het verlenen van de vergunning. Het stelt de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat onverwijld in kennis van zijn besluit.

§ 8

Wijziging van informatie in de aanvraag

Personen aan wie overeenkomstig afdeling 4 een vergunning is verleend, stellen het Federaal Instituut voor geneesmiddelen en medische hulpmiddelen onverwijld in kennis van elke wijziging van de in lid 1 bedoelde gegevens. Het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen beslist naar eigen goeddunken of de verleende vergunning moet worden gewijzigd of verlengd. Indien de verleende vergunning wordt gewijzigd, stelt het Federaal Instituut voor geneesmiddelen en medische hulpmiddelen de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat onverwijld van deze wijziging in kennis.

§ 9

Weigering van toestemming

(1) De vergunning overeenkomstig § 4 wordt geweigerd indien

1. er niet voor wordt gezorgd dat er een verantwoordelijke persoon wordt aangewezen in de bedrijfsruimten van de vergunningaanvrager en, indien er andere bedrijfsruimten zijn in niet-aangrenzende gemeenten, in elk van deze bedrijfsruimten; de persoon die de vergunning aanvraagt, mag zelf in de plaats van een verantwoordelijke persoon treden,
2. een verantwoordelijke persoon niet over de vereiste deskundigheid beschikt of niet in staat is om op permanente basis aan zijn of haar verplichtingen te voldoen,
3. Er zijn feiten die aanleiding geven tot bezorgdheid over de betrouwbaarheid
 - a) de verantwoordelijke persoon, de aanvrager of zijn of haar wettelijke vertegenwoordiger, of
 - b) bij rechtspersonen of verenigingen van personen zonder rechtspersoonlijkheid: de persoon die krachtens de wet, de statuten of de partnerschapsovereenkomst gemachtigd is om de vennootschap te vertegenwoordigen of te leiden,
4. er feiten zijn op grond waarvan een redelijk vermoeden bestaat dat de Cannabis bestemd is om bij verzending in een poststuk te worden gestopt voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, hoewel een dergelijke verzending verboden is op grond van het Wereldpostverdrag of een overeenkomst van de Wereldpostunie, of
5. als de bevoegde autoriteit bezwaar maakt tegen de ingediende aanvraagdocumenten, een tekortkoming niet binnen een bepaalde periode wordt verholpen.

(2) De vergunning overeenkomstig § 4 kan worden geweigerd indien zij in strijd is met de tenuitvoerlegging van de internationale verdragen inzake verdovende middelen of met besluiten, bevelen of aanbevelingen van intergouvernementele instellingen voor de controle op verdovende middelen of indien de weigering van de vergunning vereist is ingevolge rechtshandelingen van de organen van de Europese Unie.

§ 10

Beperking van de vergunning, voorwaarden en beperkingen

Indien een vergunning in strijd is met de tenuitvoerlegging van de internationale verdragen inzake verdovende middelen of met besluiten, bevelen of aanbevelingen van intergouvernementele instanties voor de controle op verdovende middelen, of indien dit wordt voorgeschreven door rechtshandelingen van de organen van de Europese Unie, kan de vergunning

1. in de tijd beperkt zijn, onder voorwaarden of afhankelijk van eisen zijn afgegeven, of
2. worden gewijzigd of onderworpen aan andere beperkingen of voorwaarden nadat ze zijn toegekend.

§ 11

Intrekking van de vergunning

(1) De vergunning kan worden ingetrokken als er binnen een periode van twee kalenderjaren geen gebruik van is gemaakt. De termijn kan worden verlengd als een gerechtvaardigd belang wordt aangetoond. De artikelen 48 en 49 van de Wet administratieve procedure blijven onverlet.

(2) In geval van intrekking of intrekking van de vergunning brengt het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat onverwijld op de hoogte.

B e o o r d e l i n g 2

B e o o r d e l i n g e n o n t w i k k e l i n g e n o n t w i k k e l i n g

§ 12

Vergunning voor import en export

Eenieder die cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden wil invoeren in het toepassingsgebied van deze wet of uit het toepassingsgebied van deze wet wil uitvoeren, heeft naast de vergunning krachtens § 4 een vergunning nodig van het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen.

§ 13

Doorvoer

De doorvoer van cannabis voor medicinale of medisch-wetenschappelijke doeleinden door het toepassingsgebied van deze wet is alleen toegestaan onder douanetoezicht zonder een andere stop dan die veroorzaakt door het vervoer of de overlading en zonder dat cannabis voor medicinale of medisch-wetenschappelijke doeleinden daadwerkelijk wordt gebruikt tijdens de overdracht door de persoon die de overdracht uitvoert of een derde persoon.

beschikbaar is, toegestaan. Tijdens het vervoer mogen de producten geen behandelingen ondergaan die hun aard, merking, verpakking of etikettering kunnen veranderen.

§ 14

Toepasselijkheid van de verordening buitenlandse handel in verdovende middelen

De bepalingen van de verordening inzake buitenlandse handel in verdovende middelen (Betäubungsmittel-Außenhandelsverordnung), zoals gewijzigd, zijn van overeenkomstige toepassing op de procedure voor het verlenen van een vergunning krachtens sectie 12 en de invoer, uitvoer en doorvoer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden.

B e o o r d e l i n g 3

O n t w i k k e l i n g e n o n t w i k k e l i n g

§ 15

H e f f i n g e n o v e r n a m e

Cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden mag alleen worden geleverd en verkregen tussen erkende deelnemers aan de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden.

B e o o r d e l i n g 4

S u p p o r t a n c e e n m a a t r e g e l e n

§ 16

R e c o r d s e n b e r i c h t e n

(1) Personen aan wie overeenkomstig § 4 een vergunning is verleend, zijn verplicht voor elke inrichting en voor cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden een register bij te houden met de volgende gegevens over elke binnenkomst door invoer en elke uitgang door uitvoer:

1. de datum,
2. de naam of handelsnaam en het adres van de in het buitenland gevestigde exporteur of in het buitenland gevestigde importeur, en
3. de ontvangen of verzonden hoeveelheid en de resulterende status.
4. in het geval van teelt, bovendien de betaalde oppervlakte volgens locatie en grootte en de datum van inzaai,

5. in het geval van productie, bovendien de aanduiding van de gebruikte cannabis.

(2) De in lid 1 bedoelde registers worden afzonderlijk bewaard gedurende drie jaar na de laatste registratie.

(3) Personen aan wie een vergunning is verleend overeenkomstig sectie 4 zijn verplicht aan het Federaal Instituut voor Drugs en Medische Hulpmiddelen voor elke inrichting afzonderlijk de respectieve hoeveelheid cannabis te rapporteren die wordt gebruikt voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden en die

1. werd verkregen tijdens de teelt, met vermelding van de geteelde oppervlakte per locatie en grootte,
2. werd gebruikt om dronabinol te produceren, evenals de geproduceerde hoeveelheden dronabinol, uitgesplitst per productieroute,
3. werd gebruikt bij de vervaardiging van preparaten en de totale hoeveelheden tetrahydrocannabinol in de vervaardigde preparaten,
4. werd geïmporteerd, uitgesplitst naar exporterend land,
5. geëxporteerd, uitgesplitst naar importerend land, en
6. beschikbaar was als voorraad aan het einde van het respectieve kalenderjaar.

De rapporten moeten uiterlijk op 31 januari van het voorgaande kalenderjaar elektronisch worden ingediend bij het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen. De vormvereisten van het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen moeten worden nageleefd.

(4) De hoeveelheden die moeten worden vermeld in de in lid 1 bedoelde registers en in de in lid 3 bedoelde mededelingen zijn

1. voor stoffen en onverdeelde preparaten, de hoeveelheid in gewicht; en
2. voor verdeelde bereidingen, het aantal stukken.

Hoofdstuk 4 Toezicht;

rapportageverplichting

B e o o r d e l i n g

1 O p e r a t i o n

§ 17

Uitvoerende instanties

(1) Het in de handel brengen van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden staat onder toezicht van het Federale Instituut voor geneesmiddelen en medische hulpmiddelen. In afwijking van zin 1 staat het in de handel brengen van cannabis door artsen en apotheken onder toezicht van de bevoegde autoriteiten van de deelstaten. De geneesmiddelen die verband houden met de

De met het toezicht belaste personen hebben de in §§ 18 en 19 vermelde bevoegdheden.

(2) De teelt van cannabis voor medicinale doeleinden binnen de werkingssfeer van deze wet is onderworpen aan de controle van het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen. Het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen voert de taken uit van een staatsagentschap overeenkomstig artikel 23, lid 2, onder d), en artikel 28, lid 1, van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961. De aankoop van cannabis voor medische doeleinden door het Federaal Instituut voor Verdovende Middelen en Medische Hulpmiddelen krachtens artikel 23, lid 2, onder d), tweede zin, en artikel 28, lid 1, van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961 geschiedt overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving inzake overheidsopdrachten. Het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen bepaalt zijn prijs af fabriek voor de verkoop van cannabis voor medisch gebruik, rekening houdend met de kosten voor de uitvoering van de taken overeenkomstig zin 2. Het Federale Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen houdt in zijn rapportage aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties overeenkomstig § 28, lid 1, van de narcoticawet rekening met de hoeveelheden cannabis voor medicinale doeleinden die van de teelt in Duitsland zijn verkregen en aan apotheken worden geleverd.

(3) Het Federaal Instituut voor Drugs en Medische Hulpmiddelen is ook de speciale administratieve dienst in de zin van de internationale verdragen inzake verdovende middelen.

§ 18

Toezicht op de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden

- (1) De personen die belast zijn met het toezicht zijn bevoegd,
1. het inspecteren van documenten met betrekking tot het in de handel brengen van cannabis voor medische of wetenschappelijke doeleinden en het maken van kopieën of fotokopieën daarvan, voor zover deze van belang kunnen zijn voor de veiligheid van of het toezicht op het in de handel brengen van cannabis voor medische of wetenschappelijke doeleinden,
 2. van natuurlijke en rechtspersonen en verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid alle informatie te eisen die nodig is om toezicht te houden op de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden,
 3. Het betreden van bedrijfsterreinen, gebouwen, delen van gebouwen, faciliteiten en vervoermiddelen waar de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden plaatsvindt, tijdens normale bedrijfs- en werkuren,
 4. voorlopige bevelen uit te vaardigen die de verdere deelneming aan de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden geheel of gedeeltelijk verbieden en de voorraden cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden achter slot en grendel te plaatsen, voor zover dit noodzakelijk is om dringende risico's voor de veiligheid of de controle van de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden te voorkomen.

De bevoegde autoriteit neemt een definitief besluit over de voorlopige bevelen overeenkomstig zin 1, punt 4, binnen een maand nadat deze zijn uitgevaardigd.

(2) Het federale ministerie van Financiën en de door dit ministerie aangewezen douanekantoren werken samen bij het toezicht op de invoer, uitvoer en doorvoer van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden.

(3) Bij vermoedelijke overtredingen van verboden en beperkingen van deze wet tijdens de inklaring stellen de samenwerkende autoriteiten het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen hiervan onverwijld in kennis.

§ 19

Bemonstering

(1) Voor zover dit noodzakelijk is voor de uitvoering van de bepalingen van deze wet met betrekking tot het in de handel brengen van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, zijn de met het toezicht belaste personen bevoegd om tegen ontvangstbewijs monsters van hun keuze te nemen voor onderzoek. Tenzij daarvan uitdrukkelijk wordt afgezien, wordt een deel van het monster of, indien het monster niet in delen van dezelfde kwaliteit kan worden verdeeld of niet kan worden verdeeld zonder het doel van het onderzoek in gevaar te brengen, een tweede deel van hetzelfde type als het als monster genomen monster achtergelaten.

(2) De te bewaren monsters worden officieel gesloten of verzegeld. Zij worden gemerkt met de datum van bemonstering en de datum waarna de sluiting of verzegeling wordt geacht te zijn verbroken.

(3) Voor genomen monsters wordt een passende vergoeding betaald, tenzij hiervan uitdrukkelijk afstand wordt gedaan.

§ 20

Verplichting tot tolerantie en samenwerking

(1) Elke deelnemer aan de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden is verplicht de maatregelen overeenkomstig §§ 18 en 19 te tolereren en de personen belast met het toezicht te ondersteunen bij de uitvoering van hun taken.

(2) De informatieplichtige kan weigeren informatie te verstrekken over vragen waarvan de beantwoording hem of haarzelf of een van zijn of haar familieleden als bedoeld in artikel 383, lid 1, nrs. 1 tot en met 3 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering blootstelt aan het risico van strafrechtelijke vervolging of procedures op grond van het Wetboek van Administratieve Strafbare feiten.

§ 21

Plaatsing van de zekering

Het Federaal Instituut voor Drugs en Medische Hulpmiddelen kan veiligheidsmaatregelen bevelen tegen erkende deelnemers aan de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, voor zover zij de cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden niet voldoende hebben beveiligd tegen toegang door onbevoegden en het noodzakelijk is om gevaren voor de openbare orde en veiligheid te voorkomen.

§ 22

Federale strijdkrachten, federale politie, oproerpolitie en civiele bescherming

(1) Deze wet is van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de bepalingen inzake de vergunning krachtens artikel 4, op inrichtingen die dienen voor de levering van cannabis voor medische doeleinden aan de strijdkrachten en de federale politie, alsmede op de opslag van cannabis voor medische doeleinden ten behoeve van civiele bescherming.

(2) Op het gebied van de federale strijdkrachten en de federale politie is de handhaving van deze wet en het toezicht op de handel in cannabis voor medische doeleinden de verantwoordelijkheid van de respectieve bevoegde autoriteiten en deskundigen van de federale strijdkrachten en de federale politie. Op het gebied van civiele bescherming is de handhaving van deze wet de verantwoordelijkheid van de federale en deelstaatautoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de opslag van medisch materiaal.

(3) Het federale ministerie van Defensie kan in overeenstemming met het federale ministerie van Volksgezondheid in individuele gevallen uitzonderingen toestaan op deze wet en de op basis van deze wet uitgevaardigde verordeningen, mits de internationale verdragen inzake verdovende middelen hiermee niet in strijd zijn en dwingende redenen van defensie dit vereisen.

(4) Deze wet is van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de bepalingen inzake de vergunning overeenkomstig § 4, op inrichtingen die dienen voor de levering van cannabis voor medische doeleinden van de oproerpolitie van de deelstaten.

B e o o r d e l i n g 2

A n d e r e p o r t a t i e s e n d e a r t i n g n a t i o n e l e n

§ 23

Jaarverslag aan de Verenigde Naties

De bevoegde autoriteiten van het Land werken mee aan het opstellen van het jaarverslag van de Bondsregering over de uitvoering van de internationale verdragen inzake verdovende middelen aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties overeenkomstig § 28, lid 1, van de wet inzake verdovende middelen, met gebruikmaking van een door de VN-commissie voor verdovende middelen vastgesteld formulier, en dienen hun bijdragen uiterlijk op 31 maart van het voorafgaande kalenderjaar in bij het federale instituut voor verdovende middelen en medische hulpmiddelen. Indien de in het formulier gevraagde informatie niet kan worden vastgesteld, wordt deze geschat.

Hoofdstuk 5

Kinder- en jeugdbescherming

§ 24

Bescherming van kinderen en jongeren in openbare ruimten

§ 5, lid 2, van de Cannabis Teeltwet is van overeenkomstige toepassing indien cannabis voor medicinale doeleinden wordt gebruikt in openbare ruimten door middel van inhalatie.

Hoofdstuk 6

Vergoedingen en kosten

§ 25

Vergoedingen en kosten

De bevoegde autoriteiten kunnen vergoedingen en onkosten in rekening brengen voor hun individueel toe te rekenen openbare diensten in het kader van deze wet. Artikel 1 van de bijlage bij § 2 (1) en § 1 Nr. 1 en § 2 en 3 van de Bijzondere Vergoedingenverordening van het Federale Ministerie van Gezondheid voor individueel toerekenbare diensten in zijn verantwoordelijkheidsgebied (Bijzondere Vergoedingenverordening van het Federale Ministerie van Gezondheid - BMGB-vergoedingenverordening), zoals van tijd tot tijd gewijzigd, zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Hoofdstuk 7

Boete- en boeteregelingen

B e o o r d e l i n

g 1 S t r a f t a t i

e s

§ 26

Strafbepalingen

- (1) Een vrijheidsstraf van ten hoogste drie jaar of een geldboete wordt opgelegd aan een ieder die
1. onjuiste of onvolledige informatie verstrekt om een recept voor zichzelf of een andere persoon te verkrijgen in overeenstemming met artikel 3, lid 2,
 2. in strijd met artikel 3, lid 2, cannabis voor medische doeleinden levert zonder medisch

recept,

3. in strijd met § 4 cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden zonder vergunning
 - a) cultiveert,
 - b) vervaardigt,
 - c) handelt met hem,
 - d) introduceert of uitvoert,
 - e) geeft af,
 - f) verkocht,
 - g) anderszins op de markt brengt of
 - h) verwerft,
4. cannabis bezit voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden zonder tegelijkertijd in het bezit te zijn van een vergunning voor het verkrijgen ervan,
5. cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden uitvoert in strijd met sectie 13.

(2) In de gevallen van paragraaf 1 nummers 1 en 2, nummer 3 letters b tot en met h en nummer 5 is de poging strafbaar.

(3) In bijzonder ernstige gevallen is de straf een gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar. In de regel is er sprake van een bijzonder ernstig geval als de overtreder

1. commerciële handelingen in de in lid 1 bedoelde gevallen,
2. de gezondheid van meer dan één persoon in gevaar brengt door een van de in artikel 25, lid 1, genoemde handelingen.
3. als persoon ouder dan 21 jaar cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden aan een kind of adolescent levert, aan hem toedient of aan hem geeft voor onmiddellijke consumptie, of
4. een overtreding van lid 1 begaat en de handeling betrekking heeft op een hoeveelheid die niet klein is.

(4) Een vrijheidsstraf van ten minste een jaar of, in minder ernstige gevallen, een vrijheidsstraf van drie maanden tot vijf jaar wordt opgelegd aan eenieder die

1. in het geval van lid 3 nummer 3, handelt in een professionele hoedanigheid,
2. als persoon ouder dan 21 jaar een persoon jonger dan 18 jaar opdraagt een in lid 1, punt 3, bedoelde handeling te plegen of een dergelijke handeling te bevorderen,
3. een in lid 1, punt 3, bedoelde handeling met cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden wederrechtelijk verricht en daarbij handelt als lid van een bende die zich heeft verenigd om dergelijke handelingen blijvend te verrichten, of
4. een vuurwapen of ander voorwerp bij zich draagt dat door zijn aard geschikt en bedoeld is om personen te verwonden, en

- a) cannabis verkrijgt voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in niet-minimale hoeveelheden, of
- b) een in lid 1, punt 3, bedoelde handeling verricht die betrekking heeft op een hoeveelheid die niet klein is.

(5) Als de overtreder nalatig handelt in de gevallen van lid 1, met uitzondering van nummer 3 letter c), is de straf een gevangenisstraf van maximaal een jaar of een boete.

§ 27

Verzachting en kwijtschelding van straf

De rechtbank kan de straf verzachten overeenkomstig artikel 49(1) van het Wetboek van Strafrecht of, indien de overtreder geen vrijheidsstraf van meer dan drie jaar heeft verbeurd, afzien van het opleggen van de straf indien de overtreder

- 1. door vrijwillige bekendmaking van zijn kennis wezenlijk heeft bijgedragen tot de ontdekking van een strafbaar feit onder sectie 26 dat verband houdt met zijn strafbaar feit, of
- 2. vrijwillig zijn of haar kennis tijdig aan een dienst bekendmaakt om een overtreding onder § Artikel 26, lid 4, dat verband houdt met zijn strafbaar feit en waarvan hij weet dat het wordt gepland, kan nog steeds worden verhinderd.

Als de dader betrokken was bij het strafbare feit, moet zijn of haar bijdrage aan het onderzoek op grond van zin 1 nummer 1 verder gaan dan zijn of haar eigen bijdrage aan het strafbare feit. § Artikel 46b, leden 2 en 3, van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.

B e o o r d e l i n g 2

O n d e r s t e u n i n g s c o n d i t i e s

§ 28

Administratieve overtredingen

- (1) Een overtreding van de regelgeving wordt begaan door iedereen die opzettelijk of door nalatigheid
 - 1. in strijd met artikel 3, lid 1, geen cannabis voor medicinale doeleinden levert aan eindgebruikers in of namens een apotheek,
 - 2. onjuiste of onvolledige informatie verstrekt in een aanvraag overeenkomstig § 7 of onjuiste of onvolledige documenten bijvoegt,
 - 3. in strijd met § 8 nalaat een wijziging juist, volledig of onverwijld mee te delen,
 - 4. een afdwingbare voorwaarde overeenkomstig § 10 schendt,
 - 5. zonder vergunning cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden invoert of uitvoert in strijd met sectie 12,

6. in strijd met sectie 1(2) of sectie 7(2) van de Narcotic Drugs Foreign Trade Ordinance, in elk geval in samenhang met sectie 14, onjuiste of onvolledige informatie verstrekt in de invoer- of uitvoeraanvraag,
7. in strijd met artikel 6, lid 1 of lid 2, zin 2 of artikel 12, lid 1, zin 1 of lid 2, zin 2 van de verordening inzake buitenlandse handel in verdovende middelen, in elk geval in samenhang met artikel 14, de kennisgeving van invoer of uitvoer of de invoer- of uitvoervergunning niet, niet correct of niet volledig verstrekt,
8. niet of niet volledig voldoet aan de verplichtingen met betrekking tot het bijhouden van gegevens krachtens § 16 lid 1 en lid 2,
9. in strijd met § 16 lid 3, rapporten niet, niet correct, niet volledig of niet tijdig indient,
10. in strijd is met een voorlopig bevel krachtens artikel 18, lid 2, nr. 4,
11. een gedoog- of medewerkingsplicht in strijd met artikel 20 niet nakomt, of
12. in strijd is met een beschermingsbevel krachtens sectie 21.

(2) De administratieve overtreding kan worden bestraft met een boete van maximaal honderdduizend euro.

Hoofdstuk 8

Inbeslagname en toezicht op gedrag

§ 29

Collectie

Voorwerpen waarop een overtreding op grond van artikel 26 of een administratieve overtreding op grond van artikel 28 betrekking heeft, kunnen in beslag worden genomen. § Artikel 74a van het Wetboek van Strafrecht en artikel 23 van de Wet administratieve overtredingen zijn van toepassing.

§ 30

Begeleiding toezicht

In de gevallen bedoeld in artikel 26, leden 3 en 4, kan de rechter toezicht op het gedrag bevelen.

Hoofdstuk 9

Speciale voorschriften in het geval van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte

§ 31

Uitstel van de uitvoering van de straf

(1) Indien een persoon wegens een strafbaar feit is veroordeeld tot een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar en indien uit de motivering van het vonnis of anderszins blijkt dat hij het strafbare feit heeft gepleegd wegens een aan cannabis gerelateerde verslavingsstoornis, kan de tenuitvoerleggende autoriteit, met instemming van de rechter van eerste aanleg, de tenuitvoerlegging van de straf uitstellen, van de straf of van de maatregel tot plaatsing in een ontwenningsskliniek met ten hoogste twee jaar uitstellen, indien de gevonnisde persoon een behandeling voor zijn afhankelijkheidsstoornis ondergaat of aanvaardt te ondergaan die bevorderlijk is voor zijn rehabilitatie en indien het begin van de behandeling is gewaarborgd. Behandeling omvat ook een verblijf in een door de staat erkende instelling dat dient om de verslaving te verhelpen of een hernieuwde verslaving te voorkomen.

(2) De tenuitvoerleggende autoriteit kan beroep instellen tegen de weigering van instemming door de rechter van eerste aanleg overeenkomstig de tweede afdeling van het derde boek van het Wetboek van Strafvordering. De gevonnisde persoon kan alleen beroep instellen tegen de weigering van deze instemming samen met de weigering van uitstel door de tenuitvoerleggende autoriteit op grond van de artikelen 23 tot en met 30 van de Invoeringswet van de Gerechtelijke Wet. In dit geval beslist ook het Oberlandesgericht over de weigering van de toestemming; het kan de toestemming zelf verlenen.

(3) Lid 1 is van overeenkomstige toepassing indien

1. is veroordeeld tot een totale gevangenisstraf van maximaal twee jaar, of
2. is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een totale gevangenisstraf van meer dan twee jaar en het restant van de gevangenisstraf of de totale uit te zitten gevangenisstraf niet meer dan twee jaar bedraagt

en voor het grootste deel van de veroordeelde strafbare feiten anderszins is voldaan aan de vereisten van lid 1 wat betreft hun belang.

(4) De gevonnisde persoon is verplicht het bewijs te leveren van het begin en de voortzetting van de behandeling op de door de tenuitvoerleggende autoriteit vastgestelde tijdstippen; de personen of instellingen die de behandeling verstrekken, stellen de tenuitvoerleggende autoriteit in kennis van elke stopzetting van de behandeling.

(5) 5. De tenuitvoerleggende autoriteit trekt het uitstel van tenuitvoerlegging in indien de behandeling niet is begonnen of niet is voortgezet en niet te verwachten valt dat de gevonnisde persoon zo spoedig mogelijk een soortgelijke behandeling zal beginnen of hervatten, of indien de gevonnisde persoon nalaat het op grond van lid 4 vereiste bewijs te leveren. Van de intrekking kan worden afgezien indien de veroordeelde later aantoonbaar dat hij een behandeling ondergaat. 2. Een herroeping overeenkomstig zin 1 vormt geen beletsel voor een hernieuwd uitstel van de tenuitvoerlegging.

(6) De opschorting van de tenuitvoerlegging wordt ook ingetrokken indien

1. in het geval van latere vorming van een totale boete, de tenuitvoerlegging ervan niet ook wordt uitgesteld overeenkomstig onderafdeling 1 juncto onderafdeling 3, of
2. een andere tegen de veroordeelde uitgesproken vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel ten uitvoer moet worden gelegd.

(7) Indien de tenuitvoerleggende autoriteit het uitstel heeft ingetrokken, is zij bevoegd een bevel tot tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of tot plaatsing in een gesloten centrum uit te vaardigen. Tegen de intrekking kan beroep worden ingesteld bij de rechter van eerste aanleg. De voortgang van de tenuitvoerlegging wordt niet opgeschort door het verzoek aan de rechtbank. § Artikel 462 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

§ 32

Krediet en voorwaardelijke straf

(1) Indien de tenuitvoerlegging is uitgesteld en de gevonnenste persoon een behandeling in een door de staat erkende inrichting heeft ondergaan, wordt de door de gevonnenste persoon aangetoonde periode van verblijf in die inrichting met de straf verrekend totdat tweederde van de straf als gevolg van het krediet is ondergaan. De rechter beslist tegelijk met zijn toestemming op grond van artikel 31, lid 1, of het krediet kan worden toegekend. Indien tweederde van de straf door het krediet is ondergaan of indien behandeling in de inrichting op een eerder tijdstip niet langer vereist is, schort de rechter de tenuitvoerlegging van het resterende deel van de straf op zodra dit, rekening houdend met de veiligheidsbelangen van de gemeenschap, kan worden gerechtvaardigd.

(2) Indien de tenuitvoerlegging is uitgesteld en de gevonnenste persoon een andere dan de in lid 1 bedoelde behandeling voor zijn verslaving heeft ondergaan, schort de rechter de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of de voorwaardelijke opschorting van de straf op, zodra dit met inachtneming van de veiligheidsbelangen van de gemeenschap kan worden gerechtvaardigd.

(3) Indien de veroordeelde na het strafbare feit een behandeling voor zijn verslaving heeft ondergaan, kan de rechter, indien niet aan de vereisten van lid 1 straf 1 is voldaan, gelasten dat de periode van behandeling geheel of gedeeltelijk wordt verrekend met de straf, indien dit passend is gezien de eisen die de behandeling aan de veroordeelde heeft gesteld.

(4) De artikelen 56a tot 56g en 57 (5) zin 2 van het Wetboek van Strafrecht zijn dienovereenkomstig van toepassing.

(5) De beslissingen krachtens de leden 1 tot en met 3 worden zonder mondelinge behandeling genomen bij beschikking van het gerecht van eerste aanleg. De tenuitvoerleggende autoriteit, de gevonnenste persoon en de personen of instellingen die de behandeling verstrekken, worden gehoord. Tegen de beslissingen is onmiddellijk beroep mogelijk. Artikel 454 (4) van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing op de beslissingen onder subparagraaf (1) zin 3 en onder subparagraaf (2); de rechter geeft de instructie over de opschorting van de straf.

§ 33

Afzien van het instellen van de openbare actie

(1) Als een verdachte ervan wordt verdacht een strafbaar feit te hebben gepleegd vanwege een cannabisgerelateerde afhankelijkheidsstoornis, en als er geen hogere straf dan een

Indien aan de verdachte een vrijheidsstraf van ten hoogste twee jaar kan worden opgelegd, kan het openbaar ministerie, met toestemming van de rechter die belast is met de opening van de hoofdzaak, voorlopig afzien van het instellen van de openbare vervolging, indien de verdachte aantoont dat hij de in artikel 31, eerste lid, bedoelde behandeling ondergaat voor zijn verslavingsstoornis en dat zijn rehabilitatie te verwachten is. De officier van justitie stelt termijnen vast waarbinnen de verdachte moet bewijzen dat hij de behandeling voortzet. De procedure wordt voortgezet indien

1. de behandeling niet wordt voortgezet tot het beoogde einde,
2. de beschuldigde slaagt er niet in het bewijs te leveren dat is vereist krachtens straf 2,
3. de verdachte een strafbaar feit pleegt en daarmee aantoont dat niet is voldaan aan de verwachting waarop de afstand van rechtsvervolging was gebaseerd, of
4. op basis van nieuwe feiten of nieuw bewijsmateriaal een vrijheidsstraf van meer dan twee jaar te verwachten is.

In de gevallen van zin 3 nummers 1 en 2 kan van voortzetting van de vervolging worden afgezien als de verdachte achteraf bewijst dat hij of zij nog steeds onder behandeling is. Het strafbare feit kan niet langer worden vervolgd als de procedure niet binnen twee jaar wordt voortgezet.

(2) Indien de vordering reeds is ingesteld, kan de rechter, met instemming van de officier van justitie, de procedure voorlopig staken tot het einde van de terechtzitting ten gronde waarin de feitelijke bevindingen voor de laatste maal kunnen worden onderzocht. De beslissing wordt bij niet voor beroep vatbare beschikking gegeven. Lid 1, zinnen 2 tot en met 5, is van overeenkomstige toepassing. De beslissing dat de procedure niet wordt voortgezet, is eveneens onweerlegbaar.

(3) De bepalingen van 172 lid 2 zin 3 van het Wetboek van Strafvordering, artikel 396 lid 3 van het Wetboek van Strafvordering en artikel 467 lid 5 van het Wetboek van Strafvordering over artikel 153a van het Wetboek van Strafvordering zijn dienovereenkomstig van toepassing.

§ 34

Jongeren en adolescenten

(1) In het geval van een veroordeling van een minderjarige zijn de §§ 31 en 32 van overeenkomstige toepassing. Naast de toestemming van de minderjarige overeenkomstig § 31, lid 1, zin 1, is ook de toestemming van de wettelijke voogd en de wettelijke vertegenwoordiger vereist. In het geval van artikel 31, lid 7, zin 2, is artikel 83, lid 2, nummer 1, lid 3, zin 2, van de Wet inzake jeugdrechtbanken van overeenkomstige toepassing. In afwijking van artikel 32, lid 4, zijn de artikelen 22 tot en met 26a van de Wet inzake de jeugdrechtbanken van overeenkomstige toepassing. De artikelen 58 en 59, tweede tot en met vierde lid, van de Wet op de jeugdrechtbanken en artikel 60 van de Wet op de jeugdrechtbanken en, overeenkomstig artikel 2, tweede lid, van de Wet op de jeugdrechtbanken, artikel 454, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering zijn van toepassing op de beslissingen overeenkomstig artikel 32, eerste lid, derde zin, en tweede lid.

(2) § Artikel 33 is dienovereenkomstig van toepassing op minderjarigen en adolescenten op het moment van het misdrijf. De §§ 45 en 47 van de wet inzake jeugdrechtbanken blijven onaangetaast.

Artikel 3

Wijziging van de wet inzake verdovende middelen

De wet inzake verdovende middelen in de versie van 1 maart 1994 (Bundesgesetzblatt I blz. 358), laatstelijk gewijzigd bij artikel 1 van de ordonnantie van 1 juni 2023 (Bundesgesetzblatt 2023 I nr. 143), wordt als volgt gewijzigd:

1. § 7, zin 1, wordt als volgt geformuleerd:

"De aanvraag voor een vergunning overeenkomstig § 3 wordt ingediend bij het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen."

2. § 19, lid 2a en lid 3 worden ingetrokken.

3. § 24a wordt ingetrokken.

4. § 32 wordt als volgt gewijzigd

- a) Lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

aa) In nummer 13 wordt de komma vervangen door het woord "of",

bb) Nummer 14 wordt ingetrokken,

cc) Nummer 15 wordt nummer 14.

- b) In onderafdeling 3 worden de komma en de woorden "in het geval van artikel 32, § 1, nr. 14, het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voedsel" geschrapt.

5. Aanhangsel I wordt als volgt gewijzigd:

- a) De volgende functies worden geschrapt:

"- Cannabis (marihuana, planten en delen van planten van het geslacht Cannabis)

-uitgezonderd

a) hun zaden, op voorwaarde dat ze niet bestemd zijn voor ongeoorloofde teelt,

b) indien zij afkomstig zijn van de teelt in landen van de Europese Unie met gecertificeerd zaaizaad van rassen die op 15 maart van het teeltjaar zijn opgenomen in de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen als bedoeld in artikel 9 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot wijziging van bijlage X bij die verordening (PB L 181 van 20.6.2014, blz. 1), zoals gewijzigd. L 181 van 20.6.2014, blz. 1), zoals gewijzigd, of hun gehalte aan tetrahydrocannabinol niet hoger is dan 0,2 procent en het in de handel brengen ervan (met uitzondering van de teelt) uitsluitend geschiedt voor commerciële of wetenschappelijke doeleinden die misbruik ervan voor intoxicatiedoeleinden uitsluiten,

c) wanneer geplant als beschermende stroken in de bietenteelt en vernietigd voor de bloei,

d) indien zij zijn geteeld door landbouwbedrijven die voldoen aan de voorwaarden van § 1, lid 4, van de Wet betreffende de ouderdomsverzekering van landbouwers, met uitzondering van ondernemingen in de bosbouw, tuinbouw en wijnbouw, viskwekerijen, vijverteelt, bijenteelt, binnenvisserij en transhumance, of indien zij in aanmerking komen voor steun op grond van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2013 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB).

17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 608). 608), zoals van tijd tot tijd gewijzigd, en die uitsluitend zijn geteeld van gecertificeerd zaaizaad van rassen die op 15 maart van het teeltjaar zijn opgenomen in de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen als bedoeld in artikel 9 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 639/2014 (industriële hennep), of

e) voor de in aanhangsel III gespecificeerde doeleinden

- Cannabishars (hasjiesj, de afgescheiden hars van planten die behoren tot het geslacht Cannabis) -".

b) De volgende functies worden geschrapt:

"Tetrahydrocannabinolen, de volgende isomeren en hun stereochemische variant

en:

-	Δ 6a(10a)-Tetrahydrocannabinol (Δ 6a(10a)-THC)	6,6,9-Trimethyl-3-pentyl-7,8,9,10-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol
-	Δ 6a-Tetrahydrocannabinol (Δ 6a-THC)	(9R,10aR)-6,6,9-Trimethyl-3-pentyl-8,9,10,10a-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol (6aR,9R,10aR)-6,6,9-Trimethyl-3-pentyl-6a,9,10,10a-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol
-	Δ 7-Tetrahydrocannabinol (Δ 7-THC)	

-	$\Delta 8$ -Tetrahydrocannabinol ($\Delta 8$ -THC)	(6aR,10aR)-6,6,9-Trimethyl-3-pentyl-6a,7,10,10a-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol(6aR)-6,6,9-Trimethyl-3-pentyl-6a,7,8,9-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol
-	$\Delta 10$ -Tetrahydrocannabinol ($\Delta 10$ -THC)	
-	$\Delta 9(11)$ -Tetrahydrocannabinol ($\Delta 9(11)$ -THC)	(6aR,10aR)-6,6-Dimethyl-9-methylen-3-pentyl-6a,7,8,9,10,10a-hexahydro-6H-benzo[c] chromen-1-ol"

6. In bijlage II wordt het volgende punt geschrapt:

" $\Delta 9$ -tetrahydrocannabinol ($\Delta 9$ -THC) 6,6,9-trimethyl-3-pentyl-6a,7,8,10a-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol".

7. Aanhangsel III wordt als volgt gewijzigd

a) De volgende positie wordt geschrapt:

"Cannabis (marihuana, planten en delen van planten die behoren tot het geslacht Cannabis).

- uitsluitend afkomstig zijn van de teelt voor medische doeleinden onder overheidstoezicht overeenkomstig artikel 23 en artikel 28, lid 1, van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961, en in preparaten die als eindproduct in de geneeskunde zijn toegelaten.

b) De volgende positie wordt geschrapt:

"Dronabinol - (6aR,10aR)-6,6,9-trimethyl-3-pentyl-6a,7,8,10a-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol".

Artikel 4

Wijziging van de verordening inzake het voorschrijven van verdovende middelen

De Verordening inzake het voorschrijven van verdovende middelen van 20 januari 1998 (Staatsblad I. p. 74, 80), laatstelijk gewijzigd bij artikel 1 van de Verordening van 15 maart 2023 (Staatsblad 2023 I nr. 70), wordt als volgt gewijzigd:

1. In de eerste zin van artikel 1, lid 1, worden de komma en de woorden "cannabis, ook in de vorm van gedroogde bloemen," geschrapt.
2. In § 3, lid 1, en § 4, lid 1, worden respectievelijk de woorden "cannabis" en "dronabinol" geschrapt.

Artikel 5

Wijziging van de Geneesmiddelenwet

In artikel 81 van de Wet inzake geneesmiddelen in de versie van 12 december 2005 (Bundesgesetzblatt I blz. 3394), laatstelijk gewijzigd bij artikel 8 quater van de Wet van 20 december 2022 (Bundesgesetzblatt I blz. 2793), worden na het woord "Wet inzake atoomenergie," de woorden "de Cannabisteeltwet, de Wet inzake medicinale cannabis," ingevoegd.

Artikel 6

Wijziging van de federale wet ter bescherming van niet-rokers

De federale wet betreffende de bescherming van niet-rokers van 20 juli 2007 (B.S. I blz. 1595), laatstelijk gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 9 juni 2021 (B.S. I blz. 1730), wordt als volgt gewijzigd:

1. § 1, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:
 - a) na het woord "roken" worden de woorden "van tabaksproducten en cannabisproducten, met inbegrip van het gebruik van elektronische sigaretten en verwarmde tabaksproducten en apparaten voor het verdampen van tabaksproducten en cannabisproducten" ingevoegd.
 - b) in punt 3 wordt de punt aan het einde vervangen door een komma en wordt het volgende punt 4 toegevoegd:

" 4. in gesloten voertuigen in aanwezigheid van minderjarigen of verloofden".
2. In § 2, nummer 3, wordt "(tot en met §§ 10 tot en met 14) nummer 2, zin 1" vervangen door "nummer 2".

Artikel 7

Wijziging van de wet op de arbeidsbescherming voor jongeren

§ 1. De eerste zin van artikel 25, eerste lid, van de wet betreffende de bescherming van de jeugdwerkloosheid van 12 april 1976 (B.S. I blz. 965), laatstelijk gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 16 juli 2021 (B.S. I blz. 2970), wordt als volgt gewijzigd:

1. In punt 4 wordt het woord "of" vervangen door een komma en wordt het volgende punt 5 ingevoegd:

" 5. voor een overtreding onder de Cannabis Cultivation Act, Medical Cannabis Act of".

2. Het oude nummer 5 wordt nummer 6 en wordt als volgt gelezen:

" 6. voor een overtreding onder de Youth Protection Act minstens twee keer".

Artikel 8

Wijziging van de werkplekverordening

In artikel 5, lid 1, van de werkplekverordening wordt het woord "tabaksrook" vervangen door de woorden "rook en damp van tabaks- en cannabisproducten en elektronische sigaretten".

Artikel 9

Wijziging van de Federal Central Register Act

De federale wet betreffende het centrale register (Bundeszentralregistergesetz) in de versie die op 21 september 1984 is afgekondigd (Bundesgesetzblatt I blz. 1229; 1985 I blz. 195), laatstelijk gewijzigd bij artikel 1 van de wet van 4 december 2022 (BGBl. I blz. 2146) wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 17, lid 1, eerste zin, worden na het woord "Narcoticawet" een komma en de woorden "op grond van artikel 41 van de Cannabis Teeltwet of op grond van artikel 31 van de Wet op medicinale cannabis" ingevoegd.
2. § 32, lid 2, wordt als volgt gewijzigd:
 - a) In nummer 3 wordt een komma ingevoegd na het woord "Narcoticawet" en de woorden "op grond van artikel 41 van de Cannabis Teeltwet of op grond van artikel 31 van de Wet op medicinale cannabis".
 - b) In lid 6, onder a), wordt na het woord "Narcoticawet" een komma ingevoegd en worden de woorden "op grond van artikel 41 of artikel 42 van de Cannabisteeltwet of op grond van artikel 31 of artikel 32 van de Wet op medicinale cannabis" ingevoegd.
 - c) In nummer 7 wordt een komma ingevoegd na het woord "Narcoticawet" en de woorden "op grond van artikel 41 van de Cannabis Teeltwet of op grond van artikel 31 van de Wet op medicinale cannabis".
3. De volgende zinnen worden toegevoegd aan sectie 48:

"De aflossing vindt alleen plaats als de voorwaarden van zin 1 kunnen worden vastgesteld op basis van de § 5 kunnen worden vastgesteld. Andere wettelijke bepalingen over de annulering van vermeldingen als gevolg van wetswijzigingen blijven onverlet."

Artikel 10

Wijziging van het wetboek van strafrecht

Het wetboek van strafrecht in de versie van 13 november 1998 (B.S. I blz. 3322), laatstelijk gewijzigd bij artikel 4 van de wet van 4 december 2022 (B.S. I blz. 2146), wordt als volgt gewijzigd:

1. § 145 quinquies, lid 3, wordt als volgt gewijzigd:

- a) In nummer 2 worden de woorden "in artikel 31, eerste zin, nummer 2, van de Wet inzake verdovende middelen of in artikel 4a, eerste zin, nummer 2, van de Wet tegen doping" vervangen door de woorden "in artikel 31, eerste zin, nummer 2, van de Wet inzake verdovende middelen, in artikel 4a, eerste zin, nummer 2, van de Wet tegen doping, in artikel 37, eerste zin, nummer 2, van de Wet inzake de cannabisteelt of in artikel 27, eerste zin, nummer 2, van de Wet inzake medicinale cannabis".
- b) In het deel van de zin na de lijst worden de woorden "Artikel 31 van de Wet verdovende middelen of Artikel 4a van de Antidopingwet" vervangen door de woorden "Artikel 31 van de Wet verdovende middelen, Artikel 4a van de Antidopingwet, Artikel 37 van de Cannabiswet of Artikel 27 van de Wet medicinale cannabis".

In artikel 164, lid 3, zin 1, worden de woorden "artikel 31 van de Narcoticawet of § 4a van de Antidopingwet" vervangen door de woorden "artikel 31 van de Wet inzake verdovende middelen, artikel 4a van de Antidopingwet, artikel 37 van de Wet inzake de cannabisteelt of artikel 27 van de Wet inzake medicinale cannabis".

Artikel 11

Wijziging van de Invoeringswet van het Wetboek van Strafrecht

Vóór artikel 317 van de Invoeringswet van het Strafwetboek van 2 maart 1974 (Bundesgesetzblatt I blz. 469; 1975 I blz. 1916; 1976 I blz. 507), laatstelijk gewijzigd bij artikel 4 van de wet van 11 juli 2022 (Bundesgesetzblatt I blz. 1082), wordt het volgende artikel 316 ... [invoegen: volgende vrije letter toevoeging bij afkondiging] ingevoegd:

"Artikel 316... [invoegen: volgende vrije letter op het moment van afkondiging] Nog niet uitgevoerde veroordelingen in verband met cannabis onder de Wet verdovende middelen.

MIDDENWET

Met betrekking tot straffen die zijn opgelegd vóór ... [invoegen: datum van de eerste dag van inwerkingtreding op grond van artikel (...), lid 1, van deze wet], die niet langer strafbaar zijn op grond van de Cannabis Teeltwet of de Medicinale Cannabis Wet en waarop ook geen boete staat, is artikel 313 van overeenkomstige toepassing."

Artikel 12

Wijziging van het rijbewijsbesluit

De rijbewijsverordening van 13 december 2010 (Bundesgesetzblatt I blz. 1980), laatstelijk gewijzigd bij artikel 18 van de wet van 2 maart 2023 (Bundesgesetzblatt I nr. 56), wordt als volgt gewijzigd:

1. § 14 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) In de titel worden een komma en het woord "**cannabis**" ingevoegd na het woord "**verdovende middelen**".
 - b) Lid 1 wordt als volgt gewijzigd:
 - aa) In zin 1 wordt nummer 2 als volgt geherformuleerd:

" 2. [Ontvangsten van verdovende middelen in de zin van de Narcoticawet of cannabis".
 - bb) In zin 2 worden na de woorden "**verdovende middelen in de zin van de Wet verdovende middelen**" de woorden "**of cannabis**" ingevoegd.
2. In aanhangsel 4 worden in punt 9.1, in de eerste kolom, de woorden "**met uitzondering van cannabis**" geschrapt.
3. In bijlage 4 bis, punt 1, onder f), wordt "**alcohol of verdovende middelen of geneesmiddelen**" vervangen door "**alcohol of verdovende middelen of cannabis of geneesmiddelen**".

Artikel 13

Inwerkingtre

ding

Deze wet treedt in werking op de dag volgende op die van haar afkondiging.

Rechtvaardiging

A. Algemeen deel

I. Doel en noodzaak van de regelgeving

De wet is bedoeld om bij te dragen aan een betere bescherming van de gezondheid, de voorlichting over en preventie van cannabis te versterken, de illegale markt voor cannabis in te dammen en kinderen en jongeren beter te beschermen. Om consumenten te beschermen moet de kwaliteit van cannabis voor consumptie worden gecontroleerd en moet de overdracht van verontreinigde stoffen worden voorkomen.

Huidige ontwikkelingen laten zien dat het gebruik van cannabis toeneemt ondanks de huidige verbodsregels. In Duitsland hebben in 2021 meer dan vier miljoen mensen tussen 18 en 64 jaar cannabis gebruikt in de afgelopen 12 maanden (12-maandsprevalentie).

Net als andere psychoactieve stoffen wordt het gebruik van cannabis in verband gebracht met gezondheidsrisico's, zoals door cannabis veroorzaakte psychoses. Daarom moet het gebruik van cannabis worden vermeden. Een risicobeperkende benadering van cannabisgebruik wordt onder andere gekenmerkt door slechts incidenteel gebruik, het gebruik van producten met een laag THC-gehalte, het afzien van gebruik samen met tabak of andere psychoactieve stoffen (waaronder alcohol), en het afzien van gebruik indien er sprake is van individuele risicofactoren voor de gezondheid. Het gebruik van cannabis afkomstig van de zwarte markt wordt vaak geassocieerd met een verhoogd gezondheidsrisico. In dit geval is het THC-gehalte onbekend, het kan giftige additieven en onzuiverheden bevatten of synthetische cannabinoïden waarvan de gebruiker de potentie niet kan inschatten.

Cannabisgebruik is ook wijdverspreid onder jongeren. Volgens een recent onderzoek zegt elke dertiende persoon tussen 12 en 17 jaar en elke vierde persoon tussen 18 en 25 jaar cannabis te hebben gebruikt in de afgelopen 12 maanden. Vooral onder deze laatste groep is het cannabisgebruik de afgelopen tien jaar aanzienlijk toegenomen. Jonge leeftijdsgroepen worden blootgesteld aan bijzondere gezondheidsrisico's bij het gebruik van cannabis. Zolang de ontwikkeling van de hersenen nog niet volledig is voltooid, kunnen de geheugenprestaties permanent worden aangetast. Dit is vooral het geval bij vroeg regelmatig gebruik en gebruik van cannabis met een hoog THC-gehalte. Daarnaast brengt regelmatig gebruik op jonge leeftijd bijzondere gezondheidsrisico's met zich mee.

Met de nieuwe verordening wordt gemeenschapsgebonden, niet-commerciële zelfteelt en particuliere zelfteelt van cannabis voor consumenten toegestaan. Tegelijkertijd worden er strenge eisen gesteld aan de bescherming van kinderen en jongeren en aan de bescherming van de gezondheid. In die zin wordt het preventieaanbod uitgebreid en wordt een algemeen verbod op reclame en sponsoring voor cannabis en kweekverenigingen ingevoerd.

Het medisch gebruik van cannabis heeft zich gevestigd als therapeutische optie in de zorg voor chronisch zieke of anderszins onbehandelde patiënten. Onderzoek op dit gebied neemt toe, vooral voor de ontwikkeling van nieuwe medicijnen. De relevante regelgeving in de Wet verdovende middelen heeft zich in principe bewezen. Om echter recht te doen aan de veranderde risicobeoordeling van cannabis als geheel, zal de regelgeving worden overgebracht naar een aparte wet en waar nodig worden aangepast.

II. Essentiële inhoud van het ontwerp

Het is gemakkelijker voor consumenten om verantwoordelijk om te gaan met cannabis. Gecontroleerde distributie van cannabis voor consumptie door volwassenen en de mogelijkheid van counseling verminderen de gezondheidsrisico's voor consumenten. Kennis wordt overgedragen door middel van cannabisgerelateerde voorlichting en preventie, die gericht wordt versterkt. Daarnaast moeten niet-gebruikende burgers worden beschermd tegen de directe en indirecte gevolgen van cannabisgebruik. Er mogen geen stimulansen worden gecreëerd voor de uitbreiding van cannabisgebruik.

De ontwerpwet voorziet daarom in tal van maatregelen ter bescherming van de gezondheid en van kinderen en jongeren, waaronder

- Beperking van het toegestane bezit van cannabis voor consumenten buiten de teeltverenigingen tot 25 gram.
- Niet-commerciële teeltverenigingen mogen alleen met actieve deelname van de leden collectief con sumcannabis telen en met toestemming van de overheid aan leden doorgeven voor eigen gebruik. Strikte wettelijke kadervoorwaarden moeten worden nageleefd.
- Er moet worden voldaan aan strenge eisen op het gebied van kwantiteit, kwaliteit en de bescherming van kinderen en jongeren, die worden gewaarborgd door officiële controles.
- Beperking van de overdracht van cannabis voor consumenten in teeltverenigingen: Distributie alleen aan leden van wettelijke leeftijd met woonplaats of gewone verblijfplaats in Duitsland, gecombineerd met een strikte verplichting om lidmaatschap en leeftijd te controleren.
- Verbod op de consumptie van cannabis in en binnen een beschermingszone van 200 meter van de ingang van kweekverenigingen, scholen, kinder- en jeugdvoorzieningen, kinderspeeltuinen en openbaar toegankelijke sportvoorzieningen.
- Beperkte hoeveelheden met speciale beperking van de overdracht aan adolescenten met een beperking van het toegestane THC-gehalte tot tien procent.
- Distributie van cannabis voor consumptie in gecontroleerde kwaliteit en alleen in zuivere vorm, d.w.z. marihuana of hasjiesj.
- Algemeen verbod op reclame en sponsoring voor cannabis voor consumenten en voor kweekverenigingen.
- Particuliere zelfkweek in beperkte mate toegestaan met de verplichting om particulier gekweekte cannabis voor consumptie te beschermen tegen toegang door kinderen en adolescenten en derden.
- Versterking van preventie: Preventiemaatregelen van het Federaal Centrum voor Gezondheidsvoorlichting (BZgA) en in de telersverenigingen Voorlichting en advies door preventiemedewerkers met bewezen expertise en samenwerking met lokale centra voor verslavingszorg.

Cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden wordt in een aparte wet ondergebracht. De wet is in essentie gebaseerd op de regels van de Narcoticawet, die zich in de praktijk hebben bewezen. De receptplicht blijft bestaan.

Om recht te doen aan de veranderde risicobeoordeling van cannabis, zijn bepaalde vereisten die voorheen in de narcoticawetgeving bestonden, zoals bureaucratische rompslomp door de afgiftebonprocedure en het voorschrijven op recept van verdovende middelen, niet langer van toepassing.

III. Alternatieven

Geen.

IV. Wetgevende bevoegdheid

Met betrekking tot de regelgeving voor teeltverenigingen volgt de wetgevende bevoegdheid van de federale overheid uit artikel 74 (1) nr. 3 van de basiswet (wet op verenigingen). Dit moet worden begrepen als het publieke verenigingsrecht, dat toelating, toezicht, ontbinding en verbodsbepalingen omvat. Bovendien kent artikel 74 (1) nr. 20 van de Basiswet de Federatie de wetgevende bevoegdheid toe, onder andere voor de wet op levensmiddelen, de wet op luxe levensmiddelen, evenals voor de bescherming bij het in de handel brengen van land- en bosbouwzaden en plantgoed, de bescherming van planten tegen ziekten en plagen. Wat de bepalingen inzake sancties en boetes betreft, volgt de wetgevende bevoegdheid uit artikel 74, lid 1, nr. 1 van de basiswet.

Met betrekking tot de beoogde regelgeving over medicinale cannabis, inclusief de uitsluiting van de narcoticawet, volgt de wetgevende bevoegdheid van de federale overheid uit artikel 74(1)(19) (geneesmiddelen, narcotica).

De wetgevende bevoegdheid van de Federatie voor de beoogde regelgeving op het gebied van de bescherming van niet-rokers vloeit voort uit artikel 74 (1) nr. 19 van de Basiswet (maatregelen tegen veel voorkomende gevaarlijke ziekten). Artikel 74(1)(19) van de Basiswet kent aan de Federatie wetgevende bevoegdheid toe voor maatregelen tegen ziekten die gevaarlijk zijn voor het publiek of overdraagbaar zijn. De term "maatregelen" kan ook preventieve en voorzorgsmaatregelen omvatten tegen ziekten die gevaarlijk zijn voor het publiek, zoals kanker. Roken is de belangrijkste risicofactor voor kanker. Studies hebben aangetoond dat passief roken ook veel ernstige ziekten en sterfgevallen veroorzaakt, zoals coronaire hartziekten, beroertes, chronische obstructieve longziekten en plotselinge wiegendood. Een oorzakelijk verband tussen meerroken en longkanker is aangetoond door verschillende onderzoeken en meta-analyses.¹⁾ De concentratie tabaksrookdeeltjes in het voertuig neemt snel toe, zelfs als je een sigaret rookt. E-sigaretten en tabakskachels en cannabis vervuilen de voertuigruiimte ook met inadembare deeltjes en nicotine.

Kinderen lopen een bijzonder risico omdat ze vaker ademen dan volwassenen en hun ontgiftingssysteem nog niet volledig ontwikkeld is. Bij hen beschadigt passief roken de zich ontwikkelende longen. Passief rokende baby's en kinderen hebben een verhoogd risico op plotselinge wiegendood, ademhalings symptomen en -ziekten, verminderde longfunctie en middenoorontstekingen en hebben daarom extra bescherming nodig. Passief roken tijdens de zwangerschap schaadt het ongeboren kind. Minderjarigen en ongeboren kinderen worden met name blootgesteld aan de gezondheidsrisico's van passief roken in de auto, omdat de blootstelling aan tabaksrook daar bijzonder hoog is vanwege het kleine volume van de ruimte.

¹⁾ cf. https://www.dkfz.de/de/tabakkontrolle/download/Publikationen/RoteReihe/Passivraucher_Band_5_2Auflage.pdf, https://www.dkfz.de/de/krebspraevention/Krebsrisiken_das-sagt-die-science/1_risk_factor_smoking/8_passive_smoking.html, https://www.dkfz.de/de/tabakkontrolle/download/Publicaties/FzR/FzR_2018_Gesundheitsgefaehrdung-von-Kindern-durch-Tabak-Rauch-im-Auto.pdf.

Daarnaast kan artikel 74, lid 1, punt 7 (openbaar welzijn) worden aangehaald met betrekking tot de bescherming van minderjarigen. Passief roken tijdens de zwangerschap schaadt het ongeboren kind. Kinderen lopen een bijzonder risico door passief roken omdat zij een hogere ademhalingsfrequentie en een minder efficiënt ontgiftingssysteem hebben dan volwassenen. Bij zuigelingen verhoogt passief roken het risico om te overlijden aan het plotselinge wiegendoodsyndroom. Bij zuigelingen en oudere kinderen wordt het ademhalingsstelsel het meest aangetast. Het is mogelijk dat prenatale blootstelling aan tabaksrook en passief roken in de kindertijd langdurige gevolgen heeft voor de gezondheid tot in de adolescentie en volwassenheid.²⁾ De situatie wordt verergerd door het feit dat kinderen niet gemakkelijk een auto kunnen verlaten waarin gerookt wordt.

V. Verenigbaarheid met internationale verdragen en EU-wetgeving

De wet is verenigbaar met het bestaande kader van internationale en Europese wetgeving.

Het internationale wettelijke kader voor de omgang met verdovende middelen wordt geregeld door drie internationale verdragen inzake verdovende middelen. De eerste is het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961, zoals gewijzigd in 1972. Dit vormt de basis voor wereldwijde drugscontrole. Het verdeelt drugs in vier klassen op basis van hun verhandelbaarheid (voor sommige daarvan gelden andere bepalingen van de Enkelvoudige Conventie) en omvat cannabis. Daarnaast is het Verdrag inzake psychotrope stoffen van 1971 (Verdrag van 1971) van toepassing, dat de internationale drugscontrole uitbreidt naar met name synthetische psychotrope stoffen. Beide verdragen worden aangevuld door het VN-Verdrag tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen van 1988 (Verdrag 1988). De Bondsrepubliek Duitsland heeft alle drie de verdragen geratificeerd.

Volgens de internationale verdragen inzake verdovende middelen vinden de verplichtingen van de verdragsluitende staten tot vergaande drugscontrole hun begrenzing in de grondwettelijke beginselen en de basiskenmerken van het rechtsstelsel van de verdragsluitende staten, cf. artikel 3 paragraaf 2 van het Verdrag van 1988. Dit geldt onder andere ook voor de verplichting van de verdragsluitende staten om de aankoop of teelt van verdovende middelen voor persoonlijk gebruik te vervolgen. Bovendien staan ze uitzonderingen toe voor cannabis voor wetenschappelijke en medische doeleinden. De grondwettelijke beginselen en basisprincipes van het Duitse rechtssysteem omvatten ook, in het bijzonder, de naleving van het proportionaliteitsvereiste. Bij de ratificatie van het Verdrag van 1988 legde de Bondsrepubliek Duitsland bij de nederlegging van haar akte van bekrachtiging op 30 november 1993 de volgende inter-pretatieverklaring af: "Het is de Bondsrepubliek Duitsland bekend dat de basiskenmerken van de in artikel 3, lid 2, genoemde rechtsorde aan verandering onderhevig kunnen zijn." (Bundesgesetzblatt 1994 II - Nr. 17 van 27.4.1994 - blz. 496). In zijn zogenaamde "Cannabis-besluit" van 1994 verduidelijkte het Federale Constitutionele Hof dat het gebruik van cannabis valt onder de bescherming van de algemene vrijheid van handelen krachtens artikel 2, lid 1, van de basiswet en dat "voor zover de strafbepalingen van de verdovende middelenwet gedrag met straf bedreigen dat uitsluitend betrekking heeft op het occasionele persoonlijke gebruik van kleine hoeveelheden cannabisproducten en niet gepaard gaat met gevaar voor anderen, (...) de vervolging van het strafbare feit niet vereist is. (...) De wetshandhavinginstanties moeten op grond van het verbod van excessiviteit in principe afzien van vervolging van de in § 31a BtMG genoemde overtredingen." (BVerfGE 90, 145). Hieruit volgt dat het grondwettelijk evenredigheidsbeginsel bij handelingen met betrekking tot zelfconsumptie een afzien van vervolging vereist.

²⁾ DKFZ Tabaksatlas Duitsland 2020.

Het huidige wetsvoorstel legaliseert cannabis met inachtneming van deze evenredigheidstoets en de uitzonderingen voor wetenschappelijke en medische doeleinden. Het huidige wetsontwerp vertegenwoordigt de legalisering van cannabis met inachtneming van deze evenredigheidstoets en de uitzonderingen voor wetenschappelijke en medische doeleinden.

Onder verwijzing naar de interpretatieve verklaring van de Bondsrepubliek Duitsland van Bovendien zijn de basiskenmerken van de rechtsorde aan verandering onderhevig als gevolg van de verklaring van de Bondsrepubliek Duitsland van 30 november 1993 over het Verdrag van 1988 (Bundesgesetzblatt 1994 II - Nr. 17 van 27.4.1994 - blz. 496). Volgens de wil van de Bondsrepubliek Duitsland was en is de verklaring bedoeld om, met het oog op een toekomstgerichte flexibiliteit, te waarborgen dat de bepalingen van het verdrag geen belemmering vormen voor een eventuele latere wijziging van de Duitse regelgevingsaanpak op het gebied van verdovende middelen als gevolg van ontwikkelingen op het gebied van drugs en in het bijzonder als gevolg van een daarmee samenhangende, verder ontwikkelde opvatting van het gezondheids- en drugsbeleid, bijvoorbeeld in de richting van een moderner cannabisbeleid.

De uit de verdragen voortvloeiende verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht moeten ook worden geïnterpreteerd in het licht van andere verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht en van de betekenis en het doel van de verdragen. De gemeenschappelijke zin en het doel van de drie verdragen zijn met name het indammen van de transnationale illegale drugshandel, vooral in de vorm van georganiseerde misdaad, en de bescherming van de jeugd en de gezondheid. Het versterken van de bescherming van de gezondheid en jongeren is van bijzonder belang omdat cannabis van de illegale markt momenteel vaak consumenten bereikt die besmet zijn of vermengd met bijmengingen die soms gevaarlijk zijn voor de gezondheid. Het restrictieve cannabisbeleid heeft tot nu toe niet geleid tot voldoende bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren en een effectieve bestrijding van drugsgerelateerde criminaliteit. Een groot en toenemend aantal mensen in Duitsland koopt en gebruikt cannabis van de zwarte markt met onberekenbare risico's voor de gezondheid en de bescherming van minderjarigen. Deze wet pakt deze sociale realiteit aan.

De verwijzing naar de verdragen, de wijziging van de beginselen van het rechtsstelsel en de interpretatieverklaring die Duitsland bij de ratificatie van het Verdrag van 1988 vóór de uitspraak van het Bundesverfassungsgericht heeft afgelegd, onderstrepen het voornemen van Duitsland om te blijven voldoen aan de voorschriften van de internationale verdragen inzake verdovende middelen. Deze wet is een uitdrukking van deze verandering. De daarin vervatte voorschriften weerspiegelen de fundamentele bepalingen van een gewijzigde rechtsorde en zijn daarmee in overeenstemming overeenkomstig artikel 2, lid 1, tweede zin, van het Verdrag van 1988.

De bepalingen van het recht van de Unie zijn evenmin in strijd met het recht.

Volgens artikel 2, lid 1, van Kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25.10.2004 ("Kaderbesluit 2004") moeten de lidstaten de maatregelen nemen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat onder meer de invoer, uitvoer, vervaardiging, levering, aanbidding, verkoop en aflevering van drugs, waartoe ook cannabis behoort, strafbaar is wanneer de handelingen "zonder de vereiste toestemming" worden verricht. Volgens artikel 2, lid 2, van het kaderbesluit 2004 vallen de onder andere genoemde handelingen echter niet onder het toepassingsgebied van het kaderbesluit 2004, "indien de daders deze uitsluitend voor eigen gebruik in de zin van het nationale recht hebben gepleegd", zodat de particuliere teelt voor eigen gebruik waarin de huidige wet voorziet, alsook de collectieve, niet-commerciële teelt in teeltverenigingen als voorbereidende handelingen voor uitsluitend eigen gebruik, niet onder het toepassingsgebied van het kaderbesluit van 2004 vallen.

De Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van De Overeenkomst van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen heeft tot doel het probleem van de grensoverschrijdende drugshandel en de grensoverschrijdende verhandeling van drugs

aan te pakken. Handelingen die

die uitsluitend bestemd zijn voor de eigen teelt voor uitsluitend persoonlijk gebruik vallen niet onder het toepassingsgebied.

Op Europees niveau moet ook het gewijzigde cannabisbeleid in Nederland, Luxemburg en Malta worden vermeld. In deze context moet ook Portugal genoemd worden. Daar werd decriminalisatie geïmplementeerd in het materiële recht met een expliciete gezondheidsbeleid benadering. Deze veranderingen in het cannabisbeleid van verschillende EU lidstaten maken duidelijk dat het niet alleen een kwestie is van een veranderd begrip in Duitsland van de principes van zijn rechtssysteem, maar dat er een koerswijziging aan het ontstaan is in de EU naar een modern, doelgericht cannabisbeleid dat zich richt op de bescherming van de gezondheid van de bevolking en het individu en minder op strafrechtelijke vervolging. De aanpak in de EU-lidstaten varieert van gedogen en proefprojecten zoals in Nederland tot legalisatie of decriminalisatie van persoonlijke teelt en bezit uitsluitend voor persoonlijke consumptie in Malta en - momenteel in planning - in Luxemburg.

Op het niveau van derde landen moet in het bijzonder worden verwezen naar Canada en Uruguay, die de legalisering al hebben doorgevoerd en waarmee Duitsland nauwe contacten onderhoudt om te profiteren van de opgedane ervaring.

Duitsland zet zich in voor een op regels gebaseerde internationale orde en zal, als betrouwbare partner in internationale samenwerking, zijn internationale verplichtingen ter bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit krachtens het recht van de Europese Unie en internationale verdragen blijven nakomen. Daarbij zal de Bondsregering - zoals in het verleden - in contact blijven met de relevante internationale instanties om ervoor te zorgen dat het project tijdens de uitvoering ervan in overeenstemming is met het internationale en Europese recht, rekening houdend met het hierboven uiteengezette begrip. In het bijzonder zal de federale regering rekening blijven houden met de veiligheids-, juridische en gezondheidsproblemen van de buurlanden.

VI. Juridische gevolgen

1. Juridische en administratieve vereenvoudiging

De bureaucratische vereisten voor cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden worden verminderd. De afgiftebonprocedure volgens de Verordening Verdovende Middelen (BtMBinHV) wordt niet langer toegepast, de meldingsplicht om de zes maanden vervalt ten gunste van een jaarlijkse verplichting, de eis van een recept op een recept voor verdovende middelen vervalt en speciale veiligheidsmaatregelen worden in de toekomst afgeschaft.

2. Duurzaamheidsaspecten

Het wetsontwerp is in overeenstemming met het leidende principe van de federale regering van duurzame ontwikkeling met betrekking tot de sociale cohesie van burgers en werkgelegenheid en de kwaliteit van leven in de zin van de Nationale Duurzaamheidsstrategie.

3. Begrotingsuitgaven zonder nalevingskosten

Federale overheid, deelstaten en gemeenten

De federale, staats- en lokale overheden zullen extra inkomstenbelastinginkomsten ontvangen van 200.000 euro in het eerste jaar, 300.000 euro in het tweede jaar, 400.000 euro in het derde jaar, 500.000 euro in het vierde jaar en 600.000 euro in de daaropvolgende jaren.

Om te voldoen aan de toegenomen informatie- en educatiebehoefte van burgers in verband met de CanAnbauG, zal het Federaal Centrum voor Gezondheidseducatie op een centraal platform relevante evidence-based materialen en informatie aanbieden. Daarnaast zal het doelgroepspecifieke aanbod worden uitgebreid. Om de informatie-, educatie- en preventiediensten op te zetten en uit te breiden, zullen in 2024 extra uitgaven voor de federale begroting worden gedaan ten bedrage van 6.000.000 euro. In de daaropvolgende jaren zullen bijkomende uitgaven ten belope van 2.000.000 euro worden gedaan. De uitvoering van de extra projecten is alleen mogelijk met extra personeel, 1,0 VTE ter waarde van E 13 (66.609 euro per jaar) en 0,5 VTE ter waarde van E 11 (30.088 euro).

Voor de evaluatie van de CanSoil Act moeten gegevens uit een groot aantal gebieden worden verzameld of bijeengebracht met behulp van verschillende methodologische benaderingen (waaronder kwalitatief en kwantitatief). De gegevensverzameling moet in grote delen worden uitgevoerd, zowel voordat de wet van kracht wordt (basisonderzoek) als op regelmatige tijdstippen daarna, om betrouwbare aanwijzingen voor eventueel noodzakelijke aanpassingen te kunnen afleiden. Deze uitgebreide, multidisciplinaire evaluatieprojecten zullen kosten met zich meebrengen voor de federale begroting in 2024 en de daaropvolgende jaren tot en met 2027 ten bedrage van 1.000.000 per jaar.

Sociale zekerheid

Door het creëren van banen in teeltverenigingen die onderhevig zijn aan sociale bijdragen, worden de extra inkomsten voor het socialezekerheidsstelsel geschat op 380.000 euro in het eerste jaar (100 deeltijdbanen), 570.000 euro in het tweede jaar (150 deeltijdbanen), 760.000 euro in het derde jaar (200 deeltijdbanen), 950.000 euro in het vierde jaar (250 deeltijdbanen) en 1,1 miljoen euro in de volgende jaren na de inwerkingtreding van de wet (300 deeltijdbanen).

De overdracht van cannabis voor medische doeleinden van de BtMG naar de CanG leidt niet tot extra uitgaven voor de wettelijke ziekteverzekeringsfondsen. De voorschriften in het Vijfde Boek van het Sociaal Wetboek, die burgers recht geven op de verstrekking van cannabisgeneesmiddelen onder de daarin gespecificeerde voorwaarden, blijven ongewijzigd. Daarom is over het geheel genomen een ongewijzigde situatie te verwachten met betrekking tot de uitgaven van de wettelijke ziekenfondsen voor cannabis voor medische doeleinden.

4. Nalevingskosten

voor burgers

Burgers zullen in het eerste jaar na de inwerkingtreding van de wet te maken krijgen met extra nalevingskosten van 770.000 uur en 20 miljoen euro (1 miljoen gevallen) voor beschermende maatregelen voor de particuliere teelt van cannabis voor consumenten (bijv. het aanbrengen van sloten op deuren of kasten).

Ervan uitgaande dat in het eerste jaar 1.000 teeltverenigingen en in elk van het tweede tot en met het vijfde jaar 500 teeltverenigingen een vergunning krijgen om cannabis voor consumptie te telen en te distribueren aan volwassenen, tien procent van de teeltverenigingen elk een parttime werknemer in dienst heeft met tien uur werk per week waarvoor sociale premies moeten worden betaald, en elk teeltvereniging één keer per maand cannabis voor consumptie of teeltmateriaal distribueert aan elk van zijn leden, ontstaan de nalevingskosten voor alle teeltverenigingen zoals weergegeven in de onderstaande tabel voor

- de aanvraag voor een vergunning volgens § 11 paragraaf 1 (eenmalige tijdsbesteding van vijf uur per teeltvereniging),
- naleving van de documentatie- en rapportageverplichtingen onder § 26 (tijdsbesteding 24 uur per jaar per telersvereniging),
- kwaliteitsborging volgens § 17 en § 18 (naleving van de maximumlimieten voor gewasbeschermingsmiddelen, meststoffen en andere middelen in collectieve zelfteelt; steekproefsgewijze bemonstering; vernietiging van niet-verhandelbare cannabis en teeltmateriaal en rapportage aan de bevoegde autoriteit; tijdsbesteding van in totaal 24 uur per jaar per teeltvereniging),
- Beveiligings- en beschermingsmaatregelen volgens § 22 (eenmalige tijdsbesteding van drie uur en 30 minuten per jaar per telersvereniging),
- naleving van de eisen voor overdracht volgens § 21 (2) en (3) (uitdelen van een instructiefolder en aanbieden van educatieve informatie op het moment van overdracht; eenmalige tijdsbesteding van negen uur en 500 uur per jaar per telersvereniging),
- de deelname van de preventiemedewerker aan preventietrainingen over cannabis in de regionale of gespecialiseerde centra voor verslavingspreventie of in vergelijkbare gekwalificeerde instellingen (tijdsbesteding van zes uur per training, bijscholing om de drie jaar, kosten per training ongeveer € 250, d.w.z. tegen een geschatte kostprijs van € 1000).
1.000 teeltverenigingen in het eerste jaar, kosten van € 250.000 kunnen worden verondersteld),
- naleving van de vereisten voor lidmaatschap van telersverenigingen volgens § 16 (beperking van het aantal leden tot 500; verbod op lidmaatschap van meerdere telersverenigingen; mogelijkheid tot uittreding; meerderjarigheidleeftijd en woonplaats of gewone verblijfplaats van de leden in Duitsland; vereiste tijd eenmaal 35 minuten en eenmaal 25 uur per telersvereniging),
- deelname aan officiële inspecties en bemonstering volgens § 27 (drie uur per jaar per telersvereniging).

De voorbereiding van een gezondheids- en jeugdbeschermingsconcept door de teeltvereniging brengt geen nalevingskosten met zich mee, aangezien richtlijnen voor de voorbereiding kunnen worden gedownload van het federale platform en de preventiemedewerker zijn expertise bijdraagt.

Economie

Voor bedrijven die cannabis telen voor medische doeleinden onder staatscontrole overeenkomstig artikel 23 en artikel 28, lid 1, van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961 of voor wetenschappelijke doeleinden, wordt de nalevingslast verlaagd met 23.661 euro tot 3.128.400 euro per jaar. Voor medicinale cannabis is voortaan slechts één verslag per jaar vereist (in plaats van de eerdere halfjaarlijkse verslagen op grond van artikel 18 BtMG), en het indienen van een bewijs van aflevering op grond van het BtMBinHV is niet langer vereist. Daarnaast is het niet langer verplicht om een bewijs van borging te overleggen voor de vergunning. Dit betekent dat voor ongeveer 40 kwekers die uitsluitend cannabis kweken, de bovengenoemde activiteiten volledig achterwege blijven, waardoor de bureaucratie wegvalt. Voor nog eens ongeveer 20 telers worden de uitgaven voor verdovende middelen ten minste verminderd met het deel dat voor rekening komt van medicinale cannabis. Dit komt overeen met ongeveer 25 procent. De tijd die nodig is voor de activiteiten van de telers wordt verminderd met

Het aantal werkuren per bedrijf is sterk afhankelijk van de mate van deelname aan het goederenvervoer. Het varieert van 0,5 tot 1 uur per maand (6 tot 12 werkuren per jaar) tot 0,5 tot 4 uur per dag (200 werkdagen x 0,5 tot 4 werkuren = 100 tot 800 werkuren). Op basis van de loonkosten voor hooggekwalificeerde werknemers in de productiesector (71,10 euro), bedraagt de totale besparing voor de teeltbedrijven, waarvoor de inspanning volledig wegvalt, 17.208 tot 2.275.200 (40 x 6 x 71,10 euro tot 40 x 800 x 71,10 euro) en voor de teeltbedrijven, waarvan de uitgaven met 25 procent worden verlaagd, een verdere besparing van 6.453 euro tot 853.200 euro (20 x 0,75 x 430,20 euro tot 20 x 0,75 x 56.880).

Voor bedrijven die medicinale cannabis verwerken (productie in de zin van artikel 3 (1) BtMG, bijv. fabrikanten van medicinale cannabisproducten), vervallen dezelfde activiteiten als voor teeltbedrijven. De jaarlijkse nalevingskosten voor bedrijven die medicinale cannabis verwerken worden verlaagd met ongeveer 4.266 tot 413.673 euro. Net als in het geval van bedrijven die medicinale cannabis telen, zijn ook hooggekwalificeerde werknemers in dezelfde mate betrokken en worden hun activiteiten in dezelfde mate geëlimineerd of gereduceerd. Voor vier producerende bedrijven worden de uitgaven vermindert met ongeveer 25 procent (4 x 0,75 x 6 x 71,10 euro = 1279,80 euro tot 4 x 0,75 x 800 x 71,10 euro = 170.640), voor zeven producerende bedrijven worden de uitgaven volledig geschrapt (7 x 6 x 71,10 euro = 2.986,20 euro tot 7 x 800 x 71,10 euro = 398.160 euro). Er zijn ook besparingen voor farmaceutische groothandelaren. In totaal wordt de nalevingsinspanning van de handelsbedrijven vermindert met 26.650 euro tot 3.420.000 euro per jaar. De benodigde tijd voor de gehele activiteit bedraagt ook 6 tot 800 werkuren per jaar. Met ongeveer 120 handelaren die uitsluitend handelen in cannabis, cannabisextracten, dronabinol of sativex, vallen de totale uitgaven weg. Uitgaande van de overeenkomstige loonkosten op het gebied van transport en opslag voor werknemers met een gemiddeld kwalificatieniveau (28,50 euro), resulteert dit in een uitgavenvermindering van 20.520 euro (120 x 6 x 28,50 euro) tot 2.736.000 euro (120 x 800 x 28,50 euro) per jaar. Voor ongeveer 40 andere dealers die ook in andere verdovende middelen handelen, worden de uitgaven met ongeveer 25 procent verlaagd. Voor deze bedrijven resulteert dit in een vermindering van de uitgaven van 5.130 euro aan 684.000 euro per jaar.

Voor artsen dalen de nalevingskosten met 452.000 euro per jaar (13.333 x 33,90 euro). Voor hen vervalt de verplichting om cannabis voor medisch gebruik voor te schrijven op een recept voor verdovende middelen. De verplichting om cannabis voor medisch gebruik voor te schrijven volgens § 3 lid 2 van de Wet op de medicinale cannabis (MedCanG) blijft bestaan bij overeenkomstige toepassing van §§ 2 en 4 van de Verordening op het voorschrijven van geneesmiddelen (AMVV). In vergelijking met de twee soorten recepten vervallen voor artsen echter de verplichting om recepten te bestellen volgens § 8 lid 2 van het Besluit voorschrijven verdovende middelen (BtMVV) en de bewaarplicht volgens § 8 lid 5 BtMVV. Omdat ook recepten voor andere verdovende middelen in de regel moeten worden besteld en op voorraad gehouden, is de tijd die nodig is voor de opslag van deel III of deel I tot en met III van de recepten voor verdovende middelen hier in wezen weggelaten. Op basis van de ongeveer 400.000 recepten per jaar voor cannabis voor medische doeleinden en een veronderstelde gemiddelde bewaartijd van 2 minuten, worden deze uitgaven geschat op ongeveer 13.333 werkuren (400.000 x 2 / 60). Op basis van de gemiddelde loonkosten in de gezondheids- en sociale dienstensector (33,90 euro), resulteren de hierboven vermelde verminderde nalevingskosten voor artsen als gevolg van de wetswijziging.

De nalevingslast voor apotheken is nauwelijks verminderd in relatie tot cannabis voor medicinaal gebruik. In principe maakt de handel in cannabis voor medicinale doeleinden (met een paar uitzonderingen) maximaal 5 procent uit van de totale handel in verdovende middelen in een apotheek.

In principe blijven de bureaucratische kosten van informatieverplichtingen gelijk. De verplichtingen van artikel 23 MedCanG leiden niet tot nieuwe informatieverplichtingen, vooral niet voor de deelstaten. Voor cannabis voor medische doeleinden werd de vorige verplichting onder Sectie 28 (1) zin 2 BtMG overgebracht naar de MedCanG.

Administratie

Het is momenteel niet mogelijk om de inspanning te kwantificeren die nodig is om vermeldingen uit het Federal Central Register te verwijderen.

De deelstaten en gemeenten zullen extra nalevingskosten moeten maken in de mate die ook in de volgende tabel is aangegeven voor

- het onderzoeken van en beslissen over aanvragen voor vergunningen van teeltverenigingen voor de collectieve productie en overdracht van cannabis voor consumptie, en het intrekken en intrekken van vergunningen,
- Maatregelen van officiële controle (jaarlijkse en ad-hoc fysieke inspecties en steekproeven; opdracht geven tot en handhaven van maatregelen),
- passende training voor het personeel.

	Burgers	Bestuur deelstaten en gemeenten
Jaar 1	1,4 miljoen uur en 30 miljoen uur. € (waarvan 770 000 uur en € 20 m voor particuliere eigen teelt).	1.2 m €
Jaar 2	850.000 Standaard en 7,6 €m	1.2 m €
Jaar 3	1,1m uur en 9,3m uur. €	1.4 m €
Jaar 4	1,4 miljoen uur en € 10,7 miljoen	1.6 m €
Jaar 5	1,7 miljoen uur en € 12,5 miljoen	1.8 m €

De veranderingen in de besparingen die kunnen worden verwacht bij rechtbanken en wetshandavingsinstanties als gevolg van de strafrechtelijke en administratieve overtredingsregels voor cannabis kunnen niet onafhankelijk worden gekwantificeerd op basis van de gegevens die momenteel beschikbaar zijn. Professor Dr. Justus Haucap (directeur van het Düsseldorf Institute for Competitive Economics (DICE)) publiceerde een paar jaar geleden een studie getiteld "Fiscal Impact of Cannabis Legalisation in Germany" en presenteerde zijn berekeningen.

aangepast voor het Handelsblatt in overeenstemming met de hoeksteennota met twee pijlers.³⁾ Dienovereenkomstig zou de uitvoering van de eerste pijler resulteren in de volgende financiële besparingen in de begrotingen van de federale overheid, de deelstaten en de gemeenten:

- Bespaarde politiekosten: 800 miljoen euro per jaar
- Bespaarde gerechtskosten: 220 miljoen euro per jaar
- Bespaarde gevangenskosten: 35 miljoen euro per jaar.

De strafbepalingen in het geval van het bestaan van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte (§ 41 tot en met § 44) met betrekking tot het gebruik van cannabis hebben geen gevolgen voor de gerechts- of gevangenskosten, aangezien de bepalingen overeenkomen met de reeds geldende wettelijke situatie onder de wet inzake verdovende middelen.

Het is op dit moment niet mogelijk om de inspanning te kwantificeren die nodig is voor het aanbieden en doorverwijzen van jongeren die cannabis gebruiken naar geschikte vroegtijdige interventieprogramma's, met name door de bureaus voor jeugdzorg, aangezien het onduidelijk is hoeveel jongeren cannabis produceren, verwerven, bezitten of gebruiken in strijd met het verbod, hoeveel jongeren bekend zijn bij de bevoegde autoriteit en hoeveel jongeren daadwerkelijk zullen deelnemen aan overeenkomstige vroegtijdige interventieprogramma's. Ruwe schattingen gaan uit van een huidige toewijzing van ongeveer 4.500 tot 7.000 gebruikers van het programma, waarbij de groep van 19- tot 21-jarigen ook in de schatting is opgenomen.

Als gevolg van de overheveling van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden naar de MedCanG, komen de procedure voor de afgifte van ontvangstbewijzen volgens de BtMBinHV en de verplichting om een halfjaarlijks verslag in te dienen volgens § 18 BtMG te vervallen ten gunste van slechts een jaarlijks verslag. De uitgaven van het BfArM in dit verband worden verlaagd met ongeveer 50.774 euro per jaar. Tot nu toe werd het onderzoek van de afgifte documenten uitgevoerd in het kader van het onderzoek van de halfjaarlijkse verslagen. Met de herclassificatie van cannabis is de helft van de verslagen niet langer nodig, aangezien de verslagen nu jaarlijks moeten worden ingediend. Op het gebied van de teelt van verdovende middelen, ongeveer 20 meldingen per jaar. Met tien meldingen meer zal de onderzoeksinspanning met ongeveer 25 procent afnemen. Het onderzoeken van een dergelijke melding vergt gemiddeld een half uur werktijd van de medium service (MD). In totaal bedraagt de vermindering van de nalevingsinspanning voor de bouwsector ongeveer 14 werkuren (20 x 0,5 uur + 10 x 0,75 x 0,5 uur) per jaar voor de intermediaire dienst. In de handelssector gaat het om ongeveer 110 halfjaarlijkse meldingen per jaar. Met ongeveer 40 vergunninghouders wordt de inspectie-inspanning van de in totaal 40 halfjaarlijkse meldingen per jaar met ongeveer 25 procent verminderd. Gemiddeld vergt het onderzoek van een verslag van een handelaar tien uur werk voor de bemiddelende dienst. In totaal bedraagt de vermindering van de nalevingslast naar schatting 1400 werkuren (110 x 10u + 40 x 0,75 x 10u) voor de bemiddelende dienst per jaar voor de verslagen van de handelaren. Voor het controleren van de aangiften van de elf productiebedrijven komt daar nog eens vijf uur bij voor de senior staf en een half uur voor de senior staf. In totaal resulteert dit in een besparing van ongeveer 55 werkuren voor het hoger personeel en ongeveer zes uur voor het hoger personeel per jaar. In totaal resulteert de afschaffing van de afgiftebonprocedure en de verplichting om een halfjaarlijks verslag in te dienen voor cannabis als medicijn in een vermindering van de nalevingsinspanning van 1.414 werkuren voor de Intermediaire Dienst, 55 werkuren voor de Hogere Dienst (GD) en zes werkuren voor de Hogere Dienst (HD). Op basis van de loonkosten per uur voor de Federale Administratie (70,50 euro HD/ 46,50 euro GD/ 33,80 euro MD), resulteert dit in een besparing van ongeveer 50.774 uur.

³⁾ <https://www.handelsblatt.com/politik/deutschland/drogenpolitik-cannabis-legalisierung-koennte-staat-ontlasten-meer-dan-een-miljard-euro-per-jaar/29128334.html>

Euro (6 x 70,50 Euro + 55 x 46,50 Euro + 1.414 x 33,80 Euro) per jaar voor de controle van belastingdocumenten en -aangiften.

De uitgaven van het BfArM op het gebied van het bestellen en afleveren van narcoticavoorschriften dalen ook met ongeveer 88.075 euro per jaar door de uitsluiting van cannabis voor medische doeleinden uit het BtMG. Momenteel worden jaarlijks bijna 16 miljoen recepten voor verdovende middelen afgeleverd aan artsen door het Federaal Bureau voor Verdovende Middelen. Volgens de drugsinformatie van het GKV Spitzenverband werden in 2022 ongeveer 400.000 recepten gebruikt voor het voorschrijven van cannabismedicijnen op kosten van het GKV. Zelfs uitgaande van een vergelijkbaar aantal particuliere recepten, zou slechts 5% (800.000) van de 16 miljoen recepten worden gebruikt voor het voorschrijven van cannabismedicijnen. Bij het verzenden van de narcotische voorschriften bevat een pakket gemiddeld 130 voorschriften, zodat er ongeveer 6150 minder pakketten per jaar zouden moeten worden verzonden. De productie van de pakketten en het onderzoek van de bestellingen wordt uitgevoerd door zowel de Middendienst als de Hogere Dienst, elk voor de helft. Het controleren van de bestelling en het voorbereiden van de verzending neemt ongeveer 5 minuten per bestelling in beslag, zodat in totaal 250 uur per jaar wordt bespaard voor de Middendienst en de Seniorendienst. Op basis van de loonkosten per uur voor de federale administratie (33,80 euro MD/ 46,50 euro GD), resulteert dit in een besparing van 20.075 euro (250 x 33,80 euro + 250 x 46,50 euro) per jaar voor het bestellen en afleveren van narcotische voorschriften. Hierbij komt nog de besparing op portokosten (4 euro/verpakking) en materiaalkosten (BtM recepten: 46 euro/1000 recepten en kartonnen dozen 40ct/verpakking) voor een bedrag van 6150 x 11 euro = 68.000 euro.

5. Verdere kosten

Geen.

6. Verdere gevolgen van de wet

Geen.

VII. Tijdslimiet; evaluatie

De mate waarin de beoogde doelen van het wetsontwerp zijn bereikt, zal na vier jaar worden beoordeeld door middel van een evaluatie, zie § 48 CanAnbauG. De doelstellingen van de wet zijn bij te dragen aan een betere bescherming van de gezondheid en een betere bescherming van kinderen en jongeren, het versterken van cannabisgerelateerde voorlichting en preventie, en het indammen van de illegale markt voor cannabis. De mate waarin deze doelen worden bereikt en de impact van de wet op andere gebieden van de samenleving zal worden bepaald door een onafhankelijke wetenschappelijke evaluatie.

Het federale ministerie van Onderwijs en Onderzoek moet onderzoeken in hoeverre gegevens die in het kader van de evaluatie zijn verzameld, centraal beschikbaar kunnen worden gesteld aan de wetenschappelijke gemeenschap voor analyses en onderzoek buiten de evaluatie om.

Of de particuliere teelt van cannabis voor eigen gebruik, de collectieve niet-commerciële teelt van cannabis voor eigen gebruik en het gecontroleerd doorgeven van cannabis voor consumptie aan volwassenen van invloed zijn op de geldende limieten in het wegverkeer en de uitzonderlijke omstandigheden voor het beoogde gebruik van een geneesmiddel dat is voorgeschreven voor een specifiek ziektegeval in het kader van de administratieve overtreding van § 24a lid 2 zin 3 StVG (rijden onder invloed van psychoactieve stoffen die zijn opgenomen in de bijlage bij § 24a lid 2 StVG), kan alleen op wetenschappelijke basis worden vastgesteld. De vraag of de overtreding van het rijden onder invloed van de in de bijlage bij § 24a lid 2 StVG genoemde psychoactieve stoffen een wettelijke basis heeft,

kan alleen op wetenschappelijke basis worden beantwoord.

worden geëvalueerd en vastgesteld met de medewerking van deskundige instanties. Het federale ministerie van Digitale Zaken en Transport zal de grenswaarden voor tetrahydrocannabinol (THC) die relevant zijn voor de toelaatbaarheid van het besturen van motorvoertuigen op de openbare weg onderzoeken en op wetenschappelijke basis vaststellen.

B. Speciaal gedeelte

Betreffende artikel 1 (Wet op de private en gemeenschappelijke, niet-commerciële teelt van cannabis voor niet-medische doeleinden)

Met betrekking tot hoofdstuk 1

(Algemene bepalingen) Met betrekking

tot § 1 (Definities)

Sectie 1 definieert de essentiële en terugkerende termen voor de Wet, die in de volgende paragrafen worden gebruikt.

Ad punt 1

Tetrahydrocannabinol verwijst naar de natuurlijke actieve stofgroep van de cannabinoïde tetrahydrocannabinol in de cannabisplant en zijn natuurlijk voorkomende isomeren zoals (-)-trans- Δ^9 -tetrahydrocannabinol (dronabinol) en stereochemische varianten.

Ad punt 2

Marihuana verwijst naar de gedroogde, harsachtige bloemen en de bloemachtige, kleine bladeren van de vrouwelijke cannabisplant.

Ad punt 3

Hasjiesj verwijst naar de afgescheiden hars van de plant, die de vrouwelijke cannabisplanten tijdens de bloei produceren, vooral in de klierhoofdjes van de bloeiwijzen.

Ad punt 4

Stekken hebben geen bloeiwijze of vruchtvorming en een THC-gehalte van niet meer dan 0,3 procent, zodat de consumptie van hun bestanddelen geen psychoactief bedwelmend effect heeft. Stekken omvatten zowel jonge planten als delen van scheuten (klonen), ze worden zaailingen wanneer ze worden geplant.

Ad punt 5

Teeltmateriaal omvat zaden en stekken die gebruikt kunnen worden om oogstbare vrouwelijke planten te kweken (vermeerderen). Het heeft geen THC-gehalte.

Ad punt 6

De definitie van cannabis is gebaseerd op de huidige regelgeving in Bijlage I van de Wet verdovende middelen (BtMG). Cannabis omvat de cannabisplant, andere plantendelen, marihuana en hasjiesj. De term cannabis omvat ook de actieve plantaardige stoffen van de cannabisplant, d.w.z. in het bijzonder cannabinoïden zoals tetrahydrocannabinol of cannabidiol. In tegenstelling tot cannabis voor medische doeleinden, wordt cannabis gekweekt en doorgegeven voor consumptiedoeleinden volgens de CanAnbauG. Het THC-gehalte bedraagt meer dan 0,3 procent in tegenstelling tot commerciële cannabis, zodat een

psychoactieve bedwelmende werking te verwachten is bij consumptie. De waarde van 0,3 procent is gebaseerd op Verordening (EU) 2022/1393 van de Commissie van 11 augustus 2022 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1881/2006 wat betreft de maximumgehalten voor delta-9-tetrahydrocannabinol (Δ 9-THC) in hennepzaden en afgeleide producten.

Indien de gekweekte cannabisplant nog niet is geoogst, in het bijzonder indien het een zaailing of een niet-geoogste jonge plant betreft, en het THC-gehalte niet hoger is dan 0,3 procent, wordt de niet-geoogste cannabisplant niettemin beschouwd als cannabis in de zin van deze wet, op voorwaarde dat, vanwege de genetische kenmerken van de plant, een hoger THC-gehalte dan 0,3 procent te verwachten is onder normale groei- en productieomstandigheden in de verdere ontwikkelingsfase voor of na de oogst.

Andere vormen van distributie dan genoemd onder nummer 6 zijn niet toegestaan in het kader van particuliere of gemeenschappelijke eigen teelt. Cannabisolie en andere uit de plant verkregen extracten kunnen niet worden geschaard onder de term cannabis in de zin van de CanAnbauG.

Ad punt 7

Commerciële hennep is een cannabisras dat vanwege het reguliere THC-gehalte van maximaal 0,3 procent geschikt is voor industriële verwerking, maar niet voor consumptiedoeleinden en geen bedwelmend effect heeft. De definitie van commerciële hennep onder a. en b. komt overeen met de vorige afwijking b. op het punt

"Cannabis" in lijst I BtMG. De definitie van commerciële hennep wordt onder c. aangevuld met de variant die eerder was opgenomen in uitzondering c) op het item "cannabis" in Bijlage I van het BtMG. Dit betreft het geval waarbij cannabis als beschermstrook in de bietenteelt wordt geplant en voor de bloei wordt vernietigd. Ook in dit geval gaat het om commerciële hennep, aangezien de cannabis alleen geschikt is voor industriële of tuinbouwdoeleinden, maar niet voor verslavende doeleinden.

Ad punt 8

De term kweken wordt gedefinieerd als het hele proces van het kweken en telen van cannabisplanten via het oogsten tot het verpakken en opslaan van canna-bis. Het omvat het gebruik van teeltmateriaal, het trimmen van bladeren, stengels en bloemen, het oogsten van bladeren en bloemen en het drogen ervan. De term teelt omvat zowel tuinbouw binnen en buiten gesloten ruimten of kassen, als teelt in de open lucht met en zonder folietunnels. Daarnaast vallen ook de extractie van hasj, de verwerking van bloemen voor distributie in zuivere vorm, evenals de extractie van cannabiszaden als zaden en de teelt van stekken onder de term teelt. Het verpakken van de geoogste cannabis en van het teeltmateriaal dat voortkomt uit de collectieve zelfteelt voor latere distributie, met inbegrip van het bijsluiten van verpakkingen, evenals de opslag van cannabis en teeltmateriaal vallen ook onder het begrip teelt.

Hasjiesj kan worden verkregen door de hars te extraheren uit de bladeren dicht bij de bloem of uit de trichomen van de cannabisplant door middel van wrijven, tikken, strippen, zeven of door middel van warmte (de zogenaamde harsmethode). De productie van vloeibare extracten met behulp van gas, alcohol, water of andere oplosmiddelen valt niet onder de verwerkingstechnieken die onder de term teelt vallen, aangezien zowel vloeibare extracten als cannabisoliën door hun concentratie gewoonlijk een bijzonder hoog THC-gehalte hebben, wat tot aanzienlijke gezondheids- en verslavingsrisico's kan leiden. Vloeibare extracten en oliën mogen daarom niet worden geproduceerd.

Ad punt 9

Zelfteelt wordt gedefinieerd als een niet-commerciële vorm van teelt met als doel persoonlijke consumptie van cannabis. De definitie van privéteelt in paragraaf 10 en de voorschriften in hoofdstuk 4 over gemeenschapsteelt verwijzen naar deze definitie.

Ad punt 10

Privéteelt is de teelt van cannabis in de privéwoning, die wordt beschermd door artikel 13, lid 1 van de basiswet. Volgens de jurisprudentie van het Federale Constitutionele Hof is het doel van het fundamentele recht op onschendbaarheid van de woning om een elementaire leefruimte voor het individu te waarborgen en het recht te geven om daar "met rust gelaten te worden" (BVerfGE NJW 69, 1707). Cultivatie in de zin van nummer 8 als zelfcultivatie in de zin van nummer 9 is daar dus mogelijk zonder sanctie. Volgens de toepasselijke jurisprudentie over artikel 13 van de basiswet omvat de term "woning" alle ruimten die bestemd zijn voor particuliere woondoeleinden, met inbegrip van tuinen, volkstuinten, weekendhuizen, vakantiewoningen en dergelijke. De eigenaar van de woning hoeft niet de eigenaar te zijn.

Privéteelt is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik en mag niet worden uitgevoerd voor commerciële doeleinden. Volgens de definitie van teelt onder nummer 8 omvat het het gebruik van teeltmateriaal en alle stappen van het kweken en telen tot het oogsten, de extractie van hasj en de opslag van marihuana en hasj in huis.

Ad punt 11

De wettelijke definitie van een teeltvereniging schrijft voor dat het een niet-economische ideële vereniging moet zijn die is ingeschreven in het verenigingenregister in de zin van § 21 BGB. Andere rechtsvormen, met name coöperaties, vennootschappen, verenigingen zonder rechtsbevoegdheid of in het buitenland gevestigde verenigingen, kunnen geen teeltverenigingen in de zin van deze wet vormen.

De oprichtingsvereisten voor de stichting evenals de rechtsbevoegdheid van de teeltvereniging als vereniging worden bepaald in overeenstemming met het toepasselijke verenigingsrecht van §§ 21 e.v. van het Burgerlijk Wetboek en worden niet beïnvloed door deze wet. Burgerlijk Wetboek en worden niet beïnvloed door deze wet. In het bijzonder hoeft de bevoegde griffie geen voorwaarden voor de inschrijving van een teeltvereniging in het verenigingsregister te onderzoeken die verder gaan dan het geldende verenigingsrecht.

Een teeltvereniging in de zin van deze wet is echter alleen een vereniging zonder winstoogmerk als haar statutaire doel uitsluitend bestaat uit het gezamenlijk telen en overdragen van de gezamenlijk geteelde cannabis aan haar leden voor eigen gebruik, alsmede het overdragen van teeltmateriaal afkomstig van de gezamenlijke zelfteelt. Het statutaire doel van een teeltvereniging moet inhouden dat alleen teeltmateriaal dat voortkomt uit de gezamenlijke eigen teelt door de teeltvereniging zelf wordt overgedragen aan leden van de teeltvereniging, aan niet-leden die meerderjarig zijn of aan andere teeltverenigingen.

Het geldende verenigingsrecht is van toepassing op alle aangelegenheden met betrekking tot teeltverenigingen die niet uitdrukkelijk in deze wet zijn geregeld, in het bijzonder met betrekking tot de vereisten voor het bestaan en de rechtspersoonlijkheid van de teeltvereniging als vereniging en met betrekking tot de aansprakelijkheid van leden van het bestuur of andere personen die gemachtigd zijn de vereniging te vertegenwoordigen. Indien deze personen kosteloos voor de telersvereniging werken of een beloning van niet meer dan 840 euro per jaar ontvangen, zijn zij overeenkomstig artikel 31a, lid 1, zin 1, van het Burgerlijk Wetboek jegens de telersvereniging aansprakelijk voor alle door de vereniging geleden schade.

De vereniging is alleen aansprakelijk voor schade veroorzaakt in de uitoefening van haar taken in geval van opzet of grove nalatigheid. Volgens § 31a paragraaf 1 zin 2 van het Duitse Burgerlijk Wetboek (Bürgerliches Gesetzbuch) geldt dit ook voor de aansprakelijkheid van bestuursleden of andere personen die bevoegd zijn de vereniging te vertegenwoordigen tegenover de leden van de telersvereniging.

Ad punt 12

De term reclame wordt uitgebreid gedefinieerd en omvat zowel gedrukte reclame als digitale radioreclame. Reclame op internet en in sociale media, ook door beïnvloeders, valt hieronder als kan worden aangenomen dat de geadresseerden de presentatie opvatten als reclame voor cannabis.

Ad punt 13

Het concept van sponsoring wordt breed gedefinieerd en omvat elke vorm van promotie, in het bijzonder met betrekking tot een media-evenement, met als effect of waarschijnlijk effect het verhogen van het gebruik of de overdracht van cannabis of het creëren van stimulansen voor gebruik.

Ad punt 14

De definitie van "woonplaats" komt overeen met de definitie in artikel 30, lid 3, zin 1 van het Eerste Boek van het Sociaal Wetboek (SGB I) en artikel 8 van het Belastingwetboek (AO).

Ad punt 15

De definitie van "gewone verblijfplaats" is gebaseerd op de definitie in § 9 AO en § 30 lid 3 zin 2 SGB I.

Ad punt 16

De definitie van "kind" is gebaseerd op de definitie in § 7 lid 1 nummer 1 van Boek Acht van het Sociaal Wetboek (SGB VIII).

Ad punt 17

De definitie van "jeugdige" komt overeen met de definitie in § 7 lid 1 nummer 2 SGB VIII.

Ad punt 18

De leeftijdsgrenzen voor "adolescenten" zijn gebaseerd op § 1 paragraaf 2 JGG.

Ad punt 19

De definitie van kassen omvat niet alleen vaste kweeklocaties voor gekweekte planten met een doorschijnende buitenkant, maar ook zogenaamde kweekbakken die binnen kunnen worden opgezet om planten onder kunstlicht te kweken.

Ad punt 20

Een eigendom wordt geacht gepacificeerd te zijn in de zin van de definitie als het beveiligd is tegen toegang door onbevoegden door middel van een omheining, mechanische of elektronische vergrendeling. De beveiliging moet duidelijk herkenbaar zijn voor derden.

Ad punt 21

De definitie van betaalde werknemers is gebaseerd op de wettelijke definities in § 7, lid 1, § 14 SGB IV. Daarnaast wordt de leeftijd van meerderjarigheid geïntroduceerd als een bepalend kenmerk. De term omvat dus zowel volwassenen die betaald werk verrichten als volwassenen met een marginale baan volgens § 8(1) SGB IV (zogenaamde "mini-jobbers").

Ad punt 22

De preventiemedewerker is een persoon die verantwoordelijk is voor de bescherming van minderjarigen en voor verslavings- en preventiekwesties, die wordt aangesteld door elke telersvereniging en die beschikbaar is als centraal contactpersoon voor de leden in overeenstemming met de specificaties in § 23 lid 4.

Ad punt 23

De definitie van "familielid" komt overeen met de definitie in artikel 11(1)(1) van het Wetboek van Strafrecht (StGB).

Betreffende § 2 (Omgaan met cannabis)

§ 2 regelt welke handelingen met cannabis in de toekomst verboden zullen zijn en welke toegestaan en vrijgesteld van straf. Lid 1 voorziet in een algemeen verbod op het omgaan met cannabis; lid 2 stelt vervolgens bepaalde handelingen die in deze wet uitdrukkelijk zijn toegestaan, vrij van het verbod. Met betrekking tot de activiteiten van teeltverenigingen bevat lid 1 een preventief verbod met het voorbehoud van toestemming. De regeling weerspiegelt de gewijzigde risicobeoordeling van cannabis. Tegelijkertijd wordt bepaald dat niet elke activiteit met betrekking tot cannabis is toegestaan. Met name de commerciële omgang met cannabis en het verschaffen van toegang tot cannabis aan kinderen en jongeren blijven verboden en strafbaar.

De productie en verkoop van synthetische cannabinoïden blijft verboden onder de Narcoticawet.

Ad paragraaf 1

Op grond van lid 1 zijn alle daar genoemde vormen van omgang met cannabis bestuursrechtelijk verboden. Bepaalde handelingen zijn bovendien onderworpen aan straffen en boetes in de strafbepalingen van de artikelen. De lijst van verboden activiteiten in lid 1 is gebaseerd op de activiteiten die volgens § 3 lid 1 nummer 1 van de Wet verdovende middelen vergunningsplichtig zijn. Het persoonlijk gebruik van cannabis valt niet onder de verboden activiteiten, aangezien dit noch onder het internationaal recht valt, noch strafbaar is in de verdragsstaten.

Ad punt 1

Het verbod op het bezit van cannabis volgens nummer 1 omvat zowel het bezit in de privésfeer als het dragen in openbare ruimten.

Ad punt 2

Teelt volgens nummer 2 is de teelt van cannabis volgens § 1 nummer 8.

Ad punt 3

Handel volgens nummer 3 is elke op eigenbelang gerichte activiteit die gericht is op omzet, zelfs als dit slechts incidenteel, eenmalig of uitsluitend intermediair is.

De vorm en frequentie van de handel en het doel van de bedrijfsactiviteit worden niet in aanmerking genomen. De definitie komt overeen met de definitie in § 3 lid 1 nummer 1 en § 29 lid 1 zin 1 nummer 1 Narcoticawet. Er moet rekening worden gehouden met de jurisprudentie op dit gebied. In tegenstelling tot de strafbare feiten van het verkrijgen en verkopen van cannabis (nummers 4 en 9), omvat de handel de activiteiten die voorafgaan aan of volgen op de verkrijging of verkoop, zoals vervoer, opslag, commissie- of bemiddelingsdiensten.

Na:Nummer 4

Verwijdering volgens nummer 4 is de overdracht van cannabis tegen betaling, in het bijzonder door verkoop.

Na:Nummer 5

Nummer 5 verbiedt de invoer, uitvoer en doorvoer van cannabis in, uit of door het toepassingsgebied van de CanAnbauG.

Na:Nummer 6

Heffing volgens nummer 6 verwijst naar het verkrijgen van bezit voor derden, inclusief dauw. Overdracht: overdracht in de zin van hoofdstuk 4 van deze wet als vorm van overdracht tussen natuurlijke personen of natuurlijke en rechtspersonen.

Na:Nummer 7

Nummer 7 is een algemene overtreding voor alle andere handelingen om cannabis op de markt te brengen.

Na:Nummer 8

Nummer 8 bevat een verbod op het verkrijgen van cannabis tegen betaling, in het bijzonder door aankoop.

Ad paragraaf 2

De extractie van cannabinoïden als plantaardige werkzame stoffen is verboden, omdat daaruit synthetische cannabinoïden of oliën of extracten met een hoog THC-gehalte zouden kunnen worden geproduceerd, wat aanzienlijke gezondheidsrisico's met zich meebrengt. De extractie van hasj door middel van zeeftechnieken, raspen en dergelijke blijft toegestaan (cf. § 1 nummer 8).

Ad paragraaf 3

Lid 3 standaardiseert definitief de vormen van omgang met cannabis die zijn toegestaan onder deze wet.

Na:Nummer 1

Volgens nummer 1 is het bezit van cannabis in overeenstemming met § 3 voor volwassenen zonder straf toegestaan.

Na:Nummer 2

De privéteelt van de eigen oogst is toegestaan aan volwassenen zonder sanctie, met inbegrip van de gratis, niet-commerciële overdracht in het gebied van de woning van de persoon die de oogst teelt voor onmiddellijk daaropvolgende gemeenschappelijke consumptie in overeenstemming met § 9.

Ad punt 3

Ten slotte stelt nummer 3 de collectieve niet-commerciële zelfteelt en de overdracht van cannabis in teeltverenigingen vrij van het algemene verbod. De verwijzing naar de voorschriften van het vierde hoofdstuk verduidelijkt het voorbehoud dat de wet maakt voor de toelating van statutaire activiteiten van kweekverenigingen.

Volgens § 4, lid 1, van de Wet op de levering van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden (zie artikel 2) is er ook een vergunningplicht voor het hanteren van cannabis voor medische doeleinden, die echter geen invloed heeft op het hanteren van cannabis in de zin van de Cannabis Teeltwet.

Ad paragraaf 4

De politieautoriteiten van de federale overheid en de deelstaat nemen cannabis in beslag waarvan illegaal gebruik is vastgesteld en slaan deze op en vernietigen deze in overeenstemming met de bepalingen van de federale politiewet en de politiewetten van de deelstaat.

Betreffende § 3 (Toegestaan bezit van

cannabis) Betreffende paragraaf 1

De maximaal toegestane hoeveelheid bezit voor volwassenen is 25 gram (zin 1). Dit is ook de basis voor de strafrechtelijke bepalingen, zie hoofdstuk 7. Bezit betekent de feitelijke controle over eigendom in de privé- of openbare ruimte. Dit omvat zowel bezit thuis als persoonlijk bezit op openbare plaatsen. De hoeveelheid bezit moet uitsluitend bedoeld zijn voor persoonlijk gebruik van cannabis door de directe bezitter.

Een hogere toegestane bezitshoeveelheid dan 25 gram kan alleen voortvloeien uit een vergunning voor een teeltvereniging volgens sectie 11 (1) (zin 2). Volwassenen die toegang hebben tot cannabis in het kader van een vergunning volgens § 11 (1) mogen zonder straf cannabis bezitten of bij zich dragen binnen de gepacificeerde eigendommen van de respectieve teeltvereniging binnen het kader van de jaarlijkse persoonlijke teelt- en distributiehoeveelheden die in de vergunning zijn gespecificeerd (zie paragraaf 13 (3)).

Ad paragraaf 2

In de portefeuille van het federale ministerie van Defensie zijn er beroepsactiviteiten waarbij er zwaarwegende redenen zijn om beperkingen op te leggen aan het bezit van cannabis met het oog op dronkenschap, bijvoorbeeld in het geval van personeel dat wapens en wapensystemen van allerlei aard hanteert of er toegang toe heeft of uitrusting die, als er niet correct mee wordt omgegaan, een aanzienlijk gevaar voor lijf en leven kan vormen. Om de operationele paraatheid van de troepen en de militaire orde te handhaven, hebben de federale minister van Defensie en superieuren het recht om op basis van dienstvoorschriften beperkingen op te leggen aan het bezit en gebruik van cannabis door de soldaten onder hun bevel. Deze rechten worden niet aangetast door de huidige wet.

Betreffende § 4 (Invoer van cannabiszaden)

De invoer van cannabiszaden voor particuliere zelfteelt en de collectieve, niet-commerciële teelt van cannabis in teeltverenigingen is toegestaan. De bepaling staat de aankoop toe van cannabiszaden door volwassenen met het oog op privézelfteelt en door teeltverenigingen met het oog op collectieve zelfteelt.

teelt via internethandel of andere vormen van verkoop op afstand. Cannabiszaden mogen voor de bovengenoemde doeleinden per post, koerier of bezorgdienst naar Duitsland worden verzonden en ingevoerd.

De invoer van cannabiszaden is verenigbaar met de narcoticabepalingen van de internationale en Europese wetgeving. Cannabiszaden vallen niet onder het toepassingsgebied van de internationale verdragen inzake verdovende middelen. Volgens artikel 1, lid 1, onder b), van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961 wordt onder "cannabis" verstaan "de bloeiende of vruchtdragende delen van de cannabisplant waaruit de hars niet is geëxtraheerd, ongeacht hun benaming, met uitzondering van zaden en bladeren die niet met deze delen zijn vermengd". Een andere definitie van "cannabis" komt in geen enkele andere internationale of Europese wettekst voor, zodat de definitie van "cannabis" uit het Enkelvoudig Verdrag van 1961 doorstraalt in de rest van het internationale en Europese recht en moet worden overgedragen.

Uit de EU-landbouwwetgeving volgt echter dat het niet mogelijk is om cannabiszaden te importeren uit landen buiten de Europese Unie. Het verkeer van cannabiszaden binnen de Europese Unie is daarentegen wel toegestaan. Richtlijn 2002/57/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen staat dit niet in de weg, aangezien het toepassingsgebied ervan beperkt is tot het gebruik van zaaizaad voor de commerciële teelt van een oliehoudende plant of vezelgewas. In tegenstelling tot het toepassingsgebied van de bovengenoemde richtlijn, reguleert de Cannabis Teeltwet de particuliere en gemeenschappelijke, niet-commerciële teelt van cannabis.

Hoofdstuk 2 (Bescherming van de gezondheid, bescherming van

kinderen en jongeren, preventie) Afdeling 5 (Verbod op consumptie)

Ad paragraaf 1

Het gebruik van cannabis is alleen toegestaan voor volwassenen, d.w.z. personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt. Het gebruik van cannabis is verboden voor kinderen en adolescenten.

Ad paragraaf 2

Om kinderen en adolescenten te beschermen, moeten stimulansen voor kinderen en adolescenten om cannabis te gebruiken zoveel mogelijk worden vermeden. De toestemming volgens lid 1 is daarom beperkt tot het feit dat volwassenen geen cannabis mogen gebruiken in de onmiddellijke aanwezigheid van kinderen en adolescenten (zin 1). Onder onmiddellijke aanwezigheid wordt verstaan de gelijktijdige, opzettelijke fysieke aanwezigheid van de persoon die cannabis gebruikt en een of meer kinderen of adolescenten op dezelfde plaats of in elkaars onmiddellijke nabijheid.

Openbare consumptie van cannabis is verboden op plaatsen waar kinderen en adolescenten regelmatig vertoeven; deze plaatsen zijn duidelijk gedefinieerd (zin 2).

Ad punt 1

Nummer 1 regelt dat het gebruik van cannabis verboden is in de genoemde voorzieningen of op de genoemde locaties en in een "beschermingszone" van 200 meter eromheen. Wanneer cannabis in het openbaar wordt gebruikt, moet een minimumafstand van 200 meter tot kinder- en jeugdvoorzieningen volgens § 45a van de Sociale Code VIII, scholen en kinderspeelplaatsen in acht worden genomen. Onder kinder- en jeugdvoorzieningen vallen in het bijzonder

De afstand van 200 meter is gebaseerd op de behoeften van de kinder- en jeugdbescherming en dient om consumptieprikkels te voorkomen. De afstand van 200 meter is gebaseerd op de behoeften van de kinder- en jeugdbescherming en dient om consumptieprikkels te voorkomen. De afstand moet lineair worden gemeten tot aan de toegangsdeur van de betreffende voorziening (hemelsbreed).

Ad punt 2

Nummer 2 verbiedt consumptie in voetgangerszones tijdens de normale openingsuren van winkels en bedrijven tussen 7 uur 's ochtends en 8 uur 's avonds. Tijdens deze uren worden regelmatig kinderen en adolescenten aangetroffen in voetgangerszones.

Ad punt 3

Daarnaast is de consumptie van cannabis verboden in alle delen van het gepacificeerde eigendom van teeltverenigingen en binnen een beschermingszone van 200 meter rond hun inganggebied. Het gepacificeerde eigendom omvat onder andere clubhuizen, kassen en kweekruimtes. Het doel van de regeling is niet om gezellige plekken te creëren met meer stimulansen voor consumptie. De CanCultivation Act is niet bedoeld om bij te dragen aan een toename van de consumptie van cannabis.

Ad paragraaf 3

In de portefeuille van het federale ministerie van Defensie zijn er beroepsactiviteiten waarvoor er zwaarwegende redenen zijn om het gebruik van cannabis te beperken, bijvoorbeeld onder personeel dat wapens en wapensystemen van allerlei aard hanteert of er toegang toe heeft of apparatuur die, als er niet correct mee wordt omgegaan, een aanzienlijk risico voor lijf en leden kan vormen. Om de operationele paraatheid van de troepen en de militaire orde te handhaven, hebben de federale minister van Defensie en superieuren het recht om op basis van dienstvoorschriften beperkingen op te leggen aan de soldaten onder hun bevel. Deze rechten worden niet aangetast door de CanAnbauG.

Betreffende § 6 (Algemeen verbod op reclame en sponsoring)

Er is een algemeen verbod op reclame en sponsoring voor cannabis om aanzetten tot gebruik te voorkomen, zie ook de uitgebreide definitie in § 1 nummer 11 en 12. Reclame en marketing voor kweekverenigingen, bijv. in etalages, is ook verboden. Volgens de uitgebreide definitie vallen hieronder ook radioreclame, reclame in drukwerk, reclame in digitale media, verbod op sponsoring, verbod op audiovisuele commerciële communicatie en verbod op buitenreclame.

Ad § 7 (Vroegtijdige interventie)

In het geval van een overtreding van de verbodsbepalingen overeenkomstig § 2, lid 1 of § 5, lid 1, geldt het volgende tot de

Volgens de nieuwe verordening zullen er niet langer strafrechtelijke sancties worden opgelegd voor de maximale hoeveelheid van 25 gram cannabis die is vastgelegd in § 3, lid 1. In plaats daarvan moeten kinderen en jongeren die cannabis bezitten, kweken, verwerven of gebruiken, deelnemen aan passende vroegtijdige interventieprogramma's. In plaats daarvan moeten kinderen en adolescenten die cannabis bezitten, kweken, verwerven of consumeren deelnemen aan geschikte vroegtijdige interventieprogramma's. Het doel van de vroegtijdige interventieprogramma's is jongeren in staat te stellen kritisch na te denken over hun gedrag. Het doel van de vroegtijdige-interventieprogramma's is om jongeren in staat te stellen kritisch na te denken over hun gedrag, hen door middel van onderwijs en begeleiding tot meer zelfverantwoordelijkheid te brengen en te werken aan een gedragsverandering. Indien nodig kunnen verdere verslavingsondersteunende maatregelen worden aangeboden. Een voorbeeld van een beproefd, effectief vroegtijdig interventieprogramma is het programma

"Vroege interventie voor druggebruikers die voor het eerst drugs gebruiken (FreD). Deze bestaat in de regel uit een begin- en eindgesprek en een groepscursus van in totaal acht uur. Het doel is om het aanbod aan vroegtijdige interventie maatregelen zodanig uit te

breiden dat alle jongeren die het verbod volgens § 2 lid 1 of § 5, lid 1, toegang tot passende maatregelen met evenredige

inspanning mogelijk kan worden gemaakt. Om laagdrempelige deelname mogelijk te maken moet, indien mogelijk, ook digitaal aanbod beschikbaar komen. Het behandelaanbod voor jongeren met risicovol of afhankelijk gebruik moet worden uitgebreid.

Om het grondwettelijk beschermde ouderlijke opvoedingsrecht volgens artikel 6 lid 2 van de Basiswet te beschermen, worden de voogden aangesproken volgens de systematiek van Sociaal Wetboek Boek VIII. Bureau Jeugdzorg moet de voogden wijzen op geschikte vroegtijdige interventieprogramma's of andere maatregelen en de jongere participatie aanbieden in de zin van een ondersteuningsaanbod en, indien mogelijk, bemiddelen of ondersteuning bieden. Door educatieve maatregelen volgens § 8 krijgen jongeren en hun volwassen verzorgers aanvullende informatie over geschikte vroegtijdige interventiediensten. Op deze manier kunnen jongeren op eigen initiatief deelnemen aan dergelijke maatregelen of daartoe worden gemotiveerd door volwassen verzorgers.

Als de ouders niet bereid of in staat zijn om het gevaar voor de jongere af te wenden, kan de familierechtbank maatregelen nemen volgens § 1666 BGB en, indien nodig, de ouderlijke zorg gedeeltelijk intrekken en zo de verplichting verkrijgen om deel te nemen aan een vroegtijdig interventieprogramma.

Met betrekking tot § 8

(preventie van

verslaving) Met

betrekking tot paragraaf

1

De legalisering van cannabis brengt gezondheidsrisico's met zich mee, vooral voor adolescenten en jonge volwassenen. Dit gaat gepaard met een aanzienlijk toegenomen behoefte aan informatie en educatie van burgers over cannabis. Deze behoeften betreffen enerzijds de randvoorwaarden voor legalisatie en anderzijds de gezondheidsrisico's van cannabis en het verantwoorde gebruik van cannabis.

Overeenkomstige informatie zal direct worden verstrekt in verband met het doorgeven (Sectie 21 (3)) van cannabis en onafhankelijk daarvan. Het Federale Centrum voor Gezondheidseducatie (BZgA) zal op een centraal platform (nummer 1) geschikte evidence-based en kwaliteitsgegarandeerde materialen, richtlijnen of hand-outs verstrekken voor burgers en multiplicatoren (preventiemedewerkers van kweekverenigingen (zie sectie 23 (4)), adviseurs, opvoeders, jeugdzorg, (school)maatschappelijk werk, enz.) Naast educatie worden cannabisgerelateerde preventie- en begeleidingsmaatregelen van het BZgA aangevuld en uitgebreid. Er moet rekening worden gehouden met de verschillende behoeften en vereisten van de verschillende doelgroepen (waaronder onervaren gebruikers, frequente gebruikers, wettelijke voogden, zwangere vrouwen, weggebruikers, ouderen) (nummers 2 tot 4).

Voor adolescenten en jongvolwassenen gaat het gebruik van cannabis gepaard met bijzondere risico's. Preventieprogramma's die op jonge leeftijd beginnen, kunnen kinderen vaardigheden aanleren waarmee ze later verantwoord kunnen omgaan met verslavende middelen. Preventieprogramma's die op jonge leeftijd beginnen, kunnen kinderen de vaardigheden aanleren die hen later in staat stellen om verantwoord om te gaan met verslavende middelen. De effectiviteit van deze preventieprogramma's is al vele malen bewezen.⁴⁾ Met het oog op een alomvattende en doeltreffende bescherming van kinderen en jongeren wordt het scala aan overeenkomstige vroegtijdige preventiemaatregelen uitgebreid.

Het preventieaanbod voor adolescenten en jonge volwassenen moet aanzienlijk worden versterkt en uitgebreid. Dit geldt zowel voor maatregelen die direct gericht zijn op de jonge doelgroepen als voor maatregelen die worden geïmplementeerd in de leefomgeving van

jongeren (met name op scholen, beroepsopleidingen, in

⁴⁾ Zie UNITED NATIONS OFFICE ON DRUGS AND CRIME (red.) (2018): International Standards on Drug Use Prevention. Tweede bijgewerkte editie. Wenen.

De maatregelen zijn effectief in instellingen voor kinder- en jeugdzorg, in instellingen die werken met mensen met cognitieve beperkingen, in sportclubs en op het werk. Langetermijnfinanciering voor deze maatregelen kan ook worden verstrekt door de wettelijke ziektekostenverzekeringen volgens § 20a SGB V.

Ad paragraaf 2

Het BZgA voorziet in centraal opgeleide evidence-based informatie over cannabis, het doen, het gebruik en de risico's van cannabisgebruik, evenals verwijzingen naar advies- en behandelcentra in verband met cannabisgebruik, die beschikbaar worden gesteld door de teeltverenigingen tijdens de gecontroleerde overdracht van cannabis of van teeltmateriaal in overeenstemming met Sectie 21(3).

Hoofdstuk 3 (Particuliere teelt door volwassenen voor eigen gebruik)

Afdeling 9 (Vereisten voor particuliere teelt voor eigen gebruik)

De verordening voorziet in het strafvrij kweken van cannabisplanten in de eigen woning door volwassenen met als doel persoonlijke consumptie van cannabis. Daarnaast is de particuliere teelt van commerciële hennepplanten toegestaan.

De strafvrijstelling voor de particuliere teelt van cannabis voor persoonlijk gebruik is verenigbaar met het toepasselijke kader van het Europese en internationale recht (zie algemeen deel, V.).

Ad paragraaf 1

Volwassenen mogen tot drie cannabisplanten tegelijkertijd kweken in hun woning in de zin van artikel 13 van de basiswet, ongeacht of het mannelijke of vrouwelijke cannabisplanten zijn. Als alternatief, of in combinatie hiermee, mogen maximaal drie mannelijke of vrouwelijke commerciële cannabisplanten tegelijkertijd worden gekweekt. Het aantal cannabis- en industriële hennepplanten dat is toegestaan voor privéteelt is drie in totaal, ongeacht het doel van de teelt, om eenvoudige controle mogelijk te maken. Het geldt voor elke volwassen persoon van een huishouden en is gebaseerd op de gemiddelde hoeveelheid cannabis die nodig is voor de persoonlijke consumptie van een volwassene. Als er tegelijkertijd meer dan drie zaailingen per volwassene van hetzelfde huishouden groeien uit het voor de teelt gebruikte teeltmateriaal, moet de kweker onmiddellijk alle cannabisplanten en/of commerciële hennepplanten boven het totaal van drie volledig vernietigen, ongeacht of deze planten al dan niet vruchten of bloemen hebben ontwikkeld.

Het doel van het kweken van cannabisplanten moet de persoonlijke consumptie van cannabis zijn - door de persoon die alleen of gezamenlijk kweekt volgens lid 2, zin 2 (nummer 1). Daarnaast mogen commerciële hennepplanten worden geteeld in het kader van particuliere persoonlijke teelt voor niet-commercieel gebruik, bijvoorbeeld voor sier-, verwerkings- of genotsdoeleinden (nummer 2). Vanwege hun lage THC-gehalte van maximaal 0,3 procent zijn ze niet geschikt voor intoxicatiedoeleinden. De commerciële teelt van industriële hennep is geregeld in hoofdstuk 5.

De persoon die het gewas teelt, moet op het moment van de particuliere eigen teelt zijn woonplaats of gewone verblijfplaats hebben op de plaats van de particuliere eigen teelt.

Het bezit van cannabis die is gekweekt in het kader van persoonlijke privéteelt voor eigen gebruik in de omgeving van de eigen woning van de kweker is zonder straf toegestaan binnen de reikwijdte van de kwantitatieve beperking van § 3, lid 1, eerste zin. Paragraaf 3 (1) is ook van toepassing op het meenemen van particulier geteelde cannabis op openbare plaatsen.

Ad paragraaf 2

Cannabis die in de particuliere teelt wordt geproduceerd, is bestemd voor persoonlijk gebruik door de teler en mag daarom niet aan derden worden doorgegeven (zin 1). Zin 2 voorziet in een uitzondering op het verbod op het doorgeven van cannabis in de zin van artikel 2, lid 1, punt 6, binnen nauwe grenzen voor collectief persoonlijk gebruik door volwassenen. Als cannabis die door de teler privé is gekweekt, wordt doorgegeven aan volwassenen zoals vrienden of kennissen in het huishouden van de teler om deze onmiddellijk daarna gezamenlijk te consumeren, hetzij binnen of buiten de woning van de teler, of als deze cannabis wordt aangeboden aan volwassenen in het huishouden van de teler voor gezamenlijk gebruik, is deze doorgifte vrijgesteld van straf. De overdracht moet gratis zijn en mag geen commerciële doeleinden hebben.

Ad paragraaf 3

Lid 3 voorziet in een verbod op de particuliere teelt van cannabis binnen militaire gebieden en veiligheidszones. Het waarborgen van de operationele paraatheid van de Bundeswehr maakt het noodzakelijk om de regulering van privéteelt binnen militaire gebieden en veiligheidszones te beperken. Los hiervan kunnen superieuren het gebruik en bezit van cannabis door soldaten tijdens en buiten diensttijd beperken op basis van dienstvoorschriften (zie artikel 3, lid 2 en artikel 5, lid 3).

Ten aanzien van § 10 (Beschermende maatregelen in het geval van particuliere teelt voor eigen verbruik) Ten aanzien van lid 1

De verordening dient in de eerste plaats de bescherming van kinderen en jongeren. Degenen die cannabisplanten telen voor eigen gebruik moeten deze en de geoogste en opgeslagen cannabis en het voor de privéteelt gebruikte teeltmateriaal consequent beschermen tegen toegang door kinderen en adolescenten. De door de teler te nemen beschermingsmaatregelen moeten tegelijkertijd de toegang van derden tot cannabis en teeltmateriaal verhinderen, in het bijzonder door middel van beveiligingen tegen eenvoudige diefstal. Overtredingen worden als administratieve overtredingen vervolgd.

Passende maatregelen en veiligheidsmaatregelen zijn onder meer het beveiligen van kweekbakken en andere kassen of kweekruimten met mechanische of elektrische vergrendelingen en het opslaan van de geoogste en verwerkte cannabis en ongebruikte cannabiszaden in kindveilige containers of kamers of kasten die beveiligd zijn tegen toegang. Kinderen en adolescenten die in hetzelfde huishouden wonen, mogen ook geen toegang hebben tot cannabis.

Ad paragraaf 2

Lid 2 bepaalt dat omwonenden van de plaats van particuliere teelt weloverwogenheid moeten tonen. Personen die zich bezighouden met particuliere zelfteelt dienen geurhinder voor de buurt veroorzaakt door vrouwelijke bloeiende cannabisplanten te voorkomen, bijvoorbeeld door gebruik te maken van ventilatie- of luchtfiltersystemen. De norm voor burenbescherming is de individuele redelijkheid van de hinder, die in elk individueel geval moet worden beoordeeld. De bepalingen van burenbescherming volgens §§ 906, 1004 van het Duitse Burgerlijk Wetboek (Bürgerliches Gesetzbuch) en de in de jurisprudentie ontwikkelde beginselen van civiel burenbeschermingsrecht zijn van toepassing.

Hoofdstuk 4 (Teelt in de Gemeenschap en gecontroleerde distributie van cannabis en teeltmateriaal in teeltverenigingen voor persoonlijk gebruik)

Sectie 1 (Toestemming om zelf cannabis te telen en om cannabis over te dragen in teeltverenigingen)

Ad § 11 (vergunningsplicht)

Ad paragraaf 1

Lid 1 bepaalt dat leden van teeltverenigingen geen cannabis mogen telen voor eigen gebruik of cannabis mogen distribueren voor eigen gebruik. Teeltverenigingen mogen hun statutaire activiteiten pas uitvoeren nadat de bevoegde autoriteit een vergunning heeft afgegeven en niet zodra ze zijn opgericht of ingeschreven in het verenigingenregister. De vergunningsplicht zorgt ervoor dat de collectieve teelt en distributie van cannabis uitsluitend door de staat wordt gecontroleerd en alleen plaatsvindt in strikte overeenstemming met de wettelijke vereisten voor de bescherming van de gezondheid, kinderen en minderjarigen. De bevoegde autoriteit onderzoekt in het kader van een gebonden discretionaire beslissing of een teeltvereniging aan alle wettelijke vergunningsvereisten van lid 3 voldoet.

Ad paragraaf 2

Alleen teeltverenigingen kunnen een vergunning krijgen. Andere rechtsvormen dan geregistreerde verenigingen met een vergelijkbaar statutair of zakelijk doel, in het bijzonder commerciële aanbieders, apotheken, non-profit bedrijven, stichtingen, coöperaties of andere instellingen en organisaties komen niet in aanmerking om een aanvraag in te dienen. De bevoorrechte status van geregistreerde verenigingen maakt de implementatie van een gezamenlijke, niet-commerciële zelfkweek van cannabis mogelijk. De aanpak zonder winstoogmerk met zelfteelt van cannabis voor persoonlijk gebruik door hoofdzakelijk vrijwillige structuren met de actieve deelname van de leden is gericht op de beperkte randvoorwaarden van de bestaande regelgeving onder internationaal en Europees recht (zie Algemeen Deel, V.).

Ad paragraaf 3

Teeltverenigingen hebben recht op het verlenen van een vergunning indien zij voldoen aan de in lid 3 genoemde wettelijke vereisten voor het verlenen van een vergunning. Bij het onderzoek of aan de voorwaarden voor het recht op een vergunning is voldaan, stelt de bevoegde autoriteit ambtshalve vast of er overeenkomstig § 12 weigeringsgronden zijn. Daartoe onderzoekt de bevoegde autoriteit de door de teeltvereniging overeenkomstig lid 4 ingediende aanvraagdOCUMENTEN, verzoekt om ontbrekende documenten en wint zo nodig zelf informatie in bij andere autoriteiten en verricht zo nodig onderzoek ter plaatse op de beoogde teelt- en afleverlocaties (vgl. § 12, lid 4).

Ad punt 1

De machtigingsvereisten in nummer 1 zijn gekoppeld aan de natuurlijke personen die gemachtigd zijn om de vereniging te vertegenwoordigen. Naast de leden van de raad van bestuur kunnen andere door de telersvereniging gemachtigde personen worden gemachtigd om de vereniging te vertegenwoordigen als wettelijke vertegenwoordigers in overeenstemming met § 26 van het Duitse Burgerlijk Wetboek. Alle personen die gemachtigd zijn om de vereniging te vertegenwoordigen, moeten betrouwbaar zijn en onbeperkte rechtsbevoegdheid hebben.

De handelingsbekwaamheid van de vertegenwoordigingsbevoegde personen mag niet worden beperkt, er mag bijvoorbeeld geen voorgedij worden uitgesproken door de rechtbank die de handelingsbekwaamheid beperkt.

Het begrip betrouwbaarheid is gebaseerd op vergelijkbare betrouwbaarheidsprincipes uit de handelswetgeving met betrekking tot de omgang met activa en de verwachte naleving van gezondheids-, kinder- en jeugdbescherming.

Ad punt 2

Teeltverenigingen moeten ervoor zorgen dat de collectief geteelde cannabis en het teeltmateriaal ontoegankelijk wordt gemaakt voor kinderen en jongeren en onbevoegde derden. Dit wordt verondersteld het geval te zijn indien de teeltvereniging bij het aanvragen van toestemming overeenkomstig lid 4, punt 10, voldoende aantoont dat zij heeft voldaan aan de § 22 neemt de nodige voorzorgsmaatregelen.

Ad punt 3

Bovendien moet de teeltvereniging ervoor zorgen dat de bepalingen van deze wet en de daarop gebaseerde uitvoeringswetgeving worden nageleefd. Van bijzonder belang bij de discretionaire beslissing over het verlenen van toestemming is de naleving van de voorschriften voor de bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren en voor de bestrijding van illegale drugscriminaliteit.

Ad paragraaf 4

Lid 4 bevat een uitputtende lijst van alle aanvraagdocumenten die bij de bevoegde autoriteit moeten worden ingediend. De administratieve last voor teeltverenigingen om een vergunning aan te vragen moet evenredig zijn. Het bevoegd gezag neemt een besluit over de vergunningsaanvraag zodra de uitputtende lijst van bewijsstukken en gegevens is ingediend. De bevoegde autoriteit mag het besluit over het verlenen van een vergunning niet laten afhangen van de indiening van aanvullende documenten of informatie. Zij mag de vereniging van telers die de aanvraag indient, alleen om aanvullende informatie en documenten verzoeken indien de ingediende informatie en bewijsstukken onvolledig zijn.

De informatie en het bewijsmateriaal moeten schriftelijk of elektronisch worden ingediend door de aanvragende telersvereniging. Dit betekent dat bewijsmateriaal en informatie zowel in de conventionele schriftelijke vorm, met inbegrip van vervangende vormen (bijvoorbeeld in overeenstemming met § 3a paragraaf 2 van de Wet administratieve procedure), als in de eenvoudigste elektronische vorm, bijvoorbeeld als een eenvoudige e-mail, kunnen worden ingediend. Als de aanvrager geen bewijs van goed gedrag kan overleggen, zorgt de telersvereniging ervoor dat het bewijs van goed gedrag wordt doorgestuurd naar de vergunningverlenende autoriteit. De bewijzen van goed gedrag worden rechtstreeks door de registerautoriteit aan de vergunningverlenende autoriteit doorgegeven overeenkomstig artikel 30, lid 5, van de federale wet betreffende het centrale register. De statuten van de telersvereniging kunnen door de bevoegde autoriteit worden ingezien via het elektronische gemeenschappelijke portaal van de deelstaten; het is derhalve niet verplicht de statuten bij de aanvraag te voegen.

Ad punt 1

De geregistreerde zetel van de teeltvereniging is de statutaire zetel, die wordt ingeschreven in het verenigingenregister. De statutaire zetel (en andere delen van het gepacificeerde eigendom) mogen niet gevestigd zijn in een privéwoning of een ander eigendom met woondoeleinden (cf. art. 2, lid 2). § 12 lid 1 nummer 6).

De vermelding van een telefoonnummer is noodzakelijk om de bevoegde autoriteit in staat te stellen op korte termijn contact op te nemen met de telersvereniging bij de uitvoering van haar controletaken. Onder elektronische contactgegevens wordt een e-mailadres verstaan.

Ad punt 2

De bevoegde registratie rechtbank is de arrondissementsrechtbank waar de telersvereniging is geregistreerd als een vereniging met een registratienummer.

Ad punt 3

De personen die bevoegd zijn om de vereniging te vertegenwoordigen zijn de geregistreerde leden van het bestuur van de vereniging en andere personen die bevoegd zijn om de vereniging naar buiten toe te vertegenwoordigen.

Ad punt 4

Tot de betaalde werknemers in de zin van § 1 behoren zowel meerderjarige werknemers in dienst van de telersvereniging als marginaal werkenden in de zin van § 8 lid 1 SGB IV (zogenaamde mini-jobbers). Het inschakelen van derden, d.w.z. zelfstandigen of bedrijven door de telersvereniging, is alleen toegestaan voor activiteiten die niet direct verband houden met de teelt, bijv. schoonmaak-, beveiligings-, boekhoud- of laboratoriumdiensten (zie § 17 lid 1 zin 2).

Volwassen leden die vrijwillig voor de telersvereniging werken, vallen niet onder het begrip betaalde werknemers.

De teeltvereniging moet alleen de betaalde werknemers aan de licentieverlenende instantie opgeven, samen met hun persoonlijke gegevens, die directe toegang krijgen of zullen krijgen tot cannabis of teeltmateriaal in de teeltvereniging.

Ad punt 5

De bevoegde autoriteit moet in staat worden gesteld om aanwijzingen van misbruik van een teeltvereniging door de georganiseerde misdaad, in het bijzonder met het oog op het witwassen van geld of de illegale handel in cannabis, uitgebreid te herkennen. Het bewijs van goed gedrag dat moet worden voorgelegd aan alle personen die gemachtigd zijn om de teeltvereniging te vertegenwoordigen en dat moet worden voorgelegd aan een autoriteit overeenkomstig sectie 30 (5) van de federale centrale registerwet, stelt de bevoegde autoriteit in staat om relevante strafregisters te controleren als een reden voor weigering overeenkomstig sectie 12 (2) nr. 1. Het moet actueel zijn, d.w.z. het mag niet meer dan drie maanden voor de aanvraag zijn afgegeven.

De informatie uit het centrale handelsregister, die op grond van artikel 150, lid 1, van de wet tot regeling van ambacht, handel en industrie (Gewerbeordnung) ook vereist is voor alle personen die bevoegd zijn om een bedrijf te vertegenwoordigen, dient als informatiebron voor de bevoegde autoriteit bij het onderzoek naar de betrouwbaarheid. Het centrale handelsregister bevat onder andere besluiten van een bestuursorgaan dat in het verleden een aanvraag voor een handelsvergunning heeft afgewezen wegens onbetrouwbaarheid of een verleende vergunning heeft ingetrokken of ingetrokken (artikel 149, lid 2, punt 1, onder a), van de wet inzake handels-, handels- en industrieregulering).

Ad punt 6

De telersvereniging stelt de vergunningverlenende autoriteit in kennis van het aantal leden op het moment van de aanvraag, zodat kan worden gecontroleerd of het maximale aantal van 500 leden dat is toegestaan krachtens § 16, lid 2, wordt overschreden. Indien het aantal leden na de aanvraag of verlening van de vergunning verandert en het aantal van 500 overschrijdt, stelt de telersvereniging de bevoegde autoriteit in kennis van het gewijzigde aantal leden (zie lid 6).

Ad punt 7

Nauwkeurige informatie over de geografische locatie van de teelt- en distributielocaties stelt de vergunningverlenende autoriteit in staat om mogelijke negatieve effecten op de buurt prospectief te beoordelen en om officieel toezicht te houden op de naleving van de wettelijke voorschriften na het verlenen van de vergunning, in het bijzonder voor de bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren. Daarom moet de respectieve locatie van de panden, percelen, teeltgebieden en kassen (gepacificeerde eigendom) nauwkeurig worden beschreven met het postadres en, indien mogelijk, met de kavelaanduiding voor teeltgebieden en het gebouw of deel van het gebouw waarin, in het bijzonder, kassen zullen worden ondergebracht.

Een teeltvereniging kan in de vergunningsaanvraag verschillende teelt- en overbrengingslocaties aangeven. Indien de teelt- en overbrengingslocaties van de teeltvereniging zich in verschillende landen bevinden, wordt de lokale bevoegdheid van de vergunningverlenende en toezichthoudende autoriteiten vastgesteld overeenkomstig § 35, lid 1.

Meerdere teeltverenigingen kunnen gezamenlijk teeltgebieden beheren, op voorwaarde dat ze duidelijk van elkaar zijn afgebakend en een eenduidige toewijzing van planten en opbrengsten garanderen, alsmede voldoen aan de wettelijke en subwettelijke eisen en individueel voldoen aan hun respectieve verplichtingen onder deze wet of regelingen die op basis van deze wet zijn uitgevaardigd. Hieronder vallen ook alle bepalingen van het deelstaatrecht over het toegestane aantal teeltverenigingen volgens § 30.

Als de eigenschappen van het gepacificeerde eigendom van de teeltvereniging nog niet zijn vastgesteld op het moment van de vergunningsaanvraag, bijvoorbeeld omdat er nog geen huur-, lease- of koopcontracten zijn gesloten, kan de waarschijnlijke locatie van het gepacificeerde eigendom worden gepresenteerd, bijvoorbeeld op basis van bestaande conceptcontracten of schriftelijke aanbiedingen van mogelijke verhuurders. In dit geval kan de bevoegde autoriteit de vergunning verlenen op voorwaarde dat het definitieve bewijs van de locatie van de teelt- en overbrengingslocaties wordt ingediend na het sluiten van het contract (zie § 13 (4)).

Ad punt 8

Het teeltverband dient de exacte grootte van de teeltlocaties in de aanvraag tot toestemming op te geven, zodat de bevoegde autoriteit de aannemelijkheid van de door het teeltverband geplande en tevens conform punt 9 in de aanvraag tot toestemming op te geven teelt- en overdrachtshoeveelheden kan controleren en de teeltgebieden en kassen na toestemming volledig kan monitoren. Indien de teeltlocaties ten tijde van de toestemmingsaanvraag nog niet definitief zijn vastgesteld, dient het teeltverband de verwachte omvang van teeltoppervlakten en kassen op begrijpelijke wijze aan te tonen door middel van bouwtekeningen, conceptcontracten, offertes of dergelijke.

Ad punt 9

Informatie over de hoeveelheid cannabis die jaarlijks door de teeltvereniging wordt geteeld en gedistribueerd, moet de autoriteiten in staat stellen toezicht te houden op de hoeveelheden cannabis. De bevoegde autoriteit moet de reikwijdte en frequentie van haar toezichtactiviteiten kunnen aanpassen aan de verwachte hoeveelheden cannabis die collectief worden geteeld en gedistribueerd. Bovendien dient het toezicht op de hoeveelheden door de bevoegde autoriteit om te voorkomen dat cannabis van de illegale zwarte markt in de teeltverenigingen terechtkomt en vice versa. In een voorlopige schatting moet de teeltvereniging de verwachte hoeveelheden aangeven die ze van plan is te telen en onder haar leden te verdelen. Als zich vervolgens belangrijke wijzigingen voordoen, moeten deze overeenkomstig lid 6 onverwijld aan de bevoegde autoriteit worden gemeld.

Ad punt 10

De teeltvereniging beschrijft haar maatregelen om cannabis en teeltmateriaal te beveiligen tegen toegang door onbevoegde derden en door kinderen of adolescenten overeenkomstig artikel 22. Deze informatie is nodig om de bevoegde autoriteit in staat te stellen de voorwaarden voor toelating te onderzoeken overeenkomstig lid 3, onder 2). Als er op het moment van de aanvraag nog geen beschermende maatregelen zijn genomen, moet de telersvereniging de geplande maatregelen gedetailleerd beschrijven. De bevoegde autoriteit kan aan de geldigheid van de toelating de voorwaarde verbinden dat de geplande beschermende maatregelen daadwerkelijk worden uitgevoerd nadat de toelating is verleend (vgl. § 13(4)).

Ad punt 11

Bij het aanvragen van de vergunning benoemt de telersvereniging haar preventiemedewerker overeenkomstig § 23, lid 4, zin 2, met vermelding van geboortedatum, adres en elektronische contactgegevens. Bovendien moet zij het bewijs leveren van de specifieke advies- en preventiekennis van de aangewezen preventiemedewerker overeenkomstig § 23 (3) zin 6. Als er geen bewijs van voldoende specifieke kennis wordt overlegd, wordt de vergunning geweigerd (zie § 12, lid 1, punt 3).

Ad punt 12

Ten slotte voegt de telersvereniging bij de aanvraagdocumenten een concept voor de bescherming van de gezondheid en de jeugd overeenkomstig § 23 (6). Het concept moet de geplande maatregelen voor gezondheids- en jeugdbescherming en verslavingspreventie bevatten en de samenwerking met verslavingsadviescentra toelichten. Het dient als een beslissende informatiebron voor de bevoegde autoriteit bij het onderzoeken of de teeltvereniging zal voldoen aan de gezondheids-, kinder- en jeugdbeschermingsbepalingen van deze wet volgens lid 3 nummer 3.

Ad paragraaf 5

De bevoegde autoriteit beslist snel over de aanvraag voor toestemming nadat alle documenten van de aanvraag zijn ingediend. Hiervoor is een termijn van drie maanden voorzien.

Ad paragraaf 6

Indien feiten met betrekking tot de informatie en bewijsstukken in de aanvraagdocumenten op grond van lid 4 wijzigen nadat toestemming is verleend, stelt de telersvereniging de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis van de wijzigingen. Indien de bevoegde autoriteit bij kennis van de gewijzigde feiten de toestemming niet had mogen verlenen of had kunnen weigeren, kan zij de toestemming intrekken overeenkomstig de bepalingen van de Wet administratieve procedure (artikel 15, lid 2).

De wijzigingen die onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit moeten worden gemeld, omvatten in het bijzonder een wijziging van de bestuursleden, wijzigingen van de statuten, het betaald in dienst nemen van andere of extra personen met toegang tot cannabis of teeltmateriaal, of een gedeeltelijke of volledige wijziging van de gepacificeerde eigendom die in de vergunning is aangewezen.

Ad paragraaf 7

De vergunning is gebonden aan de aanvragende telersvereniging en kan niet worden overgedragen aan andere telersverenigingen, opvolgende organisaties of andere derden.

Betreffende § 12 (Weigering van toestemming) Betreffende

paragraaf 1

De voorschriften specificeren dwingende gronden voor het weigeren van toestemming die de beoordelingsvrijheid van de bevoegde autoriteit bij het nemen van een beslissing over de aanvraag tot nul reduceren.

Ad punt 1

Nummer 1 maakt het mogelijk om een licentie te weigeren als een natuurlijk persoon die gemachtigd is om de vereniging te vertegenwoordigen niet de betrouwbaarheid heeft die vereist is voor zijn of haar specifieke activiteit in de teeltvereniging. De regelgeving is bedoeld om ervoor te zorgen dat teeltverenigingen worden geleid door personen die zorgen voor een verantwoorde omgang met cannabis en een adequate bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren en verslavingspreventie in overeenstemming met de doelstellingen van deze wet. Daarnaast moet worden voorkomen dat teeltverenigingen worden misbruikt voor georganiseerde drugscriminaliteit.

Lid 2 bevat een niet-limitatieve lijst van gevallen waarin betrouwbaarheid ontbreekt. De relevante informatiebronnen voor het uitvoeren van het onderzoek naar weigeringsgronden op grond van lid 1 zijn de verklaring omtrent het gedrag die vereist is op grond van artikel 11, vierde lid, nummer 5 en de informatie uit het centrale handelsregister. Daarnaast kan de bevoegde autoriteit andere informatiebronnen raadplegen om de betrouwbaarheid te beoordelen, mits daaruit gerechtvaardigde conclusies kunnen worden getrokken over het voorspelde gedrag van de betrokken persoon bij het vertegenwoordigen of beheren van de telersvereniging. De bevoegde autoriteit mag bij de beoordeling van de betrouwbaarheid echter geen rekening houden met veroordelingen die niet blijken uit de eenvoudige verklaring omtrent het gedrag, op grond van de beoordeling in § 32 van de Federale Centrale Handelsregisterwet.

De bevoegde autoriteit moet substantiële aanwijzingen hebben voor een weigering van de vergunning wegens gebrek aan betrouwbaarheid. Louter vermoedens van te verwachten overtredingen zijn niet voldoende voor een weigering van de vergunning. In het bijzonder is het voor de weigering van een vergunning niet voldoende als de bevoegde autoriteit het vermoeden van een gebrek aan betrouwbaarheid van een persoon die bevoegd is om de teeltvereniging volgens nummer 1 te vertegenwoordigen, uitsluitend baseert op zijn of haar persoonlijk consumptiegedrag met betrekking tot cannabis, zonder dat er feitelijke, concrete aanwijzingen zijn die aanleiding geven tot het dwingende vermoeden dat de persoon in kwestie bij de uitvoering van zijn of haar individuele taken in de teeltvereniging door zijn of haar persoonlijk cannabisgebruik de bepalingen van de wet of van de op basis van de wet uitgevaardigde voorschriften overtreedt, in het bijzonder met betrekking tot gezondheid en veiligheid.

De leden van de teeltvereniging zijn verantwoordelijk voor de bescherming van kinderen en jongeren en moeten ervoor zorgen dat andere personen in de teeltvereniging deze regels naleven.

Ad punt 2

Er bestaat een weigeringsgrond als een persoon die bevoegd is om de teeltvereniging te vertegenwoordigen, beperkte handelingsbekwaamheid heeft (vgl. § 11, lid 3, onder 1).

Ad punt 3

De toestemming moet worden geweigerd als de telersvereniging geen preventiemedewerker heeft aangesteld in overeenstemming met § 23 (4). In dit geval moet worden aangenomen dat niet wordt voldaan aan de wettelijke vereisten voor de bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren. Hetzelfde geldt als er geen bewijs van de adviserende en preventieve vaardigheden van de aangewezen preventiemedewerker is overlegd overeenkomstig § 23 (4) zin 6 of als het overlegde bewijs niet voldoet aan de eisen van § 23 (4) zin 6.

Ad punt 4

Een weigeringsgrond wordt ook gegeven als de statuten van de teeltvereniging niet de genoemde voorschriften bevatten. De statuten moeten uitsluitend het doel van de vereniging zoals vermeld in nummer 4 bevatten en mogen niet verder gaan dan dit doel, in het bijzonder mogen ze niet bepalen dat cannabis wordt doorgegeven aan andere personen dan de eigen leden of door derden wordt geteeld. In dergelijke gevallen kan de teeltvereniging geen vergunning krachtens artikel 11, lid 1, krijgen. De vergunning wordt ook geweigerd als daarin niet wordt bepaald dat de leden meerderjarig moeten zijn en een verblijfplaats of gewone verblijfplaats in Duitsland moeten hebben (letter b). De teeltvereniging kan ook geen vergunning krijgen indien in de statuten niet is bepaald dat de leden ten minste twee maanden lid moeten zijn (letter c, § 16, lid 4).

De bepaling verduidelijkt dat de autonomie van de teeltvereniging als vereniging onaangetast blijft, maar dat zij geen toestemming kan krijgen voor een activiteit in overeenstemming met haar statuten als zij haar statuten niet in overeenstemming met de vereisten van nummer 4 structureert.

Ad punt 5

Volgens nummer 5 moet de vergunning worden geweigerd als de lokalen, kassen, grond of teeltgebieden (gepacificeerde eigendommen) van de teeltvereniging niet geschikt zijn voor de teelt of distributie van cannabis. Dit is het geval als de vereiste minimumafstand van de teeltvereniging van 200 meter tot de ingangszone van scholen, kinder- en jeugdvoorzieningen of kinderspeelplaatsen niet wordt nageleefd of als cannabis en teeltmateriaal niet voldoende kunnen worden afgeschermd door een visueel scherm en beveiligd tegen toegang door onbevoegden, kinderen en jongeren. Dit laatste kan bijvoorbeeld het geval zijn als de eisen voor monumentenzorg voor een pand geen overeenkomstige beschermings- en veiligheidsmaatregelen toestaan. De minimale afstand van 200 meter moet lineair worden gemeten tot de toegangsdeur van de betreffende voorziening (hemelsbreed). Het dient om consumptieprikkels voor kinderen en jongeren te voorkomen.

Een gepacificeerd eigendom is ook niet geschikt als de teelt- en distributielocaties van de teeltvereniging ruimtelijk van elkaar zijn gescheiden en cannabis die aan de leden moet worden uitgedeeld daarom via de openbare weg naar de distributielocatie moet worden vervoerd in een hoeveelheid die groter is dan de toegestane bezitshoeveelheid volgens artikel 3, lid 1, eerste zin. Volgens § 22, lid 2, tweede zin, is het vervoer van cannabis tussen verschillende delen van het gepacificeerde eigendom van de teeltvereniging alleen toegestaan en is het daarmee verbonden bezit door een natuurlijke persoon in het kader van de vergunning volgens § 3, lid 1, tweede zin, alleen toegestaan als de delen van het gepacificeerde eigendom ruimtelijk rechtstreeks met elkaar verbonden zijn. Indien de overdracht van de gezamenlijk gekweekte cannabis aan de leden alleen kan plaatsvinden door het passeren van niet-omheinde paden of over land of openbaar eigendom dat geen deel uitmaakt van het gepacificeerde eigendom van de telersvereniging, is de overdracht niet toegestaan.

Als het land verplaatst moet worden van de plaats van teelt naar de plaats van overdracht, bijvoorbeeld van een teeltgebied in de omgeving naar het clubhuis in een agglomeratie, moet de toestemming geweigerd worden vanwege het gebrek aan geschiktheid van het gepacificeerde eigendom.

De reden hiervoor is dat anders de naleving van de toegestane bezitshoeveelheid voor openbaar vervoer volgens sectie 3 (1) niet met voldoende rechtszekerheid zou kunnen worden gecontroleerd door de wetshandavings- en vervolgingsautoriteiten. Een teeltvereniging mag niettemin meerdere bezittingen hebben die niet rechtstreeks met elkaar verbonden zijn, zolang er geen sprake is van vervoer van cannabis dat de toegestane bezitshoeveelheden van sectie 3 (1) overschrijdt.

Het onderzoek van de weigeringsgrond volgens nr. 5 kan ook worden uitgevoerd nadat de vergunning is verleend als er geen gepacificeerde eigendommen bestonden op het moment dat de vergunning werd aangevraagd en de bevoegde autoriteit de vergunning onder opschortende voorwaarde heeft verleend (zie § 13, lid 4).

Ad punt 6

Volgens nummer 6 is er een dwingende reden voor weigering als de teeltvereniging geheel of gedeeltelijk gebruik wil maken van gebouwen of grond die bij een woning horen in de zin van artikel 13 van de basiswet. Hieronder vallen ook privétuinen of grond die voor woondoeleinden wordt gebruikt. Het doel van de verordening is een duidelijk onderscheid te maken tussen privéteelt en gemeenschappelijke teelt in een teeltvereniging voor eigen gebruik. De activiteiten van een teeltvereniging moeten effectief gecontroleerd kunnen worden. Wegens het hoge niveau van bescherming van de woning krachtens artikel 13, lid 7, van de basiswet zou het recht van de bevoegde autoriteit om binnen te gaan en te doorzoeken krachtens artikel 28, lid 1, slechts in beperkte mate grondwettelijk zijn gewaarborgd, zodat een voldoende toezicht door de autoriteiten niet zou kunnen worden gewaarborgd.

Ad punt 7

Volgens nummer 7 is er een dwingende reden voor weigering als de teeltvereniging geheel of gedeeltelijk binnen militaire gebieden komt te liggen. Het waarborgen van de operationele paraatheid van de Bundeswehr maakt het noodzakelijk om een vergunning binnen militaire en veiligheidszones te weigeren.

Ad punt 8

Volgens nummer 8 is er sprake van een dwingende reden tot weigering als er concreet gevaar bestaat voor schadelijke gevolgen voor het milieu door de collectieve teelt van cannabis of de verspreiding van cannabis in de teeltvereniging. Schadelijke gevolgen voor het milieu in de zin van de Immissiecontrolewet kunnen met name zijn: verontreiniging van het milieu of van waterlichamen of onaanvaardbare hinder voor de buurt door geluids- of stankoverlast. De te vrezen milieueffecten moeten toe te schrijven zijn aan de locatie van het gepacificeerde eigendom, het geplande gebruik of de uitrusting ervan of aan andere omstandigheden van het gepacificeerde eigendom, bijvoorbeeld in het geval van geplande vollegrondsteelt op grote teeltoppervlakten in louter woongebieden.

Ad paragraaf 2

In lid 2 worden voorbeelden gegeven van gevallen waarin een vertegenwoordigingsbevoegde niet de vereiste betrouwbaarheid als bedoeld in lid 1 nummer 1 bezit. De opsomming is niet limitatief.

Ad punt 1

Het ontbreken van de vereiste betrouwbaarheid moet worden verondersteld in het geval van een veroordeling in de laatste 5 jaar voorafgaand aan de aanvraag voor een van de genoemde relevante strafbare feiten.

De lijst onder a is gericht op misdrijven die gewoonlijk worden gepleegd in het kader van georganiseerde criminaliteit.

Letter b verwijst naar overtredingen in verband met de bescherming van minderjarigen en moet daarom worden geïnterpreteerd als een indicatie van een gebrek aan betrouwbaarheid, in het bijzonder met betrekking tot de naleving van de jeugdbeschermingseisen van de huidige wet.

Letter c bevat overtredingen met betrekking tot nieuwe psychoactieve stoffen, in het bijzonder de omgang met verboden synthetische cannabinoïden.

Letter d) omvat overtredingen op grond van de Cannabis Kweekwet. Overtredingen van cannabisgerelateerde handelingen die op grond van deze wet of de Wet op de verstrekking van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden in artikel 2 vrijgesteld zouden zijn van straf, hebben geen invloed op de betrouwbaarheid van de betreffende persoon (letter e), bijvoorbeeld het bezit van maximaal 25 gram cannabis. Dit weerspiegelt de veranderde risicobeoordeling van het gebruik van cannabis.

De informatiebron voor de bevoegde autoriteit is de eenvoudige verklaring van goed gedrag die de teeltvereniging bij de aanvraag moet indienen. De verklaring van goed gedrag geeft niet aan of een strafbaar feit gebaseerd was op een cannabisgerelateerde handeling (cf. § 5 paragraaf 1 nummer 6 Federale Centrale Registerwet). Als er aanwijzingen zijn voor een eerdere veroordeling in verband met cannabis, moet de bevoegde vergunningverlenende autoriteit daarom verdere informatiebronnen raadplegen, bijvoorbeeld meer gedetailleerde informatie inwinnen bij de betrokken persoon over strafbare feiten die zijn opgenomen in het strafregister. Bovendien biedt § 45 de betrokkenen de mogelijkheid om cannabisgerelateerde overtredingen die onder de huidige wet vrijgesteld zouden zijn van straf, op aanvraag te laten schrappen uit het federale centrale register. Doorgehaalde overtredingen worden niet opgenomen in het strafregister.

Ad punt 2

De bevoegde autoriteit stelt de betrokkene in de loop van een hoorzitting in de gelegenheid de veronderstelling van een weigeringsgrond overeenkomstig punt 2 te verwerpen.

Ad brief a

De vergunning wordt geweigerd als er concrete aanwijzingen zijn dat een persoon die bevoegd is om de teeltvereniging te vertegenwoordigen, het misbruik van cannabis zal aanmoedigen, bijvoorbeeld omdat hij of zij de risico's van cannabisgebruik voor kinderen, adolescenten of jongeren bagatelliseert. De regeling is gebaseerd op de bepalingen van de horecawet.

De term "misbruik" omvat zowel gebruik dat leidt tot een afhankelijkheidsziekte in medische zin als ander cannabismisbruik dat, vanwege de ernst ervan onder een afhankelijkheidsziekte, medische behandeling vereist volgens de ICD-10-diagnosecodes. Bevorderen is het actief promoten of bagatelliseren van oneigenlijk gebruik tegenover andere personen door expliciete mondelinge of schriftelijke verklaringen, in het bijzonder tegenover leden van de teeltvereniging of kinderen en adolescenten.

Ad brief b

Volgens letter b is er een dwingende reden voor weigering als er een concreet gevaar bestaat dat een persoon die gemachtigd is om de teeltvereniging te vertegenwoordigen, de opgesomde vereisten van de CanCultivationG voor de bescherming van de gezondheid, kinderen of jongeren of overeenkomstige bevelen van de toezichthoudende autoriteiten niet zal naleven of niet zal toezien op de naleving van deze vereisten door andere personen in het kader van hun activiteiten in de teeltvereniging. De uitoefening van de beoordelingsvrijheid van de bevoegde autoriteit bij de interpretatie van de term "vrijwel zeker" is volledig onderworpen aan rechterlijke toetsing. De licentieverlenende autoriteit moet haar beslissing over het bestaan van een reden voor weigering baseren op feiten die niet uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijke consumptiegedrag van personen die gemachtigd zijn om de teeltvereniging te vertegenwoordigen.

Het bestaan van een geval onder letter a of b zal bijvoorbeeld worden bevestigd als de betrokken persoon uitdrukkelijk een overeenkomstig voornemen kenbaar heeft gemaakt aan de bevoegde autoriteit of in het openbaar.

Ad paragraaf 3

De verordening laat het weigeren van de toestemming over aan het oordeel van de bevoegde autoriteit, indien een abstract gevaar van overtreding van de opgesomde voorschriften ter bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren of bevelen van de toezichthoudende autoriteiten door personen die bevoegd zijn om de telersvereniging te vertegenwoordigen, moet worden aangenomen en de betrokkene dit vermoeden niet onomstotelijk kan weerleggen. Dit is het geval als de bevoegde autoriteit moet aannemen dat een persoon die gemachtigd is om de telersvereniging te vertegenwoordigen, in het bijzonder de vereisten niet zal naleven of de naleving zal belemmeren van vereisten door andere personen die door de telersvereniging moeten worden nageleefd bij het doorgeven van cannabis met betrekking tot leeftijdscontrole, bewijs van woonplaats of gewoontelijke verblijfplaats in Duitsland, het beveiligen van cannabis tegen toegang door onbevoegde derden, kinderen of jongeren, counseling en verslavingspreventie evenals de beperking van de doorgegeven hoeveelheden.

De bevoegde autoriteit stelt de betrokken persoon in de gelegenheid de veronderstelling tijdens een hoorzitting te weerleggen. Bij het nemen van een discretionaire beslissing om een vergunning te weigeren, houdt de bevoegde autoriteit ook rekening met de mogelijkheid van een latere intrekking van de vergunning.

Ad paragraaf 4

De in lid 4 vermelde bevoegdheden zijn bedoeld om het voor de bevoegde autoriteit, die overeenkomstig artikel 24 van de Wet op de administratieve procedure verplicht is officiële onderzoeken uit te voeren, gemakkelijker te maken de feiten vast te stellen die relevant zijn voor het besluit over de aanvraag. De bevoegde autoriteit is gemachtigd om documenten op te vragen die nodig zijn voor het onderzoek naar de vergunningsvoorwaarden en eventuele weigeringsgronden, om persoonlijke informatie op te vragen uit het federale centrale register of het centrale handelsregister en om toegang te eisen voor bezoeken en inspecties van de teeltverenigingen. Woningen in de zin van artikel 13 van de basiswet vallen niet onder het toegangsrecht. De bevoegde autoriteit kan zelf een eenvoudige verklaring van goed gedrag uit het Bondsregister aanvragen, bijvoorbeeld als de telersvereniging dit nog niet heeft gedaan, als een ingediende verklaring van goed gedrag niet actueel is of als er aanwijzingen zijn dat een ingediende verklaring van goed gedrag onvolledig of onjuist is. Het gegevensbeschermingsprincipe van het gebruik van persoonsgegevens voor het beoogde doel wordt nageleefd door te verwijzen naar het onderzoek van de weigeringsgronden.

Ad § 13 (Inhoud van de vergunning)

Ad paragraaf 1

De reikwijdte van de vergunning is geregeld. De vergunning heeft betrekking op de collectieve niet-commerciële teelt van cannabis door de leden zelf en de distributie van cannabis in teeltverenigingen in overeenstemming met de bepalingen over teeltverenigingen in hoofdstuk 4. Elke andere teelt, bijvoorbeeld voor andere doeleinden dan persoonlijke consumptie door de leden, komt niet in aanmerking voor een vergunning vanwege het algemene verbod van artikel 2, lid 1, punt 2, en kan daarom niet worden gedekt door een vergunning.

Er is sprake van communautaire teelt als deze wordt uitgevoerd door een telersvereniging met actieve deelname van haar leden in overeenstemming met § 17 (1). De zelfteelt, de oogst en de distributie moeten gericht zijn op het voldoen aan de vraag. De teelt mag alleen plaatsvinden voor eigen gebruik van de leden en mag geen commerciële doeleinden hebben; in het bijzonder mag cannabis niet gratis aan de leden worden doorgegeven, maar alleen tegen betaling van lidmaatschapsgeld (zie artikel 25, lid 2).

Voor de productie en overdracht van teeltmateriaal is geen vergunning nodig, maar geldt een verbod. Bij de productie van teeltmateriaal moet de telersvereniging voldoen aan de vereisten inzake door te geven hoeveelheden, THC-limieten voor jonge planten en veiligheid. De telersvereniging mag teeltmateriaal dat in de eigen teelt is geproduceerd alleen in beperkte hoeveelheden aan leden doorgeven. Niet-volwassen leden en andere telersverenigingen kunnen teeltmateriaal voor hun eigen particuliere teelt tegen kostprijs verkrijgen via telersverenigingen.

Ad paragraaf 2

In de vergunning wordt het vrijgestelde perceel waarin de telersvereniging werkzaam mag zijn, overeenkomstig zin 1 specifiek aangewezen op basis van de geografische gegevens die de telersvereniging overeenkomstig artikel 11, vierde lid, nummer 7, in de aanvraag heeft verstrekt.

Volgens zin 2 mag de vergunning alleen betrekking hebben op activiteiten van het telen en distribueren van cannabis die plaatsvinden binnen het gepacificeerde eigendom van de teeltvereniging. Teelt op teeltgronden die niet tot het gepacificeerde eigendom behoren, kan geen deel uitmaken van de vergunning. Evenmin is het toegestaan om door te geven aan leden in ruimten die geen deel uitmaken van het gepacificeerde eigendom, bijvoorbeeld in de woning van een lid of in het clubhuis van een andere telersvereniging. Ook activiteiten van telersverenigingen in het buitenland vallen niet onder de vergunning.

Ad paragraaf 3

De vergunning wordt verleend voor een beperkte hoeveelheid cannabisteelt en distributie per kalenderjaar (zin 1). De toe te laten hoeveelheden worden gebaseerd op de jaarlijkse behoefte van de leden voor persoonlijke consumptie. De teeltvereniging moet deze behoefte aannemelijk maken bij de bevoegde autoriteit. Bij het bepalen van de maximale hoeveelheid wordt uitgegaan van de maximale maandelijkse hoeveelheid van 50 gram per lid ouder dan 21 jaar of 30 gram per lid tussen 18 en 21 jaar.

Als de behoeften van de leden veranderen nadat de vergunning is verleend, past de vergunningverlenende autoriteit de in de vergunning vermelde hoeveelheden aan (zin 2). De telersvereniging moet hiervoor aannemelijke redenen opgeven, met vermelding van het gewijzigde aantal leden.

Ad paragraaf 4

De bevoegde autoriteit kan voorwaarden aan de teeltvereniging opleggen in het bericht van goedkeuring of later bij administratief besluit, of kan voorwaarden opleggen overeenkomstig artikel 36, lid 2, punt 2, van de Wet administratieve procedure om ervoor te zorgen dat aan de vereisten voor goedkeuring krachtens artikel 11, lid 3, wordt voldaan. Voorbeelden van dergelijke voorwaarden zijn arbeidscontracten voor betaalde werknemers die niet voldoen aan de vereisten van deze wet voor de bescherming van de gezondheid, kinderen en jongeren, voorwaarden voor bepaalde veiligheidsmaatregelen aan gebouwen of teeltgebieden of voorwaarden ter voorkoming van schadelijke effecten op het milieu in de zin van § 3 van de Federale Immissiecontrolwet, bijvoorbeeld een verplichting om ventilatie- of luchtfiltersystemen te installeren.

Indien informatie of bewijzen overeenkomstig § 11, lid 4 ontbreken in de aanvraag tot toelating van een teeltvereniging of onvolledig zijn, kan de bevoegde autoriteit de toelating verlenen op voorwaarde dat alle vereiste informatie en bewijzen later worden ingediend. In dit geval is het een voorwaarde dat de bevoegde autoriteit op basis van de reeds ingediende informatie en bewijzen onomstotelijk kan nagaan of er verplichte weigeringsgronden overeenkomstig § 12, lid 1, bestaan. Totdat alle informatie en bewijzen volledig zijn ingediend, blijft de vergunning geschorst en ongeldig. Voor deze procedure kan met name worden gekozen als het vrijgestelde eigendom van een teeltvereniging op het moment van de vergunningsaanvraag nog niet is vastgesteld, bijvoorbeeld omdat de teeltvereniging nog geen geldige huur-, pacht- of koopovereenkomst heeft gesloten, maar al wel informatie heeft verstrekt over de vermoedelijke locatie van de bedrijfsruimten van de teeltvereniging op basis van reeds verkregen offertes, ontwerpovereenkomsten of voorlopige overeenkomsten die zijn gesloten, enz. informatie kan verstrekken over de waarschijnlijke locatie en het waarschijnlijke gebruik van de geplande percelen en bedrijfsruimten (zie § 13, lid 4). In dit geval moet de teeltvereniging de bewijzen met betrekking tot de gepacificeerde eigendom overleggen na het sluiten van de overeenkomstige pacht-, huur- of koopovereenkomsten. De toestemming wordt van kracht na ontvangst van de vervolgens ingediende bewijsstukken door de bevoegde autoriteit.

Ad § 14 (Duur van de vergunning)

De vergunning is beperkt tot een periode van zeven jaar om een open evaluatie overeenkomstig § 48 en, indien nodig, vervolgmaatregelen mogelijk te maken. De tijdelijke vergunning kan op schriftelijke aanvraag van de telersvereniging worden verlengd, mits ten minste vijf jaar zijn verstreken sinds de vergunning is verleend. De voorschriften voor het verlenen van toestemming (vereisten voor toestemming, weigeringsgronden, inhoud van de toestemming) zijn van overeenkomstige toepassing op het onderzoek naar de verlenging van de toestemming.

Betreffende § 15 (Intrekking en intrekking van de vergunning)

Ad paragraaf 1

Op grond van lid 1 kan de bevoegde autoriteit de vergunning in bepaalde gevallen intrekken. Een gedeeltelijke intrekking kan plaatsvinden als de vergunning alleen geldig blijft voor beperkte hoeveelheden eigen teelt of overdracht of voor delen van het gepacificeerde eigendom.

Ad punt 1

De vergunning kan worden ingetrokken als de teeltvereniging cannabis teelt op een gepacificeerd terrein of daar cannabis doorgeeft die niet onder de vergunning valt. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als een teeltvereniging van statutaire zetel is veranderd en de bevoegde autoriteit niet op de hoogte stelt overeenkomstig § 10, lid 6. Hetzelfde geldt als een teeltvereniging na het verlenen van de vergunning meer kweekruimtes of kassen gebruikt dan die welke in de vergunning zijn vermeld. De intrekking kan gedeeltelijk zijn door deze te beperken tot die delen van het gepacificeerde eigendom die niet onder de vergunning vallen.

van de vergunning. De intrekking is bedoeld om te voorkomen dat een teeltvereniging zich geheel of gedeeltelijk onttrekt aan effectief toezicht door de autoriteiten.

Ad punt 2

Nummer 2 maakt intrekking mogelijk als de teeltvereniging de kwantitatieve beperkingen in de vergunning gedurende meerdere kalenderjaren negeert, bijvoorbeeld als de teeltvereniging meer kweekt dan nodig is om aan de behoeften van haar leden te voldoen of meer cannabis distribueert dan is toegestaan.

Ad punt 3

De vergunning kan worden ingetrokken als de teeltvereniging bij het doorgeven van cannabis herhaaldelijk de THC-limiet of de doorgiftehoeveelheden voor jongeren niet in acht neemt.

Ad punt 4

De vergunning kan worden ingetrokken als deze niet binnen twee jaar na verlening door de telersvereniging wordt gebruikt. Dit is bedoeld om de officiële controle te vergemakkelijken en om andere teeltverenigingen de kans te geven een vergunning te krijgen, mits het aantal toegestane teeltverenigingen in het desbetreffende district of de desbetreffende zelfstandige stad overeenkomstig § 30 door de deelstaatwet is beperkt.

Ad punt 5

De bepaling in nummer 4 maakt het mogelijk om de vergunning in te trekken als de telersvereniging of personen die gemachtigd zijn om haar te vertegenwoordigen, leden of betaalde werknemers of andere derden in opdracht van de telersvereniging hun verplichtingen om te tolereren en samen te werken met de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het officiële toezicht niet nakomen, bijvoorbeeld als zij geen documentatie over de overdracht van cannabis overhandigen, geen steekproefsgewijze monsternemingen toestaan of weigeren informatie te verstrekken over de verplichtingen waaraan de telersvereniging moet voldoen met betrekking tot de preventie van verslaving of de bescherming van kinderen en jongeren.

Ad paragraaf 2

De gronden voor intrekking in lid 1 zijn niet uitputtend. Bovendien zijn de bepalingen van de federale wet op de administratieve procedure, in het bijzonder §§ 48 en 49 van de wet op de administratieve procedure, van toepassing op de intrekking en herroeping van de vergunning. De intrekking van een vergunning is met name gerechtvaardigd op grond van § 49, lid 2, zin 1, nummer 3 van de wet op de administratieve procedure in het geval van herhaalde, zelfs gedeeltelijke overtredingen van de voorschriften inzake gezondheidsbescherming, kinderbescherming en jeugdbescherming, die reden zouden zijn geweest voor weigering op grond van § 12, lid 1 of 2, indien de vergunning zou zijn verleend.

Met betrekking tot afdeling 2 (Eigen teelt in de Gemeenschap in teeltverenigingen)

Ad § 16

(Lidmaatschap) Ad lid

1

Alleen volwassenen mogen lid zijn van teeltverenigingen. Het algemene verbod op het omgaan met cannabis volgens § 2 lid 1 is zonder uitzondering van toepassing op kinderen en adolescenten. Het lidmaatschap van teeltverenigingen voor kinderen en jongeren is uitgesloten. Er geldt een strikte leeftijdscontrole.

Ad paragraaf 2

Een telersvereniging mag maximaal 500 leden hebben (zin 1). Verder bepaalt zin 2 dat een lid van een telersvereniging geen lid mag worden van een andere telersvereniging. Bij het toelaten van leden moeten telersverenigingen om een eigen verklaring vragen en documenteren dat zij geen lid zijn van een andere telersvereniging.

Ad paragraaf 3

Lidmaatschap van teeltverenigingen vereist verblijf of gewone verblijfplaats in Duitsland. Dit is om grensoverschrijdend drugstoerisme te voorkomen. De gewone verblijfplaats of woonplaats moet worden bewezen op het moment van lidmaatschap (zin 1 nummer 1). Daarnaast moet voor lidmaatschap een bewijs van leeftijd worden overlegd (zin 1 nummer 2). De persoon die lid wil worden, moet dit aan de telersvereniging bewijzen door een officiële foto-identificatie of andere geschikte officiële documenten te laten zien. Andere geschikte officiële documenten kunnen actuele registratiebewijzen of bewijzen van verblijfsstatus zijn.

In het geval van de toelating van minderjarigen of personen zonder woonplaats of gewoonlijke verblijfplaats in Duitsland tot een teeltvereniging, kan de bevoegde autoriteit de toelating van de teeltvereniging intrekken.

Het betrokken lid stelt de vereniging onmiddellijk in kennis van iedere verandering van woonplaats of gewone verblijfplaats overeenkomstig zin 2.

Indien een telersvereniging in haar statuten niet heeft bepaald dat de leden meerderjarig moeten zijn en een woonplaats of gewone verblijfplaats in Duitsland moeten hebben, wordt de toestemming overeenkomstig § 12, lid 1, punt 4, verplicht geweigerd.

Ad paragraaf 4

Telersverenigingen zijn verplicht om in hun statuten te voorzien in een opzegtermijn voor uittreding uit de vereniging in overeenstemming met § 39 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek. Opzegging kan alleen na een lidmaatschap van minimaal twee maanden. Leden moeten actief betrokken zijn bij de telersvereniging en, indien mogelijk, een hele teeltcyclus in de collectieve thuisteelt voor hun rekening nemen. Daarom is een kort lidmaatschap een uitzondering. Met een minimum lidmaatschap van twee maanden wordt de mogelijkheid van lidmaatschap ook opengesteld voor incidentele consumenten, om de illegale verkrijging van cannabis op de zwarte markt zoveel mogelijk te voorkomen en tegelijkertijd geen stimulans te creëren voor proef- of eerste gebruik. De inmenging in de statutaire bevoegdheid van de teeltverenigingen wordt gerechtvaardigd door de bescherming van de volksgezondheid.

Teeltverenigingen moeten in hun statuten ook bepalen dat het lidmaatschap wordt opgeschort en dat een lid zijn rechten en plichten tegenover de vereniging niet meer kan uitoefenen als hij naar het buitenland verhuist en niet langer een woonplaats of gewone verblijfplaats in Duitsland heeft.

Betreffende sectie 17 (Vereisten voor de collectieve teelt van cannabis)

Betreffende onderafdeling 1

De zelfteelt van cannabis in teeltverenigingen mag alleen worden uitgevoerd door leden. Om het karakter van zelfteelt en vereniging te behouden, moet de teelt collectief worden uitgevoerd.

door de leden. Werknemers met een laag inkomen ("mini-jobbers") mogen de teelt ondersteunen met ondersteunende werkzaamheden zoals het water geven van de planten. Het inschakelen van andere werknemers van de telersvereniging of derden bij de teelt is uitgesloten. Dit verbod is bedoeld om te voorkomen dat fulltime werknemers, zelfstandige of freelance personen of bedrijven worden belast met de teelt van cannabis in teeltverenigingen, omdat een dergelijke opdracht aan derden in strijd zou zijn met het hoofddoel van teeltverenigingen, namelijk het uitvoeren van gemeenschappelijke teelt voor eigen gebruik. De verordening houdt rekening met de enge grenzen van het internationale en Europese recht.

Ad paragraaf 2

Om het leidende principe van gemeenschappelijke teelt voor persoonlijk gebruik te versterken, zijn de leden van de teeltvereniging verplicht om deel te nemen aan de teelt van cannabis. In het bijzonder mogen de leden deelnemen aan de teelt, bijv. het planten, verzorgen, bestrijden of oogsten van de cannabisplant.

Ad paragraaf 3

Bij het kweken van cannabis in teeltverenigingen moet worden voldaan aan de landbouwkundige beginselen van goede beroepspraktijken. De beginselen voor de toepassing van goede beroepspraktijken in gewasbescherming beschrijven de basisprincipes die in acht moeten worden genomen. Dit houdt in het bijzonder in dat gewasbeschermingsmiddelen, bodembehandelingsproducten en dergelijke alleen mogen worden gebruikt als ze zijn toegestaan. Risico's die desondanks kunnen voortvloeien uit het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, bodembehandelingsproducten en soortgelijke producten, moeten door passende maatregelen worden beperkt om gevaren voor de menselijke gezondheid te voorkomen.

Ad paragraaf 4

Lid 4 machtigt het Bondsministerie van Landbouw en Voedselvoorziening om in overleg met het Bondsministerie van Volksgezondheid en het Bondsministerie van Milieu, Natuurbehoud, Nucleaire Veiligheid en Consumentenbescherming, en met instemming van de Bundesrat, maximumwaarden vast te stellen voor de in lid 1, onder a) tot en met f), bedoelde stoffen of hun afbraak-, omzettings- of reactieproducten die in of op cannabis kunnen voorkomen wanneer deze wordt geteeld in teeltverenigingen, d.w.z. van het zaaien van de zaden tot het oogsten van de cannabisplant. Volgens nummer 2 kan de procedure voor het vaststellen van de maximumwaarden worden geregeld, in het bijzonder de betrokkenheid van wetenschappelijke instanties. Bovendien kan het besluit voorzien in verdere voorschriften voor zelfteelt in teeltverenigingen, mits deze noodzakelijk zijn voor de bescherming van de gezondheid en van land- of tuinbouwkundige aard zijn. In het bijzonder moet het mogelijk zijn om eisen voor goede hygiënische praktijken vast te stellen om de juiste microbiologische toestand van cannabis te waarborgen (drogen, juiste opslag, enz., nummer 3). De bevoegdheid om verordeningen uit te vaardigen dient om de gezondheid van de consument te beschermen.

Ad § 18 (Kwaliteitsborgingsmaatregelen door telersverenigingen)

Een van de doelen van de wet is het verbeteren van de gezondheidsbescherming voor gebruikers. Cannabis die wordt gekweekt en doorgegeven moet van goede kwaliteit en zuiverheid zijn om gezondheidsrisico's voor gebruikers te voorkomen die verder gaan dan de typische gevaren van consumptie. De cannabis die verkrijgbaar is op de zwarte markt is vaak vervuild met additieven of andere psychoactieve stoffen. Bovendien is het THC-gehalte van producten op de zwarte markt meestal niet betrouwbaar, wat kan leiden tot

Dit leidt tot het risico op overdosering met bijbehorende bijwerkingen voor de gezondheid van gebruikers.

Ad paragraaf 1

§ 18(1) bepaalt dat teeltverenigingen de bepalingen van deze wet moeten naleven en gezondheidsrisico's moeten vermijden die verder gaan dan de typische gevaren van cannabisconsumptie. Teeltverenigingen hebben een speciale verantwoordelijkheid voor hun leden, vooral jongeren. Risico's voor de menselijke gezondheid ontstaan in verband met het gebruik van cannabis, daarom hebben teeltverenigingen een zorgplicht voor hun leden, die hen duidelijk wordt gemaakt door deze verordening en die het kader van hun activiteit en verantwoordelijkheid bepaalt. Het bestaan van een risico moet worden verondersteld indien cannabis of teeltmateriaal niet overdraagbaar is in de zin van lid 4, in het bijzonder indien het niet door teeltverenigingen zelf is geteeld.

Ad paragraaf 2

Het kwaliteitsbeheer van de teeltverenigingen houdt in dat leden of betaalde werknemers van de teeltvereniging regelmatig monsters nemen en onderzoeken om de kwaliteit van de cannabis te controleren. Steekproeven omvatten visuele en smaakmonsters en laboratoriumanalyses, in het bijzonder om het THC-gehalte te bepalen en om uit te sluiten dat de maximumgehalten voor gewasbeschermingsmiddelen, meststoffen, mycotoxinen en andere verontreinigende stoffen worden overschreden volgens § 17, lid 4. Snelle tests zijn mogelijk als meer kosteneffectief alternatief voor laboratoriumanalyses. Snelle tests zijn mogelijk als een meer kosteneffectief alternatief voor laboratoriumtests. Teeltverenigingen moeten ervoor zorgen dat cannabis en teeltmateriaal overdraagbaar zijn, in het bijzonder dat er geen cannabis van de zwarte markt hun gepacificeerde eigendom binnenkomt en wordt doorgegeven aan leden. Deze plicht tot kwaliteitsbeheer is de verantwoordelijkheid van de teeltverenigingen en hun leden, en bijgevolg moeten de verantwoordelijkheid en de kosten door de teeltverenigingen worden gedragen.

Ad paragraaf 3

De verordening houdt rekening met het idee dat teeltverenigingen als producenten de risico's dragen van cannabis en teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven en een gevestigd belang hebben bij de vernietiging van cannabis en teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven. Zij dragen de kosten en uitgaven van de vernietiging. De vernietiging moet op een milieuvriendelijke manier worden uitgevoerd en mag niet leiden tot gevaren voor waterlichamen. Het moet zo worden uitgevoerd dat er geen bestanddelen van planten of teeltmateriaal overblijven die voor consumptie kunnen worden gebruikt. Verbranding in een gesloten haard, eventueel met een luchtfiltersysteem, kan bijvoorbeeld worden overwogen.

Ad paragraaf 4

Er wordt bepaald wanneer cannabis en teeltmateriaal niet overdraagbaar is en dus niet mag worden overgedragen, maar onmiddellijk moet worden vernietigd in overeenstemming met lid 3. De verordening bevat een uitputtende lijst van gevallen waarin overdraagbaarheid ontbreekt. Indien cannabis of teeltmateriaal wordt geclassificeerd als niet geschikt voor verdere distributie, is de teeltvereniging verplicht om de personen die het materiaal in ontvangst nemen, alsmede de toezichthoudende autoriteit, hiervan onmiddellijk op de hoogte te stellen (zie artikel 26, lid 4).

Ad punt 1

Nummer 1 voorkomt dat teeltverenigingen cannabis doorgeven die ze niet zelf collectief hebben gekweekt of geproduceerd. Teeltverenigingen dienen voor de collectieve teelt van cannabis. Het doel is om te voorkomen dat cannabis van de zwarte markt wordt doorgegeven via teeltverenigingen. Het doel is om misbruik van teeltverenigingen door de georganiseerde drugscriminaliteit te voorkomen. Cannabis mag niet vanuit de illegale markt de teeltvereniging binnenkomen of de teeltvereniging verlaten voor de zwarte markt.

Ad punt 2

Nummer 2 is bedoeld om te voorkomen dat teeltverenigingen die geen effectieve vergunning hebben, cannabis of teeltmateriaal doorgeven. Dit is een uitdrukking van het feit dat de vergunning alleen wordt verleend als aan de wettelijke eisen is voldaan en dat alleen in dit geval rekening kan worden gehouden met de kwaliteitsborging en de daarmee samenhangende bescherming van de gezondheid. De vergunning is ook niet van kracht als de termijn, zoals bepaald in artikel 14, is verstreken of als de vergunning niet geldt voor het in de vergunning aangewezen vrijgestelde perceel krachtens artikel 13, lid 2, waarop de cannabis in kwestie door de teeltvereniging is geteeld.

Ad punt 3

Nummer 3 is bedoeld om te voorkomen dat zich onbeperkte hoeveelheden cannabis en teeltmateriaal bevinden in de gepacificeerde eigendommen van teeltverenigingen. De collectieve teelt van cannabis is gericht op de behoeften van de leden voor eigen gebruik en mag deze behoeften niet overschrijden. Cannabis die boven de behoefte wordt geogst, wordt door de telersvereniging vernietigd. Als de behoeften van de leden veranderen, kan de telersvereniging de bevoegde autoriteit de geteelde en gedistribueerde hoeveelheden laten aanpassen overeenkomstig artikel 13, lid 3.

Ad punt 4

Cannabis die is verontreinigd met ontoelaatbare bestrijdingsmiddelen, meststoffen of andere stoffen, of die de maximumwaarden voor dergelijke stoffen overschrijdt die zijn vastgelegd in een wettelijk instrument krachtens sectie 17, lid 4, mag niet worden overgedragen. De verordening dient ter bescherming van de gezondheid.

Ad punt 5

Cannabis die niet in de zuivere vorm van marihuana of hasjiesj is, of die op een andere manier dan in de gemeenschappelijke thuisteelt is geproduceerd, mag niet worden doorgegeven en moet worden vernietigd, bijvoorbeeld zogenaamde edibles. Dit is om te voorkomen dat er een prikkel tot consumptie wordt gecreëerd door een andere aanbiedingsvorm dan marihuana of hasjiesj, bijvoorbeeld door een smaakversterkende behandeling. Hetzelfde geldt voor cannabis die is verdund of vermengd met ontoelaatbare toevoegingen, zoals tabak.

Betreffende Sectie 3 (Gecontroleerde overdracht en in bewaring nemen van cannabis en teeltmateriaal in teeltverenigingen)

Betreffende sectie 19 (gecontroleerde overdracht

van cannabis) Betreffende onderafdeling 1

Teeltverenigingen mogen alleen cannabis verdelen die ze zelf hebben geteeld. Alleen cannabis in zijn pure vorm, d.w.z. cannabis die door de teeltvereniging is gekweekt, mag worden verkocht in de gepacificeerde eigendommen van teeltverenigingen.

marihuana en hasjiesj mogen worden gekweekt en doorgegeven aan leden in overeenstemming met de gezondheids- en jeugdbeschermingsvoorschriften. Cannabis afkomstig van de illegale markt of van andere bronnen mag niet worden doorgegeven en moet onmiddellijk door de teeltvereniging worden vernietigd zodra deze wordt aangetroffen in het gepacificeerde eigendom (vgl.

§ 18, lid 4, punt 1). Commerciële hennep mag niet worden geteeld in teeltverenigingen, aangezien het doel van teeltverenigingen volgens § 1 nummer 11 gericht is op de collectieve teelt en overdracht van cannabis en teeltmateriaal voor consumptiedoeleinden.

Ad paragraaf 2

Gecontroleerde overdracht van cannabis mag alleen worden uitgevoerd door leden van de teeltvereniging. Lid 2, zin 1, sluit dus de overdracht van teeltverenigingen door betaalde werknemers of in opdracht werkende derden uit. In overeenstemming met de kadervoorwaarden van het internationale en Europese recht onderstreept de verordening het niet-commerciële karakter van de teeltvereniging, de eigen teelt en de overdracht van cannabis. Lid 2, zin 1 bepaalt ook dat cannabis alleen mag worden doorgegeven na controle van de lidmaatschapskaart in combinatie met een officieel identiteitsbewijs met foto en noemt identiteitskaart, paspoort of rijbewijs als standaard voorbeelden. Op deze manier kan de teeltvereniging ervoor zorgen dat de persoon aan wie cannabis wordt doorgegeven door de teeltvereniging ook daadwerkelijk lid is van de teeltvereniging en meerderjarig is. De regelmatige leeftijdscontrole tijdens de distributie zorgt ervoor dat de distributie alleen plaatsvindt aan personen die meerderjarig zijn en dat alleen producten met het maximaal toegestane THC-gehalte van tien procent worden gedistribueerd aan adolescenten.

Ad paragraaf 3

De hoeveelheden die mogen worden doorgegeven zijn beperkt tot 25 gram per dag of 50 gram per maand om het risico op verslaving onder de leden te verminderen. Ter bescherming van adolescenten gelden strengere regels met betrekking tot de maximaal toegestane hoeveelheid die mag worden doorgegeven en het maximaal toegestane THC-gehalte. Aangezien de hersenontwikkeling van adolescenten nog niet volledig is voltooid, kan het gebruik van cannabis op de lange termijn het geheugen en de aandacht aantasten. Dit geldt in het bijzonder voor het gebruik van cannabis met een hoog THC-gehalte.⁵⁾ Bij het vaststellen van de grenswaarde moet een afweging worden gemaakt tussen directe gezondheidsbescherming (bescherming van adolescenten tegen de gezondheidsrisico's van een hoog THC-gehalte) en indirecte gezondheidsbescherming (bescherming tegen ongecontroleerde, illegale cannabisproducten). In een internationaal onderzoek werd een grenswaarde van 10 procent THC gebruikt om onderscheid te maken tussen cannabis met een laag potentieniveau en cannabis met een hoog potentieniveau.⁶⁾ Op basis hiervan is een grenswaarde van 10 procent THC geschikt om adolescenten te beschermen tegen de specifieke gezondheidsrisico's van cannabis met een hoog potentiegehalte. Tegelijkertijd is het, in combinatie met de leeftijdscontroles en de informatie volgens § 21, lid 2 en lid 3, een duidelijk signaal aan consumerende adolescenten dat een verantwoorde omgang met cannabis voor hen van bijzonder belang is.

⁵⁾ Vgl. PRSC-werkgroep Cannabisconcentratie (red.) (2020): Cannabisconcentratie en gezondheidsrisico's. Een rapport voor de Washington State Prevention Research Subcommittee (PRSC). Universiteit van Washington. Seattle, WA; Hall, Wayne; Leung, Janni; Carlini, Beatriz H. (2023): How should policymakers regulate the tetrahydrocannabinol content of cannabis products in a legal market? In: Addiction (Abingdon, Engeland). DOI: 10.1111/add.16135. Hoger THC-gehalte leidt tot toename gezondheidsproblemen, landenvergelijking: Californië - verstreking vanaf 21 jaar, Québec: minimumleeftijd verhoogd naar 21 jaar

⁶⁾ cf. Di Forti, Marta; Quattrone, Diego; Freeman, Tom P.; Tripoli, Giada; Gayer-Anderson, Charlotte; Quigley, Harriet et al. (2019): The contribution of cannabis use to variation in the incidence of psychotic disorder across Europe (EU-GEI): a multicentre case-control study. In: De Lancet. Psychiatry 6 (5), pp. 427-436. DOI: 10.1016/S2215-0366(19)30048-3.

Ad paragraaf 4

Aangezien het uitgangspunt van de wettelijke voorschriften de persoonlijke consumptie door volwassenen is en het behoud van hoge normen voor de bescherming van de gezondheid, wordt cannabis alleen doorgegeven als het lid persoonlijk aanwezig is op het terrein van de telersvereniging. Dit zorgt er ook voor dat de adviesdiensten in de telersverenigingen aanwezig zijn en dat er gebruik van kan worden gemaakt, cf. sectie 21 (3). Verzending en levering van cannabis zijn expliciet uitgesloten. De aankoop van cannabis voor derden is verboden. Het verbod op handel volgens § 2 lid 1 omvat ook verkoop op afstand en internethandel.

Ad § 20 (Gecontroleerde overdracht van teeltmateriaal)

Ad paragraaf 1

Lid 1 breidt het doel van eigen teelt zoals beschreven in § 19, lid 1 uit met de overdracht van teeltmateriaal. Cannabisplanten mogen ook worden geteeld binnen de gepacificeerde eigendommen van teeltverenigingen om teeltmateriaal te produceren. Het resulterende teeltmateriaal mag worden doorgegeven aan leden, meerderjarige niet-leden of andere teeltverenigingen. Zaden die door de teeltvereniging zijn verkregen en overeenkomstig § 4 zijn ingevoerd, mogen niet worden doorgegeven.

Ad paragraaf 2

De regelmatige leeftijdscontrole bij het doorgeven van teeltmateriaal zorgt ervoor dat het alleen wordt doorgegeven aan personen die meerderjarig zijn. Een lidmaatschap van de verkopende telersvereniging is niet vereist voor het verkrijgen van teeltmateriaal. De controle van een normale woon- of verblijfplaats in Duitsland dient om drugstoerisme te voorkomen. In het geval van leden van de teeltvereniging wordt de controle van een gewone verblijfplaats of woonplaats al uitgevoerd bij het sluiten van het lidmaatschap overeenkomstig § 16, lid 3.

Ad paragraaf 3

De hoeveelheid teeltmateriaal die kan worden doorgegeven door een telersvereniging is beperkt tot zeven zaden of vijf stekken per maand per persoon. Een gemengde overdracht van zaden en stekken is mogelijk, in welk geval het totaal aantal overgedragen zaden en stekken beperkt is tot zeven. Bij overdracht aan meerderjarige niet-leden vraagt de telersvereniging vergoeding van de gemaakte productiekosten (zie § 25, lid 3).

Ad paragraaf 4

De regeling in nummer 1 bepaalt dat teeltmateriaal alleen mag worden overgedragen aan natuurlijke personen voor hun eigen privéteelt. Overdracht voor commerciële doeleinden is verboden. De overdracht van zelfgeproduceerde zaden en stekken tussen teeltverenigingen moet dienen voor kwaliteitsborging of om de eerste teelt van cannabisplanten mogelijk te maken (nummer 2). Teeltverenigingen moeten van de teeltverenigingen de vergoeding van de voor de productie gemaakte kostprijs eisen (cf. artikel 25, lid 3).

Ad paragraaf 5

Leden moeten deelnemen aan de telersverenigingen en daar dus regelmatig persoonlijk verschijnen. Daarom is de verzending van teeltmateriaal per post, koerier of post niet toegestaan.

In de regel zijn koeriersdiensten naar leden voor privéteelt niet vereist. Het verzenden van cannabiszaden door teeltverenigingen binnen Duitsland is echter toegestaan: Teeltverenigingen mogen de zaden die geproduceerd zijn in de collectieve zelfteelt versturen naar leden, niet-leden of andere teeltverenigingen. Het verzenden van stekken is niet toegestaan, omdat deze niet geschikt zijn voor transport.

Betreffende § 21 (Gezondheidsbeschermingsmaatregelen voor de overdracht van cannabis en teeltmateriaal)

Ad paragraaf 1

Cannabis mag alleen in zuivere vorm worden gebruikt in de vorm van hasjesj en marihuana in overeenstemming met de

§ 19 lid 1 zin 1 mag worden doorgegeven. Bovendien bepaalt de eerste zin van artikel 21, lid 1, dat cannabis niet mag worden gemengd, vermengd of gecombineerd met tabak of nicotine of voedingsmiddelen, waaronder alcohol, aangezien dit bijkomende stoffen zijn die schadelijk zijn voor de gezondheid. De gezondheidsrisico's die samenhangen met cannabisgebruik worden versterkt of kunnen alleen optreden wanneer het samen wordt gebruikt met tabak of andere psychoactieve stoffen, zoals alcohol.

De distributie van edibles, d.w.z. voedingsmiddelen waaraan cannabis is toegevoegd, is verboden, bijvoorbeeld in de vorm van koekjes of ander snoepgoed waaraan cannabis is toegevoegd. Ze zijn bijzonder aantrekkelijk voor kinderen en jongeren. Studies tonen aan dat de legalisatie van edibles in Canada en de VS gepaard gaat met een verhoogd aantal vergiftigingsongevallen bij jongere kinderen.⁷⁾ De beperkte selectie van cannabisproducten die mogen worden verstrekt, is vooral nodig om de gezondheid van kinderen en adolescenten te beschermen. Het helpt echter ook volwassenen om cannabis op verantwoorde wijze te gebruiken. De toevoeging van smaakstoffen of andere additieven is ook verboden om consumptieprikkels te voorkomen.

Om consumptieprikkels te voorkomen, voorziet zin 2 in een algemeen verbod op het doorgeven van tabaksproducten, alcohol, andere bedwelmende stoffen en stimulerende middelen in teeltverenigingen. De bovengenoemde stoffen mogen niet afzonderlijk of tegelijkertijd met cannabis worden doorgegeven om een stimulerend effect te voorkomen en een verantwoord cannabisgebruik te bevorderen.

Ad paragraaf 2

De verpakking van cannabis en teeltmateriaal mag niet aanzetten tot gebruik, in het bijzonder door kinderen en adolescenten. De verpakking moet daarom neutraal zijn. De vermelding van het THC- en CBD-gehalte maakt een verantwoorde omgang met cannabis mogelijk en draagt zo aanzienlijk bij aan de bescherming van de gezondheid. De

⁷⁾ Myran, Daniel T.; Tanuseputro, Peter; Auger, Nathalie; Konikoff, Lauren; Talarico, Robert; Finkelstein, Yaron (2022): Legalisatie van eetbare cannabis en onbedoelde vergiftigingen bij kinderen. In: The New England journal of medicine 387 (8), pp. 757-759. DOI: 10.1056/NEJMc2207661. <https://jamanetwork.com/journals/jamanetworkopen/fullarticle/2787715>, Myran, Daniel T.; Cantor, Nathaniel; Finkelstein, Yaron; Pugliese, Michael; Guttmann, Astrid; Jesseman, Rebecca; Tanuseputro, Peter (2022): Unintentional Pediatric Cannabis Exposures After Legalization of Recreational Cannabis in Canada. In: JAMA network open 5 (1), e2142521. DOI: 10.1001/jamanetworkopen.2021.42521. <https://www.nejm.org/doi/10.1056/NEJMc2207661>, Myran, Daniel T.; Tanuseputro, Peter; Auger, Nathalie; Konikoff, Lauren; Talarico, Robert; Finkelstein, Yaron (2023): Pediatric Hospitalizations for Unintentional Cannabis Poisonings and All-Cause Poisonings Associated With Edible Cannabis Product Legalization and Sales in Canada. In: JAMA health forum 4 (1), e225041. DOI: 10.1001/jamahealthforum.2022.5041. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9857209/>

De verplichte bijsluiter moet ten minste de vermelde informatie bevatten, in het bijzonder over het THC-gehalte. In combinatie met de informatie en counseling waarin lid 3 voorziet, wordt verantwoord cannabisgebruik dus bevorderd.

Ad paragraaf 3

Om cannabis op verantwoorde wijze te gebruiken, hebben gebruikers educatieve, op feiten gebaseerde informatie nodig, die op het moment van verstrekking moet worden verstrekt. Aanvullende informatie moet beschikbaar worden gesteld op het platform dat moet worden opgericht overeenkomstig sectie 8, lid 1, punt 1. De informatie genoemd in nummers 1 tot en met 5 moet ook worden opgenomen in de bijsluiter die moet worden bijgevoegd wanneer cannabis wordt doorgegeven overeenkomstig lid 2, zin 2.

Betreffende sectie 22 (In bewaring nemen van cannabis en teeltmateriaal) Betreffende onderafdeling 1

Om het wettelijke doel van volledige bescherming van kinderen en jongeren te garanderen, moeten teeltverenigingen individuele, effectieve maatregelen nemen tegen de toegang tot cannabis en zaden en stekken door derden en minderjarigen. Deze omvatten in het bijzonder inbraakwerende deuren en ramen, omheiningen van kweekruimtes en, indien nodig, alarmsystemen. De maatregelen moeten worden aangepast aan de respectieve omstandigheden van de locatie en de bedrijfsruimten, de kweekruimten en de ruimtelijke omgeving. Bij de beoordeling van de geschiktheid van beschermings- en veiligheidsmaatregelen moet rekening worden gehouden met de gewijzigde wettelijke risicobeoordeling van de omgang met cannabis en de economische evenredigheid enerzijds, en het algemeen belang van een effectieve bescherming van kinderen en jongeren anderzijds.

Ad paragraaf 2

Teeltverenigingen mogen geen geteelde cannabis of teeltmateriaal vervoeren buiten hun eigen terrein. Het transport binnen de eigen bezittingen, bijv. kweekruimten, en overdrachts- en opslagruimten ten behoeve van de eigen kweek en overdracht is toegestaan. Transport tussen aaneengesloten percelen die eigendom zijn van de teeltvereniging, bijv. van een kweekruimte naar een clubhuis via een niet-voldoende weg, die deel uitmaakt van het eigendom van de teeltvereniging, is ook ongestraft mogelijk. Het vervoer van gekweekte cannabis of gekweekt en ontvangen teeltmateriaal tussen verschillende niet direct ruimtelijk verbonden gepacificeerde eigendommen, bijv. van een kweekgebied naar een andere locatie die niet direct verbonden is met het eigen eigendom, is echter niet toegestaan, omdat anders de strafbare bezitshoeveelheden volgens § 3 (1) niet met voldoende rechtszekerheid kunnen worden gecontroleerd door politie en regelgevende instanties. Het toegestane vervoer van maximaal 25 gram cannabis volgens § 3, lid 1, blijft onaangetast. Het is mogelijk voor teeltverenigingen om op verschillende locaties te telen die niet fysiek met elkaar verbonden zijn en om cannabis en teeltmateriaal rechtstreeks op de verschillende teeltlocaties te verspreiden onder hun leden of, in het geval van teeltmateriaal, onder niet-leden.

Met betrekking tot Sectie 4 (Bescherming van kinderen en jongeren, preventie van verslaving in teeltverenigingen)

Betreffende § 23 (Bescherming van kinderen en jongeren en preventie van verslaving in teeltverenigingen)

Ad paragraaf 1

Lid 1 verduidelijkt, in aanvulling op artikel 2, leden 1 en 2, dat kinderen en jongeren niet worden toegelaten tot teeltverenigingen en dat er geen cannabis aan hen mag worden doorgegeven binnen de gepacificeerde eigendommen van teeltverenigingen.

Ad paragraaf 2

Teeltverenigingen moeten discreet werken en zo min mogelijk aandacht trekken van kinderen en jongeren. Percelen, kweekruimtes en kassen van telersverenigingen mogen daarom niet worden voorzien van opvallende bewegwijzering, reclameborden, logo's en dergelijke. De naam van de telersvereniging op deur- en bellentekens is toegestaan zodat leden deze kunnen vinden, maar moet wel feitelijk zijn vormgegeven.

Ad paragraaf 3

De verplichte beschermende maatregelen omvatten ook de visuele bescherming van teeltlocaties om consumptie niet aan te moedigen, vooral door kinderen en adolescenten. In het bijzonder moeten omheiningen rond teeltgebieden worden voorzien van visuele bescherming.

Ad paragraaf 4

De gecontroleerde gemeenschapsteelt van cannabis en de distributie van cannabis aan volwassenen via teeltverenigingen creëert de voorwaarden voor het bevorderen van verantwoord cannabisgebruik. De teeltverenigingen spelen hierbij een centrale rol. Om ervoor te zorgen dat de nodige competenties beschikbaar zijn in de respectieve teeltvereniging, wordt een persoon aangesteld die verantwoordelijk is voor de bescherming van minderjarigen en voor verslavings- en preventiekwesties (preventiemedewerker). Deze persoon verwerft de nodige kennis door deel te nemen aan verslavingspreventietrainingen over cannabis bij de provinciale of gespecialiseerde instanties voor verslavingspreventie of bij instellingen met vergelijkbare kwalificaties. De trainingen kunnen ook digitaal worden aangeboden. De preventiemedewerker houdt zijn kennis op peil door regelmatig en minstens om de drie jaar een herhalings- of bijscholingscursus te volgen. Een certificaat van deelname van de preventiemedewerker aan de training(en) dient als bewijs van specifieke kennis op het gebied van counseling en preventie. De curricula van de trainingen worden opgesteld door de organiserende instellingen. Ze hebben onder andere betrekking op de huidige stand van kennis over de risico's van cannabis, over vormen van risicovol gebruik, over counselinggesprekken en over het gebruik van cannabis.

-De preventiemedewerker houdt rekening met de beschikbaarheid van verslavingsbegeleiding en verslavingstherapie bij verslaafde of risicovolle gebruikspatronen. Op basis van de verworven kennis zorgt de preventiemedewerker ervoor dat er passende maatregelen worden genomen om een alomvattende jeugd- en gezondheidsbescherming en verslavingspreventie te realiseren. Evidence-based materialen en informatie die in het kader van deze maatregelen kunnen worden gebruikt, worden ook beschikbaar gesteld op het centrale platform van de confederatie volgens § Artikel 8, lid 1, punt 1, wordt verstrekt.

Ad paragraaf 5

Er kan worden aangenomen dat sommige leden van de telersvereniging, ondanks uitgebreide voorlichting en informatie, doorgaan met problematische consumptiepatronen, zelfs tot het punt dat ze verslaafd raken.

cannabisgebruiksstoornis hebben of een dergelijke stoornis ontwikkelen. Door samenwerking tussen de teeltvereniging en lokale centra voor verslavingszorg zouden deze leden indien nodig rechtstreeks toegang moeten hebben tot het verslavingszorgsysteem. Met name de preventiemedewerker kan een bemiddelende rol spelen vanuit de telersvereniging. Om geschikte voorzieningen te vinden, kunnen de telersverenigingen verwijzen naar de verslavingshulpgids van de Deutsche Hauptstelle für Suchtfragen e. V. (DHS). Bij het concrete ontwerp van de samenwerking kan rekening worden gehouden met de lokale omstandigheden en de verschillende behoeften van zowel de teeltverenigingen als de centra voor verslavingszorg.

Ad paragraaf 6

Elke telersvereniging stelt een gezondheids- en jeugdbeschermingsconcept op. In dit concept wordt aangegeven welke concrete maatregelen de telersvereniging zal nemen om de gezondheid en jeugd zo goed mogelijk te beschermen en hoe de in het vierde lid bedoelde samenwerking vorm zal krijgen. Richtlijnen voor het opstellen van het door de telersverenigingen te gebruiken concept zijn te vinden op het volgens § 8 lid 1 nummer 1 op te richten platform. De preventiemedewerker draagt zijn kennis bij aan het concept en zorgt voor de uitvoering ervan.

Met betrekking tot afdeling 5 (Lidmaatschap en kostendekking in telersverenigingen)

Ad § 24 (Lidmaatschapskosten)

De telersvereniging kan in haar statuten lidmaatschapsgelden vastleggen op zo'n manier dat leden, naast een basiscontributie, een extra vast bedrag moeten betalen dat wordt berekend op basis van de hoeveelheid cannabis of teeltmateriaal die leden van de telersvereniging ontvangen. Er kunnen bijvoorbeeld verschillende forfaitaire bedragen worden vastgesteld op basis van de maximale dagelijkse, maandelijkse of jaarlijkse hoeveelheid te ontvangen cannabis in grammen. Een dergelijke structuur van lidmaatschapsbijdragen zorgt voor een eerlijke verdeling van de kosten tussen de leden en houdt rekening met het verschillende gebruik van de verdeling door de leden, afhankelijk van hun individuele consumptiepatronen.

Ad § 25 (terugvordering van eigen kosten)

Ad paragraaf 1

Er wordt geregeld dat, naast de wettelijke lidmaatschapsgelden, geen extra vergoedingen of bedragen mogen worden gevraagd voor de individuele overdracht van cannabis of teeltmateriaal door de teeltvereniging van leden. De regeling benadrukt de niet-commerciële activiteit van teeltverenigingen voor eigen gebruik. In teeltverenigingen is het principe van het verhalen van eigen kosten van toepassing in overeenstemming met het toepasselijke verenigingsrecht. Als geregistreerde verenigingen moeten teeltverenigingen in principe alle materiële en personele kosten voor hun activiteiten dekken op basis van de geïnde lidmaatschapsbijdragen.

Daarnaast mogen ze andere inkomsten genereren die geen verband houden met de distributie van cannabis of zaden en stekken, bijvoorbeeld door het huren of leasen van land of delen van gebouwen die niet nodig zijn voor verenigingsdoeleinden. Om investeringen in onroerend goed, apparatuur of faciliteiten te herfinancieren, kunnen teeltverenigingen, in overeenstemming met de van toepassing zijnde civielrechtelijke bepalingen, bankleningen aangaan zoals elke andere vereniging binnen het kader van hun respectieve statuten en beslissen over speciale bijdragen voor hun leden.

Ad paragraaf 2

Teeltverenigingen mogen cannabis en teeltmateriaal niet gratis verdelen. Cannabis mag alleen tegen betaling van lidmaatschapsgeld aan leden worden doorgegeven (vgl. § 24) of tegen vergoeding van de voor de productie gemaakte kosten aan niet-leden of andere teeltverenigingen (zie lid 3). De verordening onderstreept de doelstelling van collectieve teelt voor persoonlijk gebruik en is bedoeld om te voorkomen dat de consumptie van cannabis wordt uitgebreid ten koste van de bescherming van de gezondheid.

Ad paragraaf 3

Wanneer teeltmateriaal wordt doorgegeven aan niet-leden of aan andere telersverenigingen, ontvangt de telersvereniging een vergoeding voor de kosten die zij heeft gemaakt voor de gezamenlijke productie van het teeltmateriaal. De kostprijs kan materiaalkosten en, indien van toepassing, een deel van de bruto personeelskosten omvatten. Het in rekening brengen van administratiekosten of andere heffingen is niet toegestaan.

De regeling waarborgt het niet-commerciële karakter van de teeltaanpassingen, met name bij de overdracht van teeltmateriaal tussen teeltverenigingen. De mogelijkheden van de ontvangende telersvereniging om haar eigen vorderingen uit hoofde van het toepasselijke burgerlijk recht te verrekenen met vorderingen tot terugbetaling van de overdragende telersvereniging uit hoofde van lid 3 blijven onverlet.

Met betrekking tot afdeling 6 (Officieel toezicht op teeltverenigingen)

Met betrekking tot § 26 (Documentatie- en rapportageverplichtingen van teeltverenigingen) Met betrekking tot paragraaf 1

De verordening is bedoeld om ervoor te zorgen dat cannabis die niet kan worden doorgegeven snel kan worden geïdentificeerd en vernietigd. Het doel is kwaliteitsborging en traceerbaarheid van cannabis en teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven, waardoor teeltverenigingen te allen tijde moeten kunnen traceren van wie zij teeltmateriaal hebben ontvangen, aan wie zij cannabis en teeltmateriaal hebben doorgegeven en welke voorraad zij hebben om te allen tijde de bescherming van de gezondheid te waarborgen. Hiertoe voorziet lid 1 in een voortdurende documentatieplicht voor teeltverenigingen.

Bovendien stelt de documentatie de bevoegde autoriteit in staat de naleving van de voorschriften inzake overdracht en eigen teelt te controleren in het kader van het toezicht. De toezichthoudende autoriteit moet de documentatie van de overdracht van cannabis en teeltmateriaal tijdens haar fysieke inspecties kunnen inzien of haar deze kunnen laten toezenden overeenkomstig lid 2, tweede zin. Het doel van de documentatieverplichting is dus ook het toezicht op de naleving van de voorschriften inzake jeugd- en gezondheidsbescherming en het voorkomen van misbruik van teeltverenigingen door de georganiseerde drugscriminaliteit.

De documentatie-inspanning komt overeen met de gebruikelijke eisen voor een goede boekhouding. De documentatie kan IT-ondersteund zijn. Hierbij moeten de verenigingen ervoor zorgen dat de regelgeving voor gegevensbescherming wordt nageleefd om de integriteit en vertrouwelijkheid van persoonlijke gegevens te waarborgen.

Ad punt 1

Teeltverenigingen moeten documenteren van welke commerciële leveranciers of hun teeltverenigingen ze hun zaden of stekken hebben ontvangen.

Ad punt 2

Teeltverenigingen moeten hun voorraden cannabis en teeltmateriaal voortdurend documenteren, zodat de bevoegde autoriteit te allen tijde de doorgegeven hoeveelheden kan controleren.

Ad punt 3

Er wordt een doorlopend register bijgehouden van de hoeveelheden cannabiszaden die zijn gezaaid of stekken die zijn geplant als zaailingen en het aantal grammen geoogste marihuana of het aantal grammen verkregen hasjiesj.

Ad punt 4

De hoeveelheid cannabis en teeltmateriaal die wordt vernietigd, moet ook worden geregistreerd, zodat de bevoegde autoriteit de aannemelijkheid kan controleren van de informatie van de teeltvereniging over de hoeveelheden die op een bepaald moment worden overgedragen.

Ad punt 5

De teeltvereniging moet documenteren hoeveel marihuana en hasj het heeft doorgegeven aan de individuele leden. Daarnaast moet het gemiddelde THC-gehalte worden geregistreerd. De telersvereniging mag de informatie van de commerciële leverancier van wie ze de zaden heeft ontvangen als leidraad gebruiken. Zij dient er echter door middel van regelmatige steekproeven overeenkomstig § 18, lid 2 op toe te zien dat het gemiddelde THC-gehalte dat in de bijsluiters van de telersvereniging bij het doorgeven van cannabis en teeltmateriaal aan leden is vermeld, juist is.

De teeltvereniging moet de namen en voornamen en het geboortjaar documenteren van de leden die cannabis of teeltmateriaal ontvangen, evenals de datum van distributie. Op basis van de ledenlijst kan de bevoegde autoriteit zo de hoeveelheden toewijzen die aan individuele leden zijn doorgegeven en controleren of de specificaties met betrekking tot de maximale hoeveelheid en het THC-gehalte worden nageleefd bij het doorgeven aan adolescenten.

Het verzamelen van persoonsgegevens is gerechtvaardigd om effectief toezicht te kunnen houden op de naleving van de wettelijke vereisten inzake jeugd- en gezondheidsbescherming. Verenigingen moeten ervoor zorgen dat persoonsgegevens worden beschermd tegen toegang door onbevoegde derden en mogen geen gegevens van hun leden doorgeven aan andere derden dan de toezichthoudende autoriteiten (zie lid 2).

Ad punt 6

Bij het doorgeven van teeltmateriaal aan leden documenteert de teeltvereniging de achternaam en voornaam van het betreffende lid, de datum van doorgeven en het aantal stuks, om naleving van de bepalingen van deze wet te kunnen aantonen aan de bevoegde autoriteit. Er is geen verplichting om de overdracht van cannabiszaden of -stekken naar andere teeltverenigingen te documenteren. Het is echter in het eigen belang van de teeltvereniging om een administratie bij te houden van de hoeveelheden en aantallen die worden doorgegeven om de huidige voorraad te kennen.

Met betrekking tot persoonsgegevens is het bepaalde in lid 5 van overeenkomstige toepassing. Er is geen verplichting om de naam en achternaam te documenteren wanneer cannabiszaden worden doorgegeven aan niet-leden voor privéteelt.

Ad paragraaf 2

Persoonlijke gegevens van leden zijn gevoelig onder de wetgeving voor gegevensbescherming en mogen niet worden vrijgegeven aan onbevoegde partijen, zoals werkgevers of zorgverzekeraars van leden. Cultiverenigingen moeten persoonlijke gegevens daarom beschermen, bijvoorbeeld door middel van IT-ondersteunde encryptie.

De verordening voorziet ook in een vijfjarige opslagverplichting voor de teeltverenigingen. De evaluatie volgens punt 8 moet tegelijkertijd worden uitgevoerd en uiterlijk vier jaar na de inwerkingtreding van de wet moet een uitgebreid verslag worden ingediend bij het federale ministerie van Volksgezondheid. Om de sociale effecten van deze wet te evalueren, in het bijzonder op de bescherming van kinderen en jongeren, de bescherming van de gezondheid en cannabisgerelateerde criminaliteit, moeten de gegevens ten minste voor de periode van de huidige evaluatie worden bewaard. Aangezien een bepaalde opstarttijd wordt verwacht, is een bewaartermijn van vijf jaar passend. Volgens lid 5, zin 2, nummer 1, moeten de persoonsgegevens die voor de evaluatie worden gebruikt, door de autoriteit worden geanonimiseerd. Teeltverenigingen sturen hun gedocumenteerde overdrachtsgegevens per e-mail naar de bevoegde autoriteit als de bevoegde autoriteit hierom vraagt in het kader van haar toezichthoudende taken. De doeleinden van het gebruik van de gegevens door de bevoegde autoriteit worden geregeld in lid 5.

Ad paragraaf 3

De verordening voorziet in een jaarlijkse rapportageverplichting van de teeltvereniging over de geteelde, overgedragen en vernietigde hoeveelheden cannabis. Het doel van de verordening is om de bevoegde autoriteit in staat te stellen toezicht te houden op de hoeveelheden geteelde en doorgegeven cannabis. Bovendien moeten de hoeveelheidsgegevens worden gebruikt voor evaluatiedoeleinden.

De rapportageverplichting van het telersvereniging mag niet leiden tot dubbele documentatie. De telersvereniging mag de gegevens uit de in lid 1 bedoelde permanente documentatie van de overdracht gebruiken om aan haar rapportageverplichting te voldoen. De gegevens van de rapportageverplichting uit hoofde van lid 3 vormen een aanvulling op de gegevens van de permanente documentatie over de overdracht. De toezichthoudende autoriteit kan de verspreidingsdocumentatie te allen tijde tijdens inspecties en steekproefsgewijze controles controleren om na te gaan of aan de wettelijke voorschriften wordt voldaan, met name wat de bescherming van de gezondheid en van minderjarigen betreft. Op basis van de aanvullende jaarlijkse volumegegevens moet zij de overdracht van cannabis van de zwarte markt naar teeltverenigingen of, omgekeerd, de distributie van collectief in teeltverenigingen geteelde cannabis op de illegale markt kunnen vaststellen. Cannabis die van de zwarte markt via teeltverenigingen wordt doorgegeven of omgekeerd van teeltverenigingen naar de zwarte markt, moet door de bevoegde autoriteiten snel kunnen worden opgespoord, in beslag genomen en vernietigd. Dit dient het doel om de illegale markt voor cannabis in te dammen en daarmee de gezondheidsrisico's voor consumenten als gevolg van vermenging te beperken. Voor dit doel zijn de rapportagegegevens volgens lid 3 nodig om de hoeveelheden te kunnen vergelijken en afwijkingen op te sporen. Daarnaast kan worden aangenomen dat de telersverenigingen een gevestigd belang hebben bij de documentatie, aangezien zij ook een overzicht moeten hebben van hun voorraad en de behoeften van hun leden voor hun verenigingsactiviteiten.

Om de gegevens te kunnen gebruiken voor de evaluatie van de gevolgen van deze wet volgens § 48, moeten naast de kwantitatieve gegevens ook de respectieve variëteiten en het respectieve gemiddelde THC- en CBD-gehalte worden gerapporteerd. In het kader van de evaluatie van de wet verschaft deze informatie over het consumptiegedrag en de ontwikkeling daarvan in de bevolking met betrekking tot het THC- en CBD-gehalte. Bij het bepalen van het gemiddelde THC- en CBD-gehalte kunnen teeltverenigingen mogelijk gebruik maken van de gegevens.

Het testen is gebaseerd op de informatie die wordt verstrekt door de leveranciers van het teeltmateriaal dat voor de teelt wordt gebruikt. Daarnaast zijn er testmogelijkheden in het kader van laboratoriumonderzoeken en meer kosteneffectieve snelle procedures (zie § 18).

Zin 1 voorziet in een meldingsplicht van de teeltverenigingen aan de bevoegde autoriteit in het geval dat door hen verstrekte cannabis of geteeld of overgedragen teeltmateriaal een risico voor de menselijke gezondheid vormt dat verder gaat dan de typische gevaren van consumptie. De verordening is bedoeld om tijdige bescherming van de gezondheid en de consument door de toezichthoudende autoriteiten mogelijk te maken. De kennisgeving ontslaat de teeltvereniging echter niet van de verantwoordelijkheid om het gedetecteerde risico onmiddellijk weg te nemen door eigen maatregelen, in het bijzonder door haar leden te informeren via e-mail of andere communicatiemiddelen, en door de doorgegeven cannabis terug te nemen en onmiddellijk te vernietigen.

Ad paragraaf 4

Zin 1 voorziet in een meldingsplicht van de teeltverenigingen aan de bevoegde autoriteit in het geval dat door hen verstrekte cannabis of geteeld of overgedragen teeltmateriaal een risico voor de menselijke gezondheid vormt dat verder gaat dan de typische gevaren van consumptie. De verordening is bedoeld om tijdige bescherming van de gezondheid en de consument door de toezichthoudende autoriteiten mogelijk te maken. De kennisgeving ontslaat de teeltvereniging echter niet van de verantwoordelijkheid om het vastgestelde risico onmiddellijk weg te nemen door eigen maatregelen, in het bijzonder door haar leden te informeren via e-mail of andere communicatiemiddelen en door de doorgegeven cannabis terug te nemen en onmiddellijk te vernietigen. Teeltverenigingen verstrekken de toezichthoudende autoriteit hun gedocumenteerde hoeveelheidsgegevens en de contactgegevens van de personen die van hen cannabis of teeltmateriaal hebben ontvangen dat niet kan worden doorgegeven of van wie zij teeltmateriaal hebben ontvangen dat niet kan worden doorgegeven.

Ad paragraaf 5

De van de teeltvereniging ontvangen gegevens over de overdracht, de geteelde en vernietigde hoeveelheden en de ontdekte cannabis die niet kan worden overgedragen en niet voldoet aan de bepalingen van deze wet, mogen alleen door de bevoegde autoriteit worden gebruikt voor haar officiële controletaken (zin 1).

Zin 2 staat bij wijze van uitzondering het gebruik van de bovengenoemde gegevens toe, met inbegrip van persoonsgegevens die door teeltverenigingen worden verwerkt, voor evaluatiedoeleinden overeenkomstig § 48 en voor de vervolging van strafbare feiten. De gegevens voor de evaluatie worden jaarlijks door de bevoegde autoriteit doorgegeven aan de door het Bondsministerie van Volksgezondheid aangewezen instantie (zin 2 nr. 1). Deze kan de van de teeltvereniging ontvangen gegevens doorgeven aan regelgevende, politie- en vervolgingsinstanties als dit nodig is voor vervolging op grond van deze wet of andere strafwetten (zin 2 nummer 2).

Volgens zin 2, nummer 1, moeten persoonsgegevens voor evaluatiedoeleinden worden geanonimiseerd, omdat reeds op basis van de combinatie van geboortjaar en ontvangen hoeveelheid het consumptiegedrag in verschillende leeftijdscohorten kan worden onderzocht zonder dat conclusies over de concrete persoon kunnen worden getrokken.

Ad paragraaf 6

De geanonimiseerde persoonsgegevens worden uiterlijk vijf jaar na de verstrekking door de autoriteit verwijderd, waarbij voor de bewaartermijn wordt verwezen naar de toelichting bij lid 2.

Niet-geanonimiseerde persoonsgegevens moeten uiterlijk twee jaar na verzending worden verwijderd, aangezien dit de meest gevoelige persoonsgegevens zijn waaruit conclusies over consumptiepatronen kunnen worden getrokken. Bovendien worden de regelmatige controles volgens § 23 lid 3 zin 2 jaarlijks uitgevoerd, zodat bij ontdekking van onregelmatigheden de persoonsgegevens nog gedurende een passende periode kunnen worden ingezien. Bovendien kan ervan worden uitgegaan dat gedistribueerd cannabis- en teeltmateriaal gewoonlijk na twee jaar is opgebruikt of gebruikt en dat het niet langer nodig is om persoonsgegevens na die tijd op te slaan.

Ad paragraaf 7

Teeltverenigingen stellen de bevoegde autoriteiten onverwijld in kennis van vermoedelijk verlies of ongeoorloofde overdracht. Op de meldingsplicht en alle andere beschermings- en veiligheidsverplichtingen staan boetes. De focus ligt op het verlies van cannabis en niet op specifieke strafbare feiten, zodat teeltverenigingen ook verplicht zijn om de autoriteiten te informeren als personen die niet meerderjarig zijn cannabis of teeltmateriaal van teeltverenigingen in bezit nemen.

Betreffende § 27 (Maatregelen van officieel toezicht)

Ad paragraaf 1

De toezichthoudende autoriteiten moeten elke teeltvereniging ten minste één keer per jaar bezoeken en een fysieke inspectie uitvoeren op basis van een onderzoek van de documentatie en andere gegevens en een inspectie van de teeltplaatsen en de productiefaciliteiten.

-De toezichthoudende instanties zien erop toe dat de teelt en de overdracht van cannabis en teeltmateriaal voldoen aan de bepalingen van deze wet en de voorwaarden in de vergunning. Tijdens hun inspectiebezoeken nemen de toezichthoudende autoriteiten willekeurige monsters van cannabis en teeltmateriaal en onderzoeken deze om de ingrediënten en het THC- en CBD-gehalte te controleren. Het belangrijkste doel van de bemonstering is het waarborgen van de zuiverheid van de geteelde cannabis en de correcte declaratie van het THC- en cannabidiolgehalte om de gebruiker te beschermen. Voor de beoordeling van monsters kan de bevoegde autoriteit laboratoriumtests of snelle tests uitvoeren of laten uitvoeren.

Met een beoogde inspectiefrequentie van één keer per jaar geeft de verordening de richting aan van de voorgenomen discretionaire bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteit. Naast de regelmatige fysieke controles en monsternemingen kan de bevoegde autoriteit te allen tijde controlemaatregelen overeenkomstig zin 1 nemen als dit op basis van aanwijzingen of informatie waarover zij op basis van een risico beschikt, geïndiceerd is. De reden voor risicogebaseerde controles kan met name de melding zijn door een teeltvereniging van het voorkomen van cannabis die niet kan worden doorgegeven overeenkomstig artikel 18, lid 4, bijvoorbeeld als gevolg van verontreiniging, maar ook een tip van individuele leden of derden.

Ad paragraaf 2

Overeenkomstig het beginsel van ambtelijk onderzoek moet de toezichthoudende autoriteit, naast de toepasselijke beginselen van risicobeoordeling, ook rekening houden met ontvangen klachten en andere informatie bij het nemen van een besluit over de te nemen maatregelen. Indien nodig wint zij aanvullende informatie in bij de telersvereniging. Indien de toezichthoudende autoriteit vaststelt dat er cannabis of teeltmateriaal aanwezig is dat niet geschikt is voor distributie, neemt zij de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de betrokken personen worden beschermd tegen de risico's die verbonden zijn aan cannabis of teeltmateriaal dat reeds is gedistribueerd.

De bevoegde autoriteit heeft de mogelijkheid om het publiek of de leden van een teeltvereniging zelf te waarschuwen als zij dit zelf niet of niet tijdig doen. De bevoegde autoriteit heeft de mogelijkheid om het publiek of de leden van een teeltvereniging te waarschuwen om effectief gevaar te voorkomen, indien de teeltvereniging dit zelf niet of niet tijdig heeft gedaan.

Ad paragraaf 3

In het geval van een gerechtvaardigd vermoeden van een overtreding van wettelijke, subwettelijke of vergunningsvoorschriften, neemt de bevoegde autoriteit onmiddellijk passende maatregelen om het risico weg te nemen, waarbij zij gebruik maakt van haar discretionaire bevoegdheid, voor zover de overtreding niet onmiddellijk door de telersvereniging zelf kan worden verholpen. Een verdenking is met name gerechtvaardigd als er aanwijzingen zijn uit verschillende bronnen die duiden op schendingen van de wettelijke voorschriften voor telersverenigingen of als er anomalieën voorkomen in de ingediende documentatie.

Zin 2 bevat een niet-uitputtende lijst van officiële maatregelen.

Ad nummer 1 en nummer 2

De in de punten 1 en 2 genoemde maatregelen kunnen worden gebruikt om de kwaliteitsspecificaties voor cannabis te handhaven, indien nodig door middel van kwaliteitstests op monsters die door de telersvereniging zelf of namens haar worden genomen. Kwaliteitstests moeten normaal gesproken worden uitgevoerd door een laboratorium. Laboratoriumtests van teeltmateriaal kunnen met name worden overwogen om het THC-gehalte te bepalen dat de cannabis die wordt gekweekt met behulp van de respectieve zaden of stekken waarschijnlijk zal hebben.

Ad punt 3

Lid 3 maakt het mogelijk om een verbod op overdracht van cannabis aan de teeltvereniging te bevelen. Dit dient onder andere om de overdracht van cannabis en teeltmateriaal te voorkomen gedurende de periode waarin de teeltverenigingen of de bevoegde autoriteit de mogelijkheid tot overdracht controleren.

Ad punt 4

Indien cannabis of teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven, reeds is doorgegeven aan leden of, in het geval van teeltmateriaal, aan andere volwassenen, kan de toezichthoudende autoriteit gelasten dat de telersvereniging het product terugroept of uit de handel neemt. Net als op andere gebieden van consumentenbescherming en levensmiddelen, moeten in dit geval het publiek en de leden van de betreffende teeltvereniging door middel van passende voorlichtingsmaatregelen worden geïnformeerd over de gezondheidsrisico's van de doorgegeven producten (zie punt 7) en de mogelijkheid om deze terug te sturen naar de teeltvereniging, bijvoorbeeld door middel van een waarschuwing op de website van de teeltvereniging en persoonlijke kennisgevingen aan de leden.

Ad punt 5

Volgens nummer 5 kan cannabis of teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven in beslag worden genomen en kan vernietiging worden bevolen of aangevraagd om gebruikers tegen gezondheidsrisico's te beschermen.

Ad punt 6

Het volledige of gedeeltelijke verbod op de activiteiten van een teeltvereniging is alleen toegestaan als laatste redmiddel in het geval van bijzonder ernstige overtredingen met gevaarlijke gevolgen die niet kunnen worden geëlimineerd met minder strenge middelen, bijvoorbeeld als kinderbeschermings- en jeugdbeschermingsvoorschriften herhaaldelijk worden overtreden, de teeltvereniging wordt misbruikt voor criminele doeleinden of te verwachten valt dat bevelen van andere maatregelen door de vereniging zullen worden genegeerd.

Ad punt 7

Een waarschuwing aan het publiek of aan de leden van een teeltvereniging via digitale of analoge kanalen kan noodzakelijk zijn om bekendheid te geven aan het terugroepen van cannabis of teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven en de plaats waar het moet worden teruggebracht. Een waarschuwing door de autoriteit zelf door middel van een vervangende actie is toegestaan als de teeltvereniging niet tijdig waarschuwt of de verstrekte cannabis niet op andere wijze bij haar leden terughaaft (zie lid 2, zin 3).

Ad punt 8

Nummer 8 dient om het verbod op reclame en sponsoring voor cannabis en de teeltvereniging zelf te handhaven en kan het bevel omvatten om reclamemateriaal, borden of belettering te verwijderen. Dit dient om ervoor te zorgen dat § 5 wordt nageleefd en gehandhaafd.

Ad paragraaf 4

Aan de toezichthoudende autoriteiten worden discretionaire eisen gesteld. Bij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid moet de bevoegde autoriteit rekening houden met alle informatie waarover zij beschikt en met de beginselen van risicobeoordeling in het kader van de wetgeving inzake consumentenbescherming (vgl. artikel 29, lid 4, van de Tabaksproductenwet; Verordening (EU) 2019/1381 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019; Richtsnoer voor gezondheidsbeoordelingen van het Bundesinstitut für Risikobewertung, juli 2020). De maatregelen van een verbod op verdere distributie, vernietiging, uit de handel nemen of terugroepen van producten of sluiting van de telersvereniging, die bijzonder diep ingrijpen in de activiteiten van de telersverenigingen, zijn alleen evenredig als de bevoegde autoriteit de noodzaak van snel ingrijpen heeft vastgesteld in het kader van een zorgvuldige risicobeoordeling, rekening houdend met de te verwachten gezondheidsschade.

Ad paragraaf 5

Bevelen tot het wegnemen van gevaren overeenkomstig lid 2 worden ingetrokken of gewijzigd zodra de telersvereniging aantoonbaar zelf doeltreffende maatregelen heeft genomen (zin 1). Een door de telersvereniging genomen maatregel is doeltreffend, indien deze de naleving waarborgt van de bepalingen van deze wet, de op grond van deze wet uitgevaardigde voorschriften en de in artikel 13, vierde lid, gestelde eisen.

Ad paragraaf 6

De verordening beveelt de onmiddellijke uitvoerbaarheid van bevelen van de toezichthoudende autoriteit op grond van lid 3, zin 2, nummers 1 tot en met 8. Dit is mogelijk op grond van § 80, lid 2, zin 1, punt 3, VwGO. De uitsluiting van de opschortende werking is objectief gerechtvaardigd en zinvol, aangezien de bevelen en maatregelen van lid 3, zin 2, punten 1 tot en met 8, bedoeld zijn om acute gezondheidsrisico's tegen te gaan. Het doel is de bescherming van de gezondheid door snel ingrijpen van de bevoegde instantie te waarborgen en wordt dus niet in de laatste plaats bereikt door

in het belang van de gebruikers en de getroffen personen zelf. Naast de uitsluiting van de schorsende werking van het beroep, blijft de mogelijkheid van een administratieve rechterlijke toetsing van de uitsluiting onverminderd van kracht.

Ad § 28 (Controlebevoegdheden van de autoriteiten)

Het regelt de toegangsrechten en bevoegdheden van de toezichthoudende autoriteiten om fysieke controles en monsternemingen uit te voeren bij telersverenigingen.

Ad paragraaf 1

Er is voorzien in een uitgebreid recht om vrijgestelde eigendommen, vervoermiddelen en uitrusting van telersverenigingen te betreden en te doorzoeken om informatie te verkrijgen in de zin van een "inspectie" om na te gaan of de wettelijke voorschriften worden nageleefd. Het recht van betreding en doorzoeking strekt zich uitsluitend uit tot de ruimten of terreinen van de telersverenigingen en niet tot de privéruimten of -terreinen van individuele leden. Flats en andere privéterreinen vallen onder het fundamentele recht op onschendbaarheid van de woning krachtens artikel 13 van de basiswet. Telersverenigingen kunnen hun hoofdkantoor niet in woningen hebben, zodat de bevoegde toezichthoudende autoriteit geen woningen hoeft te inspecteren.

Een dreigend gevaar, dat het betreden en doorzoeken van de eigendommen of transportvoertuigen van teeltverenigingen die hun activiteiten dienen, zelfs buiten de gebruikelijke openingsuren van de vereniging, toelaat, bestaat in het bijzonder wanneer de overdracht van cannabis, verontreinigd met verboden synthetische cannabinoïden, geïmporteerd uit het buitenland of verworven op de illegale markt te vreten valt en alleen kan worden voorkomen door een onmiddellijke inbeslagname.

Ad paragraaf 2

Er worden uitgebreide inspectie- en verificatiebevoegdheden vastgesteld met betrekking tot producten, grond en faciliteiten en apparatuur die worden gebruikt voor de eigen teelt van de teler in de telersvereniging, evenals de bijbehorende documentatie van de telersvereniging. Deze bevoegdheden zijn nodig om de naleving van de voorschriften voor teeltverenigingen te controleren en overtredingen op te sporen. Alleen op deze manier kunnen de doelen van gezondheidsbescherming en het indammen van de illegale markt die met deze wet worden nagestreefd, worden gewaarborgd en gehandhaafd. In deze context omvat de bevoegdheid om bedrijfsdocumenten en gegevensdragers te inspecteren ook gegevens die verder gaan dan de documentatie- en rapportageverplichtingen van § 26.

Ad paragraaf 3

De toezichthoudende autoriteit kan alle informatie die zij nodig heeft voor de uitvoering van haar taken uit hoofde van § 27 opvragen bij de telersvereniging, haar gemachtigde vertegenwoordigers, leden of betaalde medewerkers. Deze groep personen wordt normaliter geacht in het bezit te zijn van de voor het toezicht vereiste informatie. De vereniging van telers wordt in kennis gesteld van de reden voor het verzoek, zodat zij kan begrijpen op welke situatie de toezichthoudende autoriteit haar besluit baseert.

Ad paragraaf 4

De bevoegdheden van de bevoegde autoriteit om gegevens te verzamelen worden zodanig geregeld dat de bevoegde autoriteit onder meer de persoonsgegevens van de bij de bevoegde autoriteit geregistreerde personen kan verzamelen tijdens de jaarlijkse of ad-hocinspecties overeenkomstig artikel 27, lid 1, tweede zin.

De gegevens van de personen die worden aangetroffen op de gepacificeerde eigendom kunnen worden verwerkt. Dit is noodzakelijk omdat dit de enige manier is om documentatie door de bevoegde autoriteit mogelijk te maken en de naleving van de verplichtingen van deze wet te garanderen. Voor dit doel is de geboortedatum noodzakelijk om de leeftijd vast te stellen, zodat rekening kan worden gehouden met de bescherming van kinderen en jongeren. De bevoegde autoriteit moet de mogelijkheid krijgen om persoonsgegevens te verwerken om het vermoeden te kunnen onderzoeken, indien zij vermoedt dat de teeltvereniging illegaal cannabis of teeltmateriaal levert aan minderjarigen.

Ad paragraaf 5

De bevoegde autoriteit is gemachtigd om persoonsgegevens door te geven aan wetshandavingsinstanties als er redelijke gronden zijn om te vermoeden dat de rechten en plichten uit hoofde van deze wet zijn geschonden en dit noodzakelijk is om bewijs vast te stellen. In het bijzonder is dit om de rechtshandavingsinstanties in staat te stellen potentiële getuigen te identificeren en te ondervragen. Met name met het oog op de beschermde belangen in kwestie, zoals lichamelijke integriteit, is dit een geschikt middel om toezicht te houden op de naleving en bestraffing van schendingen van bepalingen van deze wet of andere strafrechtelijke voorschriften.

Ad § 29 (gedoog- en medewerkingsplicht)

In overeenstemming met de bevoegdheden van de toezichthoudende autoriteiten is voorzien in overeenkomstige verplichtingen tot tolerantie en samenwerking van de kant van de telersverenigingen of hun werknemers en leden. Natuurlijke personen hebben het recht om te weigeren informatie te verstrekken aan de toezichthoudende autoriteit als zij zich blootstellen aan het risico van (secundaire) strafrechtelijke vervolging door het verstrekken van informatie over een zaak (lid 2, zin 2). De toezichthoudende autoriteit moet informatieplichtigen op dit recht wijzen voordat zij worden ondervraagd.

Ad § 30 (machtiging om verordeningen uit te vaardigen)

Overeenkomstig artikel 80, lid 1, van de basiswet zijn de deelstaatregeringen gemachtigd om het aantal teeltverenigingen per Landkreis of stadsdeel wettelijk te beperken. Het toegestane aantal kan tot één teeltvereniging per 6 000 inwoners worden beperkt om zo precies mogelijk in de behoeften van de consumenten voor eigen verbruik te voorzien. De regeling dient ter bescherming van de gezondheid en moet ervoor zorgen dat de teeltcapaciteit kan worden aangepast aan de bestaande consumptiebehoeften, zodat stimulansen voor eerste en proefconsumptie worden vermeden.

De machtiging om verordeningen uit te vaardigen is een optionele verordening, d.w.z. de deelstaten zijn niet verplicht om een wettelijke verordening uit te vaardigen. De machtiging om verordeningen uit te vaardigen is bedoeld om het mogelijk te maken rekening te houden met regionale bijzonderheden bij het afgeven van vergunningen voor teeltverenigingen op basis van bevolkingsdichtheid. Bij het opstellen van de verordening moeten de deelstaten rekening houden met aspecten van gezondheidsbescherming, kinderbescherming en jeugdbescherming in de zin van de doelstelling van de wet, in het bijzonder de bescherming van kinderen en adolescenten tegen consumptieprikkels.

Hoofdstuk 5 (Commerciële teelt van industriële hennep)

De regels voor commerciële hennep komen in principe overeen met de eerdere regels in het BtMG. Een belangrijke vernieuwing is echter dat het verkeer van industriële hennep buiten de teelt niet langer beperkt is tot commerciële en wetenschappelijke doeleinden, wat misbruik voor bedwelmende doeleinden uitsluit, zoals voorheen het geval was door uitzonderlijke regelgeving.

b) volgde op de positie "cannabis" in bijlage I van het BtMG. De reden voor de liberalisering is dat, als gevolg van de gewijzigde risicobeoordeling van het verkeer met cannabis naar niet

medische doeleinden, wordt aangenomen dat commerciële hennep, die gewoonlijk een maximum THC-gehalte van 0,3 procent heeft, niet geschikt is voor "misbruik voor intoxicatiedoeleinden".

Ad § 31 (Teelt van commerciële hennep door landbouwbedrijven)

Mits het niet gaat om particuliere teelt van commerciële hennep, die volgens

§ 1. In overeenstemming met de huidige wettelijke situatie wordt de teelt van commerciële hennep alleen toegestaan als deze wordt uitgevoerd door landbouwbedrijven die voldoen aan de andere eisen die in de paragraaf worden opgesomd. De tekst van de regeling komt overeen met de inhoud van de vorige vrijstellingsregeling d) over het item "Cannabis" in bijlage I van de BtMG.

Betreffende § 32 (Toezicht op commerciële hennep teelt)

De bepalingen van deze paragraaf zijn gemodelleerd naar de eerdere bepalingen in artikel 19 (3) BtMG.

Ad paragraaf 1

Het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding is verantwoordelijk voor het toezicht op de commerciële hennep teelt.

Ad paragraaf 2

Er wordt verwezen naar de bestaande Europese en andere landbouwverordeningen inzake de teelt van industriële hennep, die het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding meer controlebevoegdheden geven.

Betreffende § 33 (Kennisgeving van commerciële teelt van industriële hennep)

De bepalingen van deze paragraaf komen overeen met de voorgaande bepalingen in artikel 24a BtMG.

Ad paragraaf 1

Om ervoor te zorgen dat de teelt van commerciële hennep wordt beschermd tegen misbruik, moet deze vóór 1 juli van het teeltjaar worden gemeld bij het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding.

Ad paragraaf 2

Er wordt geregeld welke documenten in welke vorm moeten worden ingediend bij het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding in het kader van de kennisgeving.

Ad paragraaf 3

Omwille van de rechtszekerheid stuurt het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding onmiddellijk een kopie van de door haar ondertekende kennisgeving naar de aanvrager. Er wordt ook geregeld onder welke voorwaarden het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding een kopie van de teeltaangifte moet bezorgen aan de bevoegde politieautoriteiten en openbare aanklagers of het lokale parket moet inlichten.

Ad § 34 (Bevoegdheden van het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voedselvoorziening)

De in de lijst opgenomen bevoegdheden van het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding zijn bedoeld om het agentschap in staat te stellen zijn taak op het gebied van toezicht op de commerciële hennep teelt door landbouwbedrijven doeltreffend te vervullen.

Ad paragraaf 1

Het Federaal Agentschap voor Landbouw en Voeding kan de teelt van commerciële hennep verbieden, waarvoor een meldingsplicht geldt, als de voorschriften voor de teelt van commerciële hennep door landbouwbedrijven worden overtreden. Bovendien zijn er gestandaardiseerde controlebevoegdheden, die gebaseerd zijn op §§ 22 en 23 BtMG en dienen om de teelt van industriële hennep door landbouwbedrijven effectief te controleren.

Ad paragraaf 2

De bevoegdheid om monsters te nemen is gebaseerd op § 23 BtMG.

Ad paragraaf 3

Met betrekking tot de maatregelen overeenkomstig de leden 1 en 2 zijn de verplichtingen tot tolerantie en samenwerking overeenkomstig artikel 28 van overeenkomstige toepassing op de adressaten.

Met betrekking tot Hoofdstuk 6 (Verantwoordelijkheden)

Met betrekking tot § 35 (Verantwoordelijkheden en samenwerking van autoriteiten)

Ad paragraaf 1

In het geval van transnationale activiteiten van een teeltvereniging wordt een regeling vastgesteld inzake de lokale bevoegdheid voor de vergunningsprocedure en het toezicht. Indien een teeltvereniging vrijgestelde bezittingen in verschillende landen heeft, zijn de autoriteiten van het land waar de zetel van de teeltvereniging zich bevindt, plaatselijk verantwoordelijk voor de vergunningsprocedure en het toezicht overeenkomstig zin 1.

Zin 2 staat in afwijking hiervan toe dat een andere deelstaatinstantie in overleg met de instantie van het hoofdkantoor van de telersvereniging de lokale verantwoordelijkheid op zich neemt indien het grootste deel van de gepacificeerde goederen van de telersvereniging zich in haar deelstaat bevindt. Dit is bijvoorbeeld het geval als het grootste deel van de teeltgebieden of kassen of het grootste deel van één teeltgebied van een telersvereniging zich in een ander land bevindt dan waar de vereniging gevestigd is.

Volgens zin 2 kan lokale bevoegdheid alleen worden aangenomen voor het verlenen van toestemming of toezicht met betrekking tot het gehele gesloten eigendom van een teeltvereniging en niet alleen voor delen ervan. Het is de bedoeling dat, voor zover mogelijk, de autoriteit die het best bekend is met de regionale omstandigheden, de lokale verantwoordelijkheid op zich neemt.

De regeling zal zorgen voor uniforme licenties en efficiënt toezicht op transnationale kweekverenigingen, vooral voor degenen die gevestigd zijn in stadsstaten en gepacificeerde eigendommen in buurlanden.

Ad paragraaf 2

De deelstaten moeten ervoor zorgen dat hun respectieve autoriteiten de wettelijke taken volledig kunnen uitvoeren door hen te voorzien van voldoende personeel en materiële middelen en door te zorgen voor een toereikende informatiestroom en efficiënte samenwerking tussen de autoriteiten door middel van passende wettelijke bepalingen.

Voor een succesvolle uitvoering van deze wet is de samenwerking van alle bevoegde autoriteiten op federaal en deelstaatniveau vereist. De samenwerking tussen de autoriteiten omvat in het bijzonder wederzijdse informatie over de contactpersonen bij de respectieve autoriteiten.

bevoegde autoriteiten en een resultaat- en efficiëntiegericht uitwisseling van bevindingen in het kader van de respectieve bevoegdheden. Ondersteuning bij het toezicht houdt in het bijzonder in dat de autoriteiten van de deelstaat de lokaal bevoegde autoriteit van een andere deelstaat op de locatie van de vereniging informeren over de lokale omstandigheden met betrekking tot het vrijgekomen bezit en dat de bevoegde autoriteiten van de deelstaat hun bevindingen bij het toezicht op verenigingen uitwisselen, in het bijzonder met betrekking tot de identificatie van cannabis die niet kan worden overgedragen van de zwarte markt.

Met betrekking tot hoofdstuk 7 (Bepalingen inzake sancties en boetes, rehabilitatiemaatregelen)

Betreffende Sectie 1 (Strafbepalingen)

In artikel 3, nummers 5 tot en met 7, worden de punten in de bijlagen bij het BtMG betreffende cannabisbladeren, de plantaardige ingrediënten ervan en de synthetische cannabinoïden die overeenkomen met cannabinoïdenbladeren, geschrapt. Bijgevolg is cannabis niet langer een verdovend middel en zijn de strafbepalingen van §§ 29 e.v. van het BtMG niet langer van toepassing op cannabis. BtMG niet langer van toepassing op handelingen die verband houden met cannabis. Met de Wet op de cannabisteelt - en de Wet op medicinale cannabis (artikel 2) - wordt dus een nieuw sanctieregime voor cannabisgerelateerde overtredingen gecreëerd. Synthetische cannabinoïden, die een hoger gezondheidsrisico met zich mee kunnen brengen dan plantaardige cannabis en de ingrediënten daarvan, blijven binnen het toepassingsgebied van de BtMG of de Wet Nieuwe Psychoactieve Stoffen (NpSG).

De aanduiding van de handelingen die strafbaar blijven (teelt, handel, bezit, enz.) is in principe gebaseerd op de terminologie van de BtMG. In vergelijking met de BtMG is de term "teelt" echter ruimer gedefinieerd in de Cannabis Teeltwet dan in het toepassingsgebied van de BtMG. Volgens § 1, nummer 8, omvat "teelt" het hele proces van het zaaien van teeltmateriaal tot het oogsten, drogen en opslaan van de oogst en de extractie van hasj. Voor zover het kweken en extraheren van de opbrengst van een cannabisplant in de BtMG-terminologie werd opgenomen met de vorm van handeling "vervaardigen", wordt de term "vervaardigen" niet gebruikt.

De indeling in basisdelicten, bijzonder ernstige gevallen en kwalificerende delicten is in principe gebaseerd op de richtlijnen van de BtMG. Er is echter geen overdracht van de classificatie in vijf strafcategorieën en de BtMG-strafcategorieën zijn ook niet 1:1 overgenomen in de Cannabis Teeltwet. Dit komt omdat de invoering van gecontroleerde distributie van cannabis aan volwassenen voor niet-medische doeleinden een reactie is op een veranderde risicobeoordeling, zodat lagere straffen passend zijn.

Betreffende § 36

(Strafbepalingen)

Betreffende paragraaf 1

De strafmaat voor het opzettelijk plegen van het basisdelict is een gevangenisstraf tot drie jaar of een geldboete. In de BtMG is de strafmaat voor het opzettelijk plegen van het basisdelict een gevangenisstraf tot vijf jaar of een boete.

§ Paragraaf 2(1) voorziet in een algemeen verbod op de vormen van cannabisgebruik opgesomd in paragraaf 36(1)(1) tot (8). Volgens sectie 2(3) zijn uitzonderingen alleen voorzien voor volwassenen. Met betrekking tot de bescherming van minderjarigen streeft de Cannabis Teeltwet de intentie na dat de omgang met cannabis voor minderjarigen administratiefrechtelijk verboden blijft (zie met name § 5, lid 1). Om redenen van proportionaliteit - het strafrecht dient slechts als ultima ratio - mogen handelingen die zijn toegestaan voor volwassenen echter ook niet strafbaar zijn voor minderjarigen. Hoewel het bestuursrechtelijke verbod op het hanteren van cannabis voor minderjarigen volgens artikel 2, lid 1, dus onbeperkt van toepassing is, zijn met name de strafbare feiten artikel

36, lid 1, nummers 1, 2, 6 en 8 (bezit en verkrijging van cannabis tot 25 gram zonder straf; gelijktijdige teelt van cannabis zonder straf) niet strafbaar.

maximum van drie vrouwelijke cannabisplanten; doorgeven van cannabis zonder straf onder zeer nauwe grenzen) is zo ontworpen dat strafbaarheid voor minderjarigen alleen wordt gegeven wanneer de toegestane actieradius voor volwassenen ook wordt overschreden. Voor zover minderjarigen - net als volwassenen - een strafbaar feit plegen, blijven de speciale wettelijke bepalingen van de wet inzake jeugdrechtbanken (artikel 2, lid 2 van de wet inzake jeugdrechtbanken, artikel 5 en volgende van de wet inzake jeugdrechtbanken) van toepassing, in plaats van de algemene strafmaatrichtlijnen en strafmaatbepalingen.

Bezit en verwerving van cannabis zijn alleen strafbaar volgens Sectie 36(1)(1) respectievelijk (8) als de hoeveelheid meer dan 25 gram is. Dit geldt ongeacht of de cannabis op de zwarte markt of legaal is verkregen. Deze aanpak is passend om de vervolgingsinstanties te ontlasten en dure en onevenredige laboratoriumtests te voorkomen.

De invoer, uitvoer en doorvoer van cannabis blijft in het algemeen verboden en strafbaar (zie artikel 36 (1) nr. 5). Dit houdt rekening met zowel de cannabis-gerelateerde regelgeving van andere staten als de verplichtingen van de Bondsrepubliek Duitsland onder Europees en internationaal recht.

De strafbepalingen in artikel 36, lid 1, bestraffen ook ernstige overtredingen in de context van particuliere teelt en collectieve teelt van cannabis in teeltverenigingen. Artikel 36, lid 1, punt 10, onder b), maakt het bijvoorbeeld strafbaar om de maximale dagelijkse of maandelijkse hoeveelheden te overschrijden die aan leden in teeltverenigingen mogen worden doorgegeven, of om cannabis van teeltverenigingen door te geven aan niet-leden.

Ad paragraaf 2

Aangezien het basisdelict volgens lid 1 een overtreding is volgens artikel 12, lid 2 van het Wetboek van Strafrecht, worden de varianten van het delict genoemd die strafbaar zijn in het geval van een poging (zie ook artikel 23, lid 1 van het Wetboek van Strafrecht). De classificatie van strafbaarheid bij poging is gebaseerd op de onrechtmatige daad en het daaruit voortvloeiende gevaar, vooral voor de bescherming van jongeren en de gezondheid in de omgang met cannabis.

Ad paragraaf 3

De standaardvoorbeelden van bijzonder ernstige gevallen worden genoemd, waarvan de realisatie over het algemeen leidt tot een verhoogde strafmaat van drie maanden tot vijf jaar.

Ad punt 1

Commercieel handelen met betrekking tot een van de bovengenoemde delictvarianten is een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval. De speciale ernst is gebaseerd op het feit dat de overtreder een substantiële illegale bron van doorlopende inkomsten creëert.

Ad punt 2

Een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval bestaat ook als een van de aangewezen handelingen een concreet gevaar voor de gezondheid oplevert voor ten minste twee personen, bijvoorbeeld door besmette cannabis in de handel te brengen.

Ad punt 3

Om de bescherming van kinderen en jongeren te waarborgen, is het een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval als een persoon die de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt cannabis aflevert aan een kind of jongere, toedient of gebruikt ten onmiddellijke gunste van een kind of jongere.

consumptie. De achtergrond zijn de verhoogde gezondheidsrisico's voor kinderen en adolescenten die cannabis gebruiken. Bovendien heeft iemand die de leeftijd van 21 heeft bereikt niet langer de status van een adolescent, zodat volwassenheid aanwezig moet zijn om de gevaren van het delict te kunnen inschatten.

Ad punt 4

Als een van de hierboven genoemde delicten betrekking heeft op een niet-kleine hoeveelheid, is dit een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval, omdat deze delictvarianten in het bijzonder bevorderen dat cannabis in een niet-kleine hoeveelheid illegaal in omloop komt of blijft. De concrete waarde van een niet-kleine hoeveelheid moet door de jurisdictie worden ontwikkeld op basis van de gewijzigde risicobeoordeling, afhankelijk van het THC-gehalte van de cannabis. In het licht van de gelegaliseerde hoeveelheden kan niet langer worden vastgehouden aan de eerdere definitie van een niet-kleine hoeveelheid en zal de grenswaarde aanzienlijk hoger moeten zijn dan in het verleden.

Ad paragraaf 4

Misdrijven met een straf van ten minste een jaar worden gedefinieerd als misdrijven met een bijzonder risicopotentieel. Hieronder vallen met name misdrijven die gewoonlijk verband houden met georganiseerde criminaliteit of die bijzonder gevaarlijk zijn voor kinderen en jongeren. De misdrijven zijn gebaseerd op de bestaande misdrijven in het BtMG. De strafmaat is echter verlaagd met het oog op de lagere risicobeoordeling met betrekking tot het verkeer met cannabis. Een voorschrift volgens § 30 paragraaf 1 nummer 3 BtMG (distributie of iets dergelijks aan een andere persoon en daardoor roekeloos de dood van die persoon veroorzaken) wordt opgeheven, aangezien de consumptie van zuiver plantaardige cannabis volgens de huidige stand van de wetenschap niet dodelijk is.

Ad punt 1

De bepaling verheft de commerciële levering van cannabis aan minderjarigen door een persoon die de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt tot een misdrijf en is gebaseerd op artikel 30, lid 1, punt 2, in combinatie met artikel 29a, lid 1, punt 1, van de BtMG.

Ad punt 2

De voorwaarden voor het misdrijf komen overeen met die van artikel 30a (2) nr. 1 BtMG.

Ad punt 3

Nummer 3 regelt het handelen als lid van een bende die zijn krachten heeft gebundeld om de genoemde misdrijven te blijven plegen.

Ad punt 4

Nummer 4 verheft bepaalde vormen van het hanteren van cannabis in niet-kleine hoeveelheden onder het dragen van een vuurwapen of andere voorwerpen die naar hun aard geschikt en bedoeld zijn om personen te verwonden tot strafbaar feit. Het is gemodelleerd naar artikel 30a, lid 2, nummer 2 van het BtMG.

Ad paragraaf 5

De varianten van het delict worden opgesomd, waarvan het nalatig plegen een strafbaar feit is (zie ook artikel 15 van het Wetboek van Strafrecht). Het criterium voor de definitie van de delictvarianten is opnieuw het gevaar voor de bescherming van jongeren en de gezondheid bij het omgaan met cannabis, op voorwaarde dat een van de genoemde delictvarianten wordt overtreden.

reëel wordt gemaakt. Als gevolg van de gewijzigde risicobeoordeling met betrekking tot het verkeer met cannabis, is een strafberek van maximaal zes maanden gevangenisstraf of een boete voorzien. Toen cannabis nog onder het toepassingsgebied van de BtMG viel, was een straf van maximaal een jaar gevangenisstraf of een boete voorzien voor het nalatig plegen van het basisdelict.

Met betrekking tot sectie 37 (verzachting en kwijtschelding van straf)

De regeling komt overeen met de clementieregeling in § 31 BtMG. Het doel is om effectiever te kunnen optreden tegen georganiseerde misdaad.

De mogelijkheid om af te zien van straf bestaat zowel in de gevallen van straf 1 nummer 1 als in de gevallen van straf 1 nummer 2 alleen als de veroordeelde geen vrijheidsstraf van meer dan drie jaar heeft verbeurd. Bij de toepassing van artikel 37 is artikel 46b, leden 2 en 3, van het Wetboek van Strafrecht (hulp bij het onderzoeken of voorkomen van ernstige strafbare feiten) van overeenkomstige toepassing.

Wat de concurrentie met artikel 46b van het strafwetboek betreft, is het volgens het algemeen erkende beginsel van de voorrang van de respectieve bijzondere bepaling altijd mogelijk om een beroep te doen op de toepassing van de algemene clementieregeling indien de bijzondere bepaling helemaal geen betrekking heeft op de respectieve feiten en de toepassing van de algemene bepaling in het individuele geval - bij wijze van uitzondering - gunstiger zou zijn voor de onthullende partij (vergelijk Bundestag Printed Paper 19/28676, blz. 14; Bundestag Printed Paper 16/6268, blz. 14 f.). Dit kan met name het geval zijn in het geval van educatieve of preventieve hulp voor verschillende groepen overtreeders.

Het verbandvereiste van § 46b, lid 1, zin 1 van het Strafgesetzbuch en § 31, zin 1 van het BtMG vanaf 1 augustus 2013 geldt natuurlijk ook hier (vgl. Bundes- tagsdrucksache 17/9695, blz. 6 e.v.).

Ad punt 1

De mogelijkheid om de straf te verminderen of van bestraffing af te zien, is bedoeld om de dader te stimuleren om een belangrijke bijdrage te leveren aan de opheldering van een strafbaar feit dat al is gepleegd volgens artikel 36, leden 1 tot en met 4 (basisdelict, poging, bijzonder ernstig geval of gekwalificeerd strafbaar feit) door vrijwillig zijn kennis, die verband houdt met zijn eigen strafbaar feit, bekend te maken (hulp bij opheldering). Als de dader zelf bij het strafbare feit betrokken was, moet zijn bijdrage aan de opheldering verder gaan dan zijn eigen bijdrage aan het strafbare feit.

Ad punt 2

Deze bepaling is bedoeld om misdrijven te voorkomen die nog niet zijn gepleegd (preventieve bijstand). De mogelijkheid tot matiging is echter alleen van toepassing als de preventieve bijstand betrekking heeft op het voorkomen van een misdrijf dat wordt genoemd in artikel 36, lid 4. Een dergelijke beperking is passend, omdat er - anders dan in het geval van opvoedkundige bijstand - nog geen misdrijf heeft plaatsgevonden en het voorrecht te verstrekken zou zijn. Het doel van de regeling is niet dat een dader die zich mogelijk schuldig maakt aan een misdrijf, wordt vrijgesteld van straf als hij of zij helpt een misdrijf te voorkomen. Preventieve hulp mag alleen "lonend" zijn als de dader een ernstig strafbaar feit voorkomt. Artikel 31 zin 1 nummer 2 BtMG is ook alleen van toepassing op het voorkomen van strafbare feiten die worden bestraft met een vrijheidsstraf van ten minste een jaar. De rechtvaardiging voor de bijzondere beloning van dergelijke preventieve hulp vloeit ook voort uit het feit dat het om redenen van de rechtsstaat de wezenlijke taak van de staat is om juist ernstige strafbare feiten te voorkomen (vergelijk opnieuw Bundestag-drukwerk 19/28676, blz. 14; Bundestag-drukwerk 16/6268, blz. 11). Voor de rest

in andere gevallen kan een verklaring nog steeds worden gehonoreerd via artikel 153 en 153a van het Wetboek van Strafvordering (StPO) of artikel 46, lid 2 van het Wetboek van Strafrecht (StGB).

Met betrekking tot afdeling 2 (bepalingen inzake boetes)

Ad § 38 (Bepalingen inzake

geldboeten) Ad lid 1

Overtredingen van de bepalingen van deze wet die indruisen tegen de normen voor de bescherming van minderjarigen en de bescherming van de gezondheid van consumenten in de omgang met cannabis, bijvoorbeeld door het negeren van lokale verbodsbepalingen op consumptie, algemene verbodsbepalingen op reclame, toegangsverboden, controle- en meldingsverplichtingen of beschermende maatregelen, worden geclassificeerd als administratieve overtredingen. De onwettige handelingen vermeld in Sectie 38 (1) worden geclassificeerd als misdrijven omdat ze minder ernstig zijn dan strafbare feiten.

De onwettige privéteelt van meer dan drie vrouwelijke commerciële hennepplanten wordt niet geclassificeerd als een strafbaar feit, maar als een overtreding (cf. Sectie 38(1)(3)), aangezien commerciële hennepplanten slechts een THC-gehalte van ongeveer 0,3 procent hebben.

De onwettige behandeling van cannabis teeltmateriaal (cf. in het bijzonder § 38, lid 1, nummers 14 en 22) wordt aangemerkt als een administratieve overtreding. Dit is gepast gezien het feit dat cannabiszaden zelf geen psychoactieve THC bevatten en het hanteren van teeltmateriaal slechts de voorbereidende fase is van de teelt van cannabis, die - als het illegaal is - strafbaar is op grond van artikel 36.

Ad paragraaf 2

Een boete van maximaal dertigduizend euro kan worden opgelegd voor administratieve overtredingen die gericht zijn op het schenden van informatie- of meldplichten. In het geval van andere administratieve overtredingen met betrekking tot jeugd- en gezondheidsbescherming in engere zin, kan een boete van maximaal honderdduizend euro worden opgelegd.

Ad paragraaf 3

Volgens § 36, lid 1, nummer 1 van de wet op de administratieve overtredingen (OWiG) is de bij wet aangewezen autoriteit verantwoordelijk voor de vervolging en bestraffing van administratieve overtredingen. Als de deelstaten verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van een wet, is de bevoegde hoogste deelstaatautoriteit verantwoordelijk voor de vervolging en bestraffing van administratieve overtredingen, tenzij bij wet een andere administratieve autoriteit is aangewezen (zie § 36 (1) nr. 2 letter a OWiG).

De commerciële teelt van commerciële hennep zoals gestandaardiseerd in hoofdstuk 5 staat onder toezicht van het Bundesamt für Landwirtschaft und Ernährung. De andere hoofdstukken van de Cannabisteeltwet worden uitgevoerd door de deelstaat. Bijgevolg bepaalt lid 3 alleen dat de bevoegde administratieve autoriteit voor de vervolging en bestraffing van administratieve overtredingen het Bundesamt für Landwirtschaft und Ernährung is als de meldingsplicht voor de commerciële teelt van industriële hennep in strijd met artikel 33, lid 1, wordt overtreden. Met betrekking tot de vervolging en bestraffing van de andere overtredingen waarvoor administratieve boetes worden opgelegd, wordt de bevoegde autoriteit bepaald door de deelstaten.

Met betrekking tot Sectie 3 (Inbeslagname en toezicht op gedrag)

Secties 38 en 39 zijn gebaseerd op Secties 33 en 34 BtMG.

Ad § 39 (Confiscatie)

Het moet mogelijk zijn om de voorwerpen van een strafbaar feit in beslag te nemen op grond van artikel 36 of van een administratief strafbaar feit op grond van artikel 38. Deze bepaling is met name gericht tegen de georganiseerde misdaad, zodat bijvoorbeeld illegaal verhandelde cannabis uit omloop kan worden genomen en er geen verdere illegale inkomsten mee kunnen worden gegenereerd.

Ad § 40 (Toezicht op gedrag)

Als de overtreder een overtreding heeft begaan die volgens § 36 (4) een misdrijf is, kan de rechtbank een ondertoezichtstelling bevelen. Vanwege de intensiteit van de interventie is dit alleen mogelijk - in overeenstemming met de regeling in artikel 34 BtMG - voor misdrijven waarvoor de wet voorziet in een gevangenisstraf van ten minste een jaar, dus hier alleen voor misdrijven. Volgens artikel 61 nummer 4 van het Wetboek van Strafrecht is gedragstoezicht een maatregel van verbetering en veiligheid en dient het in het bijzonder om te voorkomen dat de overtreder verdere strafbare feiten pleegt. De vereisten voor ondertoezichtstelling worden geregeld in artikel 68 van het Wetboek van Strafrecht.

Betreffende sectie 4 (Bijzondere voorschriften in het geval van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte)

De artikelen 41 tot en met 44 zijn gebaseerd op de artikelen 35 tot en met 38 BtMG. Ze streven het motief na dat onder de algemene voorwaarden die hieronder worden vermeld, de behandeling van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte de voorkeur verdient boven het uitzitten van een vrijheidsstraf als het onderliggende misdrijf werd gepleegd vanwege een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte.

Betreffende sectie 41 (Uitstel van strafuitvoering) Betreffende paragraaf 1

In het geval van veroordeelden die een strafbaar feit hebben gepleegd als gevolg van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte, moet het mogelijk zijn om de tenuitvoerlegging van de straf uit te stellen zodat de veroordeelde een behandeling kan ondergaan met betrekking tot zijn aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte. Voorwaarde is dat er een straf van maximaal twee jaar gevangenisstraf en een oorzakelijk verband tussen het strafbare feit en de aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte bestaat. Met toestemming van de rechtbank van eerste aanleg kan de tenuitvoerleggende autoriteit de tenuitvoerlegging van de straf, van een voorwaardelijke straf of van een maatregel tot plaatsing in een afkickkliniek met ten hoogste twee jaar uitstellen. Een andere voorwaarde is dat de veroordeelde persoon reeds een behandeling ondergaat voor zijn cannabisverslaving of er ten minste mee instemt een dergelijke behandeling te ondergaan. Ten slotte moet de start van de behandeling gegarandeerd zijn. Hiervoor moet een behandelingsplaats beschikbaar zijn en moeten de kosten van een dienstverlener goedgekeurd zijn. Het verblijf in een door de staat erkende faciliteit dient om de cannabisgerelateerde verslaving op te heffen of een hernieuwde verslaving tegen te gaan.

Ad paragraaf 2

De voorwaarden en het verloop van de procedure met betrekking tot het rechtsmiddel worden geregeld voor het geval dat de rechter in eerste aanleg weigert in te stemmen met het uitstel van de tenuitvoerlegging van de sanctie overeenkomstig lid 1.

Ad paragraaf 3

Er is bepaald dat lid 1 ook van overeenkomstige toepassing is indien de totale duur van de vrijheidsstraf niet meer dan twee jaar bedraagt of indien de totale duur van de vrijheidsstraf meer dan twee jaar bedraagt maar het resterende uit te voeren gedeelte twee jaar bedraagt.

jaar niet wordt overschreden. Een andere vereiste is dat aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan voor het grootste deel van de veroordeelde strafbare feiten in termen van hun belang.

Ad paragraaf 4

De rapportageverplichtingen van de gevonnisse persoon en de personen of instellingen die de behandeling verstrekken, die ten aanzien van de tenuitvoerleggingsautoriteit moeten worden nagekomen met betrekking tot de behandeling van de gevonnisse persoon, worden geregeld.

Ad paragraaf 5

Het is geregeld onder welke voorwaarden de tenuitvoerleggende autoriteit het uitstel van tenuitvoerlegging moet intrekken. Daartoe behoren gevallen waarin de behandeling niet is begonnen of niet is voortgezet, of waarin niet te verwachten valt dat de gevonnisse persoon spoedig met een dergelijke behandeling zal beginnen of deze zal hervatten. Het uitstel van tenuitvoerlegging wordt ook ingetrokken indien de gevonnisse persoon nalaat de vereiste bewijsstukken te verstrekken overeenkomstig lid 4. Van intrekking kan evenwel worden afgezien indien de veroordeelde achteraf aantoonbaar dat hij of zij een behandeling ondergaat. Intrekking van het uitstel sluit hernieuwd uitstel van executie niet uit.

Ad paragraaf 6

Er zijn nog andere gevallen geregeld waarin het uitstel van de tenuitvoerlegging moet worden herroepen. Deze omvatten het geval van een latere vorming van een totale vrijheidsstraf, waarvan de tenuitvoerlegging niet wordt uitgesteld, en het geval waarin een verdere vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende corrigerende maatregel ten uitvoer moet worden gelegd tegen de veroordeelde persoon.

Ad paragraaf 7

Als de uitvoerende autoriteit het uitstel heeft ingetrokken, kan zij een aanhoudingsbevel tegen de veroordeelde persoon uitvaardigen met het oog op de tenuitvoerlegging ervan. Bovendien worden de rechtsmiddelen tegen de uitvaardiging van het aanhoudingsbevel en de gevolgen ervan geregeld.

Betreffende sectie 42 (krediet en voorwaardelijke straf)

Ad paragraaf 1

Indien de tenuitvoerlegging van de veroordeling is uitgesteld en de veroordeelde in een door de staat erkende inrichting is behandeld, wordt ten hoogste tweederde van de periode waarvoor de veroordeelde heeft aangetoond dat hij in de inrichting heeft verbleven, bij de duur van de veroordeling opgeteld. De rechter beslist over het in aanmerking komen voor bijtelling en stemt in met het uitstel van de tenuitvoerlegging van de veroordeling (artikel 41, lid 1). De rechtbank schort de rest van de straf op indien tweederde van de straf door het krediet is voltooid of indien behandeling in de inrichting op een eerder tijdstip niet langer noodzakelijk is. De rest van de straf kan echter alleen worden opgeschort als dit kan worden gerechtvaardigd met inachtneming van de veiligheidsbelangen van de gemeenschap.

Ad paragraaf 2

Indien de gevonnisse persoon, in geval van opschorting van de tenuitvoerlegging van de sanctie, zijn aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis laat behandelen, maar niet in een door de staat erkende inrichting op grond van lid 1, wordt de duur van de behandeling niet bij de duur van de sanctie opgeteld. Niettemin schort de rechter de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf op of

De straf kan worden opgeschort zodra dit gerechtvaardigd kan worden met het oog op het publieke belang van veiligheid.

Ad paragraaf 3

De rechtbank heeft de mogelijkheid om de periode van behandeling voor een cannabisgerelateerde afhankelijkheidsstoornis die de veroordeelde heeft ondergaan, geheel of gedeeltelijk in mindering te brengen op de straf, ook al is niet voldaan aan de vereisten van lid 1 zin 1. De rechtbank heeft de mogelijkheid om de periode van behandeling voor een cannabisgerelateerde afhankelijkheidsstoornis die de veroordeelde heeft ondergaan, in mindering te brengen op de straf. Voorwaarde is wel dat dit gepast is, rekening houdend met de eisen die de behandeling aan de veroordeelde heeft gesteld.

Ad paragraaf 4

De artikelen 56a tot 56g en 57 (5) zin 2 StGB zijn dienovereenkomstig van toepassing. Deze normen bevatten voorschriften over proeftijd, voorwaarden, instructies, hulp bij proeftijd, vervolgbeslissingen en intrekking van voorwaardelijke straffen door de rechtbank.

Ad paragraaf 5

Er worden voorschriften gegeven over de bevoegdheid en de vorm van de beslissing over het krediet en de voorwaardelijke straf. Verder worden hoorplichten en het onmiddellijk beroep als toelaatbaar rechtsmiddel bepaald.

Ad punt 43 (afzien van het instellen van de openbare vordering)

Ad paragraaf 1

De officier van justitie kan, met instemming van de rechter die met de opening van de hoofdzaak is belast, voorlopig afzien van het instellen van een vervolging indien de verdachte wordt verdacht van het plegen van een strafbaar feit op grond van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis, geen hogere straf dan een vrijheidsstraf van ten hoogste twee jaren is te verwachten, de verdachte aantoont dat hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde behandeling ondergaat vanwege zijn aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis en zijn rehabilitatie is te verwachten. De verdachte bewijst aan het openbaar ministerie de voortzetting van de behandeling op door het openbaar ministerie te bepalen tijdstippen.

Verder zijn er voorwaarden gestandaardiseerd die leiden tot het voortzetten van de procedure (geen voortzetting van de behandeling tot het beoogde einde; de verdachte bewijst de voortzetting van de behandeling niet op de vastgestelde tijdstippen bij het openbaar ministerie; de verdachte pleegt een strafbaar feit en toont daarmee aan dat de verwachting die leidde tot het afzien van de vervolging niet is uitgekomen; op grond van nieuwe feiten of bewijs is een vrijheidsstraf van meer dan twee jaar te verwachten). Als de verdachte de nodige bewijzen overlegt om de behandeling voort te zetten, kan worden afgezien van voortzetting van de procedure. Als de procedure niet binnen twee jaar wordt voortgezet, kan het misdrijf niet langer worden vervolgd.

Ad paragraaf 2

Er zijn bepalingen over de voorwaarden waaronder de procedure voorlopig kan worden stopgezet als het beroep al is ingesteld en over de manier waarop de beslissing wordt gegeven.

Ad paragraaf 3

Indien de openbare aanklager afziet van het instellen van de openbare vordering op grond van artikel 43, zijn artikel 172, lid 2, zin 3, van het Wetboek van Strafvordering, artikel 396, lid 3, van het Wetboek van Strafvordering en artikel 467, lid 5, van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

Ad § 44 (Jongeren en adolescenten)

Ad paragraaf 1

De mogelijkheden van uitstel van strafuitvoering (artikel 41) en van strafkrediet en voorwaardelijke straffen (artikel 42) moeten ook worden opengesteld wanneer minderjarigen of adolescenten tot een jeugdstraf worden veroordeeld. De specifieke regelingen in dit lid dienen om ervoor te zorgen dat rekening wordt gehouden met de bijzondere kenmerken van het jeugdstrafrecht.

Ad paragraaf 2

In het geval van minderjarigen en adolescenten is het dienovereenkomstig ook mogelijk om af te zien van het instellen van een openbare vordering op grond van artikel 43.

Betreffende Sectie 5 (Schrapping van vermeldingen in het Federal Central Register)

In het kader van de invoering van de gecontroleerde omgang met cannabis moet er een beslissing worden genomen over hoe om te gaan met binnenlandse veroordelingen die al onherroepelijk zijn geworden en die gebaseerd zijn op overtredingen die in de toekomst vrijgesteld zullen zijn van bestraffing. Om rekening te houden met het belang van de betrokkenen bij hun resocialisatie, moet het mogelijk zijn om de vermeldingen van deze veroordelingen in het federale centrale register te schrappen. Dit geldt zowel voor inschrijvingen in het centrale register als voor inschrijvingen in het register van veroordelingen, die overeenkomstig artikel 1, lid 1, van de federale wet inzake het centrale register (BZRG) samen het federale centrale register vormen.

Definitieve veroordelingen voor handelingen die in de toekomst vrijgesteld zullen zijn van straf, worden door de handhavingsinstanties echter meestal alleen als "overtreding van § 29 BtMG" gemeld aan de registratie-instantie - het Bundesamt für Justiz (BfJ). Op dit moment zijn er meer dan een miljoen veroordelingen met deze omschrijving geregistreerd in het federale centrale register. Volgens de huidige juridische situatie wordt noch de verdovende stof, noch de hoeveelheid of het gehalte aan werkzame stof meestal gespecificeerd in de verslagen van veroordelingen, waardoor het aantal veroordelingen in verband met het binnenbrengen van gecontroleerde hantering van cannabis niet precies kan worden vastgesteld. Het is ook onmogelijk om zonder enige twijfel te bepalen op welke handeling de veroordeling betrekking had (aankoop, teelt, productie, enz.). Om deze redenen is het voor BfJ niet mogelijk om de geregistreerde veroordelingen voor toekomstige strafbare feiten via een geautomatiseerde procedure te wissen en door middel van IT te wissen. Dit zou tijdrovend onderzoek buiten de databank waartoe de registratieautoriteit toegang heeft, vereisen, met name een intellectueel onderzoek van het strafdossier in elk afzonderlijk geval, zelfs in het geval van verzoeken tot schrapping die uiteindelijk ongegrond zijn. Dit zou extra werk betekenen voor BfJ, maar ook voor de openbare aanklagers. Die zouden hoe dan ook betrokken moeten worden, omdat de strafdossiers daar bewaard worden en de informatie die nodig is om de uitwisbaarheid te bepalen beschikbaar is. Dergelijke onderzoeksactiviteiten zouden echter in strijd zijn met de aard van het registratiekantoor als louter documenterende instantie en zouden leiden tot een volledige overbelasting van het BfJ gezien het grote aantal uitroeiingsverzoeken dat kan worden verwacht. Dit zou de werking van het federale centrale register in gevaar brengen, wat gezien zijn belangrijke rol in het straf- en veiligheidsbeleid ten koste van alles moet worden vermeden. Om de overeenkomstige vermeldingen te wissen en de betrokken personen opnieuw te socialiseren, moet daarom een efficiënte procedure worden ingevoerd door middel van een afzonderlijke wettelijke regeling buiten het BZRG. Een dergelijke procedure wordt voorgesteld in de volgende bepalingen van deze afdeling.

Met betrekking tot sectie 45 (vermeldingen in het Federal Central Register die kunnen worden gewist)

Ad paragraaf 1

§ Artikel 45, lid 1, bepaalt welke vermeldingen in het centrale register van de Bondsrepubliek Duitsland in aanmerking komen voor schrapping naar aanleiding van de invoering van de gecontroleerde omgang met cannabis. Dit zijn in de eerste plaats vermeldingen van veroordelingen waarbij een persoon door een strafrechter uitsluitend is veroordeeld voor het onwettig bezit of kweken van cannabis overeenkomstig § 29 BtMG en de toepasselijke wet niet langer voorziet in een straf voor het misdrijf waarop de veroordeling is gebaseerd. In de toekomst zullen dergelijke overtredingen noch voor volwassenen, noch voor jongeren of adolescenten strafbaar zijn, en daarom kunnen vermeldingen in het centrale register en in het onderwijsregister in principe worden verwijderd.

Ad paragraaf 2

Naast dergelijke veroordelingen komen ook beslissingen op grond van § 45(2) die vervolgens een algemene straf creëren uit meerdere individuele straffen op grond van subsectie (1) in aanmerking voor schrapping. Volgens § 6 BZRG worden deze beslissingen namelijk ook in het centrale register van de Bondsrepubliek Duitsland opgenomen.

Ad paragraaf 3

Niet alle geregistreerde veroordelingen voor feiten die in de toekomst niet meer strafbaar zullen zijn, komen echter in aanmerking voor schrapping. Alleen veroordelingen die uitsluitend betrekking hebben op één of meer handelingen die in de toekomst niet meer strafbaar zullen zijn, komen in aanmerking. Zodra dezelfde veroordeling echter ook gedragingen heeft bestraft die ook in de toekomst strafbaar zullen zijn, is schrapping bij voorbaat uitgesloten. In deze context is het irrelevant of de toekomstige onbestrafbare handeling een overtredingseenheid is of een samenloop met de handeling die strafbaar blijft. De reden hiervoor is dat de toekomstige onbestrafbare handeling een rol speelde bij de straftoemeting ten tijde van het vonnis. Dus in het geval van een meervoudig delict werd uiteindelijk een individuele straf bepaald voor de toekomstige gedecriminaliseerde handeling en deze werd vervolgens gebruikt om een algemene straf te vormen. Maar ook in het geval van een enkelvoudig delict speelt het regelmatig een rol bij de straftoemeting dat er meerdere delicten zijn gepleegd. Als in dergelijke constellaties alleen het toekomstige strafbare feit zou worden gewist, zou de resterende inhoud van het register in tegenspraak zijn met de oorspronkelijke rechterlijke beslissing. Uiteindelijk zouden alle betrokken strafzaken opnieuw moeten worden behandeld in de rechtbank en zouden aangepaste straffen moeten worden uitgesproken. Een dergelijke procedure is echter niet voorzien en zou gezien het grote aantal relevante procedures een bijna onbeheersbare extra werklust voor de rechterlijke macht betekenen. Om bovengenoemde redenen bepaalt artikel 45, lid 3, daarom dat van meet af aan alleen vermeldingen die zijn gebaseerd op een veroordeling voor uitsluitend toekomstige strafbare feiten kunnen worden verwijderd. In alle andere gevallen is ongedaanmaking uitgesloten. Dit geldt ook voor de daaropvolgende vorming van een totale straf als een opgenomen straf betrekking heeft op een delict dat ook in de toekomst strafbaar is.

Met betrekking tot sectie 46 (Bepaling van de uitwisbaarheid van vermeldingen in het Federal Central Register)

Ad paragraaf 1

§ Paragraaf 46 regelt de procedure voor het bepalen van de uitwisselbaarheid van aantekeningen in het centrale register van de Bondsrepubliek Duitsland. In de regel is een intellectueel onderzoek van de relevante strafdossiers nodig om te bepalen of een vermelding kan worden gewist. Alleen op deze manier kan vergelijkend worden vastgesteld of de feiten die tot de veroordeling hebben geleid volgens de huidige

rechtssituatie onbestraffbaar zouden zijn of dat ze alleen strafbaar zouden zijn als administratief delict.

wordt bestraft met een boete alleen of in combinatie met een bijkomende straf. De strafdossiers worden bijgehouden door de rechtshandavingsinstanties, met name de openbare aanklagers. Met het oog op een efficiënte procedure kunnen personen die dienovereenkomstig zijn veroordeeld, zich rechtstreeks wenden tot het openbaar ministerie van de rechtbank die het vonnis in de zin van artikel 45, lid 1, punt 1, of de beslissing in de zin van artikel 45, lid 2, in eerste aanleg heeft gewezen. Het openbaar ministerie is ook bevoegd indien het niet zelf de tenuitvoerleggende autoriteit is, met name in jeugdstrafzaken. In het belang van een procedure die dicht bij de burger staat, kan het verzoek worden ingediend bij elk parket, van waaruit het wordt doorgestuurd naar het parket dat daadwerkelijk bevoegd is. Daar kan een vergelijking worden gemaakt tussen de veroordeelde misdrijven en de toepasselijke rechtssituatie. Door de zeer gedifferentieerde regelgeving voor de invoering van gecontroleerde behandeling van cannabis, vereist dit specifieke juridische expertise, die beschikbaar is bij de parketten. Aangezien het federale centrale register volledig automatisch werkt en slechts enkele uitzonderlijke gevallen intellectueel moeten worden gecontroleerd, voornamelijk voor de identificatie van de betrokken persoon, beschikt het federale bureau van Justitie niet over voldoende juridisch opgeleid personeel. De procedure bij de parketten zorgt ervoor dat het grote aantal verwachte verzoeken tot schrapping verdeeld wordt over vele gedecentraliseerde parketten, waardoor de individuele autoriteiten waarschijnlijk niet te maken zullen krijgen met een aanzienlijke hoeveelheid extra werk. Bovendien zal dit worden opgevangen door het feit dat een groot aantal voorafgaande procedures zal worden geëlimineerd door de invoering van gecontroleerde distributie van cannabis aan volwassenen voor niet-medische doeleinden. Omdat vooral de frequente strafrechtelijke procedures voor bezit of kweek van kleine hoeveelheden komen te vervallen, zullen er personele middelen vrijkomen voor andere activiteiten. In elk geval zouden de openbare aanklagers een zekere extra werklast hebben, zelfs als de uitroeiingsprocedure zou worden uitgevoerd bij BfJ. Ook dan zou het onderzoek van de individuele strafdossiers noodzakelijk zijn, zodat de parketten die de strafdossiers bijhouden hoe dan ook bij de procedure betrokken zouden moeten worden.

Ad paragraaf 2

Lid 2 houdt rekening met het feit dat een relevante veroordeling of een beslissing over de vorming van een algemene straf al lang geleden kan zijn uitgesproken, maar dat de aantekening voor de betrokken persoon nog steeds in het federale centrale register is opgeslagen. Dit kan met name het geval zijn als er vóór het verstrijken van de desbetreffende vervaltermijn verdere aantekeningen in het centrale register van de betrokken persoon worden gemaakt (§ 47 (3) zin 1 BZRG). Termijnen voor de scheiding van dossiers met betrekking tot strafvervolgning en strafuitvoering lopen echter volledig onafhankelijk hiervan. Het is dus mogelijk dat het openbaar ministerie de strafdossiers niet meer kan inzien naar aanleiding van een verzoek tot schrapping en dus niet zonder meer kan vaststellen of de veroordeling of de beslissing tot het opleggen van een algemene straf uitsluitend gebaseerd was op een handeling die in de toekomst niet strafbaar was. Daarom volstaat het prima facie bewijs van een veroordeling die heeft plaatsgevonden of van een beslissing over de vorming van een algemene straf die is uitgevaardigd. De belangrijkste middelen om de geloofwaardigheid vast te stellen zijn kopieën van vonnissen en getuigschriften van uitgezeten gevangenisstraffen en andere documenten of getuigenverklaringen. De beëdigde verklaring is ook toelaatbaar. De rechtsgrondslag hiervoor, evenals voor de bevoegdheid om een beëdigde verklaring af te nemen, wordt gecreëerd in lid 2. Het openbaar ministerie is verantwoordelijk voor het afnemen van een beëdigde verklaring in het kader van de declaratoire procedure, waarbij niet alleen het openbaar ministerie met lokale bevoegdheid volgens lid 3 in aanmerking komt.

Ad paragraaf 3

Lid 3 regelt de plaatselijke bevoegdheid en is, naar analogie van artikel 143 van de wet inzake de rechterlijke bevoegdheid, gekoppeld aan de rechtbank die de beslissing krachtens artikel 45, lid 1, punt 1, of de beslissing krachtens artikel 45, lid 2, in eerste aanleg heeft gegeven. Betrokken personen die

niet meer weten door welke rechtbank zij zijn veroordeeld, zich ook kunnen wenden tot het parket in Duitsland dat op het moment van de aanvraag verantwoordelijk is voor hun woonplaats, dat vervolgens de procedure overdraagt aan het bevoegde lokale parket. Bovendien valt te verwachten dat de betrokkenen momenteel in het buitenland wonen. Om deze personen de mogelijkheid te bieden om de uitwisbaarheid van vermeldingen te laten vaststellen, wordt hiervoor een centrale bevoegdheid van het openbaar ministerie bij de arrondissementsrechtbank van Berlijn vastgesteld.

Ad paragraaf 4

In het vierde lid wordt rekening gehouden met het feit dat niet kan worden uitgesloten dat onder meer de vaststelling van de bekwaamheid tot aflossen op grond van het eerste lid is verkregen door middel van valse verklaringen, hoewel de in de aanvraag bedoelde veroordeling of beslissing over de totstandkoming van een algehele straf feitelijk niet onder artikel 45 valt. Een dergelijke onrechtmatige vaststelling kan worden ingetrokken. Tegen de achtergrond van het feit dat er geen specifieke wettelijke bepalingen bestaan over de intrekking van gerechtelijke administratieve handelingen, pleiten de literatuur en de rechtspraak overwegend voor een overeenkomstige toepassing van § 48 VwVfG (vgl. Kopp/Ramsauer, VwVfG, 23e ed., § 48 randnr. 21; Oberlandesgericht Stuttgart, beschikking van 4 februari 2014 - 4 VAs 1/13 -, juris, m.nt. N.). Indien de vaststelling dat een inschrijving moet worden verwijderd, wordt ingetrokken, stelt het openbaar ministerie de registerautoriteit overeenkomstig lid 4 in kennis van de intrekking. Met het oog op de herinschrijving van de ten onrechte uitgewiste veroordeling deelt het openbaar ministerie aan de registratieautoriteit de gegevens mee die daartoe op grond van § 5 BZRG vereist zijn. Voorafgaand aan zijn beslissing stelt het openbaar ministerie de veroordeelde in de gelegenheid opmerkingen te maken. § 50 BZRG is niet van toepassing op deze afzonderlijke procedure.

Met betrekking tot artikel 47 (Procedure voor het verwijderen van vermeldingen uit het centrale register van de Bondsrepubliek Duitsland)

Ad paragraaf 1

Indien het bevoegde parket vaststelt dat de veroordeling van de verzoeker uitsluitend betrekking heeft op een feit dat in de toekomst vrijgesteld zal zijn van bestraffing, deelt het dit mee na

§ 1. Het openbaar ministerie stelt de registerautoriteit elektronisch in kennis overeenkomstig artikel 47, eerste lid, en de veroordeelde. Indien het openbaar ministerie de vaststelling van de geschiktheid voor de vrijlating weigert, stelt het de veroordeelde daarvan met redenen omkleed in kennis. Overeenkomstig § 23 EGGVG kan de betrokkene de wettigheid van de afwijzende beslissing door een gewone rechtbank laten toetsen, omdat het om een administratieve rechtshandeling gaat. Overeenkomstig § 25 EGGVG en onder voorbehoud van andere bevoegdheidsbepalingen van het deelstaatrecht is het Oberlandesgericht, in het arrondissement waarvan het openbaar ministerie gevestigd is, bevoegd.

Ad paragraaf 2

Als het openbaar ministerie de registratieautoriteit mededeelt dat een vermelding kan worden gewist, zal de registratieautoriteit de vermelding automatisch uit het federale centrale register wissen, waarbij de vermelding permanent uit het federale centrale register wordt verwijderd. Als gevolg daarvan wordt de aantekening niet opgenomen in verklaringen van goed gedrag noch in de onbeperkte registers van de betrokken persoon.

Met betrekking tot hoofdstuk 8 (Slotbepalingen)

Ad § 48 (Evaluatie van de wet) Ad

lid 1

De doelen van de wet zijn bij te dragen aan een betere bescherming van kinderen en jongeren en een betere bescherming van de gezondheid, het versterken van cannabisgerelateerde voorlichting en preventie en het indammen van de illegale markt voor cannabis. De mate waarin deze doelen worden bereikt en de impact van de wet op andere gebieden van de samenleving zal worden bepaald door een onafhankelijke wetenschappelijke evaluatie. De evaluatie zal ook ingaan op de vraag of een vergunnings- of registratieplicht nodig is om de kwaliteit van geïmporteerde cannabiszaden te waarborgen.

Ad paragraaf 2

Voor de evaluatie zullen gegevens uit een breed scala van gebieden worden verzameld of bijeengebracht met behulp van verschillende methodologische benaderingen (waaronder kwalitatief en kwantitatief) en samengebracht met behulp van een multidisciplinaire aanpak. De gegevensverzameling moet in delen worden uitgevoerd, zowel voordat de wet van kracht wordt (basisonderzoek) als op regelmatige tijdstippen daarna, om betrouwbare aanwijzingen voor eventueel noodzakelijke aanpassingen te kunnen afleiden. Naast algemene doelindicatoren, zoals de prevalentie van cannabisgebruik onder jongeren, zal ook rekening worden gehouden met indicatoren voor de uitvoering van de wettelijke regels, zoals de uitbreiding van preventiediensten of de succesvolle leeftijdscontrole op de distributie van cannabis. Onafhankelijke wetenschappers zullen worden belast met de evaluatie en zullen twee jaar na de inwerkingtreding van de cannabiswet een tussentijds verslag indienen bij het federale ministerie van Volksgezondheid en vier jaar na de inwerkingtreding een uitgebreid verslag over de resultaten van de evaluatie. Het federale ministerie van Volksgezondheid zal ervoor zorgen dat de standpunten van verschillende wetenschappelijke disciplines worden opgenomen in zowel het ontwerp van de evaluatie als de interpretatie van de bevindingen.

Ad paragraaf 3

De toezichthoudende autoriteiten van de deelstaten geven jaarlijks de cannabisgegevens door die hen door de teeltverenigingen zijn verstrekt over de geteelde, vernietigde en doorgegeven hoeveelheden, variëteiten, THC- of CBD-gehalten (cf. artikel 26, lid 3), gegevens uit meldingen door de teeltverenigingen over bestaande cannabis en teeltmateriaal dat niet kan worden doorgegeven (cf. § 26, lid 4, eerste zin) en documentatiegegevens van de teeltverenigingen over de overdracht van cannabis en teeltmateriaal uit toezichtmaatregelen (cf. artikel 26, lid 2, tweede zin) aan een door de deelstaat aangewezen instantie. § 26, lid 4, eerste zin), alsmede documentatiegegevens van de teeltverenigingen over de overdracht van cannabis en teeltmateriaal van controlemaatregelen (cf. § 26, lid 2, tweede zin) aan een door het Federale Ministerie van Volksgezondheid aangewezen instantie. Deze gegevens worden opgenomen in de evaluatie. De doorgegeven gegevens mogen niet worden herleid tot individuele personen; ze moeten daarom worden geanonimiseerd voordat ze worden doorgegeven. In plaats van de geboortedata die bij de overdracht van cannabis aan de leden zijn gedocumenteerd en door de teeltverenigingen overeenkomstig artikel 26, lid 1, punt 5, juncto artikel 26, lid 2, zijn doorgegeven, geeft de bevoegde autoriteit alleen de geboortejaren door aan de voor de evaluatie aangewezen instantie. Deze informatie is nodig om evaluaties te kunnen verrichten met betrekking tot de hoeveelheid en het THC-gehalte van de cannabis die aan de telers wordt doorgegeven.

Ad paragraaf 4

Teeltverenigingen zijn verplicht om de evaluatie te ondersteunen die door het Federale Ministerie van Gezondheid zal worden opgedragen. Ze moeten anonieme enquêtes onder hun leden, gemachtigde vertegenwoordigers en betaalde werknemers mogelijk maken

door bijvoorbeeld vragenlijsten naar deze doelgroepen te sturen en de ingevulde vragenlijsten te verzamelen.

de verzamelde vragenlijsten te bezorgen aan de persoon die met de evaluatie is belast. Wetenschappelijke evaluaties van de door de telersverenigingen en hun leden verzamelde gegevens worden zodanig uitgevoerd dat er geen conclusies over individuele personen kunnen worden getrokken (bijv. door gegevens dienovereenkomstig samen te voegen). De verordening is bedoeld om ervoor te zorgen dat verdere noodzakelijke gegevens van de telersverenigingen kunnen worden verzameld voor de evaluatie. De telersverenigingen hebben geen recht op vergoeding van de kosten.

Betreffende artikel 2 (Wet op de levering van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden)

Met de Cannabiswet (CanG) wordt cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden in de zin van § 2 nummers 1 en 4 van deze wet verwijderd uit het toepassingsgebied van de BtMG. Als gevolg van een nieuwe risicobeoordeling wordt cannabis niet langer gekwalificeerd als verdovend middel. Als gevolg hiervan staat de Cannabis-Anbaugesetz (wet op de cannabisteelt) het kweken van cannabis in eigen beheer of privé toe. Tegelijkertijd worden er strenge eisen gesteld voor de bescherming van kinderen en jongeren en voor de bescherming van de gezondheid. Voor consumenten wordt het gemakkelijker om verantwoord met cannabis om te gaan. De gecontroleerde distributie van cannabis voor niet-medische doeleinden aan volwassenen en de daarmee gepaard gaande verplichting om de ingrediënten aan te geven, evenals de mogelijkheid van counseling, zullen de gezondheidsrisico's voor consumenten verminderen. Daarnaast is het een doel om de zwarte markt terug te dringen en zo niet alleen cannabisgerelateerde criminaliteit te beteugelen, maar ook om consumenten te beschermen tegen cannabisproducten van de zwarte markt.

Cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden moet worden onderscheiden van cannabis voor niet-medische doeleinden in de zin van de Cannabis Teeltwet. De eerdere bepalingen over cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden hebben zich in de praktijk bewezen en moeten daarom in beginsel worden gehandhaafd. Cannabis voor medisch gebruik bevindt zich in het conflictgebied tussen een geneesmiddel en een verdovend middel. De internationale verdragen over verdovende middelen beschouwen cannabis nog steeds als een verdovend middel, ongeacht de status ervan, wat gevolgen heeft voor de behandeling van cannabis voor medicinale doeleinden door de nationale wetgeving. Dit maakt het noodzakelijk om speciale regels op te stellen voor cannabis voor medicinale doeleinden die verder gaan dan de farmaceutische wetgeving.

Om hiermee rekening te houden, wordt cannabis voor medische doeleinden overgeheveld naar de nieuwe Wet op de Medische Cannabis (MedCanG). De regelgeving van de MedCanG is gebaseerd op de regelgeving van de Wet verdovende middelen (BtMG). Aangezien de MedCanG, in tegenstelling tot de Cannabis Teeltwet, niet gericht is op het mogelijk maken van verantwoorde consumptie, maar op het commerciële en wetenschappelijke gebruik van cannabis voor medische doeleinden, waarbij naast de zorg voor patiënten ook sprake kan zijn van grotere hoeveelheden cannabis, wordt hier een strengere norm gehanteerd met betrekking tot veiligheid en controle. Om deze reden blijft de MedCanG onder andere voorzien in een vergunningsprocedure voor de omgang met cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden, alsook in verplichtingen tot het bijhouden van registers, het indienen van rapporten en controlemaatregelen die overeenkomen met die van de BtMG.

Anderzijds wordt met de gewijzigde risicobeoordeling enerzijds rekening gehouden door het feit dat cannabis voor medische doeleinden niet langer kan worden voorgeschreven op een recept voor verdovende middelen, maar op een normaal recept. Anderzijds wordt de procedure voor het afleveren van ontvangstbewijzen voor cannabis voor medisch gebruik afgeschaft, waardoor de bureaucratie wordt verminderd.

inspanning wordt verminderd. Bovendien wordt het verplichte bewijs van een vrijwaringsmaatregel afgeschaft ten gunste van de mogelijkheid voor het Federaal Instituut voor Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen om een vrijwaringsbevel uit te vaardigen in gerechtvaardigde individuele gevallen en in gevallen van absolute noodzaak.

Naast cannabis voor medische doeleinden regelt de nieuwe wet ook de omgang met cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden op dezelfde manier. De wet is in het bijzonder bedoeld om medisch, biologisch en farmaceutisch onderzoek naar de cannabisplant en zijn stoffen en preparaten mogelijk te maken en op een nieuwe wettelijke basis te plaatsen die zowel de veiligheid van en het toezicht op de handel in cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden als de vrijheid van onderzoek waarborgt.

Voor die gebieden waarvoor de MedCanG geen speciale wettelijke voorschriften bevat, zijn de bepalingen van de Geneesmiddelenwet van toepassing als aan de voorwaarden wordt voldaan.

Betreffende hoofdstuk 1 (Algemene bepalingen)

Ad § 1 (Toepassingsgebied)

§ 1 van de wet definieert het toepassingsgebied van de MedCanG en beperkt het in het bijzonder tot het toepassingsgebied van de Cannabis Delivery Act.

Ad paragraaf 1

De wet is uitsluitend van toepassing op cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden. Cannabis voor medische doeleinden wordt wettelijk gedefinieerd in § 2 nummer 1. § 2 nummer 4 definieert de term cannabis voor medische en wetenschappelijke doeleinden.

Ad paragraaf 2

In lid 2 wordt het toepassingsgebied van de wet afgebakend ten opzichte van de Cannabisteeltwet (CanAnbauG), de Wet verdoovende middelen (BtMG) en de Wet nieuwe psychoactieve stoffen (NpSG). Met name cannabis voor niet-medische doeleinden die afkomstig is van legaal bezit voor persoonlijk gebruik in de zin van artikel 3, lid 1 van de CanCultivation Act, particuliere persoonlijke teelt in de zin van artikel 9 van de CanCultivation Act of van gemeenschappelijke, niet-commerciële persoonlijke teelt in een teeltvereniging in de zin van hoofdstuk 4 van de CanCultivation Act valt niet onder de werkingssfeer van de wet. Hetzelfde geldt voor verdoovende middelen volgens § 1 lid 1 BtMG en nieuwe psychoactieve stoffen volgens § 2 nummer 1 NpSG.

Ad § 2 (Definities)

Deel 2 definieert de essentiële en terugkerende termen voor de Wet betreffende de verstrekking van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden, die in de volgende paragrafen worden gebruikt. § Paragraaf 2 dient dus ter verduidelijking en stroomlijning van de tekst van de wet.

De definitie van cannabis voor medische doeleinden in nr. 1 en de definitie van cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden in nr. 4 staan centraal. De term cannabis voor medicinale doeleinden, gebaseerd op de eerdere regeling over cannabis in bijlage III bij artikel 1, lid 1, BtMG, omvat de planten, bloemen en andere delen van planten die behoren tot het geslacht cannabis en die worden geteeld voor medicinale doeleinden onder staatscontrole in overeenstemming met de artikelen 23 en 28, lid 1, van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdoovende middelen van 1961, zoals gewijzigd.

van 4 februari 1977 (Bundesgesetzblatt II blz. 111), alsmede de bestanddelen die in de plant voorkomen overeenkomstig nrs. 2 en 3 en de preparaten van alle bovengenoemde stoffen. Cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden omvat cannabis voor medisch gebruik en de hars van de cannabisplant (hasjiesj). Cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden mag niet alleen worden gebruikt voor medisch onderzoek, maar voor elk onderzoek, of het nu gaat om farmaceutisch, biologisch, chemisch of fundamenteel onderzoek.

Hoofdstuk 2 (Voorschrijven en afleveren)

Betreffende § 3 (Afleveren en voorschrijven van cannabis voor medisch gebruik) Betreffende paragraaf 1

Lid 1 regelt dat cannabis voor medicinaal gebruik voor eindgebruik alleen mag worden verstrekt door apotheken.

Zin 2 verduidelijkt dat het bepaalde in artikel 14 lid 7 van de Apotheekwet, in welke gevallen ziekenhuisapotheken en apotheken die ziekenhuizen bevoorraden geneesmiddelen mogen afleveren, van overeenkomstige toepassing is. Dit betekent dat het afleveringsmandaat van ziekenhuisapotheken en apotheken die ziekenhuizen bevoorraden, beperkt blijft tot het gebruikelijke toepassingsgebied.

Ad paragraaf 2

Lid 2 regelt het voorschrijven van cannabis voor medisch gebruik. Dienovereenkomstig kan cannabis voor medisch gebruik worden verstrekt door apotheken op vertoon van een medisch recept. Lid 2 bepaalt dat tandartsen en dierenartsen geen cannabis mogen voorschrijven. De bepalingen van §§ 2 en 4 van de Verordening inzake het voorschrijven van geneesmiddelen zijn mutatis mutandis van toepassing op recepten.

Betreffende hoofdstuk 3 (Vergunning en toelating; binnenlandse handel)

Met betrekking tot § 1

(Vergunning) Met

betrekking tot § 4

(Vergunningsplicht)

Ad paragraaf 1

De verplichting om een vergunning te verkrijgen volgens lid 1 is gemodelleerd naar de regeling van § 3 lid 1 BtMG. Volgens deze bepaling is een vergunning vereist voor alle handelingen (soorten verkeer) met cannabis voor medicinale doeleinden waarvoor het BtMG in een vergunningplicht heeft voorzien, ook volgens de MedCanG. Bijgevolg is een vergunning vereist voor iedereen die in of vanuit het toepassingsgebied van deze wet cannabis voor medische doeleinden wil kweken, produceren, verhandelen, invoeren, uitvoeren, overhandigen, verkopen, anderszins verhandelen of verkrijgen. De interpretatie van wat moet worden verstaan onder de individuele soorten verkeer volgt de eerdere wettelijke en administratieve praktijk met betrekking tot artikel 3 (1) BtMG. De vergunning wordt verleend door het Federale Instituut voor Drugs en Medische Hulpmiddelen (BfArM).

Ad paragraaf 2

De mogelijkheid om een vergunning te verlenen volgens lid 2 is gebaseerd op de bepaling van § 3 lid 2. Volgens deze bepaling mag het Federale Instituut voor Drugs en Medische Hulpmiddelen alleen in uitzonderlijke gevallen een vergunning verlenen voor cannabis voor medisch-wetenschappelijke doeleinden voor wetenschappelijke doeleinden of andere doeleinden van algemeen belang.

In de regel is er sprake van een wetenschappelijk doel als de cannabis wordt gebruikt voor medisch-wetenschappelijke doeleinden voor medisch, farmaceutisch, biologisch, chemisch of fundamenteel onderzoek.

Betreffende § 5 (Vrijstellingen van de vergunningsplicht)

De bepaling is gebaseerd op de uitzonderlijke omstandigheden van afdeling 4 van de BtMG.

Ad paragraaf

1 Ad punt 1

Nummer 1 is gebaseerd op § 4 lid 1 nummer 1 BtMG. Volgens deze bepaling heeft eenieder die in het kader van de exploitatie van een voor het publiek toegankelijke apotheek of een ziekenhuisapotheek cannabis voor medische doeleinden produceert, verwerft, verstrekt op voorschrift van een arts, teruggeeft aan houders van een vergunning voor het verwerven van cannabis voor medische doeleinden of verstrekt aan de opvolger in de exploitatie van de apotheek, of cannabis voor medische doeleinden in ontvangst neemt voor onderzoek, voor doorgifte aan een instantie die bevoegd is om verdovende middelen te onderzoeken of voor vernietiging, geen vergunning krachtens artikel 4 nodig. De bepaling houdt rekening met het feit dat apotheken al voldoende onder toezicht staan op basis van de regelgeving van de apotheekwetgeving en blijf hebben gegeven van de overeenkomstige deskundigheid in de omgang met geneesmiddelen en verdovende middelen. Een aanvullende vergunningsplicht kan daarom achterwege blijven.

Ad punt 2

Nummer 2 is gebaseerd op § 4 lid 1 nummer 3 letter a BtMG. Volgens deze bepaling heeft iedereen die cannabis voor medische doeleinden heeft aangeschaft op basis van een medisch voorschrift het recht om cannabis te kopen en te bezitten. De bepaling is van bijzonder belang in de praktijk omdat patiënten die behandeld worden met cannabis voor medische doeleinden vaak meer dan 25 g per keer kopen en daarom kunnen verwijzen naar het bijbehorende recept als bewijs van hun recht wanneer politieagenten controles uitvoeren. Dit maakt het dagelijks leven gemakkelijker voor de rechtshandavingsinstanties en voor de patiënten.

Ad punt 3

De bepaling is gebaseerd op artikel 4, lid 1, punt 4, onder b), van de BtMG en zorgt ervoor dat patiënten cannabis voor medische doeleinden als reisbehoefte zonder vergunning kunnen meenemen als ze het eerder op basis van een doktersrecept bij een apotheek hebben gekocht.

Ad punt 4

Nummer 4 is gemodelleerd naar § 4 lid 1 nummer 5 BtMG. Volgens deze bepaling is iedereen die op commerciële basis betrokken is bij het vervoer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden tussen erkende deelnemers aan het verkeer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden of die verantwoordelijk is voor de opslag en bewaring van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in verband met een dergelijk vervoer of voor een erkende deelnemer aan het verkeer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden. b) betrokken is bij de opslag en bewaring van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in verband met een dergelijk vervoer of voor een erkende deelnemer aan het verkeer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden. (b) betrokken is bij de opslag en bewaring van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in verband met een dergelijk vervoer of voor een gemachtigde deelnemer aan het verkeer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, of de verzending van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden regelt of laat regelen tussen gemachtigde deelnemers aan het verkeer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke

doeleinden door anderen, handelt zonder vergunning.

Ad punt 5

De bepaling zorgt ervoor dat iedereen die cannabis gebruikt voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden als proefpersoon of patiënt in het kader van een klinische proef of in gevallen van hardheid op grond van artikel 21, tweede lid, nummer 3 van de Geneesmiddelenwet juncto artikel 83 van Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van procedures van de Unie voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136 van 30.4.2004, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/5 (PB L 4 van 7.1.2019, blz. 24), is geen vergunning vereist. De bepaling komt overeen met artikel 4, lid 1, punt 6, van het BtMG en dient met name ter vergemakkelijking van farmacologisch onderzoek en ontwikkeling met het oog op de ontwikkeling van geneesmiddelen die cannabis bevatten voor medische of wetenschappelijke doeleinden.

Ad paragraaf 2

Volgens deze bepaling zijn federale en deelstaatautoriteiten vrijgesteld van de vergunningsplicht voor hun officiële activiteiten. Dit omvat in het bijzonder de wetshandhavinginstanties, de douane en de veterinaire autoriteiten van de deelstaat. Daarnaast zijn de autoriteiten die in opdracht van de federale en deelstaatautoriteiten cannabis onderzoeken voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden vrijgesteld van de vergunningsplicht.

Ad § 6 (Inhoud van de vergunning)

§ 6 regelt de minimale inhoud van een vergunning die wordt verleend voor het werken met cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden. De regeling is gebaseerd op artikel 9 (1) BtMG.

Ad § 7 (Toepassing)

Ad paragraaf 1

§ 7 regelt de aanvraagprocedure. De regeling komt in wezen overeen met de vereisten van § 7 BtMG. De aanvraag voor een vergunning volgens § 4 moet nog worden ingediend bij het BfArM.

Volgens de voorheen geldende wet moest de aanvraag in tweevoud bij het BfArM worden ingediend. Het BfArM stuurde één exemplaar van de aanvraag naar de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat. In de praktijk is het voldoende gebleken dat de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat door het BfArM in kennis wordt gesteld van zijn besluit. De toezending van de aanvraag aan de autoriteit van de deelstaat is niet langer nodig, zodat het niet langer nodig is de aanvraag in tweevoud in te dienen.

Ad paragraaf 2

Lid 2, nummers 1 tot en met 7, geeft een opsomming van de informatie die in de aanvraag moet worden verstrekt. De nummers 1 en 3 tot en met 7 komen in wezen overeen met de vroegere wettelijke situatie voor cannabis voor medisch gebruik. Daarnaast zullen de aanvrager en de verantwoordelijke persoon in de toekomst een verklaring van goed gedrag moeten overleggen overeenkomstig sectie 30 (5) van de Federale Centrale Registerwet. Tot nu toe werd dit regelmatig gevraagd door het BfArM.

In de toekomst zal een bewijs van voldoende veiligheid niet langer vereist zijn, aangezien dit meestal al wordt gewaarborgd door andere regelgeving. Cannabis voor medische doeleinden wordt voornamelijk geïmporteerd en gedistribueerd door farmaceutische groothandelaren. Dit

moeten aan bepaalde eisen voldoen in verband met de opslag van geneesmiddelen, ook met betrekking tot de veilige opslag van geneesmiddelen. Bij het verlenen van een groothandelsvergunning is de opslag van geneesmiddelen onderworpen aan artikel 52a AMG en de Verordening inzake de handel in geneesmiddelen (AM-HandelsV). In het kader van de aanvraagprocedure onderzoekt de voor de afgifte van de groothandelsvergunning verantwoordelijke deelstaatautoriteit of aan de voorwaarden overeenkomstig artikel 52a, lid 2, AMG is voldaan. In dit verband moet de aanvrager ook aantonen dat hij over geschikte en voldoende ruimten, inrichtingen en uitrustingen beschikt om een correcte opslag en distributie te waarborgen. In het kader van de toelatingsprocedure volgens het MedCanG is het niet langer nodig om de beveiliging tegen verwijdering door onbevoegden apart te specificeren. Voor cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden gelden geen strengere beveiligingseisen tegen ongeoorloofd uit de handel nemen zoals in de BtMG. De vereisten voor de exploitatie van een farmaceutische groothandel zijn van toepassing. Met betrekking tot documentatie moeten de documentatieverplichtingen volgens § 7 van de AM HandelsV worden nageleefd. Ook hoeven apotheken niet langer extra beveiligd te zijn tegen ongeoorloofde onttrekkingen. Apotheken moeten cannabis voor medicinale doeleinden onberispelijk bewaren in het kader van de voorschriften die algemeen van toepassing zijn op geneesmiddelen; dienovereenkomstig moeten de gebouwen van apotheken worden beschermd tegen ongeoorloofde toegang door middel van passende maatregelen overeenkomstig § 4, lid 1 ApBetrO. Mocht de beveiliging in individuele gevallen niet voldoende zijn, dan heeft de BfArM de mogelijkheid om een afzonderlijk bevel tot beveiliging overeenkomstig § 21 uit te vaardigen.

Ad paragraaf 3

Lid 3 regelt hoe het bewijs van de vereiste deskundigheid volgens lid 2 nummer 3 moet worden geleverd. In individuele gevallen heeft het BfArM de mogelijkheid om van deze eisen af te wijken als de veiligheid en de controle van het verkeer in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden toch gewaarborgd zijn. Deze mogelijkheid is met name relevant als noch de persoon aan wie een vergunning is verleend, noch zijn of haar werknemers voldoen aan de relevante vereisten en de tewerkstelling van een voldoende gekwalificeerde werknemer onevenredig lijkt. In dit geval moet de mogelijkheid van een afwijking regelmatig worden onderzocht.

Ad paragraaf 4

Het BfArM beslist over het verlenen van de vergunning. De hoogste bevoegde autoriteit van de deelstaat wordt onverwijld in kennis gesteld van deze beslissing.

Ad § 8 (Wijziging van informatie in de aanvraag)

Deze bepaling voorziet in de verplichting om elke wijziging in de verstrekte informatie overeenkomstig artikel 7, lid 2, onmiddellijk mee te delen. Het BfArM beslist naar eigen goeddunken of de verleende toelating kan worden gewijzigd of dat een nieuwe aanvraag nodig is. Bij het nemen van deze discretionaire beslissing wordt in het bijzonder rekening gehouden met de vraag of de aard en de reikwijdte van de wijziging aanleiding geven tot een onderzoeksgebied dat overeenkomt met dat van een nieuwe aanvraag. In dat geval wordt de kennisgeving van de wijziging regelmatig als een nieuwe aanvraag beschouwd. In zin 3 staat dat het BfArM verplicht is de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat te informeren over wijzigingen in een verleende toelating.

Ad § 9 (Weigering van

toestemming) Ad paragraaf 1

De verordening vervangt § 5 BtMG. Nummer 1 vervangt § 5 paragraaf 1 nummer 1 BtMG. Nummer 2 komt overeen met § 5 lid 1 nummer 2 BtMG. Nummer 3 komt overeen met § 5 lid 1 nummer 3 BtMG. Nummer 4 komt overeen met § 5 lid 1 nummer 7 BtMG. De eerdere weigeringsgronden van het BtMG zijn dus beperkt tot de gronden dat

zijn nodig om rekening te houden met de gewijzigde risicobeoordeling voor cannabis in vergelijking met de vorige classificatie onder de narcoticawetgeving.

Ad paragraaf 2

De regeling komt overeen met § 5 lid 2 BtMG. In het kader van de vergunningsprocedure onderzoekt het BfArM of de aangevraagde vergunning in strijd is met de tenuitvoerlegging van de internationale verdragen inzake verdovende middelen of de rechtshandelingen van de Europese Unie. De autoriteit beslist naar eigen goeddunken.

Ad § 10 (Beperking van de vergunning, voorwaarden en beperkingen)

De bepaling in § 10 is gekoppeld aan § 9 (2) BtMG en geeft het BfArM, in overeenstemming met het voorheen geldende recht, de mogelijkheid om de duur van een licentie te beperken of deze vervolgens te koppelen aan de vervulling van voorwaarden.

Met betrekking tot § 11

(Intrekking van de vergunning)

Met betrekking tot paragraaf 1

Lid 1 komt overeen met de bepaling van § 10 (1) BtMG en regelt de mogelijkheid van intrekking als een verleende vergunning binnen een periode van twee kalenderjaren niet is gebruikt. Ter verduidelijking wordt hieraan toegevoegd dat naast de mogelijkheid van intrekking volgens deze bepaling altijd de mogelijkheid van intrekking of herroeping volgens de algemene regels van §§ 48 en 49 van de wet op de administratieve procedure wordt gegeven.

Ad paragraaf 2

De informatieplicht van het BfArM overeenkomstig lid 2 waarborgt dat de hoogste bevoegde autoriteit van de deelstaat op de hoogte wordt gesteld van de intrekking of herroeping van een vergunning voor het in de handel brengen. Het is niet van belang of de intrekking heeft plaatsgevonden overeenkomstig lid 1 of dat het gaat om een intrekking of herroeping overeenkomstig de algemene regels van §§ 48 en 49 van de Wet administratieve procedure.

Betreffende § 2 (Vergunning voor in- en uitvoer en doorvoer) Betreffende

§ 12 (Vergunning voor in- en uitvoer)

§ 12 stelt een vergunningsplicht in voor de invoer of uitvoer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in overeenstemming met de huidige wettelijke situatie op grond van artikel 11 BtMG. Deze vergunningsplicht veronderstelt dat een vergunning is verleend overeenkomstig artikel 4. Personen die geen vergunning nodig hebben volgens artikel 5 of 22 of die geen vergunning nodig hebben in bepaalde gevallen, hebben in deze gevallen geen vergunning nodig voor deze doeleinden.

Ad § 13 (Doorvoer)

Volgens § 13 mag de doorvoer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden alleen plaatsvinden onder douanetoezicht. Aangezien doorvoer altijd plaatsvindt in een internationale context, komen de vereisten voor het toezicht op de doorvoer overeen met de vereisten van de internationale verdragen inzake verdovende middelen volgens § 2 Nr.

8. zin 2 verduidelijkt dat tijdens de doorvoer de aard van de cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden, de etikettering, de verpakking of de markeringen niet mogen worden veranderd. De verordening is gebaseerd op § 12 BtMG en § 13 BtMAHV. Het bevat dus geen nieuwe taken voor de douaneadministratie, maar herhaalt de reeds bestaande taken van de douane met betrekking tot

de doorvoer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden naar een nieuwe wettelijke basis met in wezen dezelfde wettelijke inhoud.

Betreffende § 14 (Geldigheid van de verordening buitenlandse handel in verdovende middelen)

Cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden blijft een verdovende stof in de zin van het Internationaal Verdrag inzake verdovende middelen wanneer deze wordt ingevoerd, uitgevoerd of doorgevoerd. Daarom is het gerechtvaardigd om een vergunning te verlenen overeenkomstig

§ 36 en de procedure voor de invoer, uitvoer en doorvoer van cannabis voor medicinale doeleinden blijven de bepalingen van de verordening inzake de buitenlandse handel in verdovende middelen (Betäubungsmittel- Außenhandelsverordnung), zoals van tijd tot tijd gewijzigd, van overeenkomstige toepassing op verdovende middelen.

Met betrekking tot Sectie 3 (Levering en verwerving)

Ad § 15 (Levering en verwerving)

De bepaling is gebaseerd op artikel 12 BtMG. Vanwege de gewijzigde risicobeoordeling is de verstrekingsprocedure volgens § 12 (2) BtMG echter niet langer voorgeschreven en wordt cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in dit opzicht gelijkgesteld aan een regulier geneesmiddel.

Met betrekking tot § 4 (Verslagen en rapporten)

Met betrekking tot § 16 (Verslagen en rapporten)

Ad paragraaf 1

Lid 1 regelt de documentatieverplichtingen van personen aan wie op grond van § 4 een vergunning is verleend. De documentatieplicht geldt niet voor personen en activiteiten die niet vergunningplichtig zijn. De regeling is gekoppeld aan de documentatieplicht volgens § 17 lid 1 BtMG. De nummers 1 tot en met 4 komen overeen met § 17 lid 1 nummers 1 tot en met 4 BtMG. De regeling van § 17 lid 1 nummer 5 BtMG is in nummer 5 teruggebracht tot de gebruikte hoeveelheid cannabis en de geproduceerde cannabinoïden en extracten, die onder deze wet vallen.

Ad paragraaf 2

Lid 2 sluit aan bij artikel 17 (3) BtMG en regelt de bewaartermijnen voor de gegevens conform lid 1.

Ad paragraaf 3

Lid 3 regelt de rapportageverplichtingen van personen aan wie op grond van afdeling 4 een vergunning is verleend. De verslagen worden uiterlijk op 31 januari over het voorafgaande kalenderjaar elektronisch ingediend bij het BfArM, met inachtneming van de formele vereisten. De verslagen overeenkomstig lid 3 stellen het BfArM in staat de handel in cannabis voor medicinale doeleinden te controleren en te bewaken en te voldoen aan zijn rapportageverplichtingen aan het Internationaal Comité van toezicht op verdovende middelen overeenkomstig de artikelen 13 en 20 van het Enkelvoudig Verdrag van 1961.

Ad paragraaf 4

Lid 4 komt overeen met de regeling van § 17 lid 2 BtMG en § 18 lid 2 BtMG. Zo wordt gewaarborgd dat de rapportage aan het Internationaal Comité van toezicht op verdovende middelen op een uniforme interpretatie van de hoeveelheden is gebaseerd.

Met betrekking tot hoofdstuk 4 (Monitoring; rapportageverplichting)

Met betrekking tot Sectie 1 (Monitoring)

Ad § 17 (Uitvoerende instanties)

Ad paragraaf 1

Lid 1, zin 1, handhaaft de verantwoordelijkheid van het federale instituut voor drugs en medische hulpmiddelen (BfArM) voor het toezicht op het verkeer van verdovende middelen overeenkomstig de regeling in § 19, lid 1, van de federale wet inzake verdovende middelen (BtMG), maar beperkt tot cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden overeenkomstig het toepassingsgebied van deze wet. Volgens zin 2 blijft het verkeer bij artsen en apotheken onderworpen aan het toezicht van de bevoegde autoriteiten van de deelstaat. Zin 3 regelt de bevoegdheden van de met het toezicht belaste personen.

Ad paragraaf 2

Lid 2 zinnen 1 tot en met 4 komen overeen met de vorige juridische situatie in artikel 19 (2a) BtMG. Zo vormt § 33, lid 1, in de toekomst de rechtsgrondslag voor de overdracht van de taken van een staatsagentschap, het zogenaamde Cannabisagentschap, aan het BfArM overeenkomstig de artikelen 23 en 28, lid 1, van het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961. In overeenstemming met de vorige wettelijke situatie vindt de teelt van cannabis voor medische doeleinden uitsluitend plaats onder de verantwoordelijkheid van het Cannabisagentschap. Het Cannabisagentschap koopt de geogoste hoeveelheden op en neemt ze in bezit. Het schrijft aanbestedingen uit voor de aan te kopen hoeveelheden cannabis voor medicinale doeleinden en neemt, wanneer de relevante drempelwaarden zijn bereikt, de voorschriften van deel 4 van de wet tegen concurrentiebeperkingen in acht. De aanbesteding en de contracten met de telers hebben met name betrekking op het type en de hoeveelheid cannabis die nodig is voor medische doeleinden. Het BfArM sluit leverings- en dienstencontracten naar burgerlijk recht met de succesvolle bidders. De cannabis voor medisch gebruik wordt vervolgens door het cannabisagentschap verkocht aan onder andere apotheken, groothandelaren en fabrikanten van medicinale cannabisproducten, tegen een verkoopprijs van de fabrikant.

Ad paragraaf 3

Lid 2 komt overeen met de vorige wettelijke situatie in § 19 (2) BtMG.

Met betrekking tot Sectie 18 (Toezicht op de handel in cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden)

Ad paragraaf 1

Lid 1 zet de vorige wettelijke situatie met betrekking tot het toezicht op de handel in cannabis voor medische en wetenschappelijke doeleinden over naar de Wet medicinale cannabis.

Ad paragraaf 2

Lid 3 is inhoudelijk identiek aan artikel 21 (1) BtMG en komt dus overeen met de vorige wettelijke situatie. Het bepaalt dat het federale ministerie van Financiën (BMF) en de door het BMF aangewezen douanekantoren samenwerken bij het toezicht op de invoer, uitvoer en doorvoer van cannabis voor medische doeleinden. Het BMF en zijn douanekantoren zijn verantwoordelijk voor het toezicht op zowel het legale grensoverschrijdende verkeer als het illegale verkeer van cannabis voor medische doeleinden. In het geval van doorvoer van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden door het toepassingsgebied van deze wet, die is vrijgesteld van vergunning krachtens artikel 13, maar uitsluitend onder douanetoezicht, zijn de BMF en haar douanekantoren verantwoordelijk voor zowel het legale grensoverschrijdende verkeer als het illegale

verkeer van cannabis voor medische doeleinden.

toezicht is toegestaan, is het toezicht door de BMF en de douanekantoren van bijzonder belang.

Ad paragraaf 3

Lid 4 verplicht de autoriteiten die meewerken op grond van lid 3 om het BfArM in kennis te stellen van vermoede overtredingen van verbodsbepalingen en beperkingen van de Cannabiswet.

Ad § 19 (Monsterneming)

De bepaling over monsterneming door de personen belast met het toezicht komt overeen met de regeling van artikel 23 BtMG. Het dient onder andere voor de ondubbelzinnige identificatie van cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden op basis van herkomst en variëteit, die wordt aangetroffen in de loop van toezichtsmaatregelen volgens § 18 (2). § 19 regelt hoe de toezichthouders de bemonstering moeten uitvoeren en hoe ze moeten worden vergoed.

Met betrekking tot § 20 (Verplichting tot tolerantie en samenwerking)

De gedoog- en medewerkingsplicht van § 20 is gebaseerd op de overeenkomstige bepaling van § 24 BtMG. Het verplicht de deelnemers aan de handel in cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden om de maatregelen volgens §§ 18 en 19 te gedogen en de personen belast met het toezicht te ondersteunen bij de uitvoering van hun taken. Laatstgenoemden kunnen weigeren informatie te verstrekken in antwoord op vragen waarvan de beantwoording hen of een van hun familieleden als bedoeld in artikel 383, lid 1, nrs. 1 tot en met 3, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering blootstelt aan het risico van strafrechtelijke vervolging of procedures op grond van het Wetboek van administratieve overtredingen.

Ad § 21 (beschermingsbevel)

Als in een individueel geval de veiligheidsmaatregelen van een erkende deelnemer aan het in de handel brengen van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden niet voldoende zijn, heeft het BfArM de mogelijkheid om een afzonderlijk veiligheidsbevel uit te vaardigen krachtens artikel 21 als dit nodig is om gevaren voor de openbare veiligheid en orde te voorkomen.

Ad artikel 22 (Federale strijdkrachten, federale politie, oproerpolitie en

civiele bescherming) Ad lid 1

Lid 1 komt overeen met artikel 26, lid 1, BtMG. Het bepaalt dat de Cannabiswet mutatis mutandis van toepassing is op instellingen die dienen voor de levering van cannabis voor medische doeleinden van de federale strijdkrachten en de federale politie, evenals op de opslag van cannabis voor medische doeleinden voor civiele bescherming. Tegelijkertijd bepaalt de bepaling dat voor de voornoemde instellingen geen vergunning overeenkomstig artikel 29, lid 1, vereist is.

Ad paragraaf 2

Lid 2 komt overeen met artikel 26, lid 2, van het BtMG en bepaalt dat op het gebied van de federale strijdkrachten en de federale politie de handhaving van deze wet en het toezicht op de handel in cannabis voor medicinale doeleinden de verantwoordelijkheid is van de bevoegde autoriteiten en deskundigen van de federale strijdkrachten en de federale politie en niet van het federale instituut voor drugs en medische hulpmiddelen. Op het gebied van civiele bescherming valt de handhaving van deze wet onder de verantwoordelijkheid van de federale en deelstaatautoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de opslag van medische benodigdheden.

Ad paragraaf 3

Lid 3 komt overeen met artikel 26 (3) BtMG.

Ad paragraaf 4

Lid 4 komt overeen met artikel 26 (4) BtMG.

Op Afdeling 2 (Jaarverslag aan de Verenigde Naties)

Ad § 23 (Jaarverslag aan de Verenigde Naties)

Krachtens § 28 van de federale wet inzake verdovende middelen dient de federale regering uiterlijk op 30 juni van het voorafgaande kalenderjaar bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties een jaarverslag in over de tenuitvoerlegging van de internationale verdragen inzake verdovende middelen. Zin 1 verplicht de bevoegde autoriteiten van het Land om mee te werken aan de voorbereiding van het jaarverslag met betrekking tot cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden en om hun bijdragen aan het BfArM in te dienen tegen 31 maart van het voorafgaande kalenderjaar. Zin 2 vereist een schatting indien de in het formulier gevraagde informatie niet kan worden vastgesteld.

Met betrekking tot hoofdstuk 5 (Bescherming van kinderen en jongeren)

Betreffende § 24 (Bescherming van kinderen en jongeren in openbare ruimten)

Om kinderen en adolescenten te beschermen, moeten stimulansen voor kinderen en adolescenten om cannabis te gebruiken zoveel mogelijk worden vermeden. Dit geldt ook voor inhalatie, d.w.z. het roken of verdampen van cannabis voor medische doeleinden, aangezien het externe effect op kinderen en adolescenten niet kan worden onderscheiden van het gebruik van cannabis voor niet-medische doeleinden.

Hoofdstuk 6 (Vergoedingen en

onkosten) Sectie 25 (Vergoedingen en

onkosten)

De bevoegde autoriteiten kunnen vergoedingen en kosten in rekening brengen voor hun individueel toewijsbare openbare diensten in het kader van deze wet. Daartoe zijn § 1 van de bijlage bij § 2, lid 1, alsmede § 1, nummer 1, en §§ 2 en 3 van de bijzondere vergoedingsverordening van het bondsministerie van Volksgezondheid voor individueel toewijsbare diensten in zijn bevoegdheidsgebied (bijzondere vergoedingsverordening van het bondsministerie van Volksgezondheid - BMGBGebV), zoals van tijd tot tijd gewijzigd, van overeenkomstige toepassing. Aangezien de kosten van de openbare diensten die in het kader van deze wet moeten worden verricht, inhoudelijk niet verschillen van de spiegelbeeldige openbare diensten in het kader van het BtMG, is het passend de overeenkomstige vergoedingselementen dienovereenkomstig toe te passen.

Betreffende hoofdstuk 7 (Bepalingen inzake

straffen en boetes) Betreffende afdeling 1

(Strafbare feiten)

De aanduiding van de handelingen die strafbaar blijven (teelt, handel, bezit, enz.) is in principe gebaseerd op de terminologie van de BtMG. Er is echter geen sprake van een 1:1 overdracht van het strafrechtelijk kader van de BtMG, omdat het strafrechtelijk kader van de BtMG het hoge risicopotentieel weerspiegelt van de stoffen die erin zijn opgenomen. De invoering van gecontroleerde distributie van cannabis is een reactie op een veranderde risicobeoordeling, zodat lagere strafmarges gepast zijn. De indeling in

basisdelicten, bijzonder ernstige gevallen en gekwalificeerde delicten is opnieuw fundamenteel gericht op de

In de richtlijnen van de BtMG is de indeling in vijf strafklassen echter niet overgenomen.

Ad § 26 (Strafbepalingen)

Ad paragraaf 1

De strafmaat voor het opzettelijk plegen van het basisdelict is een gevangenisstraf tot drie jaar of een geldboete. In de BtMG is de strafmaat voor het opzettelijk plegen van het basisdelict een gevangenisstraf tot vijf jaar of een boete.

De strafbaarheid in nummer 4 is gekoppeld aan § 29 lid 1 nummer 3 BtMG. Iedereen die cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden bezit zonder ook in het bezit te zijn van een vergunning voor de verkrijging, wordt gestraft. Nummer 2 is daarentegen gebaseerd op § 29 paragraaf 1 nummer 1 BtMG. Volgens dit artikel is elke handeling met cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden, die is geplaatst onder het voorbehoud van toestemming in § 4, strafbaar als een dergelijke toestemming niet beschikbaar is of de persoon niet is vrijgesteld van de verplichting om toestemming te verkrijgen volgens §§ 5 en 22. Bovendien houdt de strafbaarheid van niet-toegestane invoer, uitvoer en doorvoer volgens nr. 5 rekening met de vereisten van het Enkelvoudig Verdrag van 1961, aangezien cannabis volgens de verdragsovereenkomsten aldaar een verdovende stof in het grensoverschrijdende verkeer blijft en de bestraffing van overtredingen hiertegen door middel van overeenkomstige strafbare feiten moet worden gewaarborgd.

Daarnaast voorziet nummer 2 in strafrechtelijke aansprakelijkheid in het geval van de verstrekking van cannabis voor medicinale doeleinden zonder medisch recept. Dit komt overeen met de beoordeling waarin de Wet op geneesmiddelen voorziet voor gevallen van verstrekking van geneesmiddelen zonder medisch recept.

Dienovereenkomstig voorziet nummer 1 in strafrechtelijke aansprakelijkheid voor het verkrijgen van een recept voor cannabis voor medische doeleinden door het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie. Dit misdrijf bestraft dus een misdrijf met dezelfde onwettige inhoud als het misdrijf in nummer 2.

Ad paragraaf 2

Aangezien het basisdelict een overtreding is volgens artikel 12 (2) van het Wetboek van Strafrecht, worden de varianten van het delict genoemd, waarbij een poging strafbaar is (zie ook artikel 23 (1) van het Wetboek van Strafrecht). De classificatie van strafbaarheid van poging is gebaseerd op de onrechtmatige daad en de daaruit voortvloeiende gevaren, vooral voor de bescherming van de gezondheid bij de omgang met cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden.

Ad paragraaf 3

De standaardvoorbeelden van bijzonder ernstige gevallen worden genoemd, waarvan de realisatie over het algemeen leidt tot een verhoogde strafmaat van drie maanden tot vijf jaar.

Ad punt 1

Commercieel handelen met betrekking tot een van de bovengenoemde delictvarianten is een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval. De speciale ernst is gebaseerd op het feit dat de overtreder een substantiële illegale bron van doorlopende inkomsten creëert.

Ad punt 2

Een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval bestaat ook als een van de aangewezen handelingen een concreet gevaar voor de gezondheid oplevert voor ten minste twee personen.

Ad punt 3

Om de bescherming van kinderen en adolescenten te waarborgen, is het een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval als een persoon ouder dan 21 jaar cannabis voor onmiddellijke consumptie verstrekt, toedient of geeft aan een kind of adolescent voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden. De achtergrond zijn de verhoogde gezondheidsrisico's voor kinderen en adolescenten die cannabis gebruiken. Bovendien heeft een persoon ouder dan 21 jaar niet langer de status van een adolescent, wat betekent dat hij of zij volwassen genoeg moet zijn om de gevaren van het misdrijf in te schatten.

Ad punt 4

Als een van de bovengenoemde overtredingen betrekking heeft op een niet-kleine hoeveelheid, is dit een standaardvoorbeeld van een bijzonder ernstig geval, omdat deze overtredingsvarianten in het bijzonder het illegaal in de handel brengen van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden in een niet-kleine hoeveelheid bevorderen. Wat betreft de concrete waarde van een niet-kleine hoeveelheid, kan op dit gebied worden verwezen naar de uitgebreide jurisprudentie over de overeenkomstige norm van het BtMG (artikel 29, lid 1, nr. 2 BtMG).

Ad paragraaf 4

Misdrijven met een straf van ten minste een jaar worden gedefinieerd als misdrijven met een bijzonder risicopotentieel. Hieronder vallen met name misdrijven die gewoonlijk deel uitmaken van georganiseerde criminaliteit of die bijzonder gevaarlijk zijn voor kinderen en jongeren. De strafbare feiten zijn gebaseerd op de bestaande strafbare feiten in het BtMG. De strafmaat is echter verlaagd tegen de achtergrond van de lagere risicobeoordeling met betrekking tot het verkeer met cannabis. Er is afgezien van een bepaling volgens artikel 30, lid 1, nummer 3 van het BtMG (distributie of iets dergelijks aan een andere persoon en daardoor roekeloos zijn of haar dood veroorzaken), aangezien het gebruik van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden volgens de stand van de wetenschap niet dodelijk is.

Ad punt 1

Commerciële levering van cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden aan minderjarigen door een persoon ouder dan 21 jaar.

Ad punt 2

Op grond van deze bepaling wordt een persoon gestraft die als volwassene een minderjarige ertoe brengt een van de in lid 1, punt 3, genoemde handelingen te plegen of daartoe aanzet.

Ad punt 3

De bepaling bestraft iedereen die een handeling onder subsectie 1(3) begaat met cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden en daarbij handelt als lid van een bende die heeft samengespannen om de genoemde handelingen op een continue basis te plegen.

Ad punt 4

Volgens deze bepaling wordt een persoon gestraft die cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden verkrijgt in hoeveelheden die niet klein zijn of een handeling verricht volgens lid 1, nummer 3, die betrekking heeft op een hoeveelheid die niet klein is, en daarbij een vuurwapen of ander voorwerp draagt dat geschikt en bedoeld is om personen te verwonden.

Ad paragraaf 5

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 15 van het Wetboek van Strafrecht worden de delictvarianten opgesomd waarvan het nalatig plegen strafrechtelijke aansprakelijkheid met zich meebrengt. Het criterium voor het benoemen van de delictvarianten is opnieuw het risico voor de bescherming van de gezondheid bij de omgang met cannabis voor medische en medisch-wetenschappelijke doeleinden, op voorwaarde dat een van de genoemde delictvarianten wordt gerealiseerd. Als gevolg van de gewijzigde risicobeoordeling met betrekking tot het verkeer met cannabis, is voorzien in een straf van maximaal een jaar gevangenisstraf of een boete. Volgens het BtMG is de strafmaat voor het nalatig plegen van het basisdelict maximaal een jaar gevangenisstraf of een boete.

Met betrekking tot sectie 27 (verzachting en kwijtschelding van straf)

De verordening is gebaseerd op § 31 BtMG. Het doel is om effectiever te kunnen optreden tegen georganiseerde misdaad.

De mogelijkheid om af te zien van straf bestaat zowel in de gevallen van straf 1 nummer 1 als in de gevallen van straf 1 nummer 2 alleen als de veroordeelde geen vrijheidsstraf van meer dan drie jaar heeft verbeurd. Bij de toepassing van artikel 44 is artikel 46b, leden 2 en 3, van het Wetboek van Strafrecht (hulp bij het onderzoeken of voorkomen van ernstige strafbare feiten) van overeenkomstige toepassing.

Ad punt 1

De mogelijkheid om de straf te verminderen of van bestraffing af te zien is bedoeld om de dader een stimulans te geven om aanzienlijk bij te dragen aan de ontdekking van een strafbaar feit dat al is gepleegd volgens de artikelen 25 tot en met 27 (basisdelict, bijzonder ernstig geval of gekwalificeerd strafbaar feit) door vrijwillig zijn kennis, die verband houdt met zijn eigen strafbaar feit, bekend te maken. Als de dader zelf bij het strafbare feit betrokken was, moet zijn bijdrage aan de opsporing verder gaan dan zijn eigen bijdrage aan het strafbare feit.

Ad punt 2

Deze bepaling is bedoeld om strafbare feiten te voorkomen die nog niet zijn gepleegd. Als het strafbare feit een gekwalificeerd strafbaar feit is (artikel 26, lid 4), bestaat de mogelijkheid van strafvermindering of strafvrijstelling als de dader zijn kennis tijdig aan een instantie bekendmaakt, zodat een strafbaar feit volgens artikel 26, lid 4, dat verband houdt met zijn strafbare feit of waarvan hij weet dat het gepland is, alsnog kan worden voorkomen.

Met betrekking tot § 2 (Administratieve

overtredingen) Met betrekking tot § 28

(Administratieve overtredingen)

Ad paragraaf 1

Administratieve overtredingen zijn overtredingen van de bepalingen van deze wet die, vanwege hun geringere ernst, niet als strafbare feiten worden beschouwd. De

overtredingen zijn in wezen vergelijkbaar met de overeenkomstige overtredingen onder artikel 32 van de wet.

De bepalingen zijn gemodelleerd naar de bepalingen van § 1 BtMG en de overeenkomstige bepalingen van de Geneesmiddelenwet (levering van cannabis voor medicinale doeleinden aan eindgebruikers door andere personen dan apotheken). Ze dragen bij aan het handhaven van de hoge standaard en de noodzakelijke veiligheid en controle bij de levering van cannabis voor medicinale doeleinden door het bestraffen van overtredingen van de plichten van een persoon aan wie een vergunning is verleend volgens § 4 of een autorisatie volgens § 12. Bovendien wordt de levering van cannabis voor medicinale doeleinden beboet als deze niet plaatsvindt in een apotheek of voor een apotheker (bijv. door een koeriersdienst).

Ad paragraaf 2

De maximale boete voor een administratieve overtreding is vastgesteld op 100.000 euro.

Met betrekking tot hoofdstuk 8 (Inbeslagneming en toezicht op gedrag)

Secties 29 en 30 zijn gebaseerd op Secties 33 en 34 BtMG.

Ad § 29 (Confiscatie)

§ Artikel 29 maakt de confiscatie mogelijk van de voorwerpen waarop de overtredingen van artikel 26 of een administratieve overtreding van artikel 28 betrekking hebben. Deze bepaling is in het bijzonder gericht tegen de georganiseerde misdaad, zodat bijvoorbeeld illegaal verhandelde cannabis voor medische of medisch-wetenschappelijke doeleinden uit omloop kan worden genomen en er geen verdere illegale inkomsten mee kunnen worden gegenereerd. Tegelijkertijd dient de verordening ter bescherming tegen gezondheidsrisico's in verband met illegaal geproduceerde of verhandelde cannabis voor medische doeleinden.

Ad § 30 (Toezicht op gedrag)

Indien de dader een strafbaar feit heeft gepleegd dat een bijzonder ernstig geval vormt overeenkomstig artikel 26, lid 3, of een in aanmerking komend strafbaar feit heeft gepleegd overeenkomstig artikel 26, lid 4, kan de rechter een ondertoezichtstelling bevelen. Ondertoezichtstelling is een maatregel van correctie en veiligheid en dient met name om te voorkomen dat de overtreder verdere strafbare feiten pleegt. De vereisten voor ondertoezichtstelling zijn vastgelegd in artikel 68 van het Wetboek van Strafrecht.

Hoofdstuk 9 (Bijzondere bepalingen in het geval van cannabisgerelateerde afhankelijkheid)

De artikelen 31 tot en met 34 zijn gebaseerd op de artikelen 35 tot en met 38 BtMG. Ze streven het motief na dat onder de algemene voorwaarden die hieronder worden vermeld, de behandeling van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte de voorkeur verdient boven het uitzetten van een vrijheidsstraf als het onderliggende misdrijf werd gepleegd vanwege een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte.

Betreffende sectie 31 (Uitstel van strafuitvoering) Betreffende paragraaf 1

In het geval van veroordeelden die een strafbaar feit hebben gepleegd als gevolg van een cannabisgerelateerde afhankelijkheidstoornis, moet het mogelijk zijn om de uitvoering van de straf uit te stellen zodat de veroordeelde behandeling kan krijgen met betrekking tot zijn cannabisgerelateerde afhankelijkheidstoornis. Voorwaarde is dat een straf van maximaal

twee jaar gevangenisstraf en er een oorzakelijk verband bestaat tussen het strafbare feit en de aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis. De tenuitvoerleggende autoriteit kan, met toestemming van de rechtbank van eerste aanleg, de tenuitvoerlegging van de straf, van een voorwaardelijke straf of van een maatregel tot plaatsing in een afkickkliniek met maximaal twee jaar uitstellen. Een andere voorwaarde is dat de veroordeelde persoon al in behandeling is voor zijn cannabisverslaving of er ten minste mee instemt om een dergelijke behandeling te ondergaan. Ten slotte moet de start van de behandeling gegarandeerd zijn. Hiervoor moet een behandelingsplaats beschikbaar zijn en moeten de kosten van een dienstverlener goedgekeurd zijn. Het verblijf in een door de staat erkende faciliteit dient om de cannabisgerelateerde verslaving op te heffen of een hernieuwde verslaving tegen te gaan.

Ad paragraaf 2

De voorwaarden en het verloop van de procedure met betrekking tot het rechtsmiddel worden geregeld voor het geval dat de rechter in eerste aanleg weigert in te stemmen met het uitstel van de tenuitvoerlegging van de sanctie overeenkomstig lid 1.

Ad paragraaf 3

Bepaald is dat lid 1 ook van overeenkomstige toepassing is indien de totale gevangenisstraf niet meer dan twee jaar bedraagt of indien de totale gevangenisstraf of de vrijheidsstraf meer dan twee jaar bedraagt maar het resterende deel niet meer dan twee jaar. Een verdere vereiste is dat aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan voor het grootste deel van de veroordeelde strafbare feiten in termen van hun belang.

Ad paragraaf 4

De rapportageverplichtingen van de gevonnisse persoon en de personen of instellingen die de behandeling verstrekken, die ten aanzien van de tenuitvoerleggingsautoriteit moeten worden nagekomen met betrekking tot de behandeling van de gevonnisse persoon, worden geregeld.

Ad paragraaf 5

Het is geregeld onder welke voorwaarden de tenuitvoerleggende autoriteit het uitstel van tenuitvoerlegging moet intrekken. Daartoe behoren gevallen waarin de behandeling niet is begonnen of niet is voortgezet, of waarin niet te verwachten valt dat de gevonnisse persoon spoedig met een dergelijke behandeling zal beginnen of deze zal hervatten. Het uitstel van tenuitvoerlegging wordt ook ingetrokken indien de gevonnisse persoon nalaat de vereiste bewijsstukken te verstrekken overeenkomstig lid 4. Van intrekking kan evenwel worden afgezien indien de veroordeelde achteraf aantoonbaar dat hij of zij een behandeling ondergaat. Intrekking van het uitstel sluit hernieuwd uitstel van executie niet uit.

Ad paragraaf 6

Er zijn nog andere gevallen geregeld waarin het uitstel van de tenuitvoerlegging moet worden herroepen. Deze omvatten het geval van een latere vorming van een totale vrijheidsstraf, waarvan de tenuitvoerlegging niet wordt uitgesteld, en het geval waarin een verdere vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende corrigerende maatregel ten uitvoer moet worden gelegd tegen de veroordeelde persoon.

Ad paragraaf 7

Als de uitvoerende autoriteit het uitstel heeft ingetrokken, kan zij een aanhoudingsbevel tegen de veroordeelde persoon uitvaardigen met het oog op de tenuitvoerlegging ervan. Bovendien worden de rechtsmiddelen tegen de uitvaardiging van het aanhoudingsbevel en de gevolgen ervan geregeld.

Betreffende sectie 32 (krediet en voorwaardelijke straf)

Ad paragraaf 1

Indien de tenuitvoerlegging van de veroordeling is uitgesteld en de veroordeelde in een door de staat erkende inrichting is behandeld, wordt ten hoogste tweederde van de periode waarvoor de veroordeelde kan aantonen dat hij in de inrichting heeft verbleven, bij de duur van de veroordeling opgeteld. De rechter beslist over het in aanmerking komen voor bijtelling en stemt in met uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf (artikel 31, lid 1). De rechter schort de rest van de straf op indien tweederde van de straf door de bijschrijving is voltooid of indien behandeling in de inrichting op een eerder tijdstip niet langer noodzakelijk is. De rest van de straf kan echter alleen worden opgeschort als dit kan worden gerechtvaardigd met inachtneming van de veiligheidsbelangen van de gemeenschap.

Ad paragraaf 2

Indien, in het geval van uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf, de veroordeelde zijn aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis laat behandelen, maar niet in een door de staat erkende inrichting op grond van lid 1, wordt de duur van de behandeling niet bij de duur van de straf gerekend. Niettemin schort de rechter de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of de voorwaardelijke veroordeling op zodra dit kan worden gerechtvaardigd met inachtneming van de veiligheidsbelangen van de gemeenschap.

Ad paragraaf 3

De rechtbank heeft de mogelijkheid om de periode van behandeling voor een cannabisgerelateerde afhankelijkheidsstoornis die de veroordeelde heeft ondergaan, geheel of gedeeltelijk in mindering te brengen op de straf, ook al is niet voldaan aan de vereisten van lid 1 zin 1. De rechtbank heeft de mogelijkheid om de periode van behandeling voor een cannabisgerelateerde afhankelijkheidsstoornis die de veroordeelde heeft ondergaan, in mindering te brengen op de straf. Voorwaarde is wel dat dit gepast is, rekening houdend met de eisen die de behandeling aan de veroordeelde heeft gesteld.

Ad paragraaf 4

De artikelen 56a tot 56g en 57 (5) zin 2 StGB zijn dienovereenkomstig van toepassing. Deze normen bevatten voorschriften over proeftijd, voorwaarden, instructies, hulp bij proeftijd, vervolgbeslissingen en intrekking van voorwaardelijke straffen door de rechtbank.

Ad paragraaf 5

Er worden voorschriften gegeven over de bevoegdheid en de vorm van de beslissing over het krediet en de voorwaardelijke straf. Verder worden hoorplichten en het onmiddellijk beroep als toelaatbaar rechtsmiddel bepaald.

Met betrekking tot sectie 33 (afzien van het indienen van een openbare vordering)

Ad paragraaf 1

De officier van justitie kan, met instemming van de rechter die belast is met de opening van de hoofdzaak, voorlopig afzien van het instellen van vervolging indien de verdachte ervan wordt verdacht een strafbaar feit te hebben gepleegd op grond van een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis, geen hogere straf dan een vrijheidsstraf van ten hoogste twee jaar te verwachten is, de verdachte bewijst dat hij als gevolg van zijn aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsstoornis de in artikel 31 lid 1 bedoelde behandeling ondergaat.

en zijn of haar rehabilitatie te verwachten is. De verdachte moet de voortzetting van de behandeling aantonen bij het openbaar ministerie op door het openbaar ministerie vastgestelde tijdstippen.

Verder zijn er voorwaarden gestandaardiseerd die leiden tot het voortzetten van de procedure (geen voortzetting van de behandeling tot het beoogde einde; de verdachte bewijst de voortzetting van de behandeling niet op de vastgestelde tijdstippen bij het openbaar ministerie; de verdachte pleegt een strafbaar feit en toont daarmee aan dat de verwachting die leidde tot het afzien van de vervolging niet is uitgekomen; op grond van nieuwe feiten of bewijs is een vrijheidsstraf van meer dan twee jaar te verwachten). Als de verdachte de nodige bewijzen overlegt om de behandeling voort te zetten, kan worden afgezien van voortzetting van de procedure. Als de procedure niet binnen twee jaar wordt voortgezet, kan het misdrijf niet langer worden vervolgd.

Ad paragraaf 2

Er zijn bepalingen over de voorwaarden waaronder de procedure voorlopig kan worden stopgezet als het beroep al is ingesteld en over de manier waarop de beslissing wordt gegeven.

Ad paragraaf 3

Indien de openbare aanklager afziet van het instellen van de openbare vordering op grond van artikel 33, zijn artikel 172, lid 2, zin 3, van het Wetboek van Strafvordering, artikel 396, lid 3, van het Wetboek van Strafvordering en artikel 467, lid 5, van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

Betreffende sectie 34 (jeugdigen en

adolescenten) Betreffende paragraaf 1

De mogelijkheden van uitstel van strafuitvoering (artikel 31) en van strafkrediet en voorwaardelijke straffen (artikel 32) moeten ook beschikbaar zijn wanneer minderjarigen of adolescenten tot een jeugdstraf worden veroordeeld. De specifieke regelingen in dit lid dienen om ervoor te zorgen dat rekening wordt gehouden met de bijzondere kenmerken van het jeugdstrafrecht.

Ad paragraaf 2

In het geval van minderjarigen en adolescenten is het dienovereenkomstig ook mogelijk om af te zien van het instellen van een openbare vordering op grond van artikel 33.

Met betrekking tot artikel 3 (wijziging van de wet

inzake verdovende middelen) Ad nr. 1

Volgens de voorheen geldende wet moest de aanvraag in tweevoud bij het BfArM worden ingediend. Het BfArM stuurde één exemplaar van de aanvraag naar de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat. In de praktijk is het voldoende gebleken dat de bevoegde hoogste autoriteit van de deelstaat door BfArM in kennis wordt gesteld van haar besluit. Het doorsturen van de aanvraag naar de deelstaatautoriteit is niet langer nodig, zodat het niet langer nodig is om de aanvraag in tweevoud in te dienen.

Ad punt 2

Het doel van het wetsvoorstel is om alle bepalingen met betrekking tot cannabis in bredere zin over te hevelen naar de nieuwe Cannabis Teeltwet. Dientengevolge moeten de voorschriften van de Cannabis Teeltwet en de voorschriften voor commerciële hennep worden overgeheveld naar de Cannabis Teeltwet en, indien nodig, daar opnieuw worden geregeld. Als gevolg hiervan moesten de voorschriften in de BtMG worden geschrapt.

Ad punt 3

De regels voor industriële hennep worden overgeheveld naar de nieuwe CanAnbauG (wet op de glastuinbouw). Als gevolg hiervan worden de voorschriften in de BtMG geschrapt.

Ad punt 4

De voorschriften voor commerciële hennep worden overgeheveld naar de nieuwe CanAnbauG. Dit is een redactionele wijziging.

Ad punt 5

Volgens artikel 1, lid 1 van het BtMG zijn verdovende middelen in de zin van het BtMG de stoffen en preparaten die zijn opgenomen in de bijlagen I tot en met III. Volgens de veranderde risicobeoordeling van cannabis in vergelijking met de vorige wettelijke indeling van verdovende middelen, wordt cannabis verwijderd uit de bijlagen van de BtMG en overgeheveld naar de nieuwe wet op de cannabisteelt. Dit betekent dat cannabis in de toekomst niet langer een verdovend middel zal zijn en niet langer onderworpen zal zijn aan de bepalingen van de BtMG. Productie, teelt en binnenlandse handel zullen in de toekomst niet meer onderworpen zijn aan vergunningen. Omdat cannabis volgens de internationale verdragen inzake verdovende middelen een verdovende stof blijft, zal er nog steeds een vergunnings- en vergunningsplicht zijn voor import en export. In de toekomst zal dit echter niet worden geregeld in het BtMG, maar in §§ 29 tot 38. Aangezien ook commerciële hennep, cannabishars en tetrahydrocannabinolen, hun isomeren en hun stereochemische varianten in de toekomst uniform in de Wet op de cannabisteelt moeten worden geregeld, worden ook de desbetreffende voorschriften uit bijlage I bij § 1, lid 1, BtMG geschrapt.

Ad brief a

Ad punt 6

In bijlage II kan dit punt worden weggelaten, aangezien - Δ^9 -tetrahydrocannabinol (Δ^9 -THC) 6,6,9-trimethyl-3-pentyl-6a,7,8,10a-tetrahydro-6H-benzo[c]chromen-1-ol in de toekomst in de CanAnbauG zal worden gereguleerd.

Ad punt 7

Ad brief a

In Bijlage III kan het item "Cannabis" worden weggelaten, aangezien het medische gebruik van cannabis is geregeld in de Wet op de medicinale cannabis (MedCanG).

Ad brief b

In bijlage III kan het punt "dronabinol" worden weggelaten. Het medisch gebruik van dronabinol zal in de toekomst onder de MedCanG vallen.

Betreffende artikel 4 (wijziging van de verordening inzake het voorschrijven van verdovende middelen)

Ad punt 1

Dit is een redactionele wijziging. Cannabis en dronabinol vallen niet langer onder de regelgeving van het BtMG en worden daarom geschrapt uit de regelgeving van de Regeling voorschrijfbevoegdheid verdovende middelen.

Ad punt 2

Dit is een redactionele wijziging.

Betreffende artikel 5 (Wijziging van de Geneesmiddelenwet)

Cannabisproducten kunnen geneesmiddelen of werkzame stoffen zijn die in principe onder de Geneesmiddelenwet vallen. De toevoeging aan artikel 81 van het AMG bepaalt dat de bepalingen van de Cannabis Delivery Act en de Medical Cannabis Act voorrang hebben als specifiekere regelgeving.

Betreffende artikel 6 (Wijziging van de federale wet ter bescherming van niet-rokers)

Ad punt 1

Nummer 1 herdefinieert het concept van roken en breidt het uitgebreid uit.

Volgens de huidige formulering van § 1 van de federale wet ter bescherming van niet-rokers (BNichtrSchG) geldt er een principieel rookverbod in federale openbare gelegenheden en het openbaar vervoer, zonder onderscheid te maken met betrekking tot de consumptie van bepaalde productgroepen. Zowel de toenemende vestiging van nieuwe productgroepen zoals e-sigaretten en verwarmde tabaksproducten op de markt als de niet-commerciële teelt en gecontroleerde distributie van cannabis onder deze wet vereisen een aanpassing en concretisering van de vorige wettelijke regeling om voldoende rekening te houden met de bescherming van de gezondheid en om rechtszekerheid te creëren.

Het hoofddoel van het rookverbod is de bescherming van de bevolking tegen gevaren voor de gezondheid en daarmee een hoger algemeen belang in de zin van artikel 2, lid 2, van de Grondwet, waarbij de wetgever een ruime prognose- en beoordelingsmarge heeft bij het voorkomen van gevaren voor de bevolking. De bescherming tegen de gevaren voor de gezondheid van passief roken weegt zwaarder dan de aantasting van de algemene vrijheid van handelen overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de grondwet, ongeacht of tabaksproducten of cannabisproducten worden gerookt of verdampt. De uitbreiding van het wettelijk rookverbod tot elektronische sigaretten, verwarmde tabaksproducten en apparaten voor het verdampen van tabaks- en cannabisproducten wordt gerechtvaardigd door het feit dat de damp die door het gebruik van deze producten in de binnenlucht terechtkomt, volgens de huidige studies als potentieel schadelijk voor de gezondheid moet worden beschouwd. Hoewel de vervuilende belasting lager is dan bij conventioneel roken, kan deze nog steeds een gezondheidsrisico vormen - vooral voor gevoelige bevolkingsgroepen zoals kinderen, zwangere vrouwen en oude of chronisch zieke mensen. Bovendien maken de grote verscheidenheid aan producten en de snelle verdere ontwikkeling van nieuwe producten sluitende beoordelingen moeilijk. In het belang van preventieve gezondheidsbescherming pleiten het Federale Instituut voor Risicobeoordeling en het Duitse Centrum voor Kankeronderzoek voor een verbod op consumptie binnenshuis en in niet-rokerruimtes. Het voortgezette gebruik van elektronische sigaretten, verwarmde tabaksproducten en apparaten voor het verdampen van tabaks- en cannabisproducten in niet-rokersruimtes zal de paradigmaverschuiving ten opzichte van roken ondermijnen die is bereikt door de wetgeving ter bescherming van niet-rokers.

naar niet-roken, aangezien de normaliteit steeds meer in vraag wordt gesteld. De uitbreiding van het wettelijk rookverbod naar elektronische sigaretten, verwarmde tabaksproducten en apparaten voor het verdampen van tabak en cannabisproducten wordt ook gerechtvaardigd door het feit dat cannabis op een vergelijkbare manier kan worden geconsumeerd als andere rookproducten (in de vorm van een sigaret, e-sigaret of andere vorm) en het daarom, puur qua uiterlijk, niet mogelijk is om een duidelijk onderscheid te maken tussen de geconsumeerde rookproducten.

Het rookverbod geldt ook voor het gebruik van elektronische sigaretten en verwarmde tabaksproducten en apparaten voor het verdampen van tabak en cannabisproducten, ongeacht het model of type en hun nicotine- of tabaksgehalte.

De huidige wet maakt het noodzakelijk om de wettelijke regeling ter bescherming van niet-rokers uit te breiden naar het gebruik van cannabisproducten. De meest voorkomende vorm van cannabisgebruik in Duitsland op het moment dat de wet van kracht werd, is roken - alleen of in combinatie met tabak. Veel minder vaak wordt cannabis geïnhaleerd als damp door middel van speciale apparaten (bijv. verdamper, waterpijpen of e-sigaretten). Bij beide vormen van consumptie komen rook of aërosolen in de kamerlucht terecht, wat kan leiden tot onbedoelde inhalatie door derden. De risico's van passief roken van tabak zijn uitgebreid wetenschappelijk bewezen. Het is bekend dat veel van de giftige en kankerverwekkende stoffen in tabaksrook ook aanwezig zijn in cannabisrook (National Center for Complementary and Integrative Health 2019). Met het oog op preventieve gezondheidsbescherming en effectieve bescherming van kinderen en jongeren is het daarom noodzakelijk om het roken en verdampen van cannabis te onderwerpen aan de bestaande wettelijke regels voor de bescherming van niet-rokers.

Het verbod op het roken en verdampen van cannabis zoals gedefinieerd in artikel 6 strekt zich uit tot consumptie voor zowel niet-medische als medische doeleinden, evenals tot alle apparaten die voor dit doel kunnen worden gebruikt.

Ad brief b

Het doel van de nieuwe verordening is om niet-rokers in staat te stellen de schade te vermijden die wordt veroorzaakt door passief roken in situaties waarin ze willen en moeten deelnemen aan het sociale leven (cf. BVerfGE 121, 317 [349 f.] - Rookverbod in restaurants [2008]). Tabaksrook is een mengsel van talrijke giftige en kankerverwekkende stoffen. Net als het roken zelf kan het inademen van tabaksrook uit de omgevingslucht ernstige ziekten veroorzaken. Minderjarigen en ongeboren kinderen lopen een bijzonder risico door passief roken. Verschillende onderzoeken tonen aan dat de blootstelling aan rook in auto's extreem hoog is vanwege het kleine volume van de ruimte. Onderzoeken hebben ook aangetoond dat passief roken veel ernstige ziekten en sterfgevallen veroorzaakt, zoals coronaire hartziekten, beroertes, chronische obstructieve longziekten en plotselinge wiegendood. Een oorzakelijk verband tussen meer roken en longkanker is aangetoond door verschillende onderzoeken en meta-analyses. Zelfs bij het roken van een sigaret neemt de concentratie tabaksrookdeeltjes in het voertuig snel toe. E-sigaretten, tabakskachels en cannabisproducten vervuilen de voertuigruiimte ook met inadembare deeltjes, cannabinoïden en/of nicotine. Minderjarigen en ongeboren kinderen worden in het bijzonder blootgesteld. Door het rookverbod uit te breiden naar gesloten voertuigen in de aanwezigheid van minderjarigen en zwangere vrouwen, wordt de noodzakelijke bescherming tegen passief roken gewaarborgd voor deze bijzonder kwetsbare groep mensen. Ongeboren kinderen en minderjarigen kunnen niet ontsnappen aan de bijzondere last van passief roken en zijn grotendeels afhankelijk van de wil van hun wettelijke voogden. Aangezien cannabis op dezelfde manier kan worden geconsumeerd als andere rookwaren (in de vorm van een sigaret, e-sigaret of andere vorm), is het niet mogelijk om een duidelijk onderscheid te maken tussen de rookwaren die van buitenaf worden geconsumeerd. Het is daarom noodzakelijk voor een effectieve bescherming van de gezondheid tegen passief roken in voertuigen,

ook het gebruik van tabakssigaretten, e-sigaretten en verwarmde tabaksproducten opnemen in het rookverbod.

Ad punt 2

Dit is een correctie van een referentiefout.

Betreffende artikel 7 (Wijziging van de wet ter bescherming van de jeugdwerkgelegenheid)

Ad punt 1

Dit zijn resulterende wijzigingen. Strafbare feiten onder de Cannabis Teeltwet of de Medische Cannabis Wet moeten leiden tot een verbod op tewerkstelling onder sectie 25(1) zin 1 van de Youth Employment Protection Act (Wet arbeidsbescherming voor jongeren). Daarom zijn overtredingen van de Cannabis Teeltwet en de Medische Cannabis Wet opgenomen als nummer 5 in de catalogus. Dit dient voor een uitgebreide bescherming van kinderen en jongeren op het werk.

Ad punt 2

Wijziging van punt 1.

Daarnaast dient de nieuwe versie ter verduidelijking van de wet. De Wet betreffende de verspreiding van voor jongeren schadelijke publicaties en media-inhoud, waarnaar eerder werd verwezen in artikel 25, lid 1, eerste zin, nummer 5, van de Jeugdwerkloosheidswet, is op 1 april 2003 ingetrokken. Aangezien de bepalingen van artikel 25 alleen rekening houden met veroordelingen waarvan de rechtsgevolgen niet langer dan vijf jaar geleden zijn, zijn veroordelingen op grond van de bovengenoemde wet niet langer relevant.

Met betrekking tot artikel 8 (Wijziging van de werkplekverordening)

[...]

Ad artikel 9 (Wijziging van de federale centrale registerwet)

Ad nr. 1

§ 17 BZRG regelt welke andere beslissingen en gerechtelijke vaststellingen in het federale centrale register worden opgenomen. Dit omvat ook het uitstel van strafoplegging, strafvermindering of plaatsing in een justitiële inrichting volgens § 35 BtMG. In de toekomst zal de omgang met cannabis echter niet meer worden geregeld door de BtMG, maar door de Cannabis Kulturgesetz (wet op de cannabisteelt) en de Medical Cannabis Act (wet op de medicinale cannabis). Dienovereenkomstig bevatten § 40 en § 41 van de Cannabisteeltwet en § 31 en § 32 van de medicinale cannabiswet afzonderlijke bepalingen over het uitstellen van de uitvoering van een straf en over de creditering en opschorting van straffen als een strafbaar feit is gepleegd vanwege een aan cannabis gerelateerde afhankelijkheidsziekte. Dergelijke beslissingen en bevindingen moeten ook in de toekomst worden opgenomen in het federale centrale register, waardoor het toepassingsgebied van § 17 (1) BZRG dienovereenkomstig moet worden uitgebreid.

Ad punt 2

§ 32 (2) BZRG regelt welke vermeldingen in het federale centrale register niet worden opgenomen in de verklaring van goed gedrag. Volgens § 32, lid 2, nummers 3, 6a en 7 van het BZRG vallen hieronder ook veroordelingen waarvan de uitvoering is uitgesteld volgens § 35 BtMG of voorwaardelijk is opgeschort volgens § 36 BtMG. In de toekomst zal de omgang met cannabis echter niet langer onderworpen zijn aan het

BtMG, maar door de Cannabiswet en de Wet medicinale cannabis. Dienovereenkomstig bevatten § 40 en § 41 van de Cannabiswet en § 31 en § 32 van de medicinale cannabiswet afzonderlijke bepalingen over het uitstel van de uitvoering van straffen en over de creditering en opschorting van straffen indien een strafbaar feit is gepleegd als gevolg van een cannabisgerelateerde afhankelijkheidsstoornis. Dergelijke beslissingen en vaststellingen moeten met betrekking tot opname in een bewijs van goed gedrag op dezelfde manier worden behandeld als andere vormen van uitstel of opschorting van proeftijd onder het BtMG. Daarom moet het toepassingsgebied van § 32 lid 2 nummers 3, 6 letter a en nummer 7 BZRG dienovereenkomstig worden uitgebreid.

Ad punt 3

§ Artikel 48 van de Federale Rijsregisterwet werd laatstelijk gewijzigd bij de Zevende Wet tot wijziging van de Federale Rijsregisterwet van 18 juli 2017 (B.S. I blz. 2732), die laatstelijk werd gewijzigd bij artikel 1 van de Wet van 4 december 2022 (B.S. I blz. 2146). De bepaling werd dus ook uitgebreid tot die gevallen waarin de wetswijziging tot volledige straffeloosheid leidt. Op die manier heeft de wetgever in het BZRG tegelijkertijd een definitieve regeling getroffen voor de gevolgen van een wetswijziging en de daaruit voortvloeiende straffeloosheid van een handeling. Dit was bedoeld om het voor getroffen personen overbodig te maken om een beroep te doen op verzoeken op grond van artikel 49 van het BZRG en een discretionaire beslissing van de registerautoriteit om vervroegde schraping te verkrijgen. Voor zover het BZRG in hardheidsbesluiten voorziet, kunnen aanvragen dus niet uitsluitend of hoofdzakelijk op basis van een wetswijziging daarmee worden gerechtvaardigd. Met de wijziging heeft de wetgever het doel nagestreefd om de registerautoriteit, die niet kan worden opgezadeld met de verantwoordelijkheid om alle strafbare feiten op te volgen en dienovereenkomstig te corrigeren, door middel van de aanvraagverplichting te ontlasten. Bovendien werd er rekening mee gehouden dat de registerautoriteit geen inhoudelijke herbeoordeling mag uitvoeren van de feiten die tot een veroordeling hebben geleid en dat daarom alleen gevallen onder de verordening kunnen vallen waarin de veroordeling uitsluitend op de gewijzigde strafbepaling is gebaseerd. Gevallen van eenheid van strafbaar feit en veelvoud van strafbare feiten vallen niet onder deze bepaling, omdat dit zou leiden tot een wijziging van de beslissing van de rechter. Tegen deze achtergrond wordt een verdere verduidelijking aangebracht met de toevoeging van zin 2. Volgens deze zin is een wissing als gevolg van een wetswijziging door de registerautoriteit uitgesloten indien de voorwaarden hiervoor niet kunnen worden ontleend aan de gegevensvoorraad van het centrale register overeenkomstig § 5 BZRG. Dit geldt met name voor gevallen waarin de wetswijziging alleen bepaalde modaliteiten van het strafbare feit onstrafbaar maakt, zonder dat de strafbepaling in zijn geheel wordt ingetrokken. De reden hiervoor is dat individuele modaliteiten van het strafbare feit meestal niet kunnen worden afgeleid uit de gegevens die zijn ingevoerd op grond van artikel 5 van het BZRG. Volgens § 5, lid 1, nummer 6 van het BZRG worden de wettelijke omschrijving van het strafbare feit en de toegepaste strafbepalingen voor een veroordeling ingevuld zoals ze aan de registratieautoriteit werden meegedeeld. Het zou in strijd zijn met de aard van de registerautoriteit als louter documenterende instantie indien zij tijdrovende onderzoeken zou moeten uitvoeren buiten de databank waartoe zij toegang heeft. Als bijvoorbeeld een groot aantal inschrijvingen door de wetswijziging zou worden beïnvloed, zou de daarmee gepaard gaande inspanning het functioneren van de registerautoriteit als geheel kunnen belemmeren. Het federale centrale register, dat als gezaghebbend strafregister zowel belangrijke juridische als strafbeleidsdoeleinden dient, mag echter niet in zijn functioneren worden belemmerd. Daarom heeft de wetgever in het verleden bijvoorbeeld procedures voor het wissen van vermeldingen als gevolg van wetswijzigingen buiten het registerrecht om geregeld in de wet betreffende de nietigverklaring van nationaalsocialistische onterechte veroordelingen in de strafrechtspleging van 25 augustus 1998 (BGBl. I blz. 2501), die laatstelijk is gewijzigd bij artikel 1 van de wet van 24 september 2009 (BGBl. I blz. 3150). Zin 3 verduidelijkt dat deze procedures en schrappingen buiten de registerwet onaangetast blijven.

Met betrekking tot artikel 10 (Wijziging van het wetboek van strafrecht)

Dit zijn noodzakelijke wijzigingen.

Om het specifieke risico van misbruik van de nieuwe clementieregeling bij het verkrijgen van strafvermindering of strafvrijstelling tegen te gaan, moeten sectie 37 van de Cannabis Cultivation Act en sectie 27 van de Medical Cannabis Act worden opgenomen in de verhoogde strafbedreigingen onder sectie 145d(3) en § 164 (3) van het wetboek van strafrecht. Zie voor meer informatie de desbetreffende toelichtingen in Bundestag Printed Paper 16/6268, blz. 15 e.v.

Betreffende artikel 11 (Wijziging van de Inleidende Wet bij het Wetboek van Strafrecht)

Met betrekking tot straffen die nog niet ten uitvoer zijn gelegd, is de overgangsbepaling van artikel 313 van de Invoeringswet van het Wetboek van Strafrecht (EGStGB) van overeenkomstige toepassing, d.w.z. wettelijk opgelegde straffen voor dergelijke strafbare feiten die volgens de nieuwe wet niet meer strafbaar zijn en ook niet met een geldboete worden bestraft, worden bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet kwijtgescholden, voor zover ze nog niet ten uitvoer zijn gelegd. Hetzelfde geldt volgens artikel 313, lid 2, van het EG-strafwetboek in bepaalde constellaties waarin een eerder uitgesproken straf definitief wordt nadat de nieuwe wet in werking is getreden. In het geval van een veroordeling voor een handeling waarbij een strafbepaling werd overtreden die niet langer van toepassing is onder de nieuwe wet en tegelijkertijd een andere strafbepaling werd overtreden (artikel 52 van het Wetboek van Strafrecht), moet de straf opnieuw worden beoordeeld of verminderd in overeenstemming met artikel 313, lid 3, van de Invoeringswet van het Wetboek van Strafrecht. Overeenkomstig artikel 313, lid 4, is dit van overeenkomstige toepassing op totale straffen en standaardstraffen op grond van de wet inzake jeugdrechtsbanken.

Met betrekking tot lopende vooronderzoeken en strafrechtelijke procedures zijn er geen overgangsbepalingen nodig, aangezien het Wetboek van Strafvordering voorziet in mogelijkheden om deze te beëindigen.

Ad artikel 12 (wijziging rijbewijsverordening) Ad nr. 1

Dit is een redactionele wijziging die het gevolg is van de overheveling van de regelgeving over cannabis van de Wet verdovende middelen naar de Wet op de cannabisteelt.

Ad brief b

Ad dubbele alinea aa) Ad

punt 2

Dit is een redactionele wijziging die het gevolg is van de overheveling van de regelgeving over cannabis van de Wet verdovende middelen naar de Wet op de cannabisteelt.

Ad punt 3

Dit is een redactionele wijziging die het gevolg is van de overheveling van de regelgeving over cannabis van de Wet verdovende middelen naar de Wet op de cannabisteelt.

Betreffende artikel 13 (inwerkingtreding)

De Akte treedt in werking op de dag volgende op die van haar afkondiging.